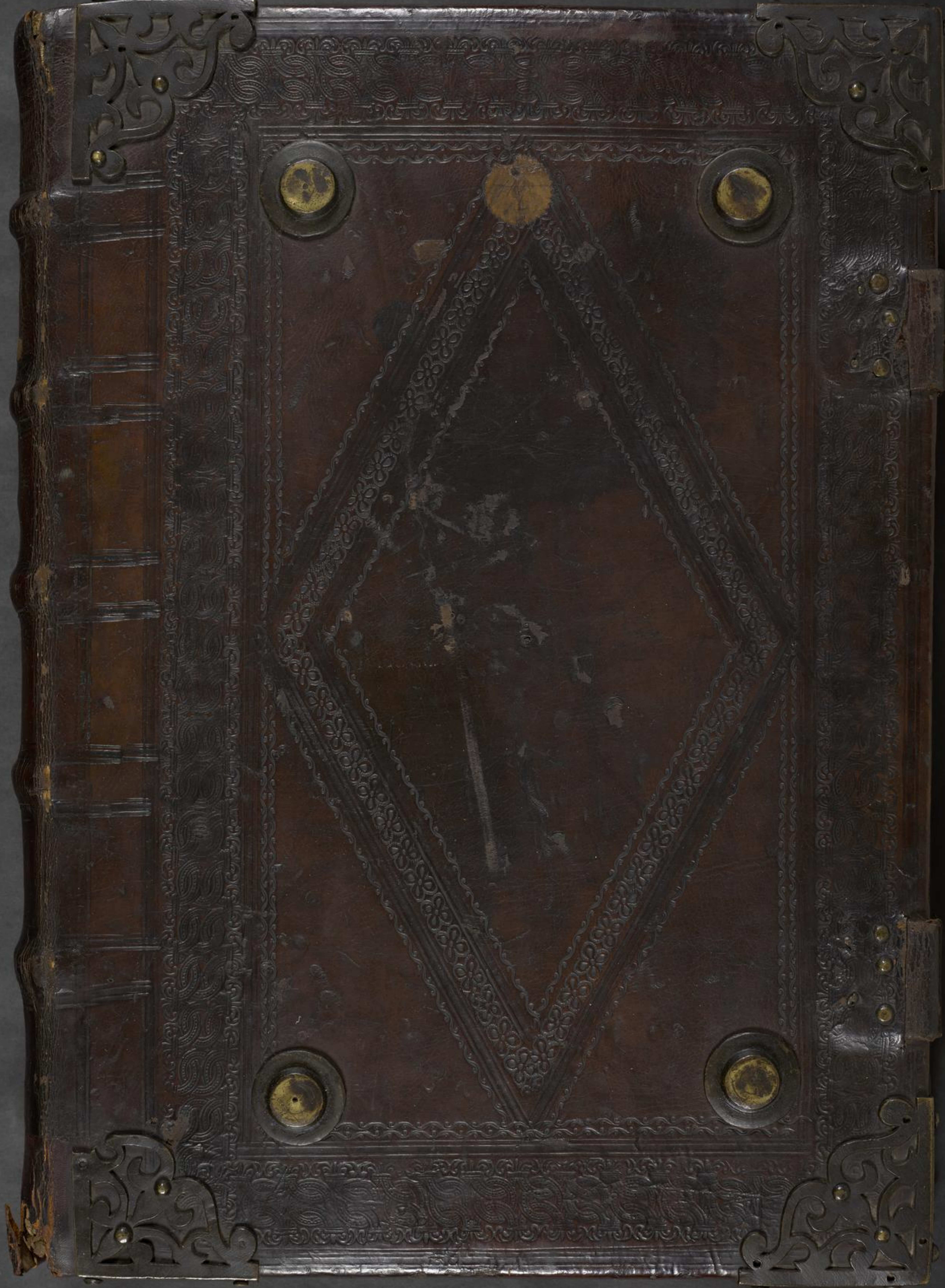
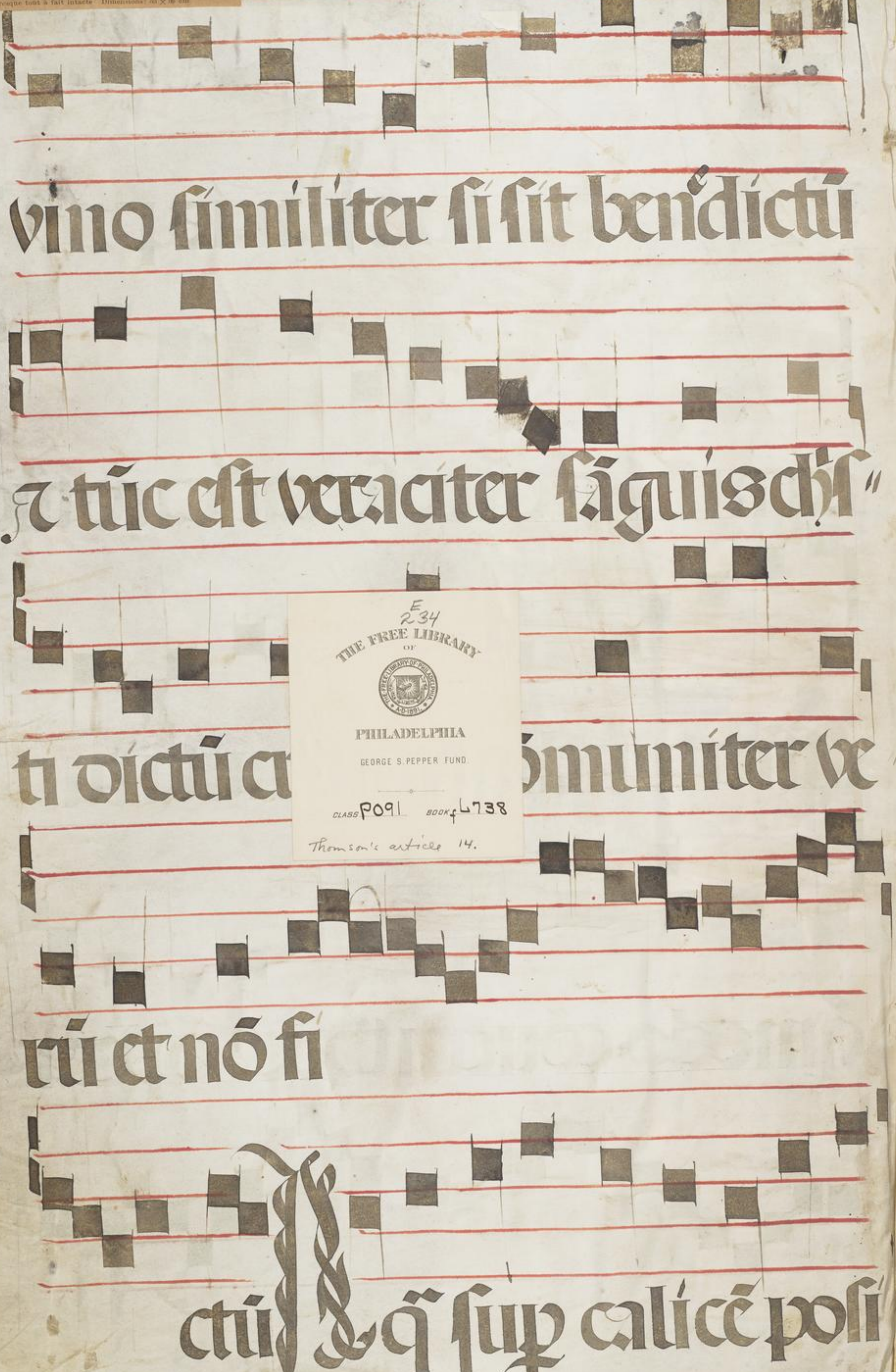

14. 117 ff. Bonne exécution, 15e siècle. Grande lettre initiale sur f. 94: Haut. 152 × 110 mm. beaucoup d'autres en noir, rouge et bleu.
La reliure presque tout à fait intacte. Dimensions: 55 × 36 cm

E
234

E
234
THE FREE LIBRARY
OF
PHILADELPHIA
GEORGE S. PEPPER FUND
CLASS P091 BOOK f L738
Thomson's articles 14.

In pri. ſabbo aduēt⁹. ad vſ. añ. vt in pſal. Hẏ. Conditor. ℣ Rorate celi deſup ⁊ nubes pluāt iuſtū. ℟ Aperiatur.

Ecce nomē domi-
ni ve- nit de lōgin- q̄ ⁊ claritas
e- ius replet orbē terrarū. ps Magnificat.

Ad Ad añ. Inuitat⁹ Regem venturū dominum Venite adoremus. ps Ven. Hẏ. Verbū ſup. In j. noct. ℟

Aſpiciens a lōge, ecce video dei potentiā venientē, ⁊ nebulā totā terrā tegētem Ite obuiam ei, ⁊ dicite Nuncia nobis ſi tu es ipſe. Qui regnaturus es in ppl'o iſrael. ℣ Quiq3 terrigene ⁊ filij hominū, ſimul in unum diues et pauper Ite ob. ℣ Qui regis

Geo. S. Pepper Fund.
3087

E
234

israel, intēde, q̄ deducis velut ouē
ioseph. Nūcia. ℣ Tollite portas pri-
cipes uēās τ eleuamini porte eťna
les, τ introibit rex glīe. Qui regñ.
Glīa patri τ f. Aspiciēs. ℟

Aspiciebā in uisu noctis, τ ecce
in nubibꝫ celi filiꝫ homin̄ ve-
niebat: et datū est ei regnū τ honoꝛ
Et ōnis pp̄lus, tribus, et lingue ser
uiēt ei. ℣ Potestas eiꝫ, potestas eť
na, que nō auferet: τ regnū eius
quod nō corrumpet. Et. ℟

Missus est grabriel angelꝫ ad m̄
riā ꝟginē, despōsatā ioseph, nū
cians ei ꝟbum: τ expauescit ꝟgo
de lumine: ne timeas m̄, inuenisti
gratiā apd̄ dn̄m. Ecce cōcipies et
paries, et vocabit̄ altissimi filiꝫ. ℣
Dabit ei dn̄s deꝫ sedē dd̄ p̄ris eiꝫ
et regnabit in domo iacob ī eťnū.

Ecce. Gloria patri. Ecce. In ij noct. R.

Aue maria, gratia plena: dñs tecũ. Spũs sctus superueniet in te, et virtus altissimi obũbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sctũ, vocabitur filius dei. V. Quomodo fiet istud, qm virum nõ cognosco: et respondẽs angelus dixit ei. Spũs. R.

Saluatorẽ expectamus dñm iesum xpm: Qui reformabit corpus humilitatis nr̃e, cõfiguratũ corpori claritatis sue. V. Sobrie, et iuste, et pie viuamus in hoc seculo, expectantes beatã spẽ, et aduentũ glie magni dei. Qui. R.

Obsecro, dñe, mitte quẽ missurus es: vide afflictionẽ ppli tui. Sicut locutus es veni. Et libera nos. V. Qui regis isrl' intẽde, qui deducis velut ouem ioseph, qui sedes sup cherubim. Sicut. Gl. Et lib. In iij noct. R.
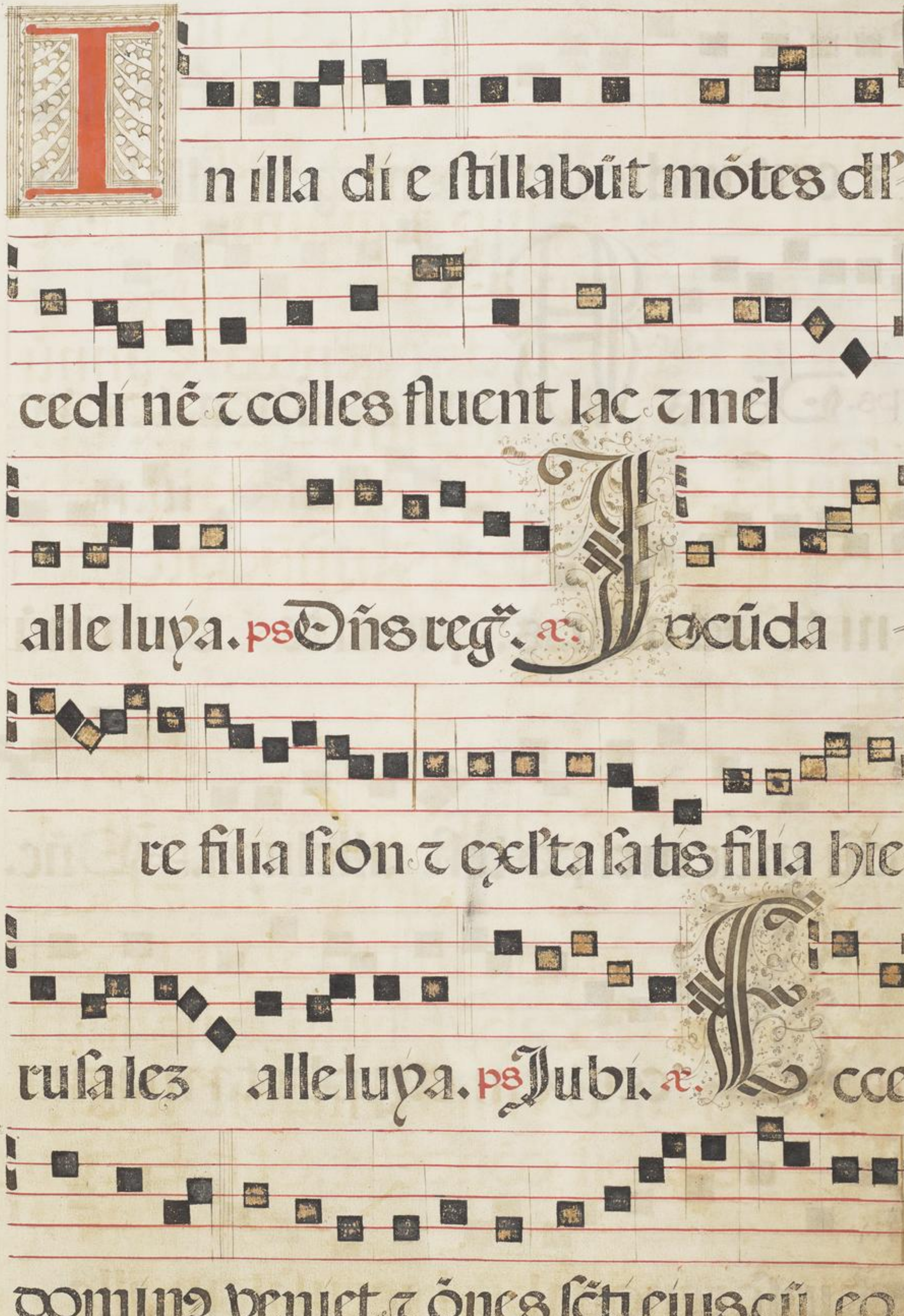
Ecce v̄go cōcipiet, ⁊ pariet filiū
dicit dn̄s: Et vocabit̄ nomen
eius admirabilis, deus, fort'. ℣ Sup̱
ſoliū dauid, ⁊ ſup̱ regnum eius ſede
bit in eternuz. Et vo. ℟.
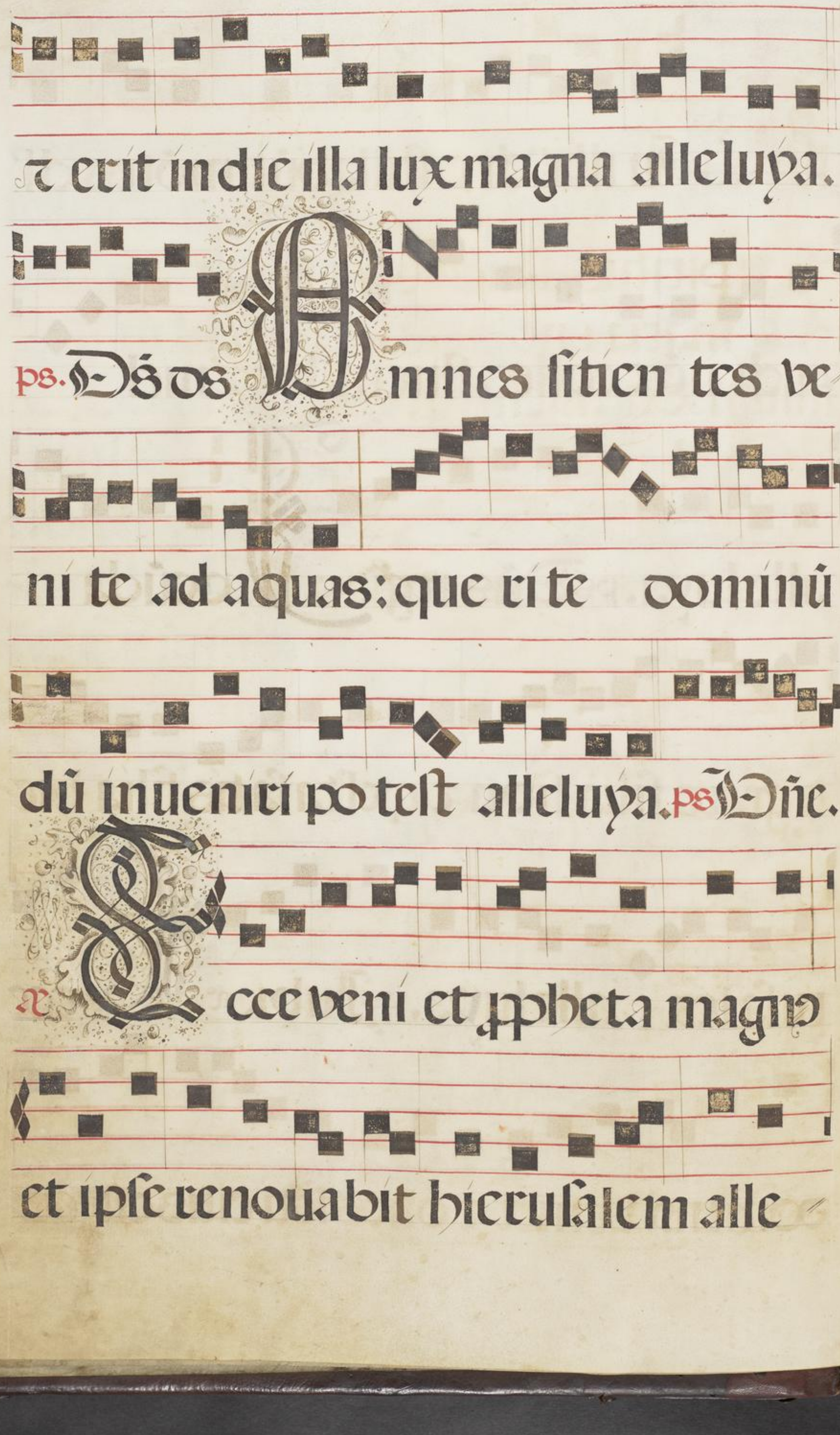
Audite v̄bū dn̄i gentes: ⁊ annū
ciate illud in finibus terre: Et
inſulis, q̄ p̱cul ſūt, dicite ſaluator
noſter adueniet. ℣ Annūciate, et
auditū facite, loquimini, et clama
te. Et inſulis. ℟.
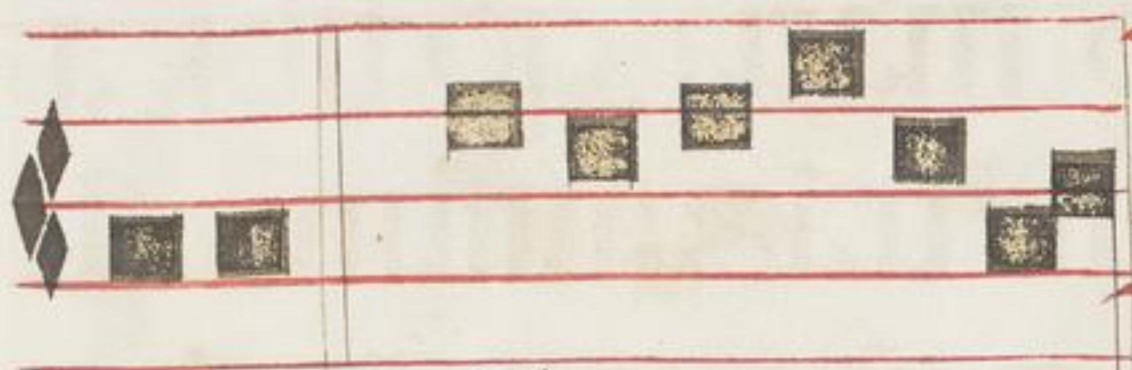
Ecce dies veniūt, dicit dn̄s, ſu
ſcitabo dauid germē iuſtuz, ⁊
regnabit rex, ⁊ ſapiens erit, ⁊ faciet
iudiciū, ⁊ iuſtitiā in terra: Et hoc ē
nomē qđ vocabūt eum, Dn̄s iuſtus
nr̄. ℣ In diebus illis ſaluabit̄ iuda, ⁊
iſrl' habitabit cōfidēter. Et h. Gl'. Dn̄s.

Ab hac dominica uſq;
ad natiuitatē, in dn̄icis
tātū ſēp dr nonū ℟.

Ad laudes
et per horas
Aña

In illa di e ſtillabũt mõtes dl'
cedi nẽ ⁊ colles fluent lac ⁊ mel
alle luya. ps Dñs reg. ℟. Iocũda
re filia ſion ⁊ exl'ta ſa tis filia hie
ru ſa lez alle luya. ps Iubi. ℟. Ecce
dominꝰ veniet ⁊ ões ſcti eius cũ co

⁊ erit in die illa lux magna alleluya.
ps. Dš ds Omnes ſitien tes ve
ni te ad aquas: que ri te dominū
dū inueniri po teſt alleluya. ps Dñe.
℟ Ecce veni et ꝓpheta magnꝰ
et ipſe renouabit hieruſalem alle

Hymn⁹ Vox clara. ℣. Vox clamã-
tis in deſerto: parate viam dñi.
℟ Rectas facite ſemitas eius.

luya. ps Laudãte.

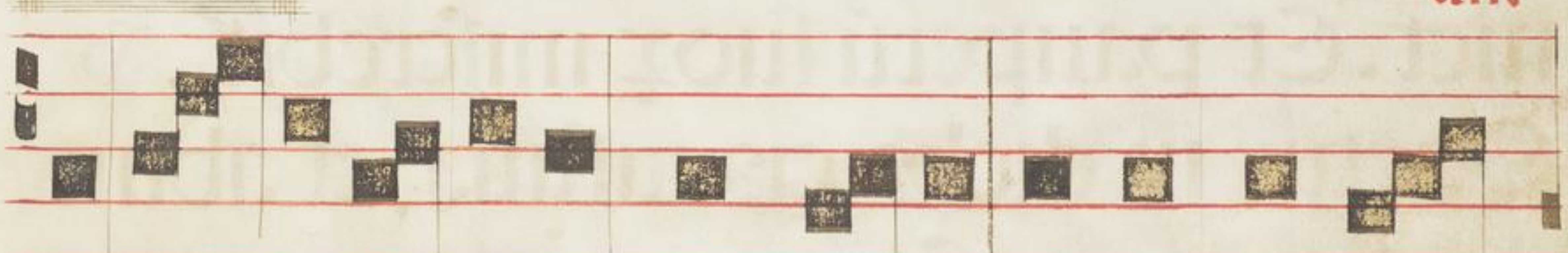
Ad Bñs. Añã:—

Spiritus ſanctus in te deſcendet ꝫ maria: ne timeas, habebis in utero filium dei alleluya. ps. Bñs d.
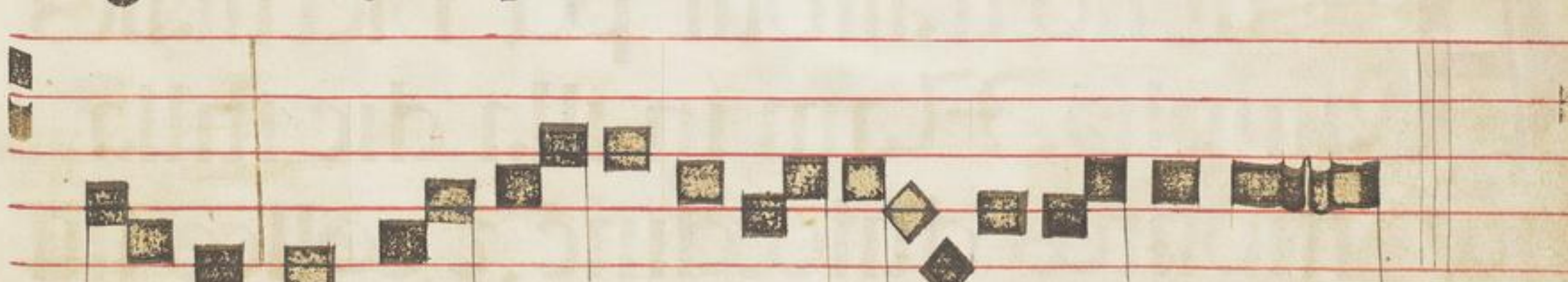
Ad vs. añ. In illa. hym. Cõdi. ℣ Rora. ℟ Aperi. Ad mag. añ.

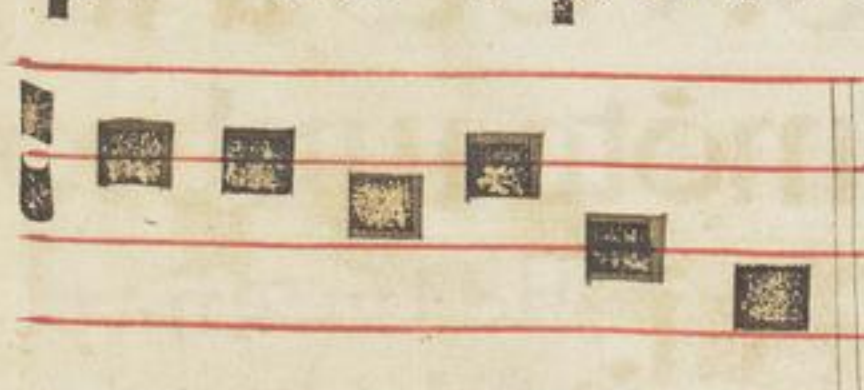
Ne time as mari a inueniſ

ti gra tiaꝫ apõ dominũ ecce cõci

pi es ⁊ pari es filium alleluya:

Fr. ij ad mat. inuitat. Reges
vẽturũ. qd, ⁊ in dñicis, ⁊ i ferijs
uſqꝫ ad tertiã dñicã, ſemp d.
Ad noct. añ. et ℣. vt in pſal.
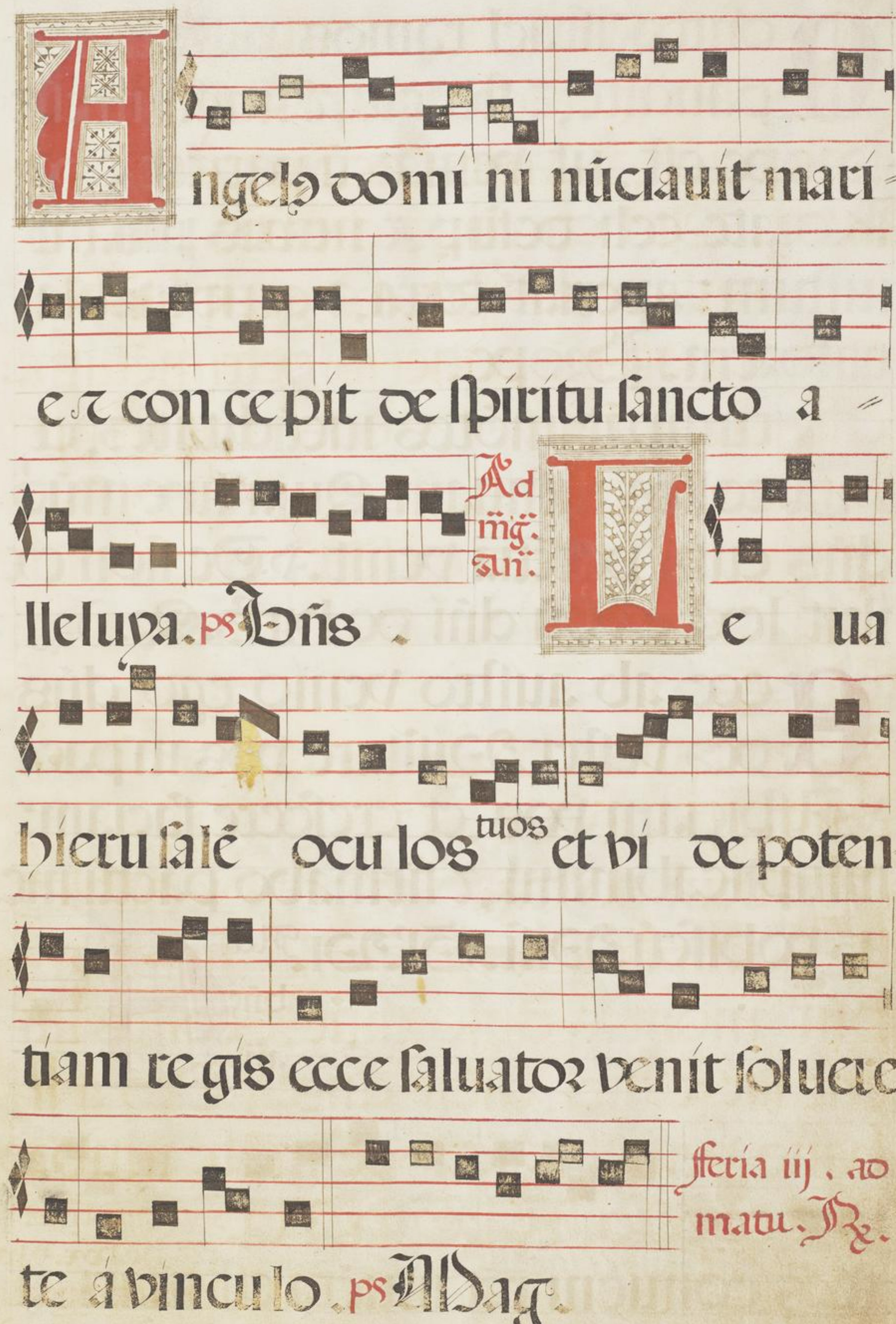
ps Magñ.

℟

Suſcipe ṽbũ ṽgo maria qđ tibi a
dño p angelum trãſmiſſum eſt:
concipies, ⁊ paries deũ pariter ⁊ ho
minẽ. Vt benedicta dicaris inter õ
nes mulieres. ℣ Paries quidẽ filium
et ṽginitatꝭ nõ patieris detrimẽtum:
efficieris grauida, ⁊ eris matꝭ ſemp
intacta. Vt bene. ℟

Letentꝭ celi, ⁊ exultet terra: iubilẽte
mõtes laudẽ: qꝛ dñs noſter ve
niet. Et pauperũ ſuoꝝ miſerebitꝭ. ℣
Orietur in diebꝫ eiꝫ iuſtitia, et abun
dantia pacis. Et. ℟

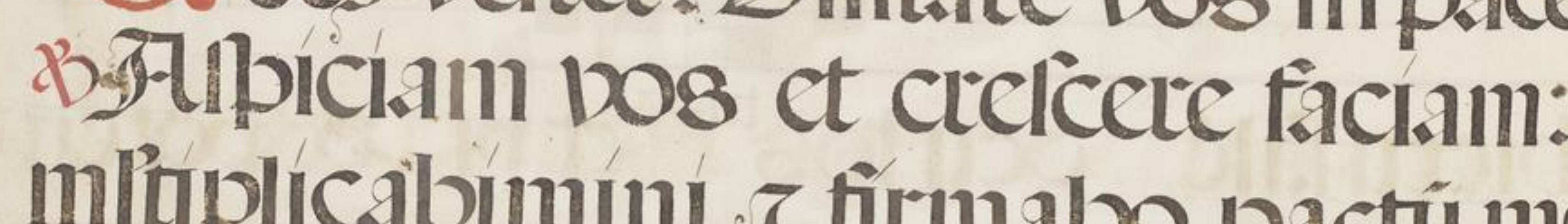
Alieni nõ trãſibũt per hieruſalẽ
amplꝫ. Nam in illa die ſtilla
bũt montes dulcedinẽ, ⁊ colles flu
ent lac ⁊ mel, dicit dñs. ℣ Deꝫ a li
bano veniet, ⁊ ſctꝫ de mõte umbro
ſo ⁊ cõdẽſo. Nã. Gl'ia. Nã. Ad lau. Añ. vt i
pſſ. hẏ. Vox. ℣. Vox
clam. Ad bñ. añ.

Angelꝭ domi ni nũciauit mari =
e et con ce pit de ſpiritu ſancto a =
Ad mag. An.
lleluya. ps Dñs
L e ua
hieru ſalẽ ocu los tuos et vi de poten
tiam re gis ecce ſaluator venit ſoluere
feria iij. ad matu. R.
te a vincu lo. ps Mag.

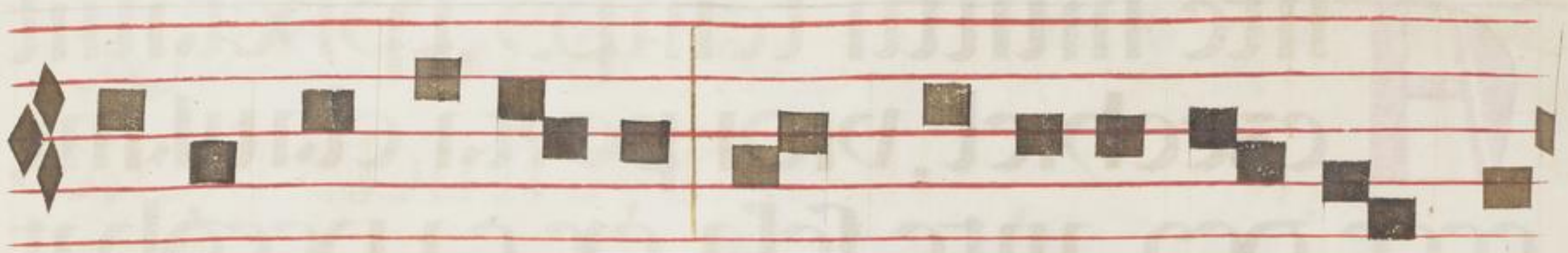
Montes israel ramos vestros expandite, ⁊ florete, ⁊ fructꝰ facite. Prope est, ut veniat dies dñi. ℣ Rorate celi desup, ⁊ nubes pluant iustum: aperiatᷣ terra, ⁊ germinet saluatorem. Prope. ℟

Erumpãt mõtes iucũditatez, et colles iustitiam. Quia lux mũdi dñs cum potẽtia venit. ℣ De sion exibit lex, ⁊ ṽbũ dñi de hierꝫ. Qr. ℟

Ecce ab austro venio ego dñs deꝰ vester. Visitare vos in pace ℣ Aspiciam vos et crescere faciam: multiplicabimini, ⁊ firmabo pactũ meuz vobiscũ. Visi. Gl̃. Vi. Ad bñs. añ.

A n teqꝫ conueni rẽt inuẽta est mari a

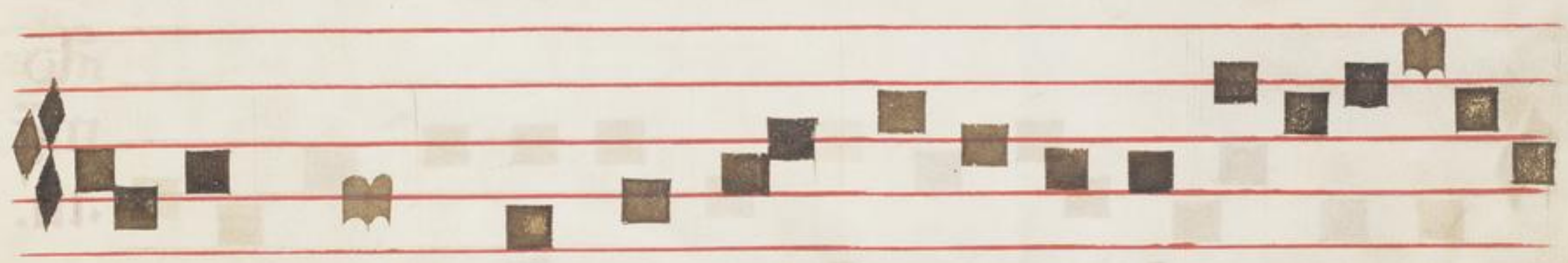
habēs in utero de ſpiritu ſancto a

lle luya. ps Dñs . Ad mg an. Querite do

minū dū inveniri poteſt invocate
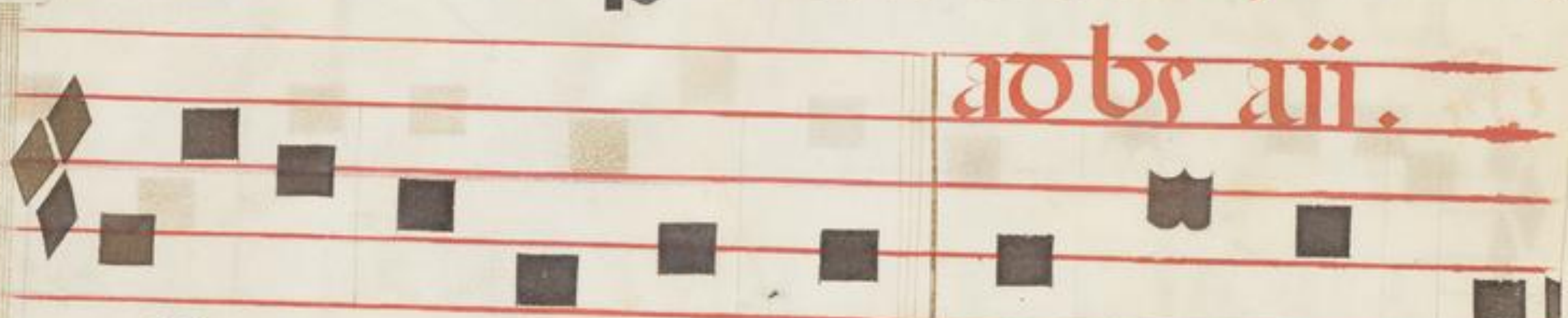

e um dū prope eſt alleluya. ps Mag̃
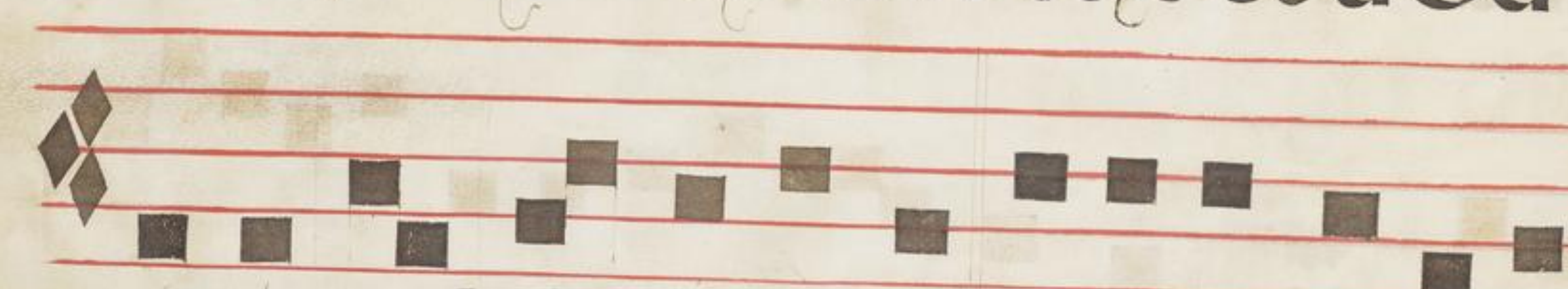
Rex nr̄ adveniet xp̄us. Feria iiij. ad matut.
Quē joannes p̄dicauit R
agnū eſſe venturū. V Sup ipſuz
continebūt reges os ſuū, ipſū
gentes deprecabūtur. Quem. R

Ante multū temp9 ꝓphetauit ezechiel, vidi portā clausam, ecce deus ante secla ex ea pcedebat ꝑ salute mūdi. Et erat iterū clausa, ōmōstrās ṽginē, q̄a post partū ꝑmāsit ṽgo. ℣. Porta quā vidisti, dñs sol9 trāsibit ꝑ illā. Et. Rū. Ecce dies.

Ad bñs añ.
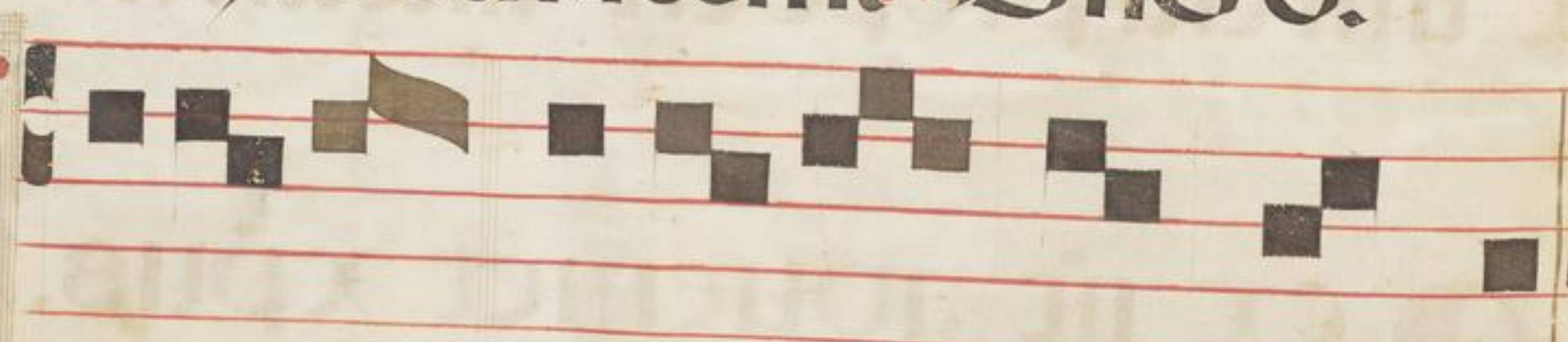

De syō exibit lex et ủbū do
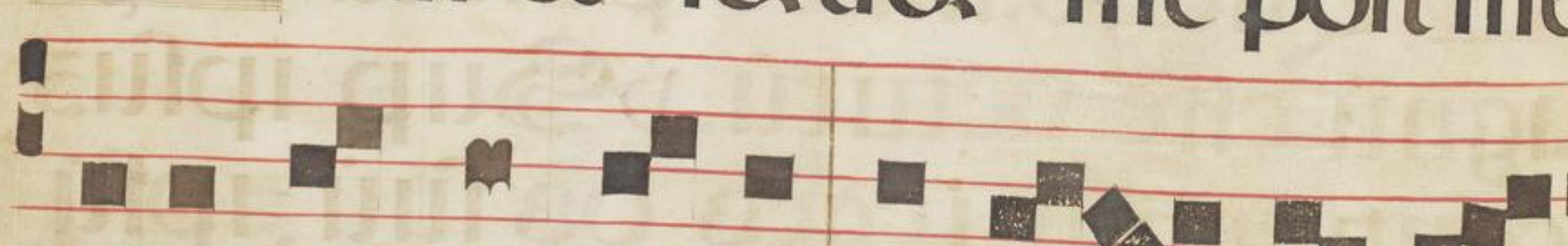

Ad mag̃ añ.
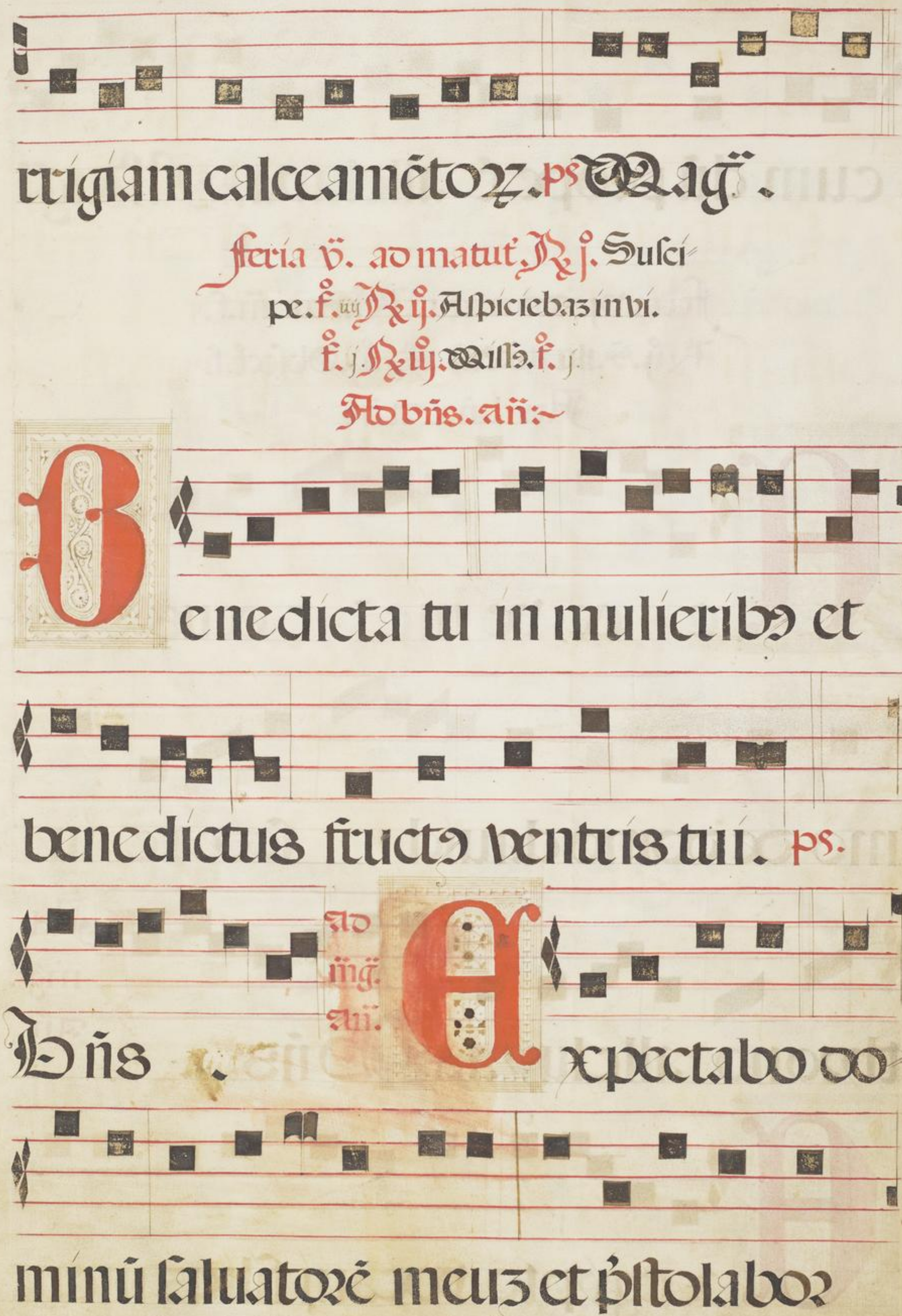
mini de hierusalem. Ps. Bñs d.

Veni et fortior me post me

cui9 non sū dign9 solue re co

rrigiam calceamētoꝝ. ps. Mag.
Feria v. ad matut. R. j. Susci-
pe. f. iiij. R. ij. Aspiciebaz in vi.
f. j. R. iij. Missꝰ. f. j.
Ad vñs. añ.~
Benedicta tu in mulieribꝰ et
benedictus fructꝰ ventris tui. ps.
Ad mag. añ.
Dñs
Expectabo do
minū saluatorē meuz et ꝑstolabor

cum dñ prope ẽ alleluya. ps Mag.

Feria vj. ad matut. R. j. Aue m. f.
R. ij. Saluatorẽ. f. R. iij. Obsecr. f.
Ad bñs. añ.
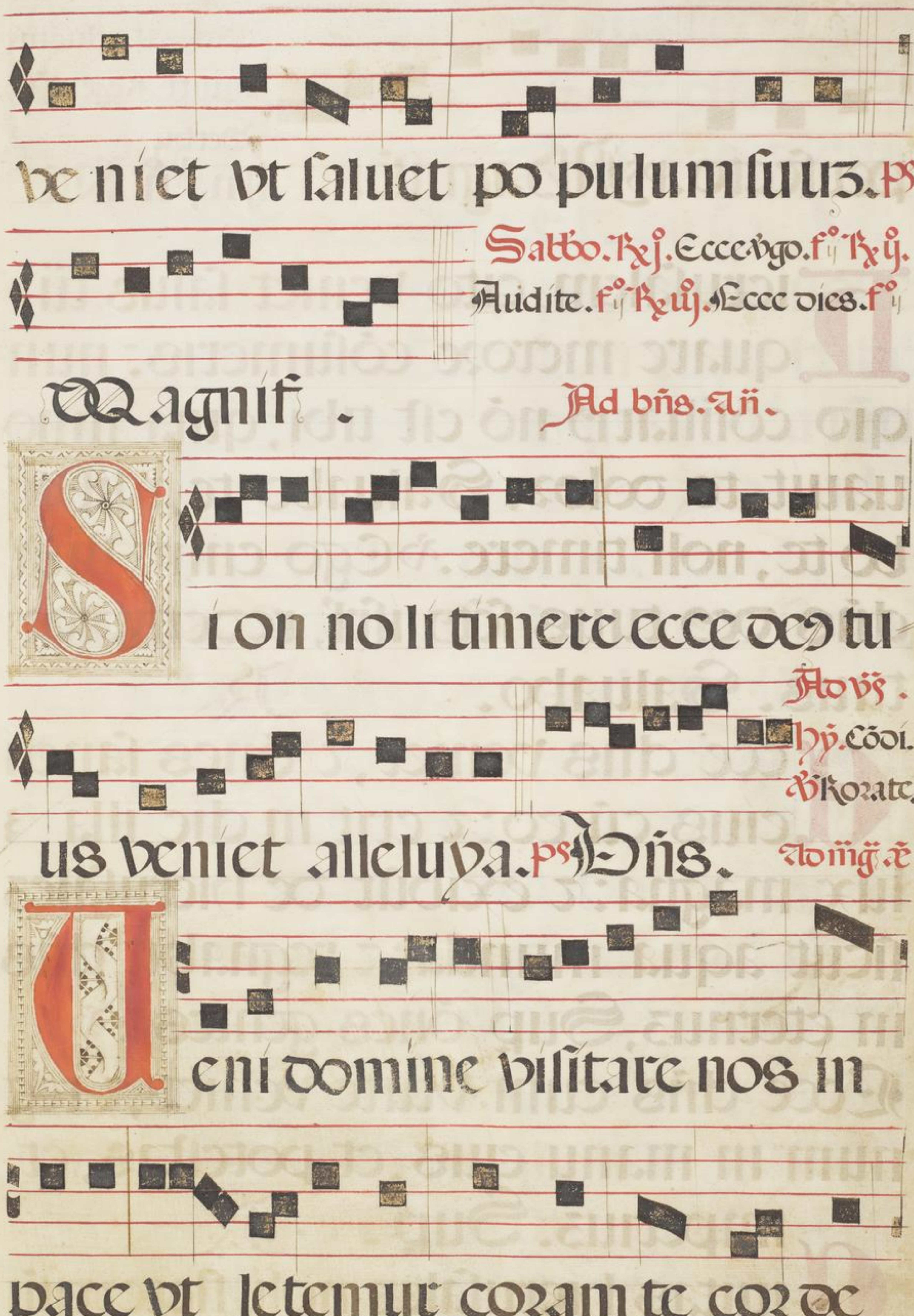
Ec ce ve nie t deus et ho

mo de domo dauid sede re in

throno alle luy a. ps Bñs .

Ad mag. añ.

Ex egypto vocaui filiuz meũ

ve ni et vt ſaluet po pu lum ſu uz. ps
Sabbo. Rx j. Ecce virgo. f° ij Rx ij.
Audite. f° ij Rx iij. Ecce dies. f° ij
Magnif .
Ad bñs. Añ.
S i on no li timere ecce deꝰ tu
Ad vš.
hy. Cōdi.
℣ Rorate.
Ad mg̃. æ
us veniet alleluya. ps Dñs.
V eni domine viſitare nos in
pace vt letemur coram te corde

Dñica ij. aduẽtus
inuitt. Regẽ vẽ. hỹ
Verbũ.

perfecto. ps Magnif. In ij n̄. R.

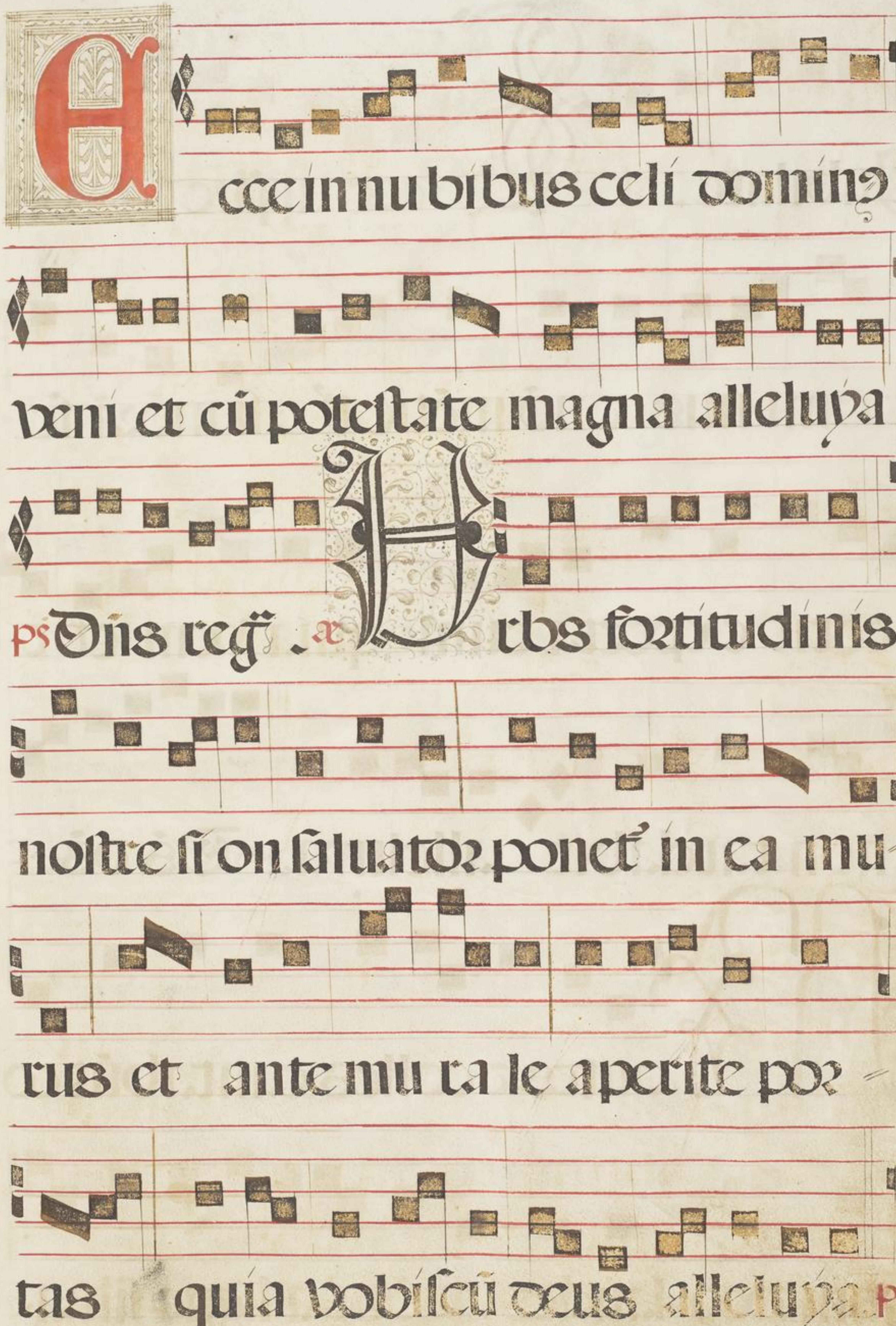
Hierusalem, cito veniet salus tuã:
quare merore cõsumeris? nun
qid cõsiliariꝰ nõ est tibi, quia inno
uauit te dolor? Saluabo te, ꝛ liberã
bo te, noli timere. ℣ Ego enim sum
dñs deꝰ tuus sctꝰ isrl, redemptor
tuus. Saluabo. ℟

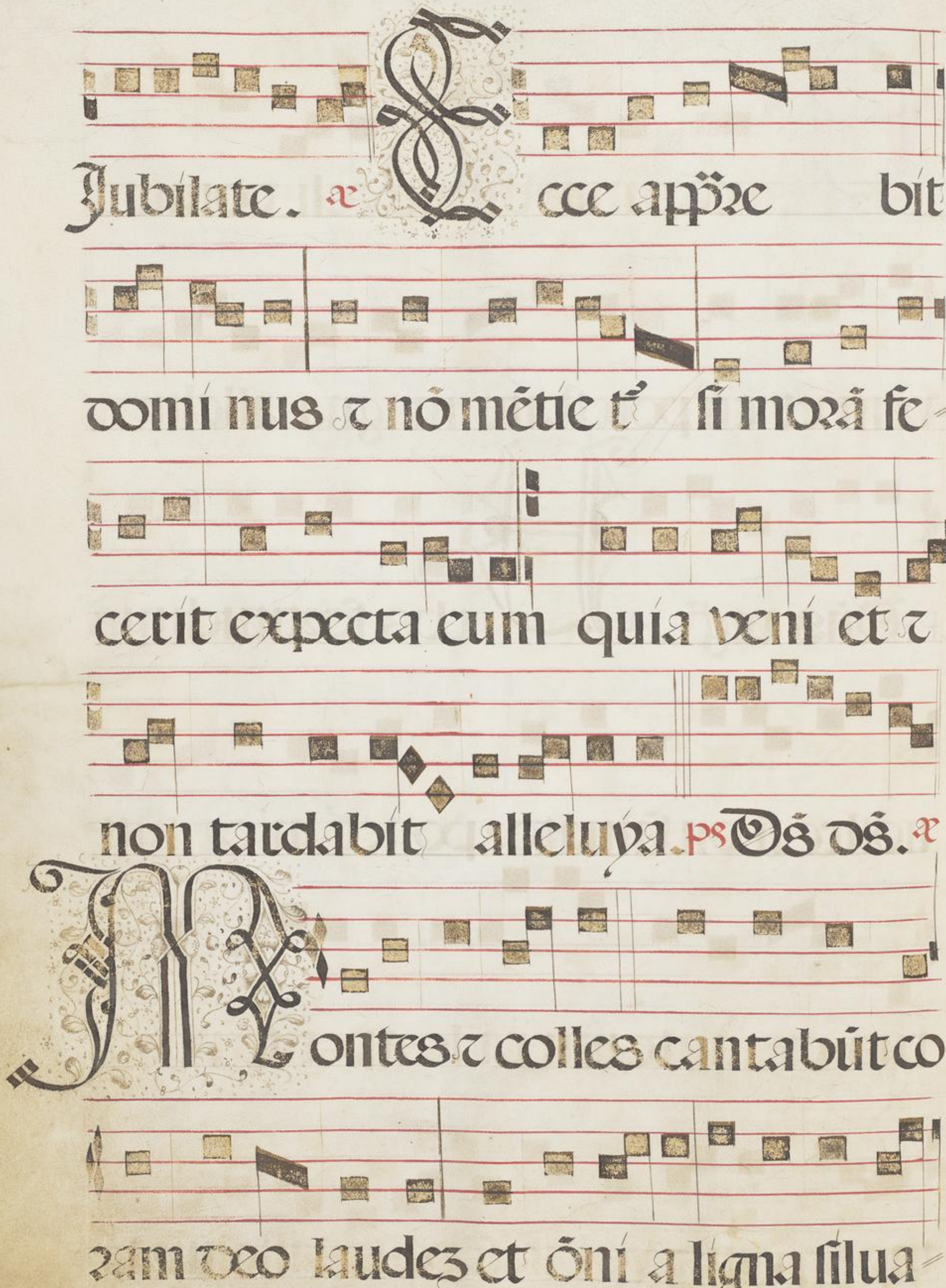
Ecce dñs veniet, ꝛ õnes sancti
eius cũ eo: ꝛ erit in die illa
lux magna: ꝛ exibũt de hierusalez
sicut aqua munda: ꝛ regnabit dñs
in eternuz, Sup õnes gentes. ℣
Ecce dñs cum ꝟtute veniet, ꝛ reg
num in manu eius, et potestas, et
imperiuz. Sup. ℟
Ciuitas hierusalez noli flere: qm̃

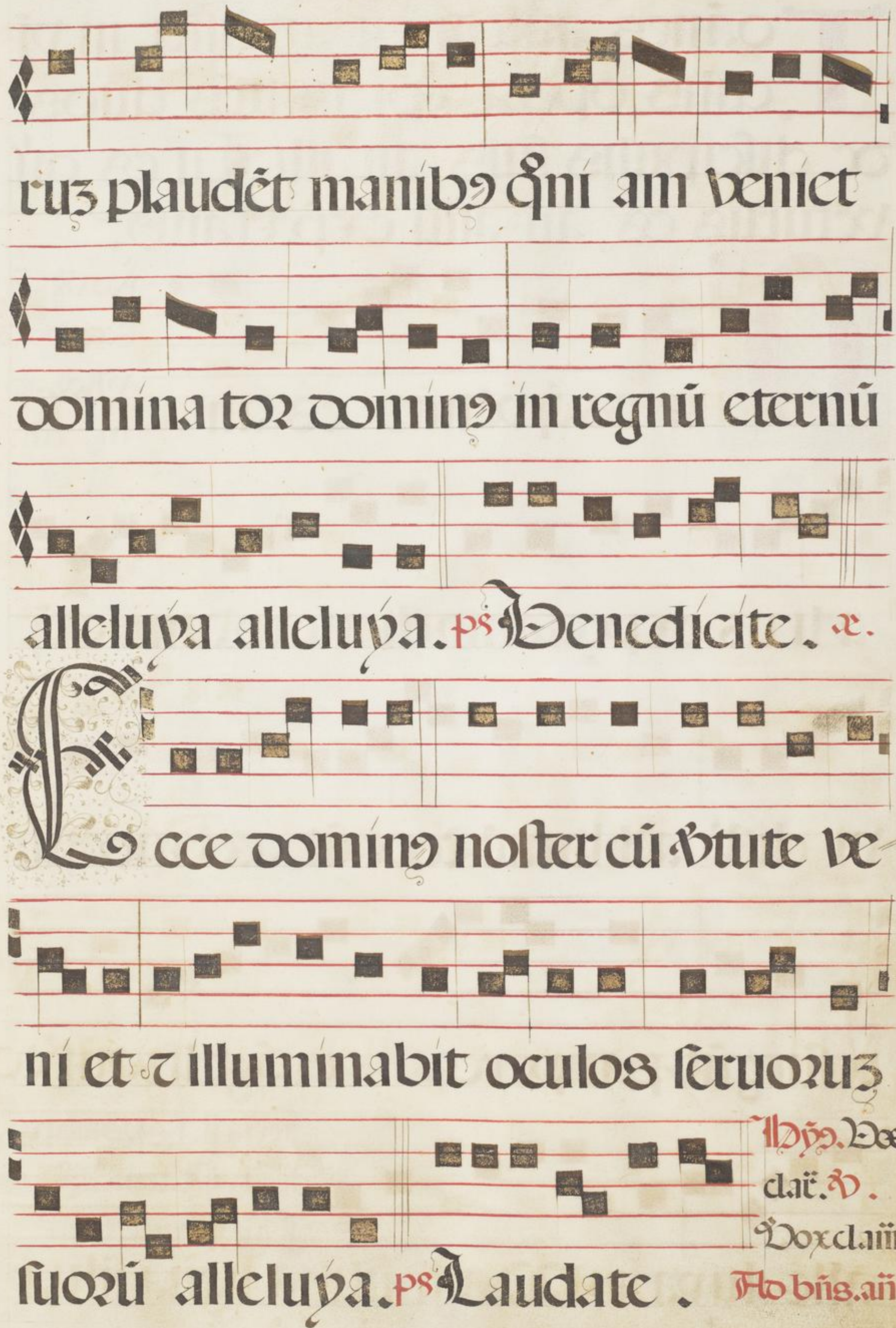
doluit dñs ſup te, Et auferet a te
ōnem tribulationē. ℣ Ecce dñs in
fortitudine veniet: ⁊ brachium eius
dominabit̄. Et. Glīa. Et. In ii n R.
Ecce veniet dñs protector noster,
ſanctꝰ iſrl̄. Coronam regni habēs
in capite ſuo. ℣ Et dominabit̄ a mri
uſqꝫ ad mare, ⁊ a flumine uſqꝫ ad
t̄minos orbis terrarū. Coro. R.
Sicut mater cōſolat̄ filios ſuos,
ita cōſolabor vos, dicit dñs: ⁊
de hieruſalē ciuitate, quā elegi, veni
et vob auxiliuꝫ: Et videbitis, ⁊ gau
debit cor veſtruꝫ. ℣ Dabo in ſion ſa
lutē, ⁊ in hieruſalez glīam meā. Et. R.
Hieruſalem plantabis vineam in
mōtibꝰ tuis: exultabis, q̄niam
dies dñi veniet: ſurge ſion, conuer
tere ad dñm deum tuū, gaude, ⁊ le
tare iacob: Quia de medio gentium

ſaluator tuus veniet. ℣. Exſulta ſatis
filia ſion: iubila filia hiru̅ſ. Qr. Gl'. iiij R.
Egredietur dn̄s de ſamaria ad por
tam, que reſpicit ad orientem:
et veniet in bethlehem, ambulas ſup
aquas redemptionis iude. Tunc ſaluus
erit om̄s homo: quia ecce veniet. ℣.
Et preparabit in miſericordia ſoliu̅ eius,
et ſedebit ſup illu̅ in veritate. Tu̅c. R.
Feſtina, ne tardaueris dn̄e, Et li
bera ppl'm tuum. ℣. Veni dn̄e, et
noli tardare, relaxa facinora plebi
tue. Et libera. R.
Ecce dn̄s veniet cu̅ ſplendore deſ
cendens, et virtus eius cum eo.
Viſitare ppl'm ſuu̅ in pace, et conſtitu
ere ſup eum vitam ſempiternam. ℣.
Ecce dominus noſter cu̅ virtute veniet. Viſitare. Gl'. Viſitare.

Ad laudes, et per hor. an̄.

Ecce in nu bi bus celi dominus
veni et cū poteſtate magna alleluya
Ps. Dn̄s reg. Æ. Vrbs fortitudinis
noſtre ſi on ſaluator ponet in ea mu
rus et ante mu ra le aperite por
tas quia vobiſcū deus alleluya Ps.

Jubilate. ℟ Ecce appa̅re bit
domi nus ⁊ no̅ me̅tie t᷑ si mora̅ fe
cerit expecta cum quia veni et ⁊
non tardabit alleluya. ps Os os. ℟
Montes ⁊ colles cantabu̅t co
ram deo laudem et o̅ni a ligna silua

ruz plaudẽt manibꝰ q̃ni am veniet
dominator dominꝰ in regnũ eternũ
alleluya alleluya. ps Benedicite. ӕ.
Ecce dominꝰ noſter cũ ꝟtute ve-
ni et ⁊ illuminabit oculos ſeruoruz
ſuorũ alleluya. ps Laudate.
Hym. Vox clar. V. Vox clam
Ad bñs. añ
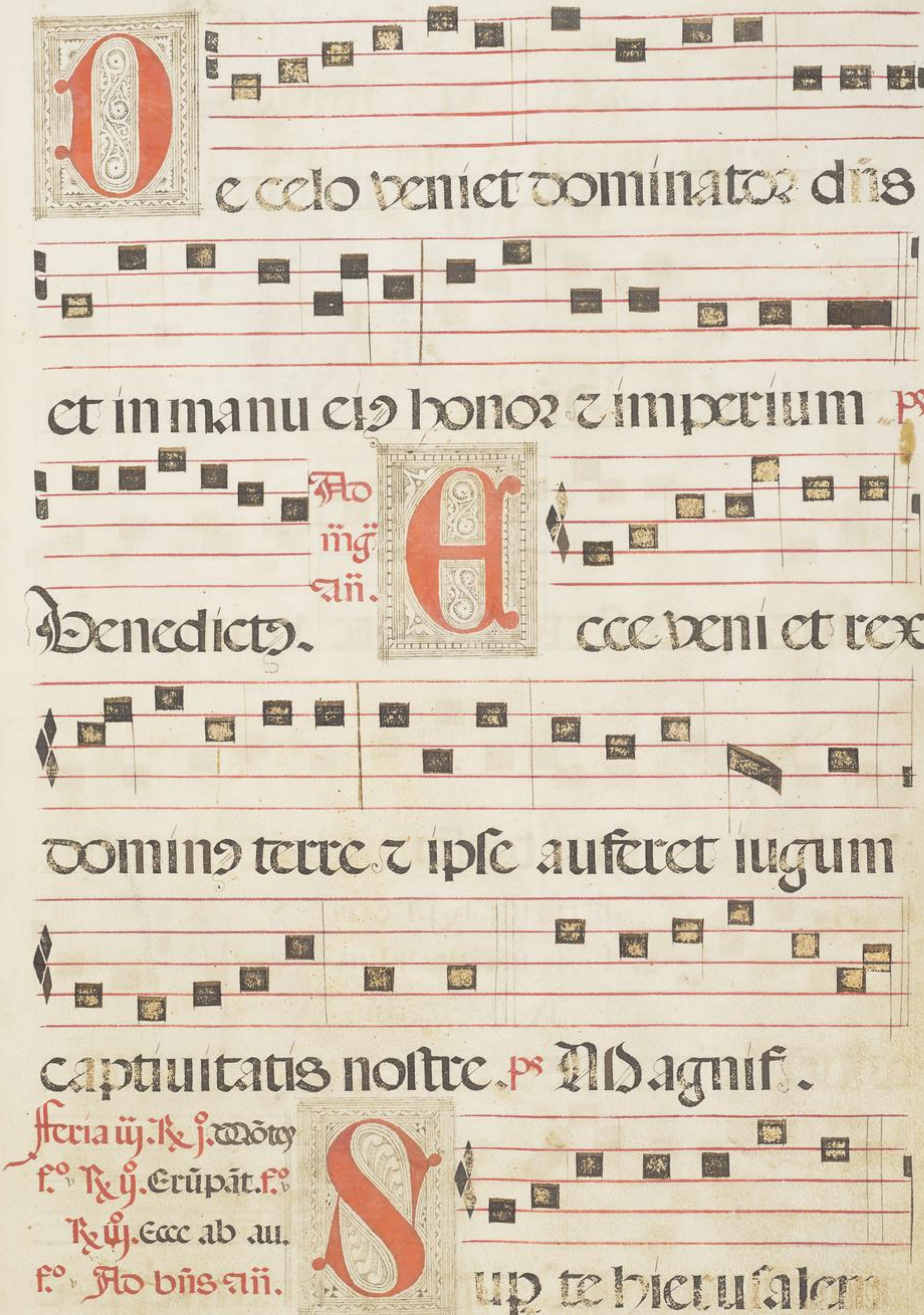
Ioãnes autem cũ audisset in vinculis opera xpi, mittẽs duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an aliũ expectam9.
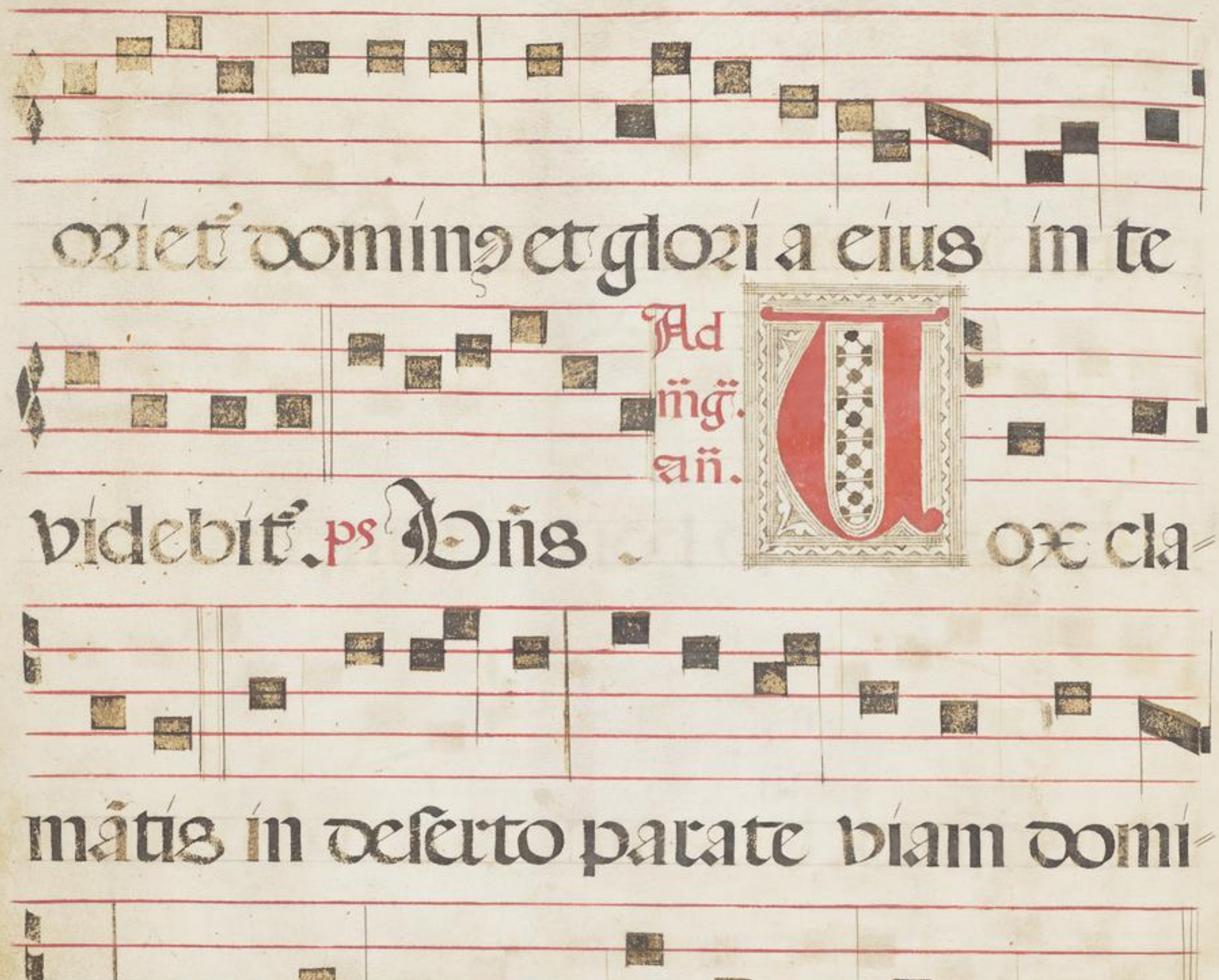
Ad v's. añ. Ecce. hy. Cõ. ℣ Rorã. ad mg. añ.
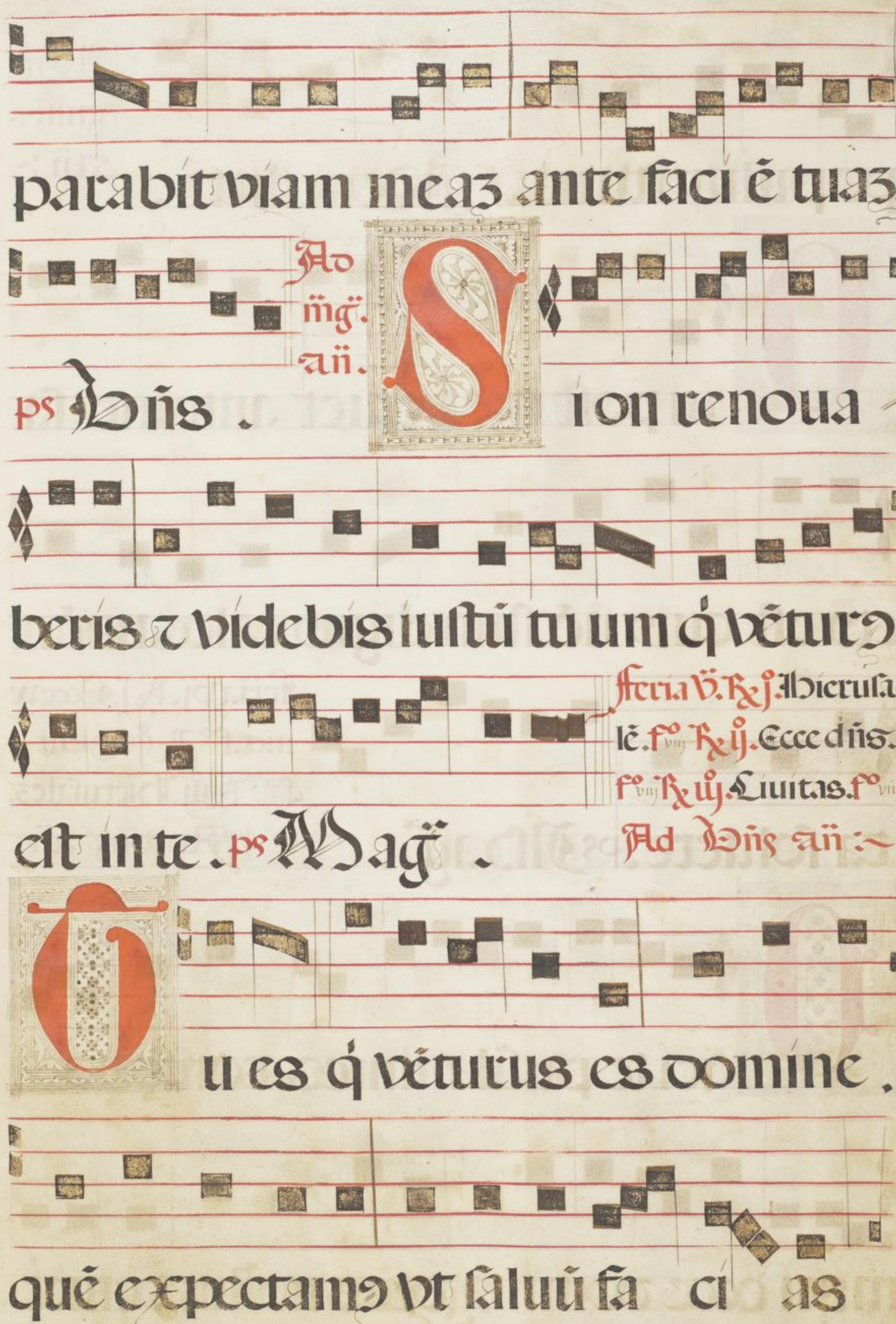
Tu es q̃ venturus es an aliuz expectam9 dicite ioanni q̃ vidist' ad lumẽ redeũt ceci mortui resurgũt pauperes euãgelizant' alle luya. Ps. Magnif.
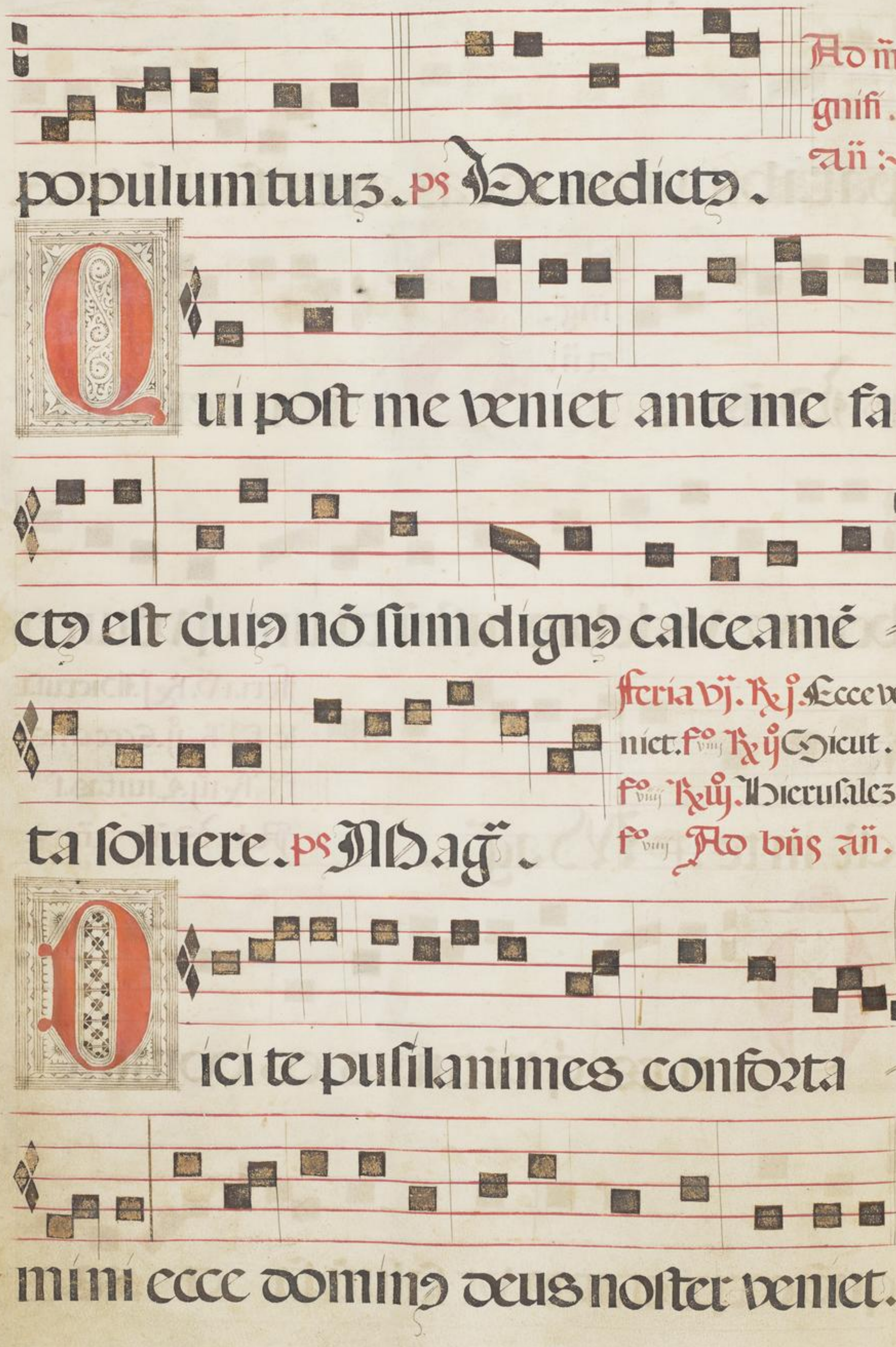
Feria ij. ℟ j. Suscipe. f. iiij ℟ ij. Letetur. f. iiij ℟ iij. Alieni. f. iiij
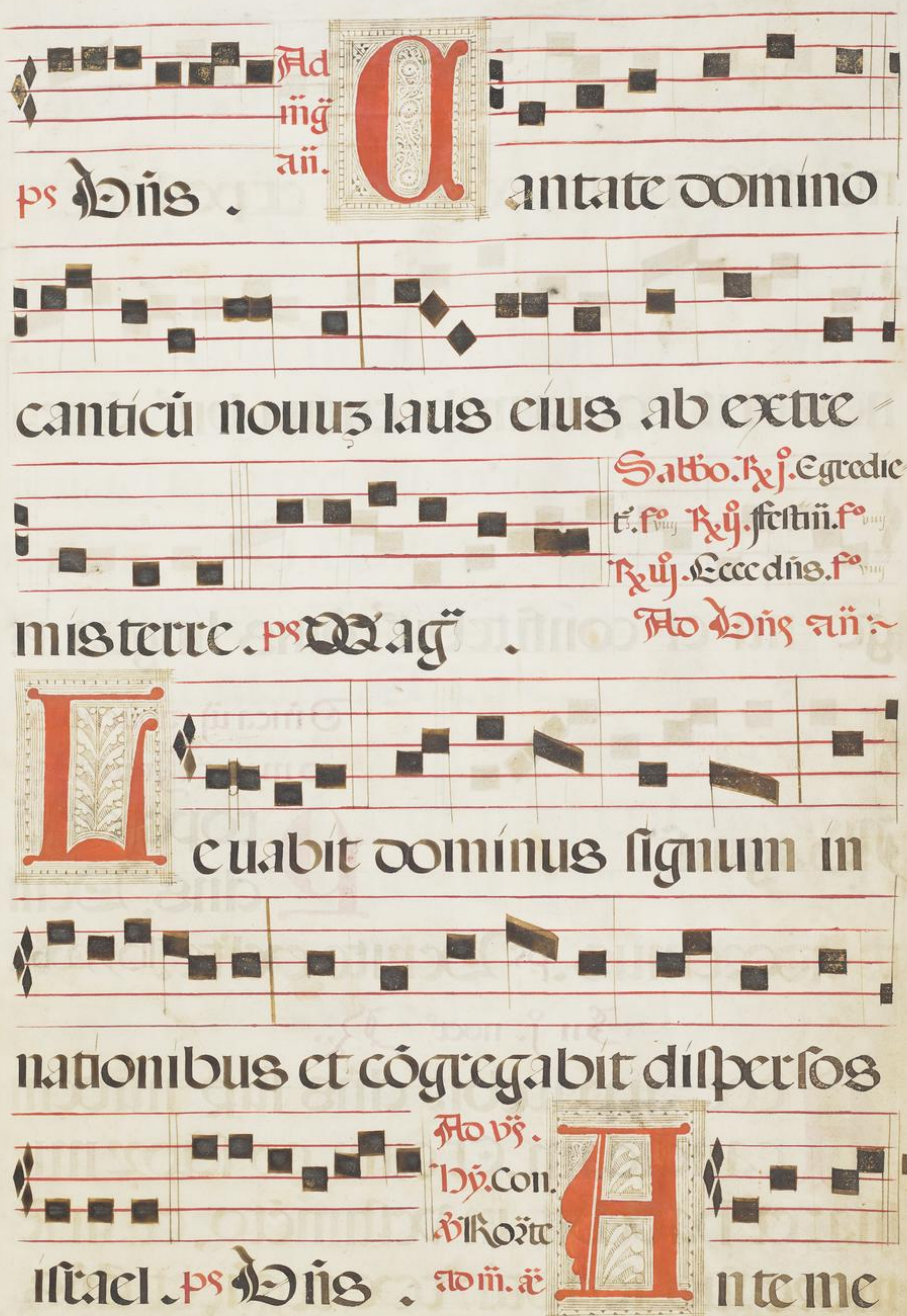
Ad Bñs. añ.

De celo veniet dominator dñs
et in manu eiꝰ honor ⁊ imperium ps
Ad mag ãn.
Benedictꝰ.
Ecce veni et rex
dominꝰ terre ⁊ ipse auferet iugum
captiuitatis nostre. ps Magnif.
Feria iiij. R j. Mõtes
f° v R ij. Erũpãt. f° v
R iij. Ecce ab au.
f° v Ad bñs ãn.
Sup te hierusalem

oriet' dominꝰ et glori a eius in te
Ad mg. añ.
videbit'. ps Dñs . Vox cla
mãtis in deserto parate viam domi
ni rectas faci te semitas dei nostri.
Feria iiij. R j. Rex nr̃
F vj R ij. Ante multũ
F vj R iij. Ecce dñs veniet. F ix. Ad bñ añ
ps Mag . Ecce
ego mitto an gelũ me um q̃ pre

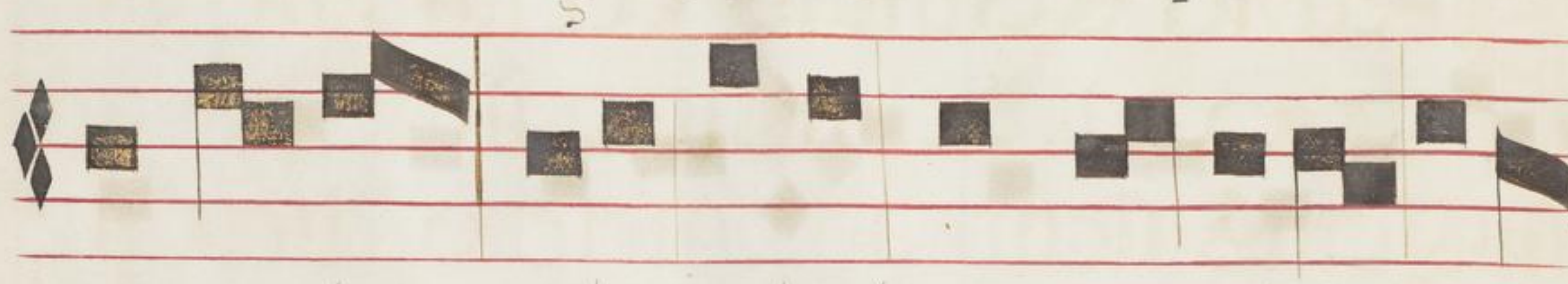

parabit viam meaz ante faci ē tuaz.
Ad mag. añ.
ps Dñs. S ion renoua
beris & videbis iustū tu um q̄ venturꝯ
Feria V. R̷ j. Hierusalē. F° vij R̷ ij. Ecce dñs. F° viij R̷ iij. Ciuitas. F° viij
est in te. ps Magr̄.
Ad Dñs añ :~
T u es q̄ venturus es domine.
quē expectamꝯ vt saluū fa ci as

Ad magnifi. añ :~
populum tuuz. ps Benedictꝰ.
Qui poſt me veniet ante me fa
ctꝰ eſt cuiꝰ nõ ſum dignꝰ calceamẽ
Feria vj. R. j. Ecce ve
niet. fo viij R. ij. Sicut.
fo viij R. iij. Hieruſalez.
fo viij Ad bñs añ.
ta ſoluere. ps Magt.
Dici te puſilanimes conforta
mini ecce dominꝰ deus noſter veniet.

Ad mag an.
ps Dns.
Cantate domino
canticū nouuz laus eius ab extre
Sabbo. R. j. Egredie
t. f. viij R. ij. Festina. f. viij
R. iij. Ecce dns. f. viij
misterre. ps Mag.
Ad Dns an.
Leuabit dominus signum in
nationibus et cōgregabit dispersos
Ad vs.
Hy. Con.
V. Rorate
Ad m. aē
israel. ps Dns.
Ante me

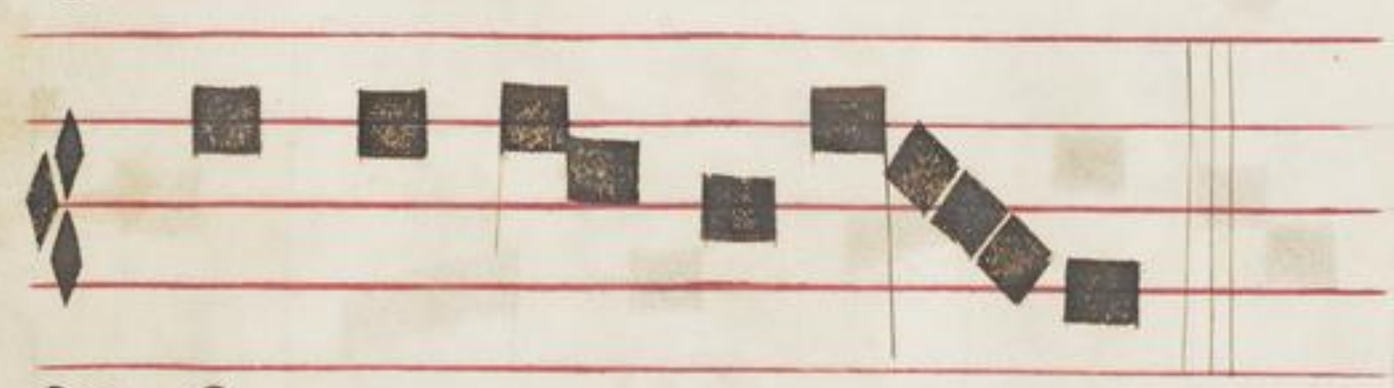
nō est formatꝰ deus et post me

non erit quia mihi curua bitˀ ōne

ge nu et confi tebitˀ ōnis lingua. ps.

Magnif.

Dñica iij. aduentus ad matut. Inuitat.

Prope est iā dñs, Venite adoremus. ps. Venite exlte. Hyn. Vbū

In j. noct. ℟.

Ecce apparebit dñs sup nubem candidam. Et cum eo sctoꝝ milia: et habebit in vestimēto, et in femore suo scriptū: rex regū, et dñs

dominantiuz. ℣ Apparebit in finem, ⁊ non mẽtietur: ſi moram fecerit, expecta eũ: quia veniẽs veniet. Et. ℟ Bethlehẽ ciuitas dei ſummi, ex te exiet dominator iſrael, ⁊ egreſſus eius ſicut a principio dierum eternitatis, et magnificabit̃ in medio uniuerſe terre. Et pax erit in terra noſtra, dum venerit. ℣ Loquet̃ pacẽ in gẽtibus, et poteſtas eius a mr̃i uſq; ad mare. Et pax. ℟ Qui vẽturus eſt, veniet, ⁊ non tardabit, et iam non erit timor ĩ finib; nr̃is: Quoniã ipſe eſt ſalũtor noſter. ℣ Deponet õnes iniquitates nr̃as: ⁊ proijciet in pfundũ maris õnia peccta nr̃a. Qm̃. Gl̃. Qm̃. In ij. noct. ℟ Egypte noli flere: qr dominator tuus veniet tibi, ante cui; conſpectuz mouebũt̃ abyſſi, Liberare po-

pulū suuz de manu potētie. ℣. Ecce
veniet dominus exercituū deꝰ tuꝰ cū po
testate magna. Libe. ℟.

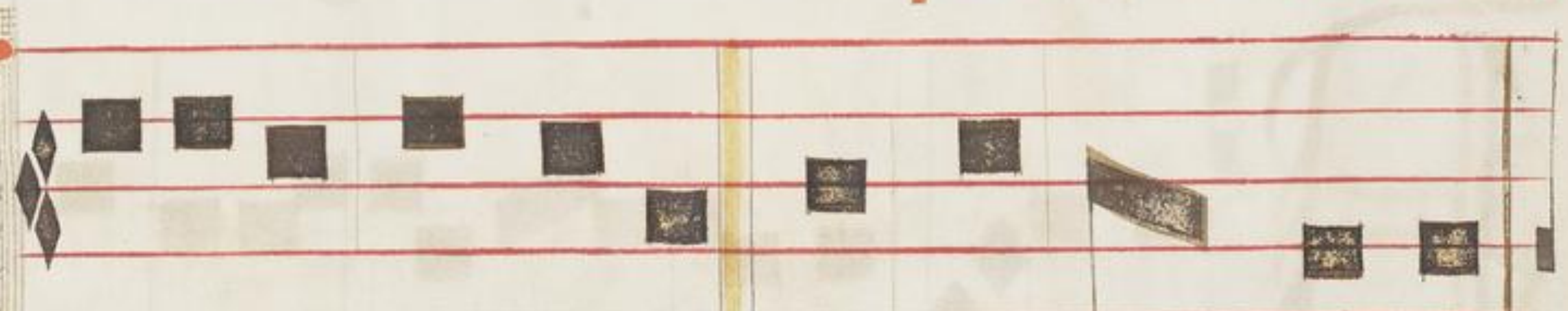
Prope est ut veniat tempꝰ eius,
et dies eius non elōgabūtur.
Miserebit᷑ dn̄s iacob: ⁊ isrl̄ saluabit᷑
℣. Reuertere virgo israel, reuertere ad
ciuitates tuas. Mise. ℟.

Descendet dn̄s sicut pluuia in ve
llꝰ, Orietur in diebꝰ eius iustitia,
et abūdantia pacis. ℣. Et adorabūt
eum ōnes reges, ōnes gentes ſuiēt
ei. Oriet᷑. Gl. Ori. In iij. noct᷑. ℟.

Veni dn̄e, ⁊ noli tardare: relaxa
facinora plebi tue. Et reuoca dis
persos in terrā suā. ℣. Excita domine
potētiā tuā, ⁊ veni, ut saluos facias nos.
Et reuo. ℟.

Ecce radix iesse descēdet in sa
lutē pplor: ipsum gētes depca

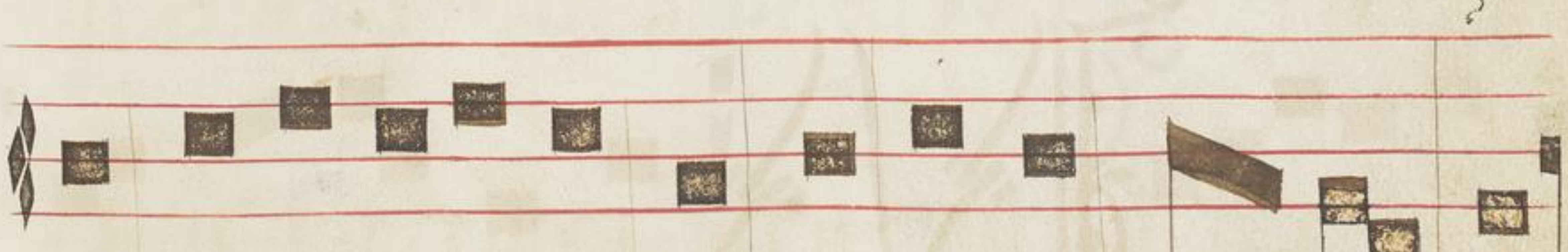
būt. Et erit nomẽ eiꝰ glīoſum. ℣. Da
bit ei dñs deꝰ ſedẽ dauid pr̃is eiꝰ,
ꝛ regnabit in domo iacob ĩ etnũ. Et. ℟.
Docebit nos dñs vias ſuas, et
ambulabimꝰ in ſemitis eiꝰ: Quia
de ſion exibit lex, et verbũ dñi de
hieruſalem. ℣. Uenite aſcẽdamꝰ ad
montem domini, ꝛ ad domuz dei
iacob. Quia. Glori. Quia. Ad laudes et
per horas añ.
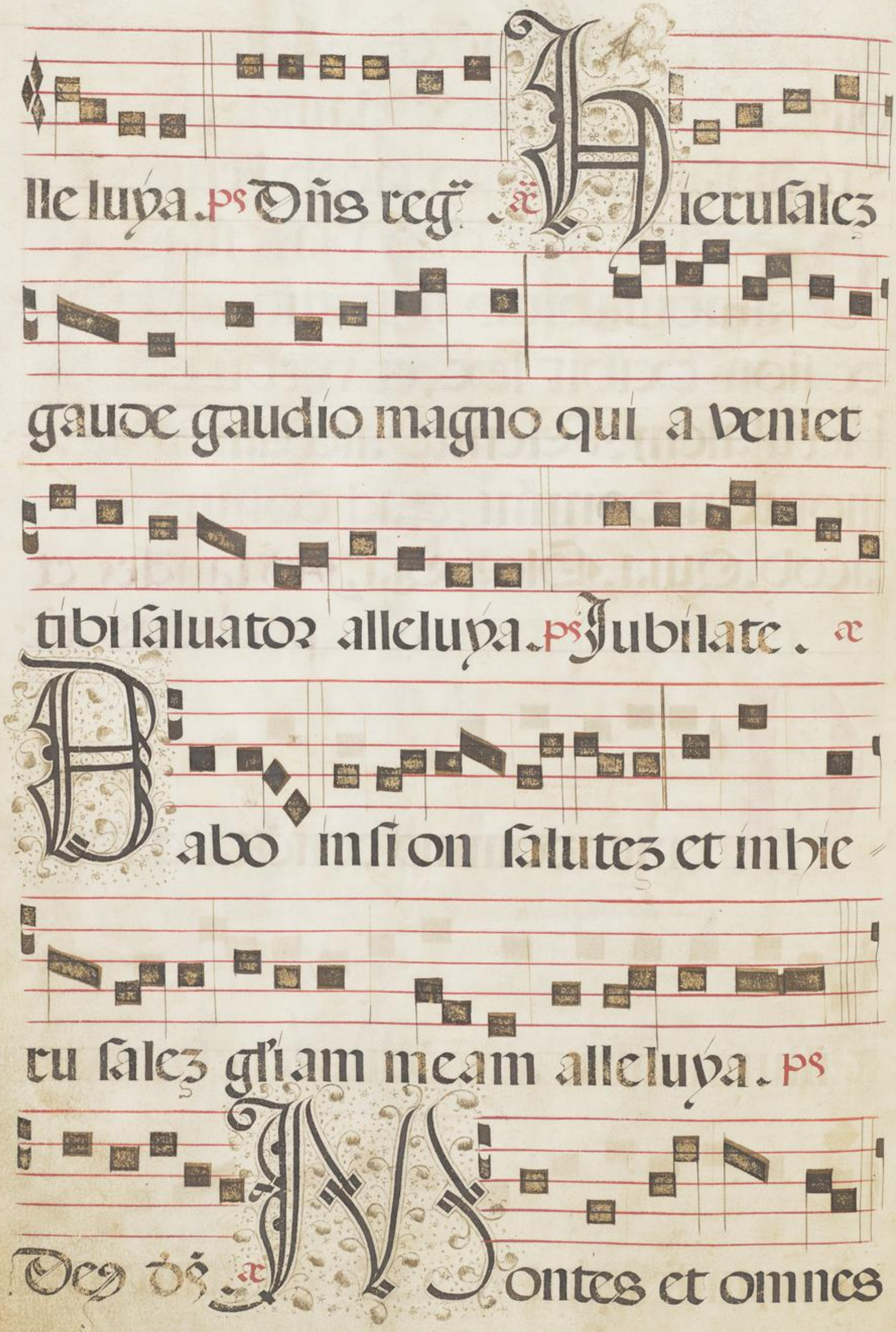

Ueniet dominꝰ et nõ tardabit,
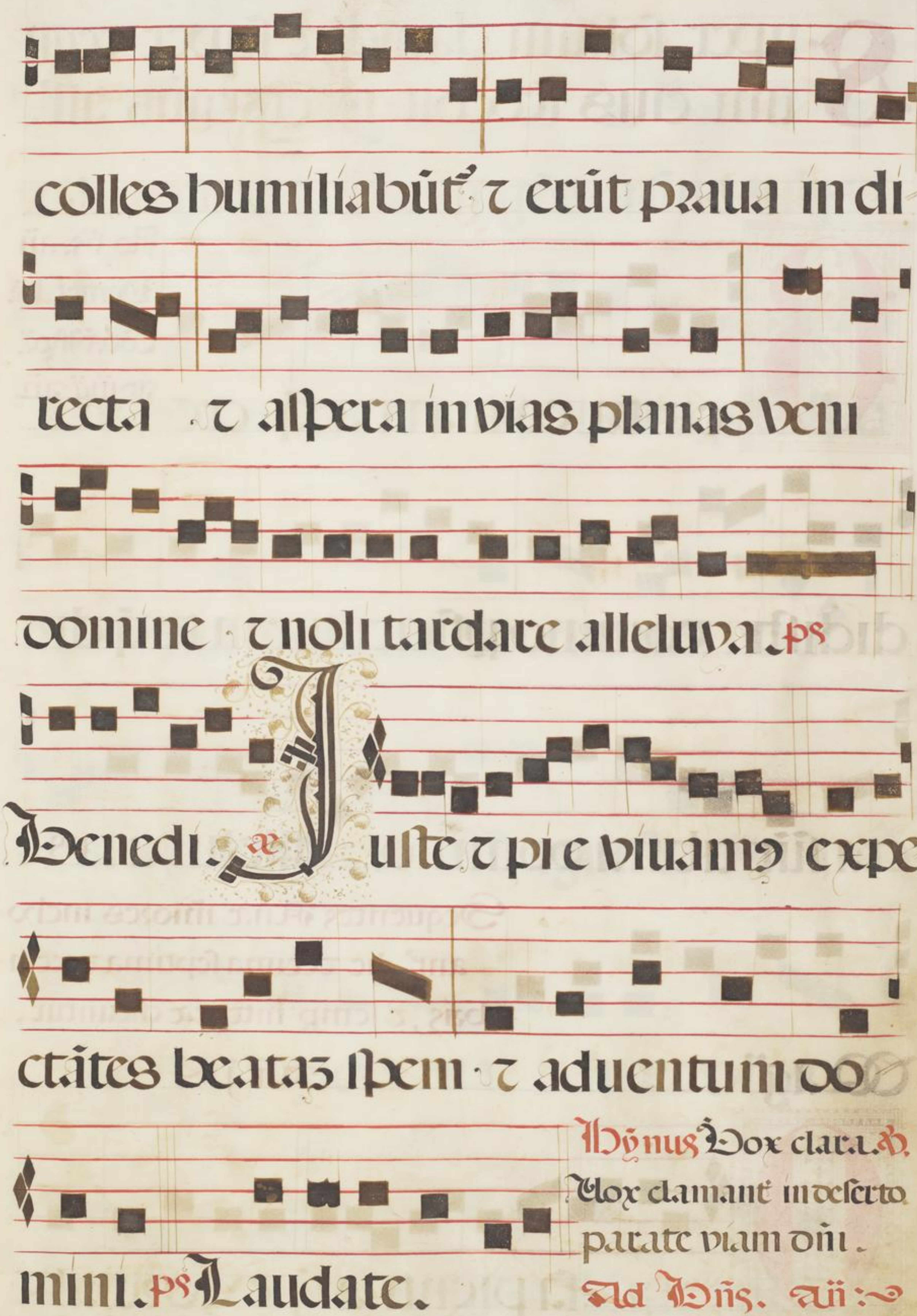

ꝛ illuminabit abſcõdita tenebraruz

et manifeſtabit ſe ad ões gentes a

lle luya. ps Dñs reg. æ Hierusalez
gaude gaudio magno qui a veniet
tibi ſaluator alleluya. ps Jubilate. æ
Dabo in ſi on ſalutez et in hie
ru ſalez gl̃iam meam alleluya. ps
Deꝰ dš. æ Montes et omnes

colles humiliabũt ⁊ erũt praua in di
recta ⁊ aſpera in vias planas veni
domine ⁊ noli tardare alleluya. ps
Benedi. Ant. Juste ⁊ pie viuamus expe
ctãtes beataꝫ ſpem ⁊ aduentum do
mini. ps Laudate.
Hymnus Vox clara. V.
Vox clamant in deserto
parate viam dñi.
Ad Bñs. Ant.

Super ſolium dauid, ⁊ ſuper regnum eius ſedebit in eternuz all'.
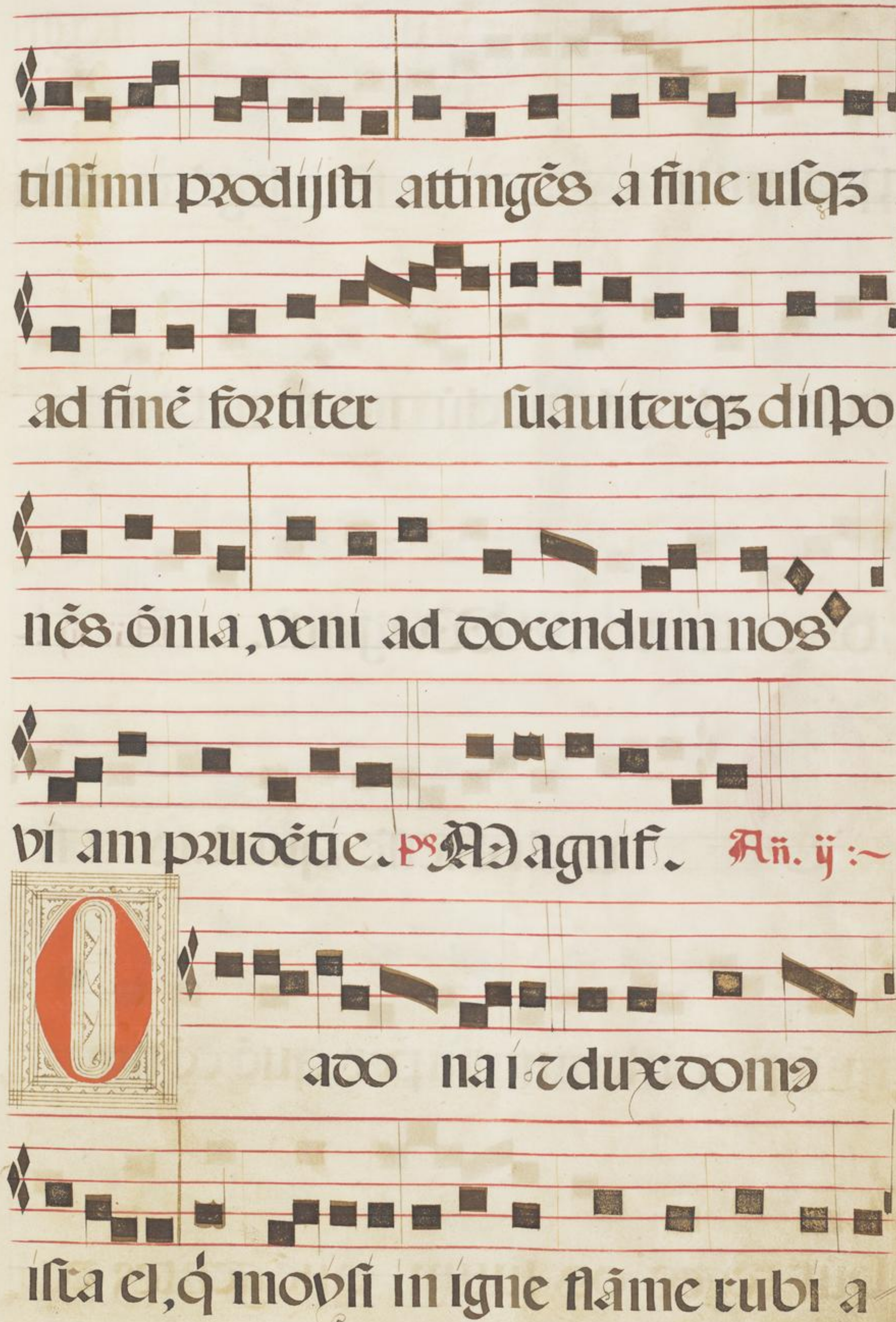
Ad vẽſ. añ
Veniet. hy.
Cõd. ỹ Rox.
ad mg. añ
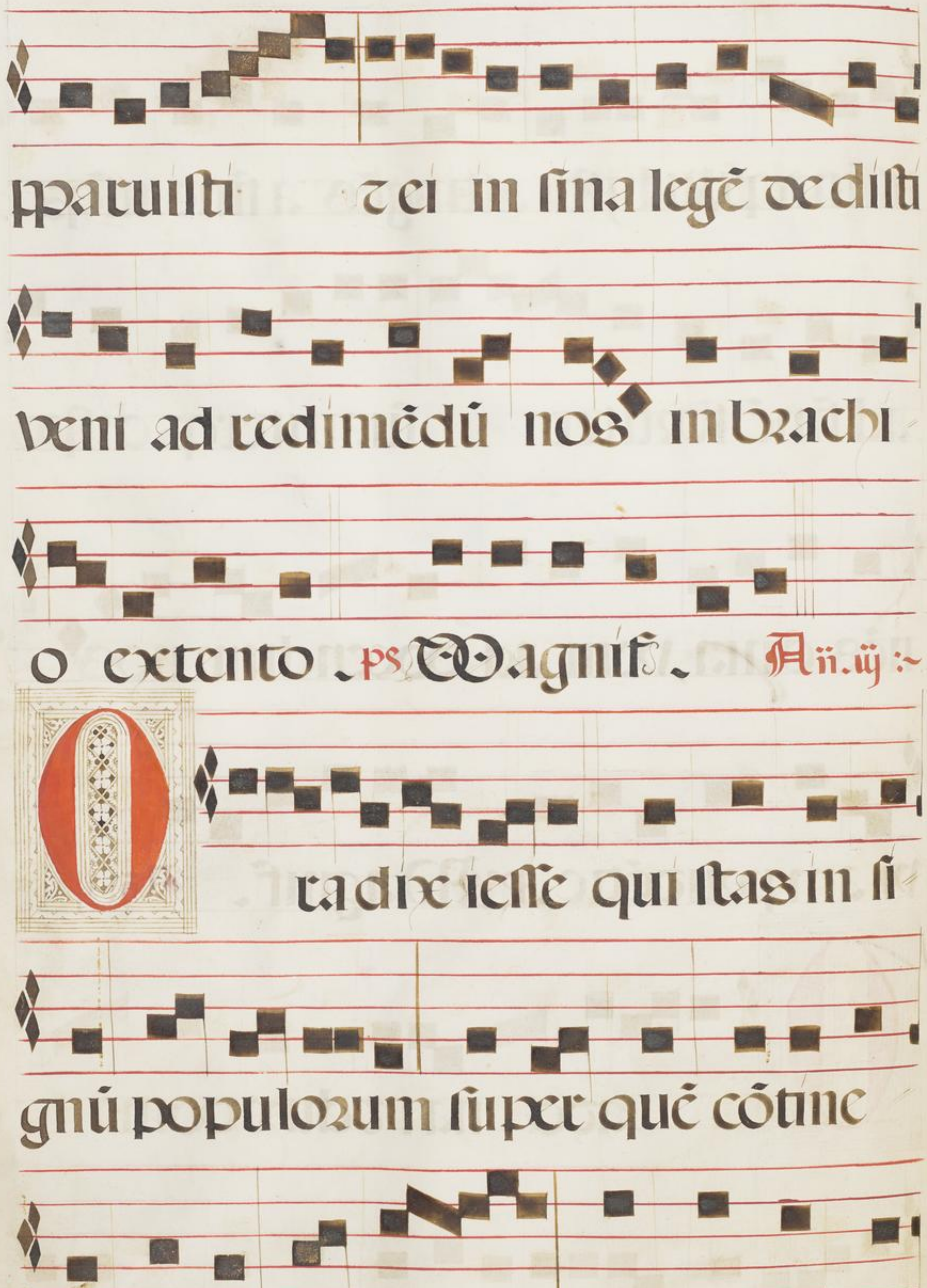
Beata es maria q̃ credidiſti domino pficientur in te q̃ dicta ſũt tibi a domino alleluya. ps
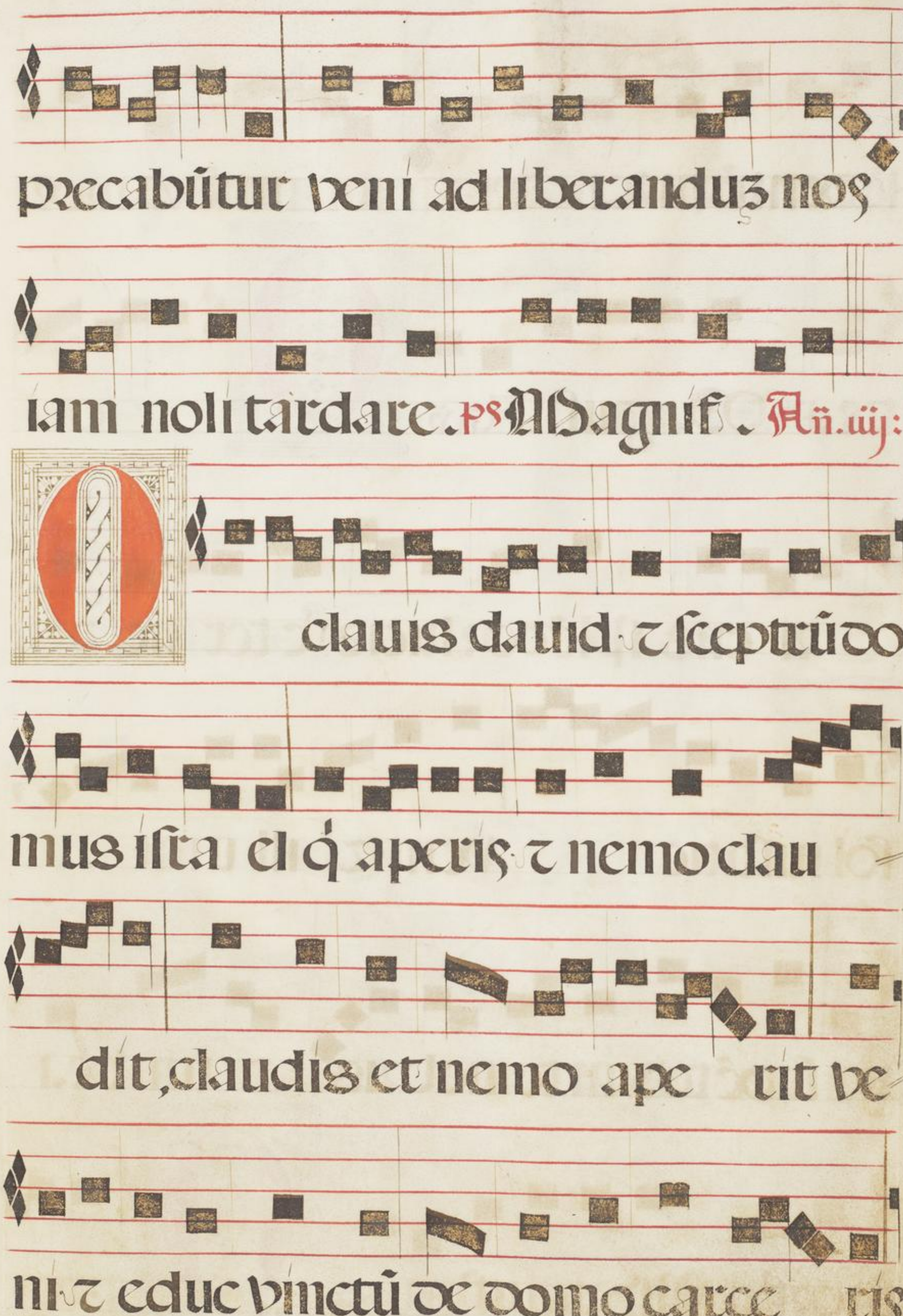
Sequentes Añe maiores inchoant die decima ſeptima decembris, ⁊ ſemp integre dicuntur.
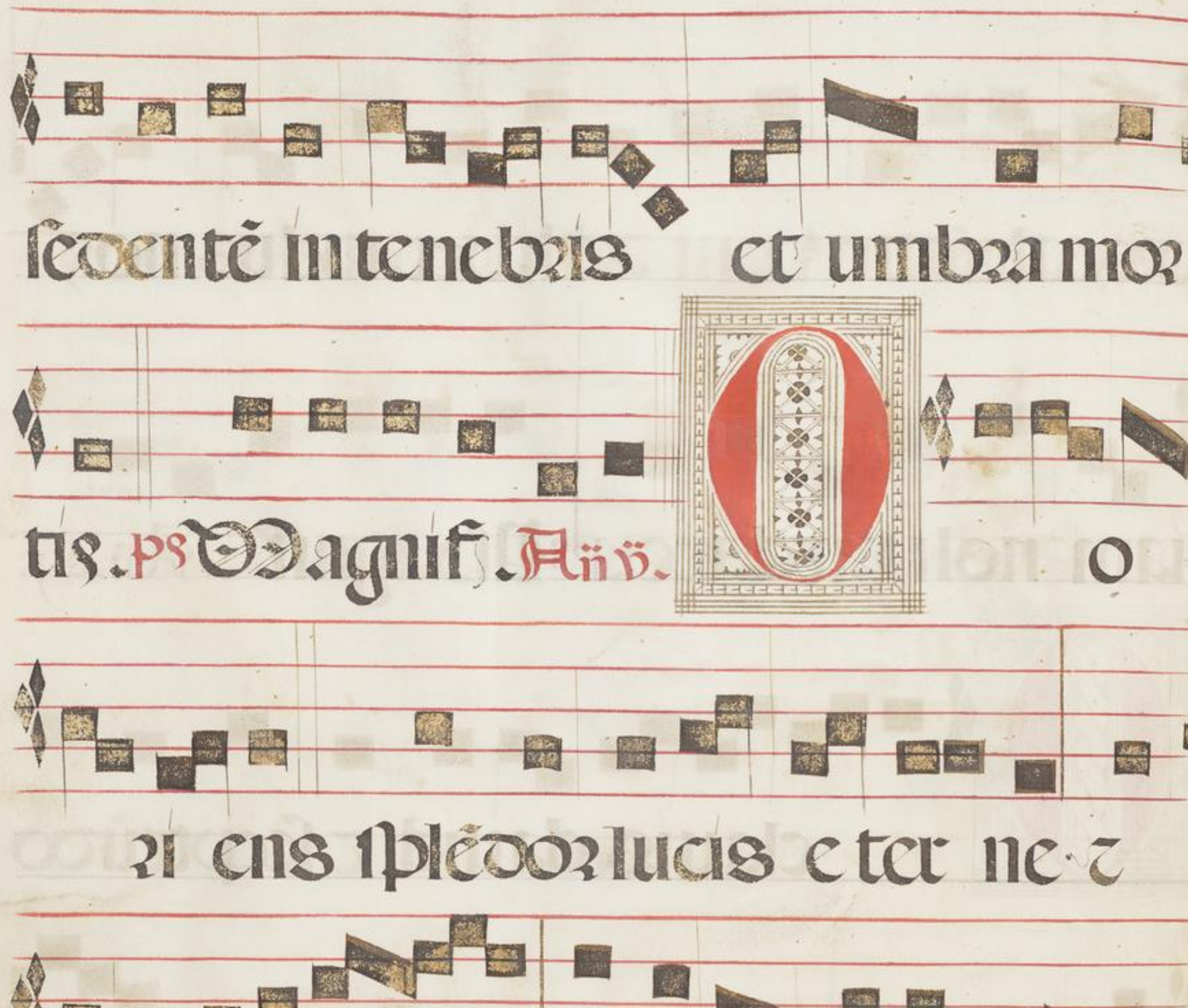
Mag. añ j.
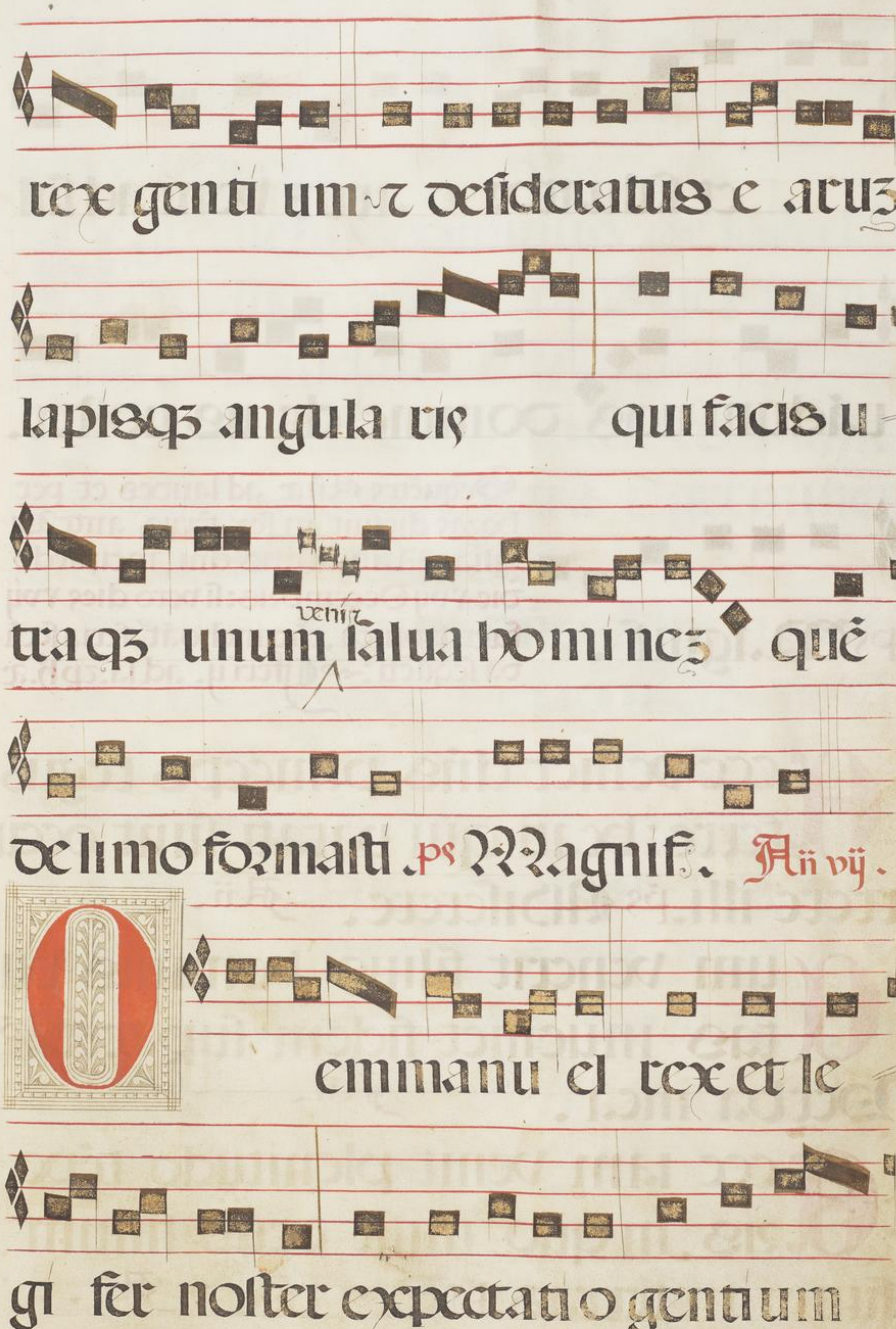
O ſapientia q̃ ex ore al

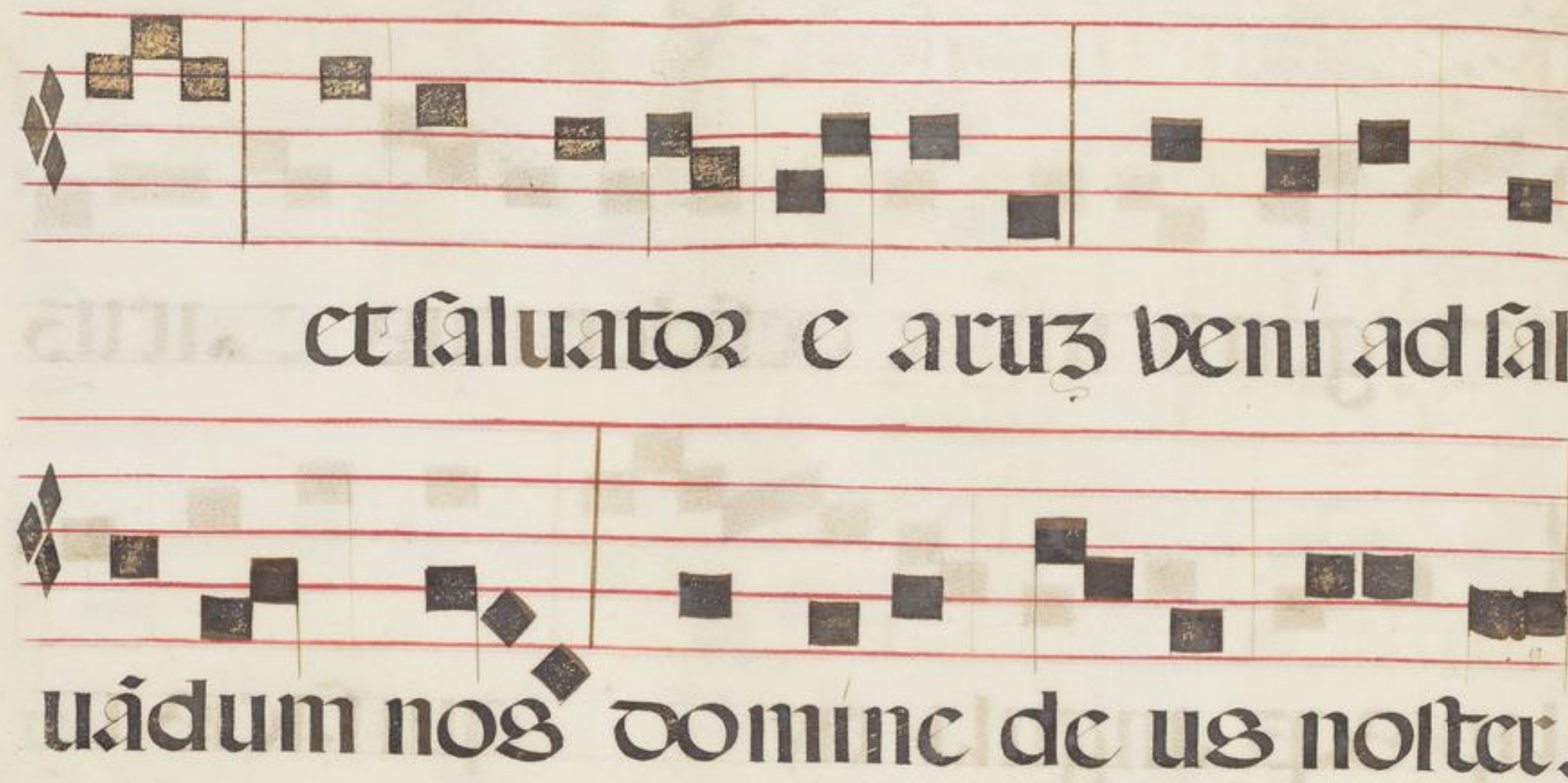

tiſſimi prodiiſti attingẽs a fine uſqȝ
ad finẽ fortiter ſuauiterqȝ diſpo-
nẽs õnia, veni ad docendum nos
vi am prudẽtie. Ps. Magnif. Añ. ij :~
O ado nai ⁊ dux domꝰ
iſra el, q̃ moyſi in igne flãme rubi a

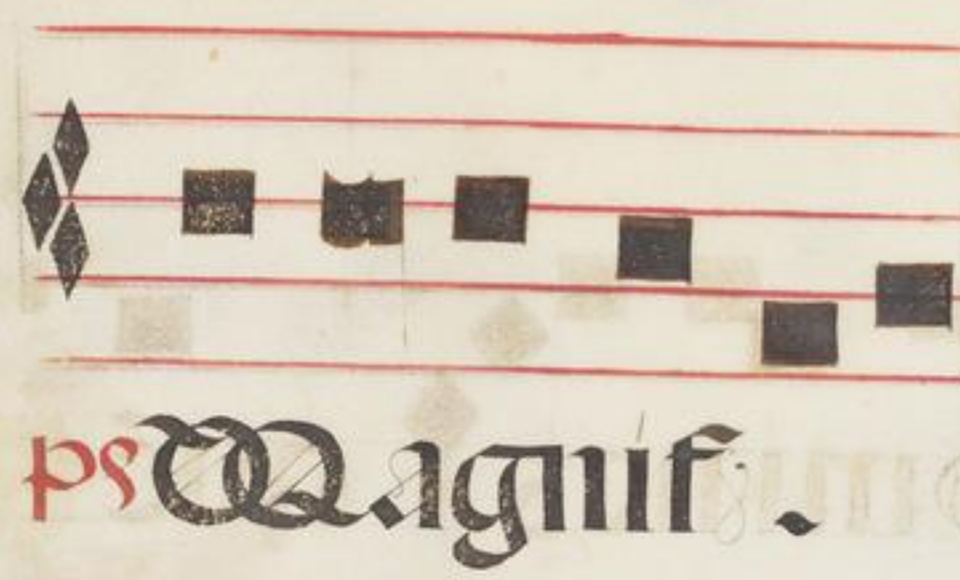

pparuiſti ⁊ ei in ſina legē dediſti
veni ad redimēdū nos in brachi
o extento. ps Magnif. Añ. iij
O radix ieſſe qui ſtas in ſi
gnū populorum ſuper quē cōtine
būt reges os ſuum quē gentes de

precabũtur veni ad liberanduz nos
iam noli tardare. ps Magnif. Añ. iiij:
O clauis dauid ⁊ sceptrũ do
mus isra el q̃ aperis ⁊ nemo clau
dit, claudis et nemo ape rit ve
ni ⁊ educ vinctũ de domo carce ris

ſedentẽ in tenebris et umbra mor
tis. Ps Magnif. An v. O
ri ens ſplẽdor lucis eter ne ⁊
sol iustitie veni ⁊ illumi
na ſedẽtes in tenebris ⁊ umbra
mortꝭ. Ps Magnif. An vj. O

rex genti um · ⁊ desideratus e aruz
lapisq; angula ris qui facis u-
venit
tra q; unum salua hominez quē
de limo formasti . ps Magnif. Añ vij.
O emmanu el rex et le-
gi fer noster expectati o gentium

Sequētes Añæ ad laudes et per horas dicunt' in ſex ferijs ante Vigiliaz Natiuitatis dñi, incipiēdo die xvij Decembris: ſi vero dies xvij fuerit dñica, tūc inchoāt' feria ſecūda ſequēti: Feria ij. ad la. aph. æ.

Ecce veniet dñs, princeps reguz terre: beati qui parati ſunt occurrere illi. Ps Miſerere. Añ.

Cum venerit filius hominis putas inueniet fidem ſup terrā? Ps Verba mea. Añ.

Ecce iam venit plenitudo tēporis, in quo miſit deus filium ſuum in terras. Ps Deus deus. Añ.

Haurietis aquas in gaudio, de fontibus ſaluatoris. ps Confitebor tibi dñe. Añ.

Egredietur dominus de loco ſancto ſuo: veniet, vt ſaluet pplm ſuum. ps Laudate. Fe. iij ad l'et hs an.

Rorate celi deſup, et nubes pluant iuſtū: aperiatur terra, et germinet ſaluatorem. ps Miſerere. Añ.

Emitte agnum dñe dominatorē terre de petra deſerti ad mōtē filie ſion. ps Judica me ds. Añ.

Ut cognoſcamus domine in terra viam tuam, in omnibus gētibus ſalutare tuum. ps Deus deus. Añ.

Da mercedem domine ſuſtinētibus te, ut prophete tui fideles inueniantur. ps Ego dixi in di. Añ.

Lex per moyſen data eſt, gratia et veritas per ieſum xpm

facta eſt. Ps Laud. ¶ Ffr. iiij. ad l' et hs. A.

Prophete predicauerunt naſci ſaluatorem de virgine maria. Ps Miſerere. Añ.

Spiritus domini ſuper me, euãgelizare pauperibus miſit me. Ps Te decet hymnus. Añ.

Propter ſion non tacebo, donec egrediatur, vt ſplendor, iuſtus eius. Ps Deus d's. Añ.

Ecce veniet dominus, vt ſedeat cum principibus, et ſolium glorie teneat. Ps Exultauit cor. Añ.

Annunciate populis, et dicite, Ecce deus ſaluator noſter veniet. Ps Laud. ¶ Ffr. v. ad l' et hs. An.

De ſion veniet dominus omnipotens, ut ſaluum faciat populũ ſuũ. Ps Miſerere. Añ.

Conuertere domine aliquan

tulum, ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. ℣s Dñe refugiũ. An.

Ec sion veniet, qui regnaturus est dominus, emmanuel magnũ nomẽ eius. ℣s Deus deus. An.

Ecce deus meus, et honorabo eum, deus patris mei, ⁊ exaltabo eum. ℣s Cãtemus. An.

Dominus legifer noster, dñs rex noster, ipse veniet, et saluabit nos. ℣s Laud ¶ ff vij ad l' et hõs a

Constantes estote, videbitis auxilium domini sup vos. ℣s Miserere. An.

Ad te domine leuaui animam meam: veni, ⁊ eripe me, dñe ad te confugi. ℣s Dñe exau. An.

Veni domine, et noli tardare relaxa facinora plebi tue israel. ℣s Deus deus. An.

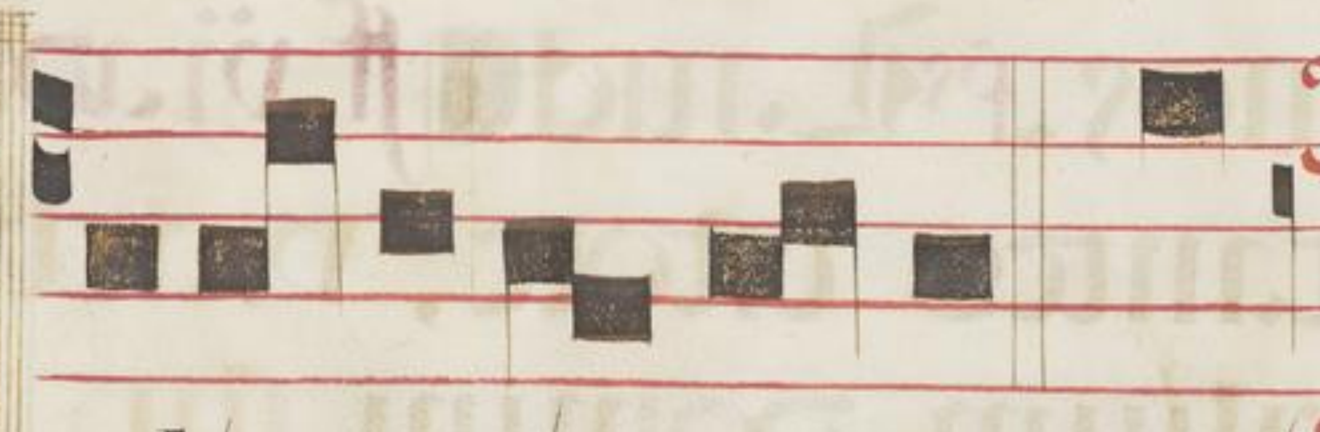
Deus a libano veniet, ⁊ ſplē
dor eius ſicut lumen erit. ps
Domine audiui. Añ.

Ego autem ad dominum aſpi
ciam; ⁊ expectabo deum ſal
uatorē meum. ps Laud.
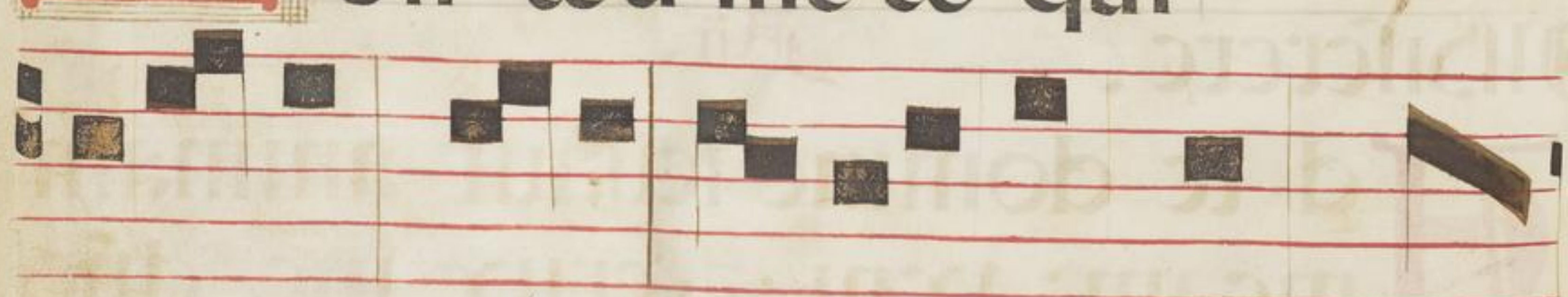
Sabbo. añ. ſecūdū rubricā breuiarij, hoc i loc.

Expectetur ſicut plu
uia eloquiū meum: et deſcē
dat ſuper nos ſicut ros deꝰ nr̄. ps
Audite celi que loquor.

In feſto ſancti Thome pro cōme. aductꝰ. ad Bñs añ.

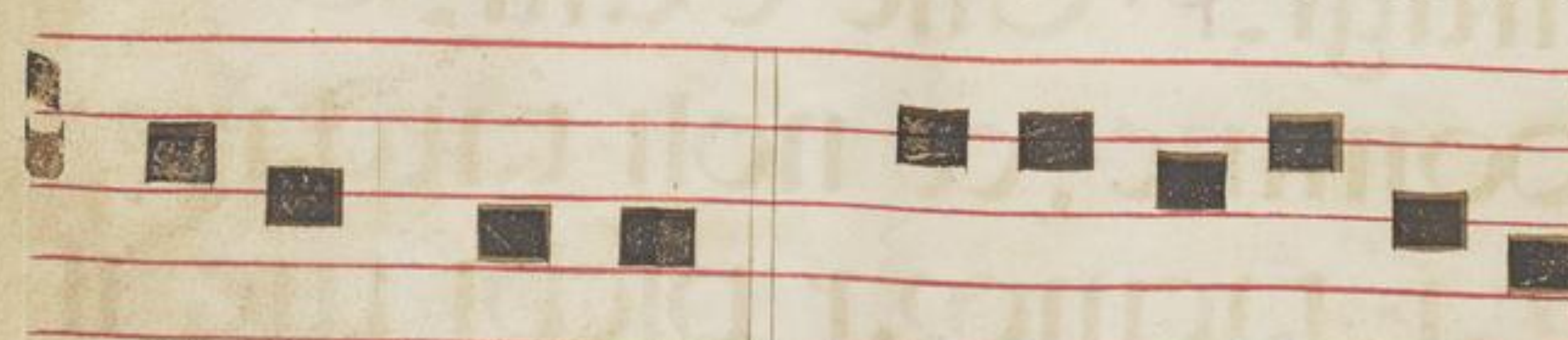

Noli ti me re qui

ta e nim di e ve niet ad uos do
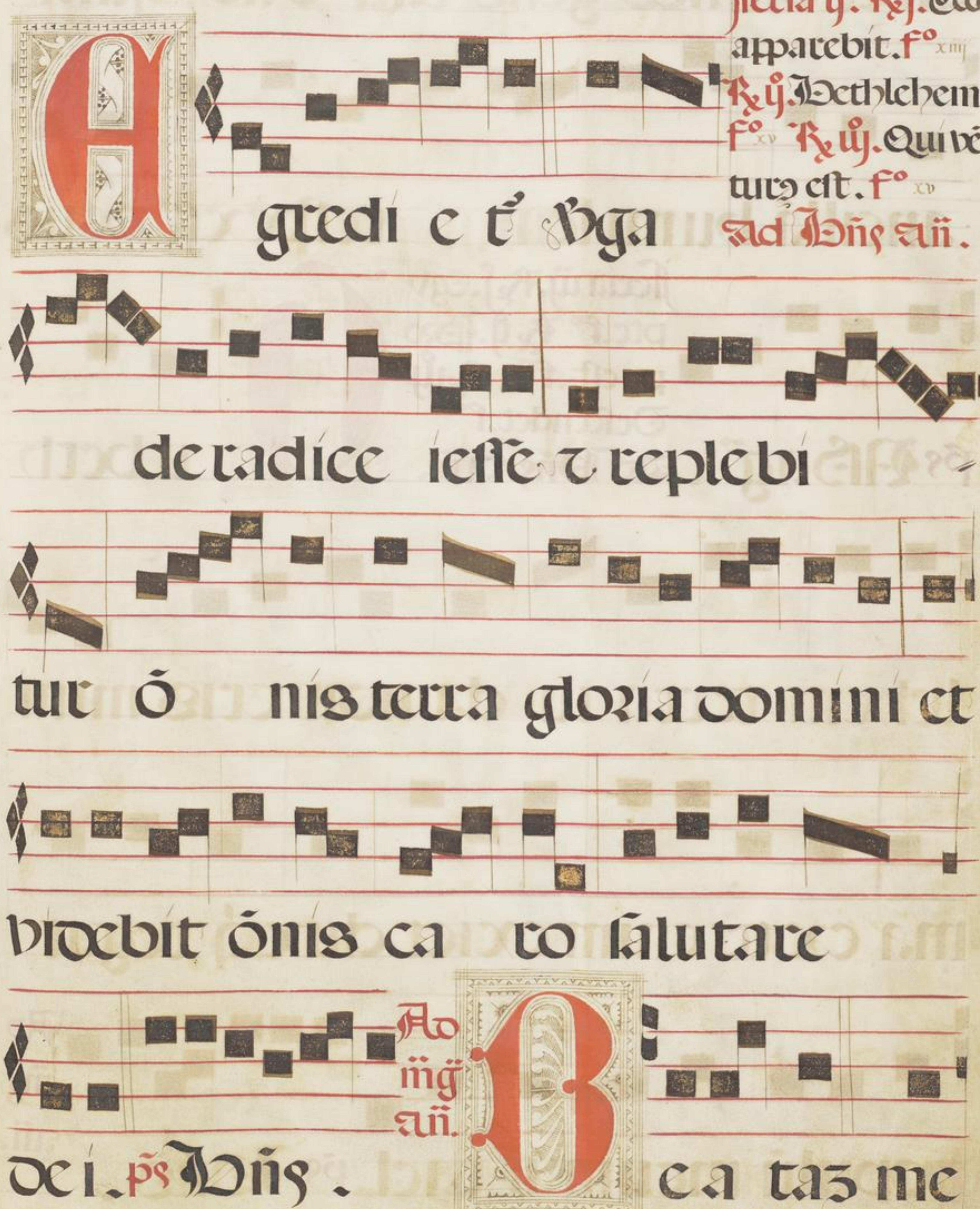
Ultimo die ante vigiliam Natiuitatis. ad Bñs añ:
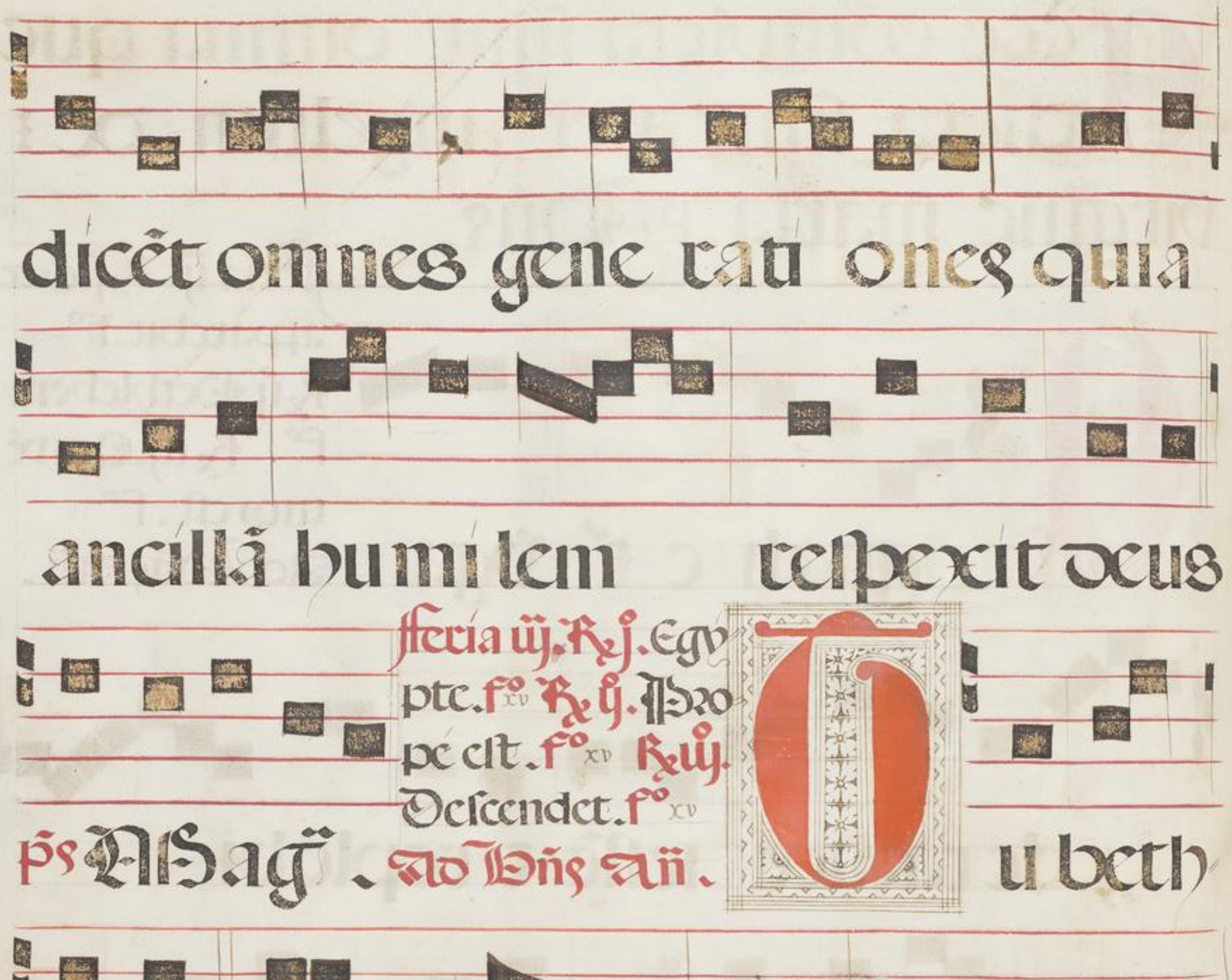

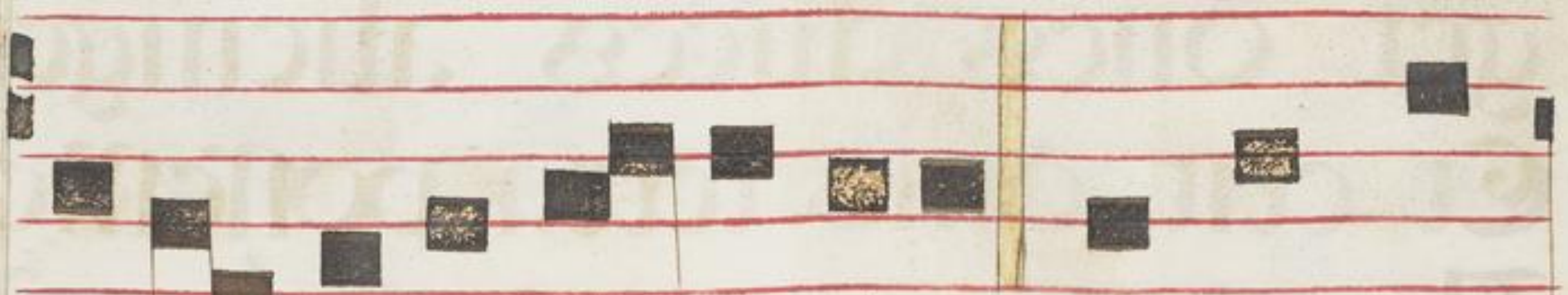
minus noſter. ps Dñs.

Ecce completa ſunt omnia que dicta ſunt per angelum de virgine maria. ps Dñs.

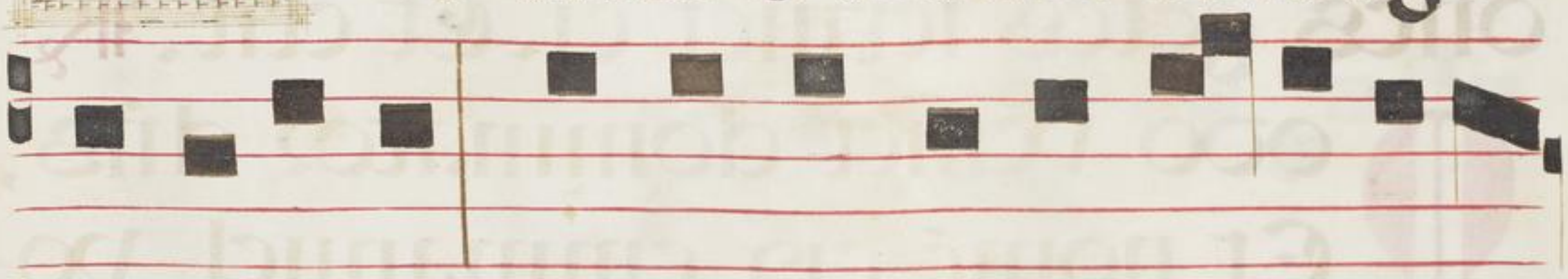
Feria ij. R. j. Ecce apparebit. f° xiiij R. ij. Bethlehem f° xv R. iij. Qui venturus est. f° xv Ad Dñs añ.

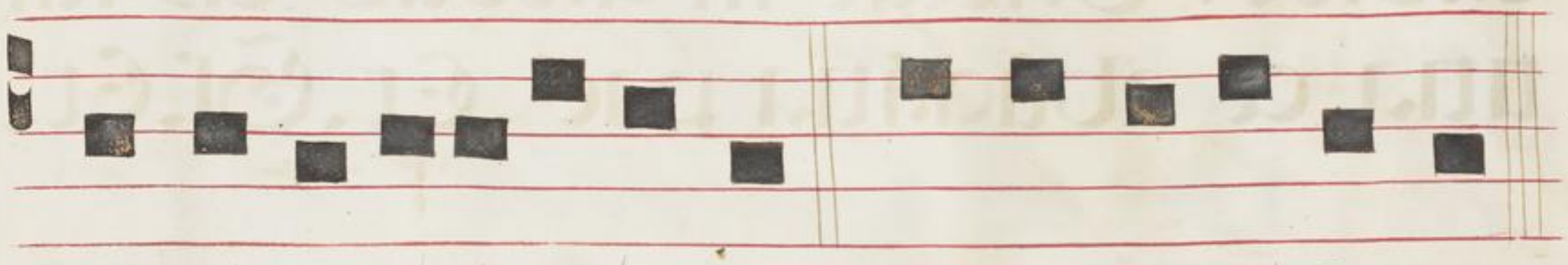

dicēt omnes gene rati ones quia
ancillā humi lem respexit deus
Feria iiij. R. j. Egy pte. f° xv R. ij. Pro pe est. f° xv R. iij. Descendet. f° xv
Ps Magt. Ad Bns An.
T u beth lehem terra iu da non eris mini ma ex te enim exiet dux q̄ regat
populū meum is rael. Ps Bns.
Ad mg̃ aū.

E le uare e leuare cõsurge

hierusalem solue vincula colli tui
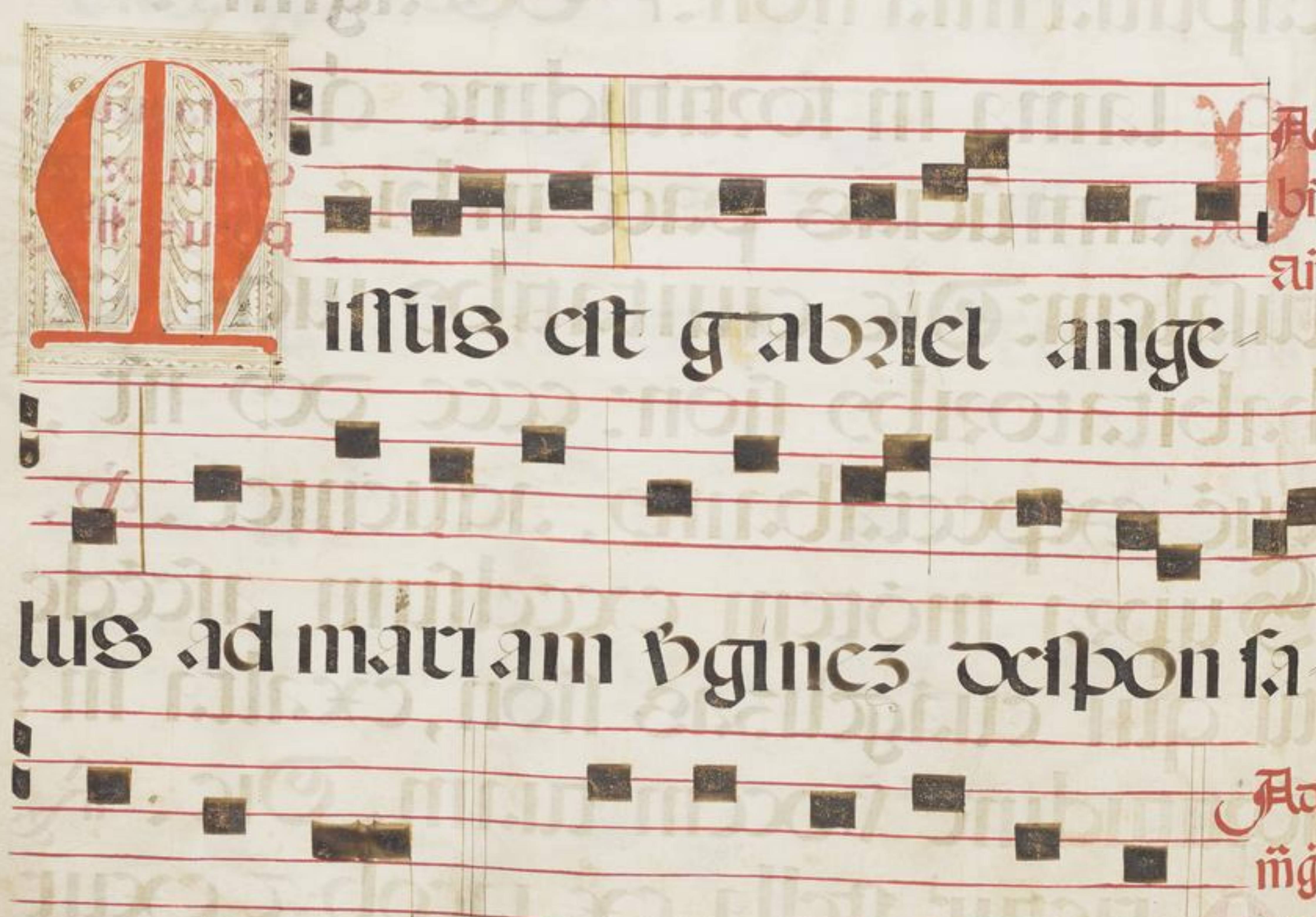

captiua filia sion. ps. Magnif.

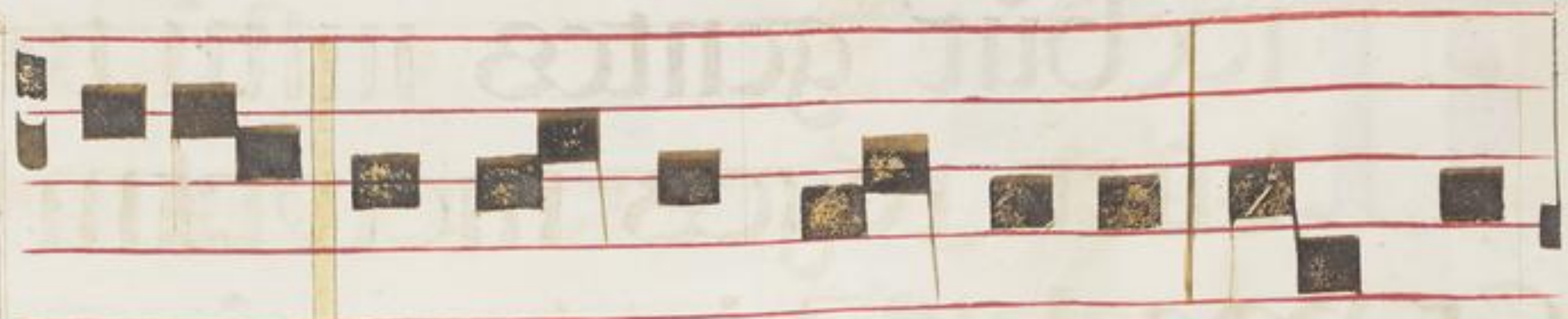
Feria iiij. quatuor tẽporũ. ℟.

C lama in fortitudine q̃ annũcias pacẽ in hierusalem: Dic ciuitatibꝫ iude, et habitatoribꝫ sion: ecce deꝰ nr̃, quẽ expectabamꝰ, adueniet. ℣. Supra mõtem excelsum ascẽde tu qui euãgelizas sion, exalta in fortitudine vocem tuam. Dic. ℟.

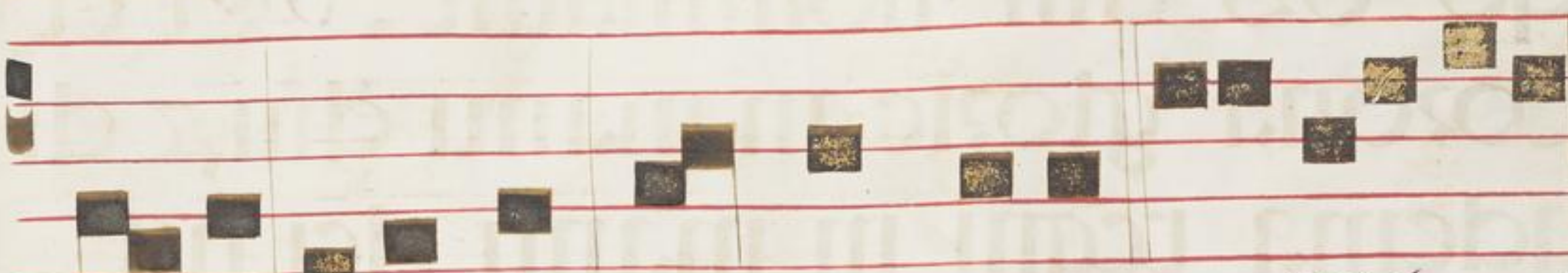
O rietur stella ex iacob, ⁊ exurget homo de israel: et cõfri

get ōnes duces alienigenarū.
Et erit ōnis terra poſſeſſio ei9. ℣.
Adorabūt eum ōnes reges terre,
ōnes gētes ſeruiēt ei. Et erit. ℟.
Modo veniet dominator dn̄s,
Et nomē ei9 emmanuel vo-
cabit᷑. ℣ Orietur in diebus ei9 iuſ
titia, et abūdātia pac᷑. Et. Gl'. Et.

Ecce ancilla domini fi at

mi hi secūdū verbuz tuuz. Ps Mag

Feria quinta R.

Egrediet dn̄s, et preliabi tur contra gentes: Et stabūt pedes ei9 supra montes oliuaruz ad orientem. V Et eleuabit sup ōnes colles, et fluent ad eum ōnes gentes. Et stab. R.

Precursor pro nob ingreditur agnus sine macula, secūdum ordinez melchisedec pontifex factus est in eternū, et in seculū seculi. V Ipse est rex iustitie, cuius generatio nō habet finem. Secūn.

R.
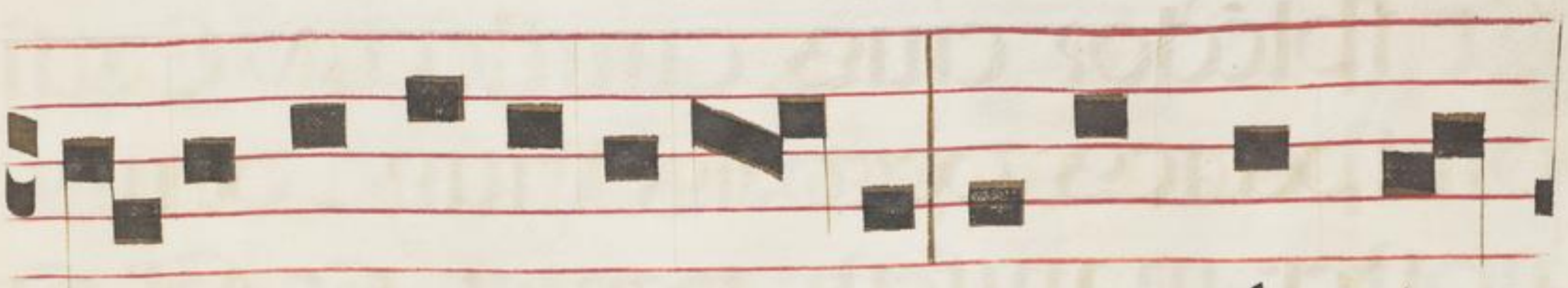
Videbūt gentes iustū tuū et
cūcti reges inclytum tuum.
Et vocabit tibi nomē nouum,
qđ os dñi nominauit. ℟ Et er'
corona glorie in manu dñi, ⁊ di
adema regni in manu dei tui.
Et. Glo. Et.

Ad bñs Añ. nisi dicē dasit Nolite timer. fo
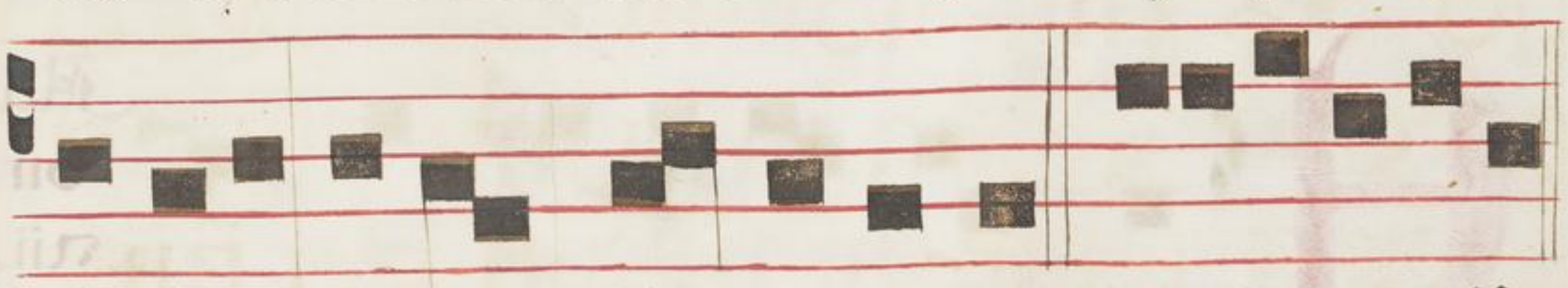
Vigilate animo in
proximo est do mi nus de
us noster. Ps. Dñs.

Ad mg Añ.

Letami ni cū hierusalem

et exultate in e a, ōnes q̄ di

ligitis eam in eternū. ps Mag.

Emitte agnum dn̄e domi natorem terre, De petra deſerti ad mōtem filie ſion. V. Oſtende nobis dn̄e miſericordiam tuā, et ſalutare tuū da nob. De. R. *Feria vj R.*

Rorate celi deſup, et nubes pluāt iuſtū, Aperiat terra, et germinet ſaluatorē. V. Emitte agnum dn̄e dominatorē terre, de petra deſti ad mōtez filie ſiō. Ap. R.

Germinauerūt campi eremi: germen odoris iſrael: quia ecce deus noſter cū vtute veniet

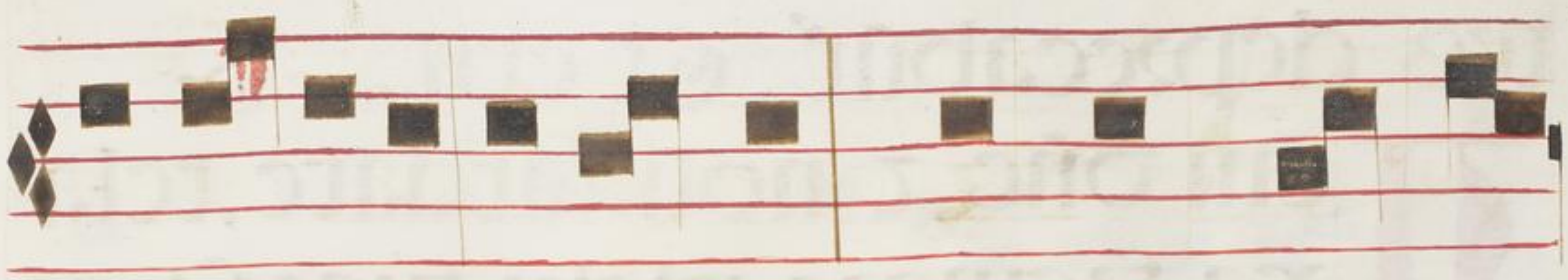
Et splēdor eius cum eo. ℟ Ex si
on species decoris eius: deus
noster manifeste veniet. Et. Gl'. Et

Ad bñs añ.

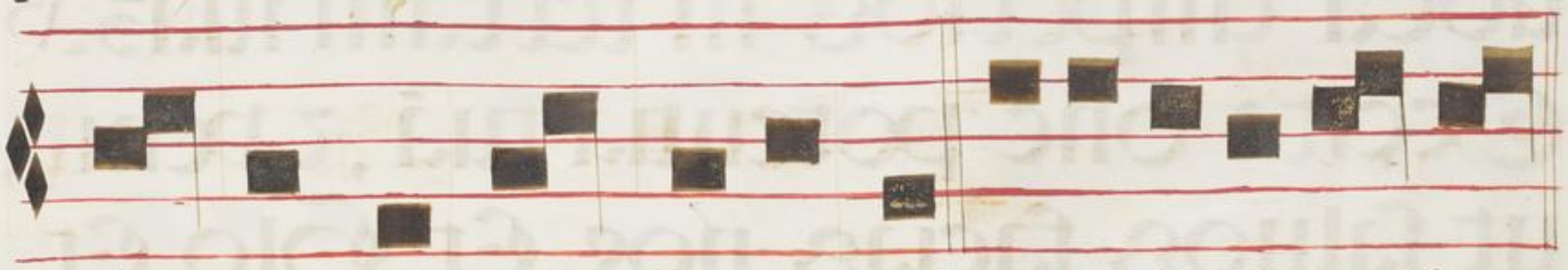
A quo facta est vox sa
lutatio nis tue in au ribꝰ meis
exultauit in gaudio infans in
u tero me o alleluya. ps Dñs.

Ad mḡ añ.

Hoc est testimoni uz qḋ

perhibuit ioannes qui post me ve-

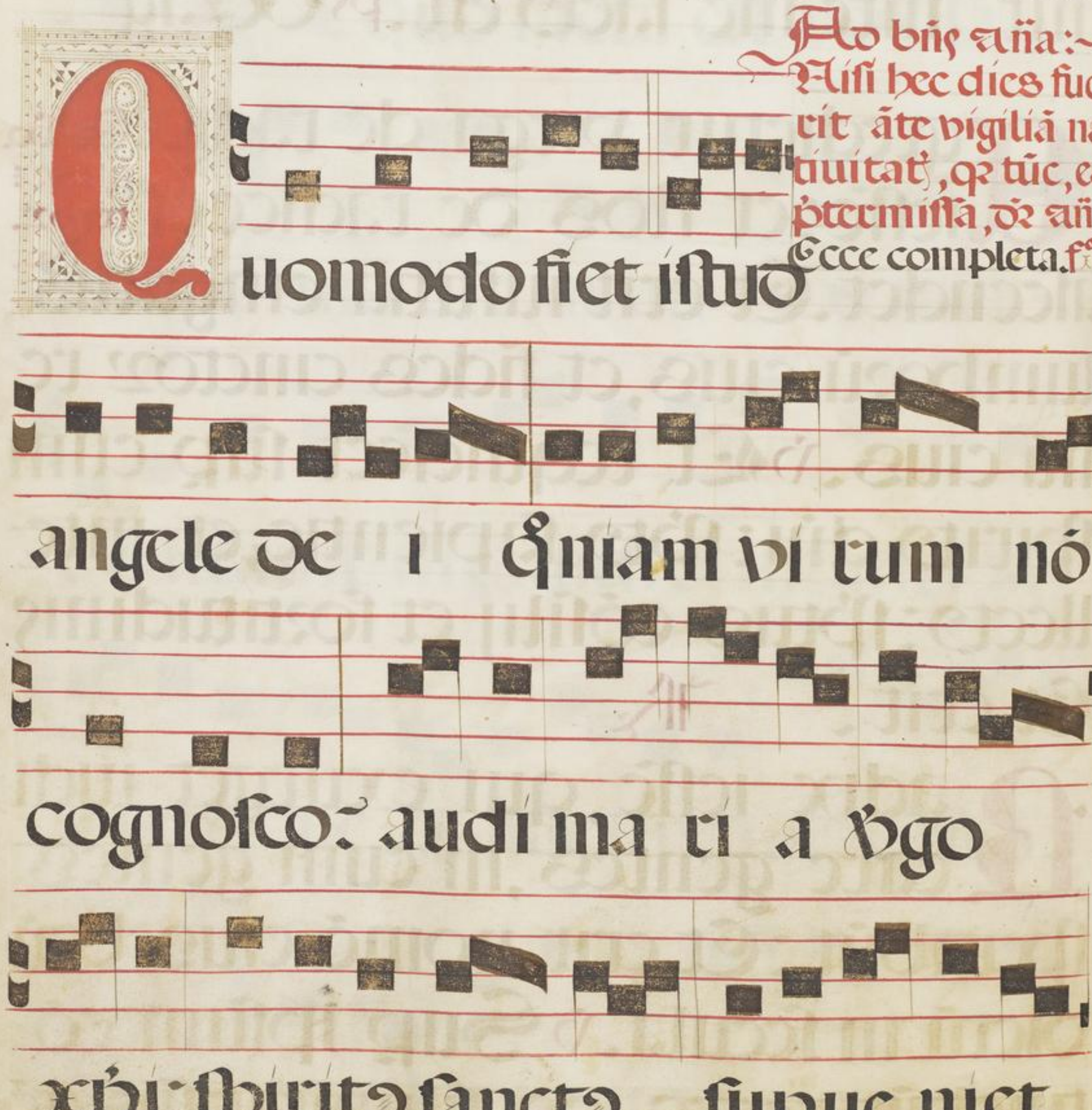
nit, ante me factus est. Ps Mag.
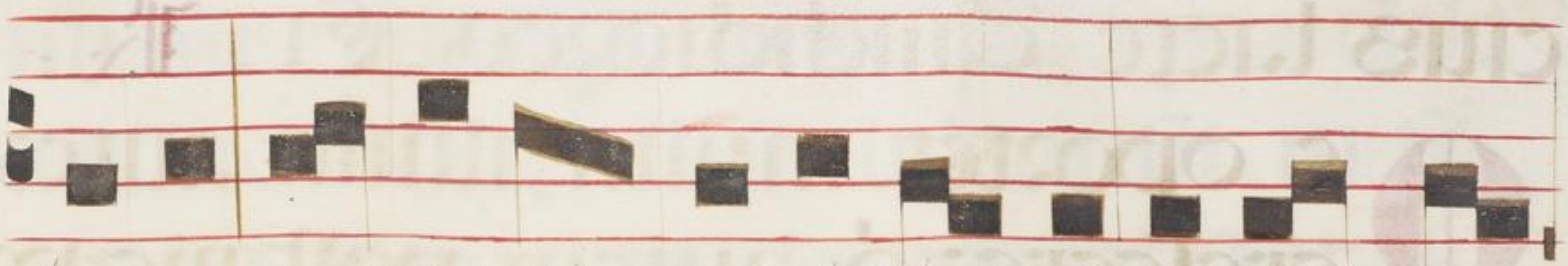
Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Et erit iustitia cingulũ lumborũ eius, et fides cinctorũ renũ eius. V. Et requiescet super eum spiritus dñi: spũs sapientie, et intellectus: spũs cõsilij et fortitudinis. Et erit. R. *Sabbo. q̃tuor: tẽpor. R.*

Radix iesse, qui exurget iudicare gentes, in eum gentes sperabũt: Et erit nomẽ eius benedictũ in secula. V. Super ipsum cõtinebũt reges os suum: ipsũ gẽ-

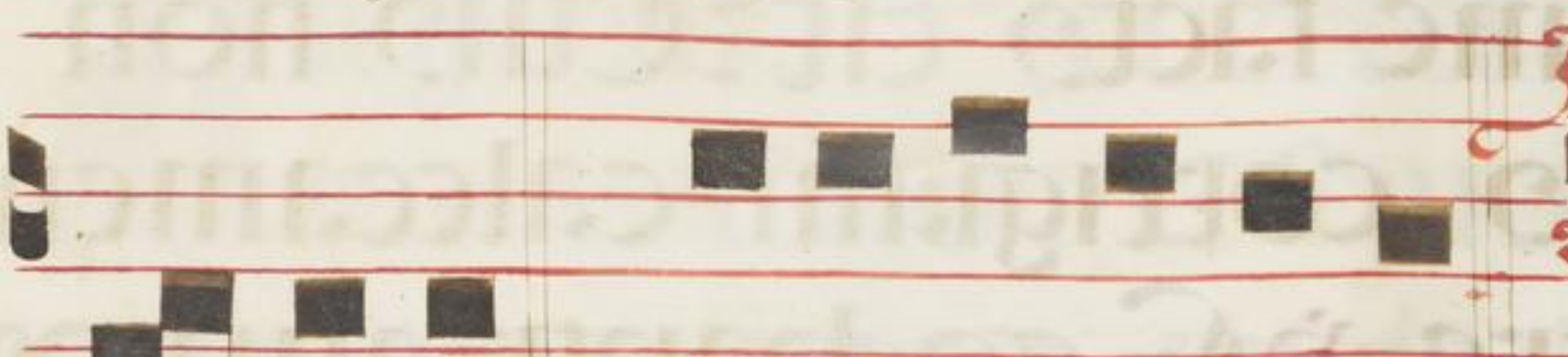
tes deprecabūt᷑. Et erit. ℟.
Veni dn̄e, ⁊ noli tardare, rela-
xa facinora plebi tue: Et re-
uoca diſperſos in terram ſuaꝫ. ℣.
Excita dn̄e potentiā tuā, ⁊ veni,
ut ſaluos facias nos. Et. Glo. Et.

Ad bn̄s aña:-
Niſi hec dies fue-
rit āte vigiliā na-
tiuitatꝭ, qꝛ tūc, ea
ꝑtermiſſa, dr̄ aña
Ecce completa. fo. xxiij

in te ⁊ vtus altiſſi mi obūbra

Ad vs. hy. Cōdi. V Rorate celi. R̸ ſupe. ad Mg. añ. O.

bit tibi. Ps Dñs.

Dñica iiij. aduēt. ipſe.

Prope eſt iam dominus, Venite adoremus. Ps Venite. Hy. Verbū. In i. n. R.

Canite tuba in ſion, vocate gētes, annūciate populis, ⁊ dicite: Ecce deꝰ ſaluator noſter adueniet. V Annūciate, et auditū facite: loquimini, ⁊ clamate. Ecc. R̸

Non auferet ſceptrū de iuda, ⁊ dux de ſemore eius, donec veniat, qui mittendus eſt. Et ipſe erit expectatio gētium. V Pulcriores ſunt oculi eiꝰ vino, et dētes

eius lacte candidiores. Et. R.

Me oportet minui, illum autem crescere: qui autem post me venit, ante me factus est: Cuius non sum dignus corrigiam calceamentorum solvere. V. Ego baptizavi vos aqua: ille autem baptizabit vos spiritu sancto. Cuius. Gl. Cuius. In iii. n. R.

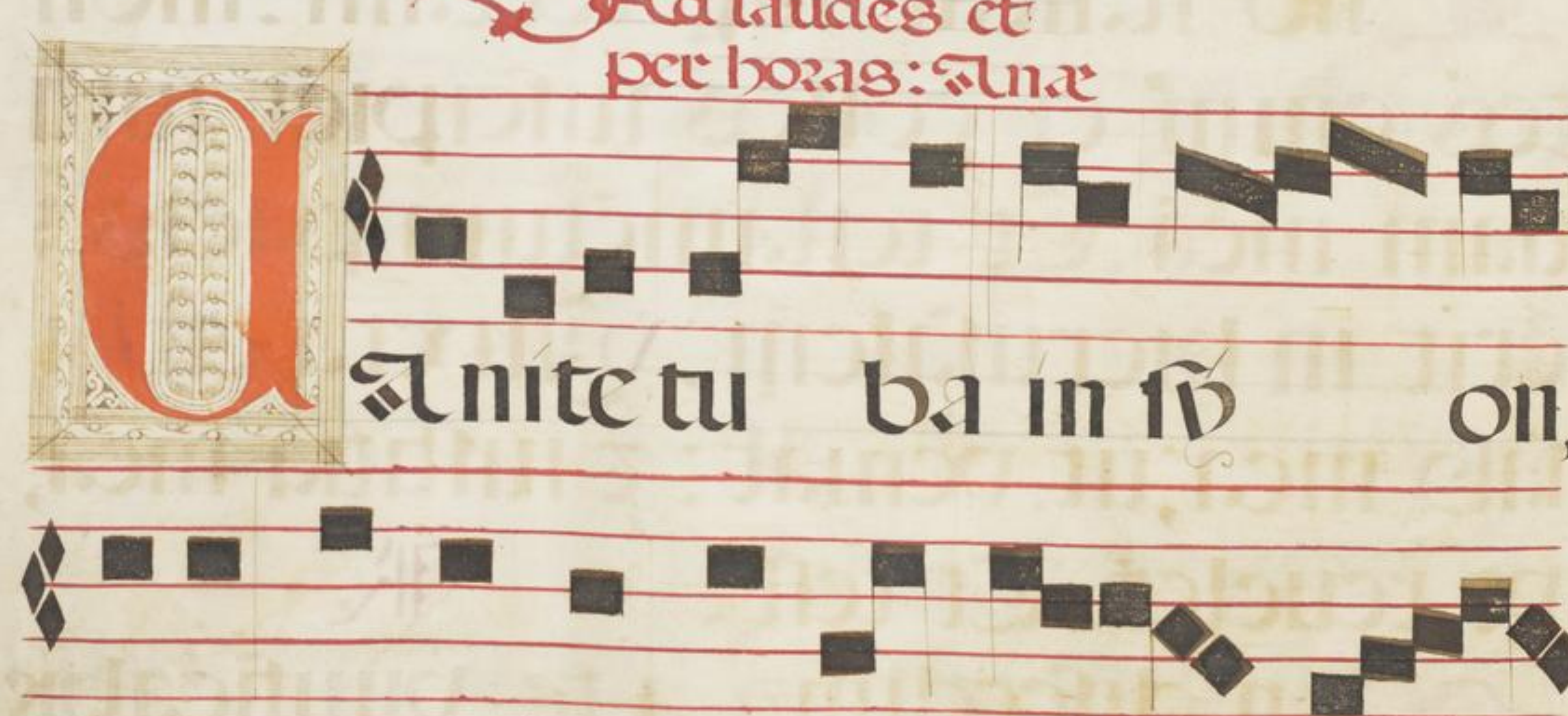
Nascetur nobis parvulus, et vocabitur deus fortis. Ipse sedebit super thronum david patris sui, et imperabit: cuius potestas super humerum eius. V. In ipso benedicentur omnes tribus terre, omnes gentes servient ei. Ipse sedebit. R.
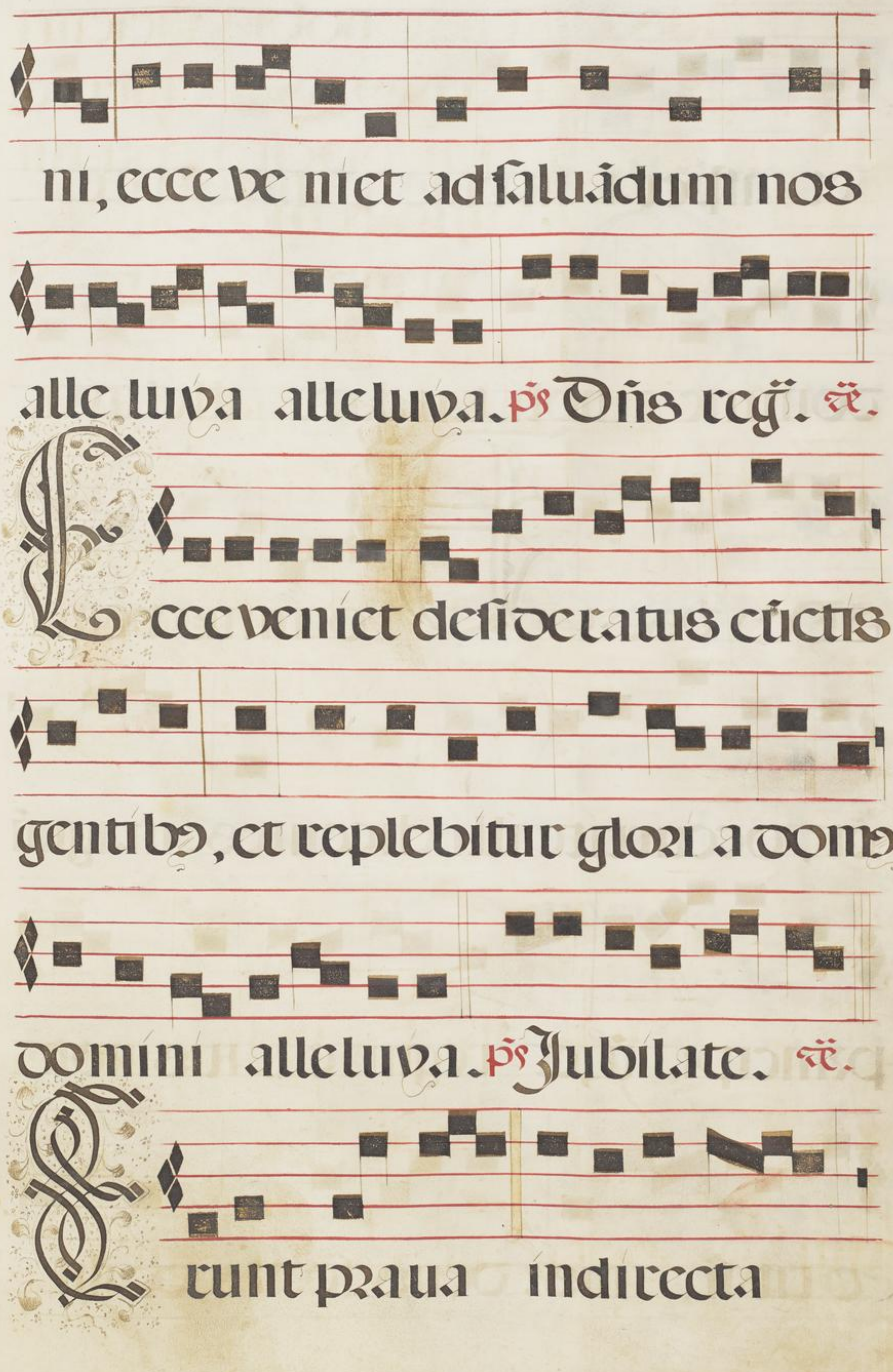
Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terram, natum de virgine, factum sub lege. Ut eos, qui sub lege erant, redimeret. V. Propter ni

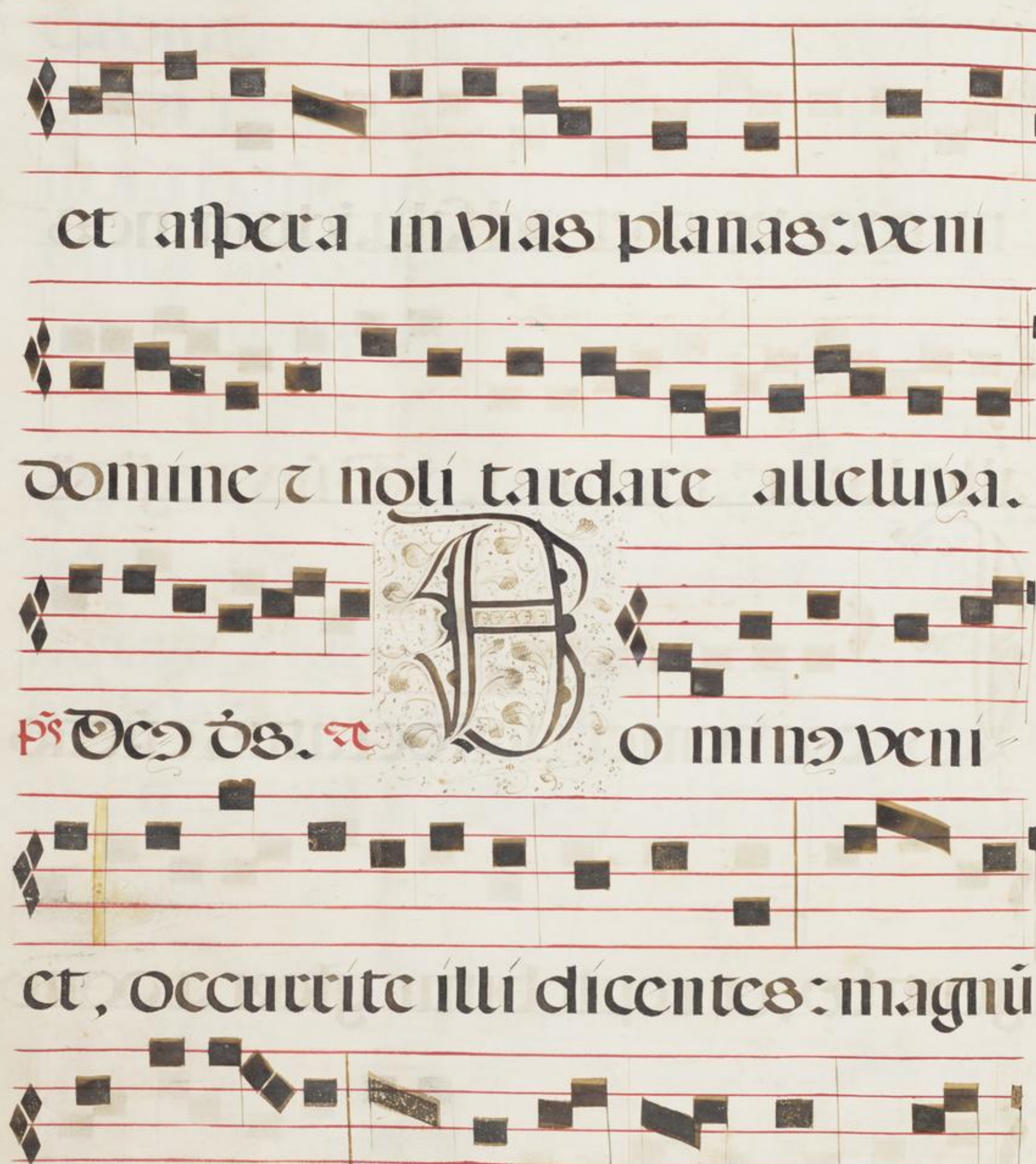
miam charitatem ſuam, qua dile xxix
xit nos deus, filiũ ſuũ miſit in ſi
militudinez carnis peccati. Ut. R
Virgo iſrael reuertere ad ciui
tates tuas. Vſquequo do
lens auerteris? generabis dñz
ſaluatorem, oblationem nouam
in terra. Ambulabũt homines in
ſaluationem. V In charitate ꝑpetuã
dilexi te: ideo attraxi te miſerãs
tui. Vſqꝫq̃. Glo. Am. In iij. n. R
Iuraui, dicit dñs, vt ultra iã
nõ iraſcar ſup terram: mon
tes enim et colles ſuſcipiẽt iuſti
tiam meã. Et teſtamẽtum pacis
erit in hieruſalem. V Iuxta eſt
ſalus mea, ut veniat: ⁊ iuſtitia mea,
vt reueletᷣ. Et teſt. R
Non diſcedimus a te, viuificabis
nos dñe, nomenqꝫ tuũ inuo
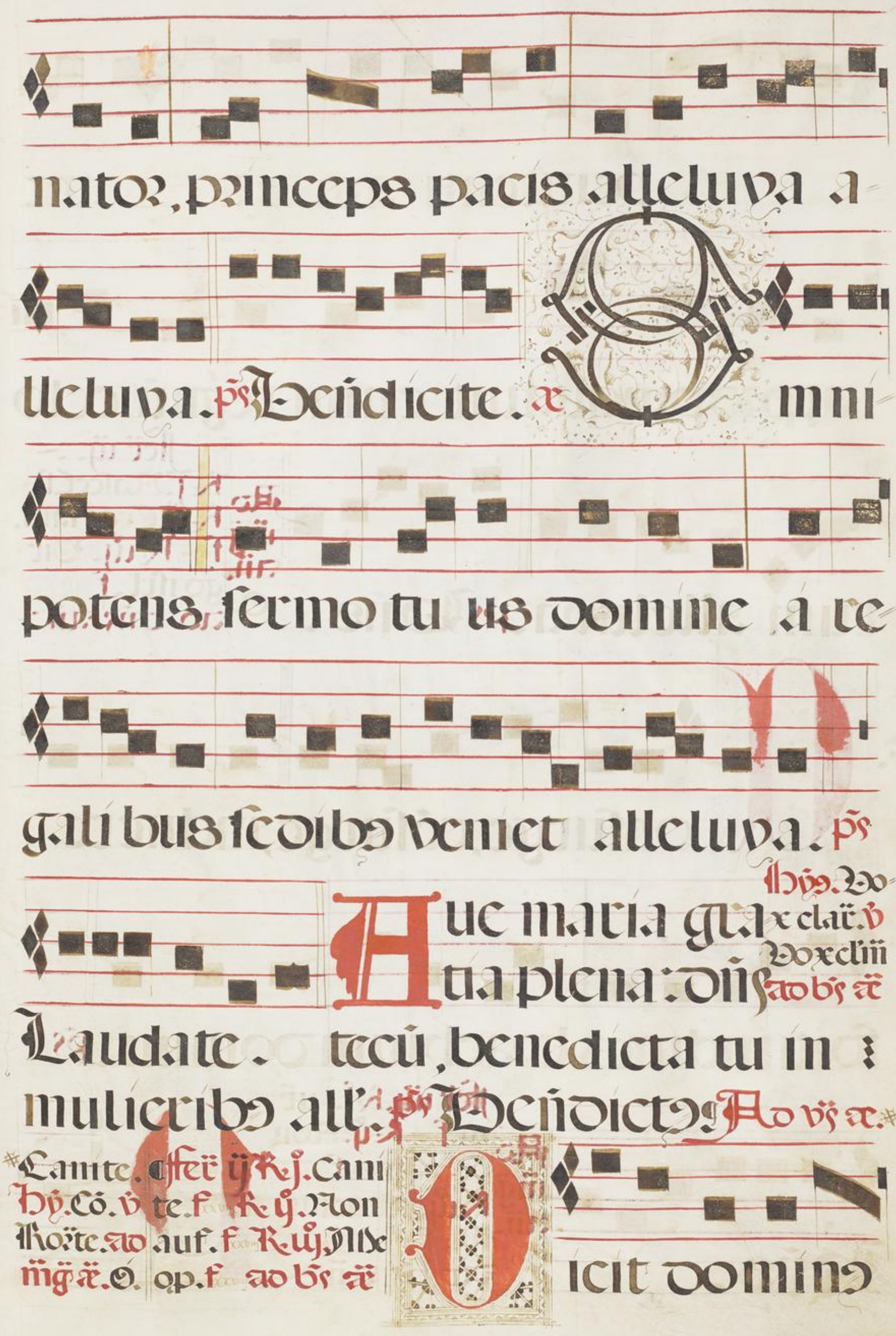
cabimus, Oſtende nobis faciem: tuam, et ſalui erimꝰ. ℣ Memento noſtri dñe in beneplacito pp̄li tui viſita nos in ſalutari tuo. Oſt. ℟ Intuemini quantus ſit iſte, q̄ ingrediť ad ſaluādas gentes, ipſe eſt rex iuſtitie: Cuiꝰ generatio non habet finē. ℣ Precurſor pro nobis ingrediť, ſecūdū ordinem melchiſedec, pontifex factus eſt in eternum. Cuius. Glori. Cuius.
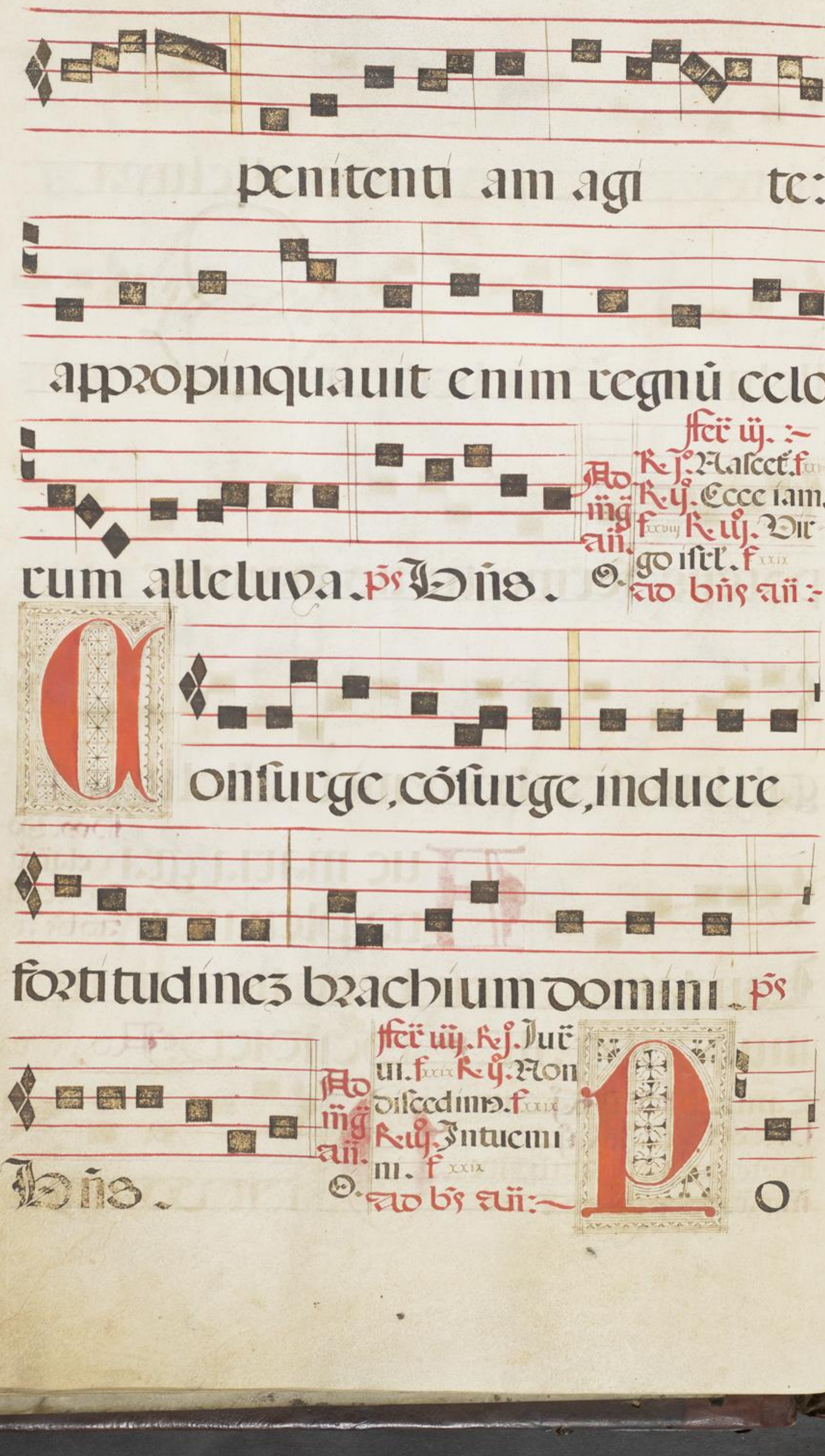
Ad laudes et per horas: Anæ
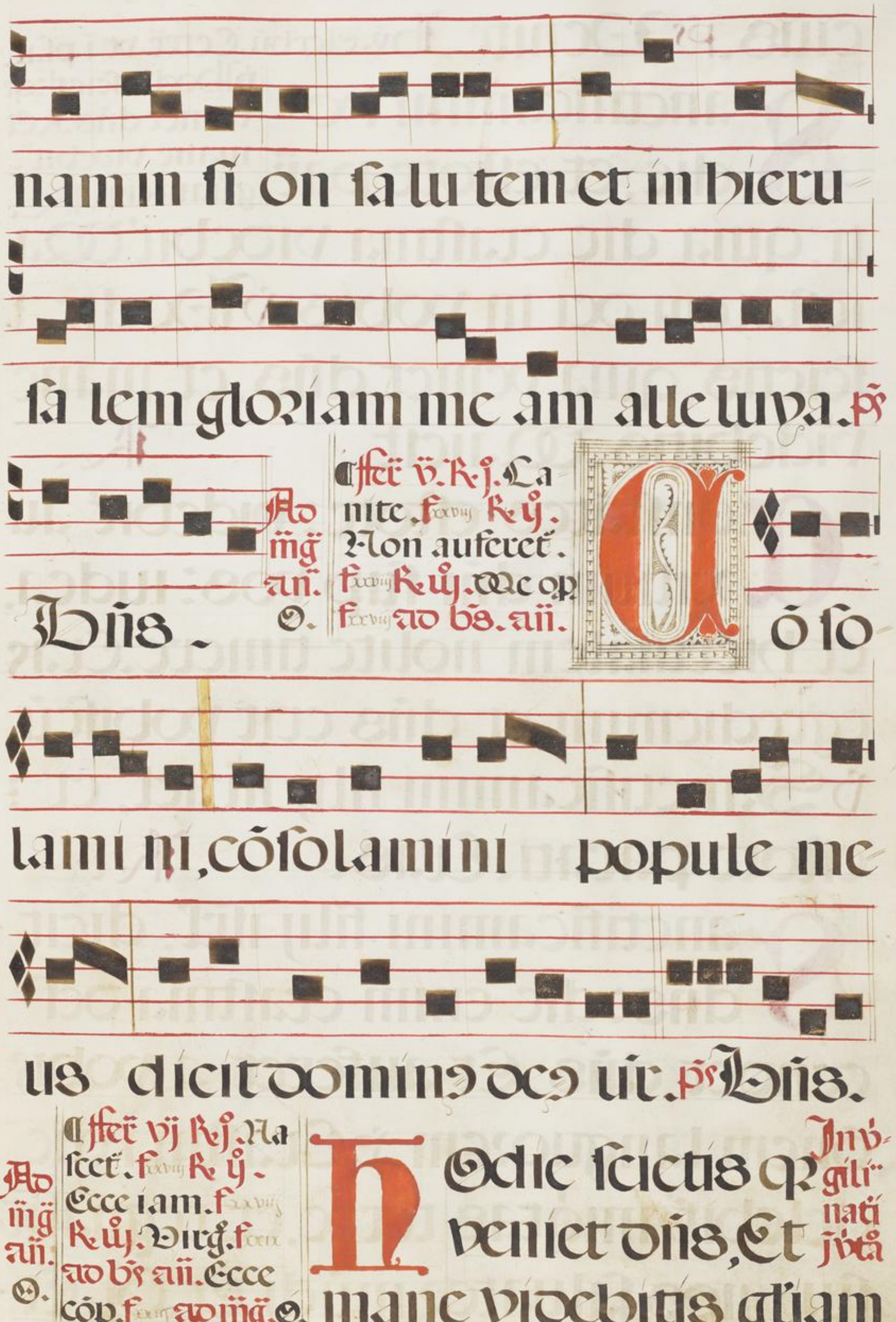

ni, ecce ve niet ad ſaluãdum nos
alle luya alleluya. ps Dñs reg. ẽ.
Ecce veniet deſideratus cũctis
gentibꝰ, et replebitur glori a domꝰ
domini alleluya. ps Jubilate. ẽ.
Erunt praua indirecta

et aspera in vias planas: veni
domine et noli tardare alleluya.
Ps Deus ds. Ant. Dominus veni
et, occurrite illi dicentes: magnũ
principi ũ, et regni e ius non
e rit fi nis. Deus fortis, domi

nator, princeps pacis alleluya a
lleluya. Ps. Benedicite. ant. O mni
potens, sermo tu us domine a re
gali bus sedibus veniet alleluya. Ps.
Hy. Vox clare. Vox clam. ad bs. ant.
Ave maria gra tia plena: dñs
Laudate. tecũ, benedicta tu in
mulieribus all. Ps. Benedictus. Ad vs. ant.
Canite. Offer. Hy. Rx. Cani
Hy. Co. v. te. f. Rx. Non
Rorate. ad auf. f. Rx. Ne
Magn. ant. O. op. f. ad bs. ant.
Dicit dominus

penitenti am agi te:
appropinquauit enim regnũ celo
rum alleluya. ps Dñs.
Ad mag aiã.
ffer. iiij. :-
R. j. Nascet. f xxvij
R. ij. Ecce iam. f xxviij
R. iij. Virgo isrl'. f xxix
ad bñs aiã :-
Consurge, cõsurge, induere
fortitudinez brachium domini. ps
Dñs.
Ad mag aiã.
ffer. iiij. R. j. Iuui. f xxix
R. ij. Non discedimus. f xxix
R. iij. Intuemini. f xxix
ad bs aiã :-
O

nam in si on sa lu tem et in hieru
sa lem gloriam me am alle luya. ps
Dñs.
Ad mag an. O.
Offer v. R. j. Canite. f xxvij R. ij. Non auferet. f xxvij R. iij. Me op. f xxvij ad bs. an.
C ō so
lami ni, cō so lamini popule me
us dicit dominus deus ur. ps Dñs.
Ad mag an. O.
Offer vj R. j. Nascet. f xxvij R. ij. Ecce iam. f xxvij R. iij. Virg. f xxx ad bs an. Ecce cōp. f xxxij ad mag. O.
In vigili nati vita
Hodie scietis quia veniet dñs, Et mane videbitis gl'iam

eius. Ps Venite. Hy. Verbū. Cetera vt ī psal.

℣ Hodie ſcietꝭ: q venīet dn̄s. ℟ Et mane videbitꝭ: gl'iam eius. ℟.

Sanctificamini ho
die, et eſtote par̄
ti; quia die craſtina videbit' Ma
ieſtatem dei in vobis. ℣ Hodie
ſcietis, quia veniet dn̄s, et mane
videbitis. Maieſt. ℟.

Conſtātes eſtote: videbit' au
xilium dn̄i ſup vos: iudea,
et hieruſalem nolite timere. Cras
egredimini, et dn̄s erit vobiſcū.
℣ Sanctificamini filij iſrael, et
eſtote parati. Cras. ℟.

Sanctificamini filij iſrl', dicit
dn̄s: die enim craſtina deſ
cendet dn̄s, Et auferet a vobis
ōnem languorem. ℣ Craſtina die
delebit' iniq̄tas terre, et regnabit
ſup nos ſaluator mūdi. Et. Gl. Et.

Iudea, et hieruſalem nolite timere: cras egrediemini, et dominus erit vobiſcum, all'. Ps Dñs reg. E.

Deinceps officiū fit dupl'. ad laudes, ⁊ p̱ horas. Añ:~

Hodie ſcietis quia veniet dominus, et mane videbit' gloriam eius. Ps Jubilate. E.

Craſtina die delebitur iniq̄tas terre, ⁊ regnabit ſup̱ nos ſalvator mūdi. Ps Deus ds. E.

Dominus veniet, occurrite illi dicētes, magnū p̄cipiū, et regni eius nō erit finis: deus, fortis, dominator, princeps pac' all' all'. Ps Benedicite. E.
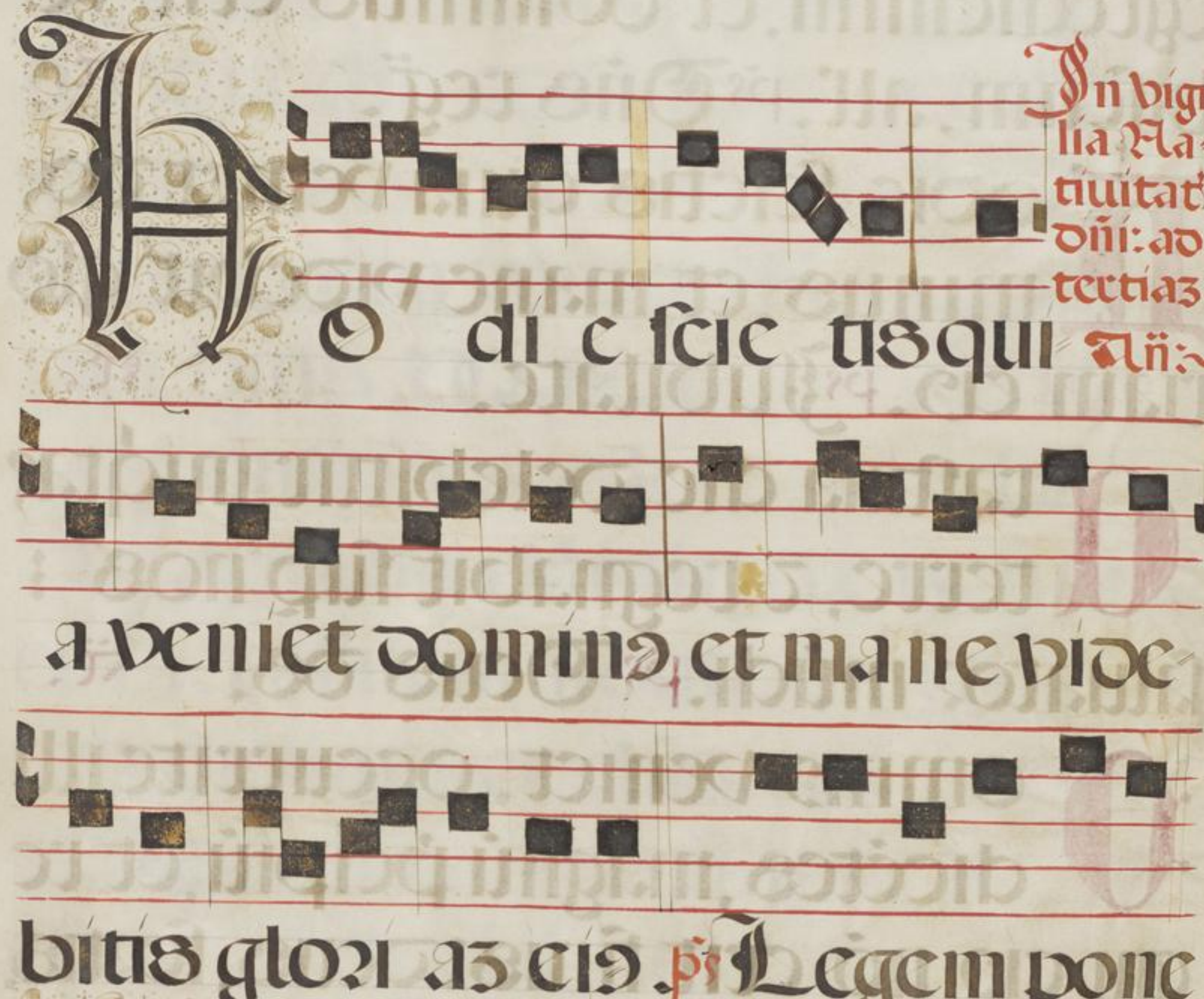
Craſtina die erit vobis ſalus, dicit dñs ds exercituū. Ps La

Oriet' ſicut sol ſalvator mūdi: et deſcēdet
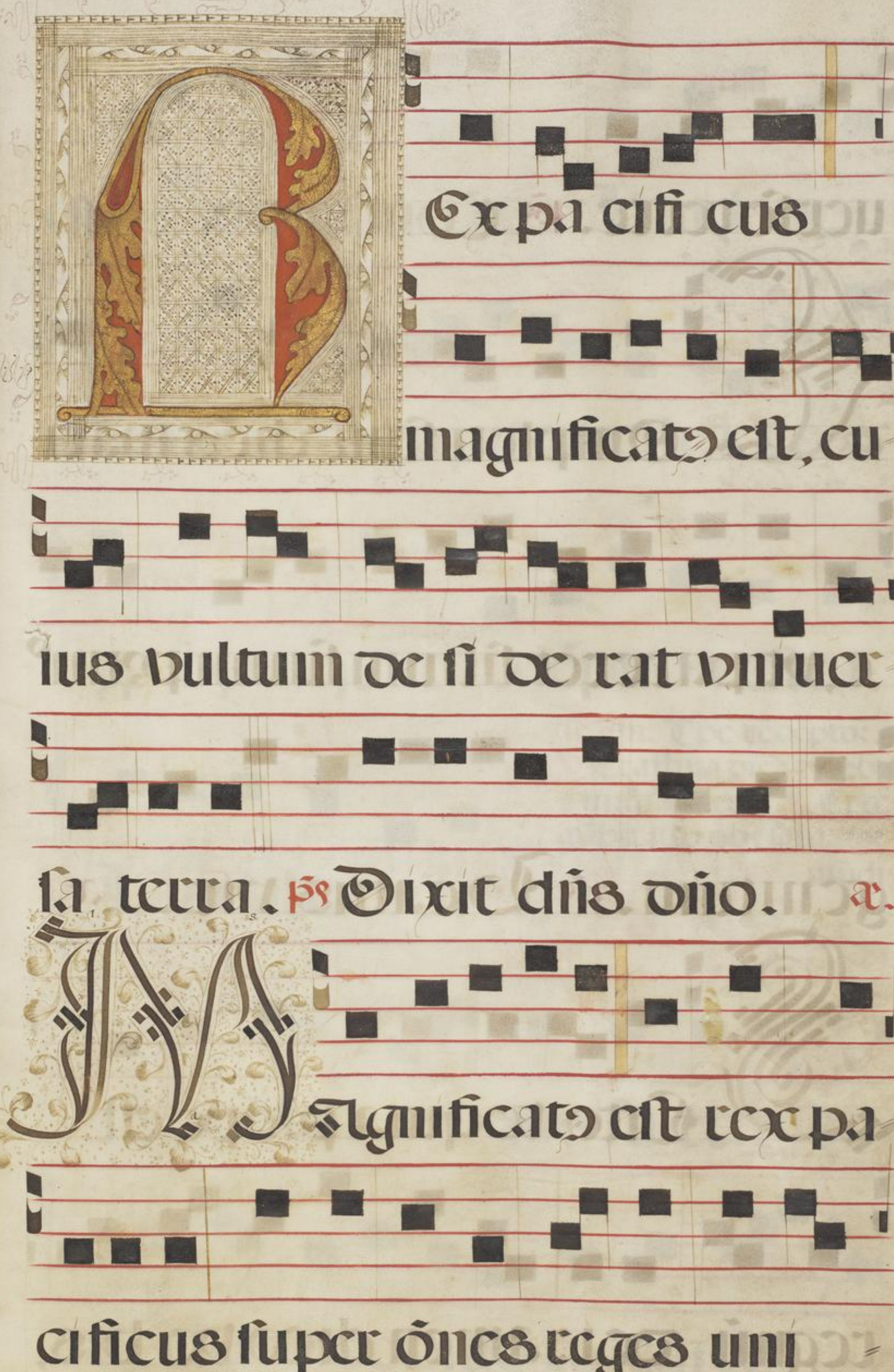
Hymnus. Vox cla. ℣ Craſtina die: delebit' iniq̄tas terre. ℟ Et reg. Ad bs. Añ:~
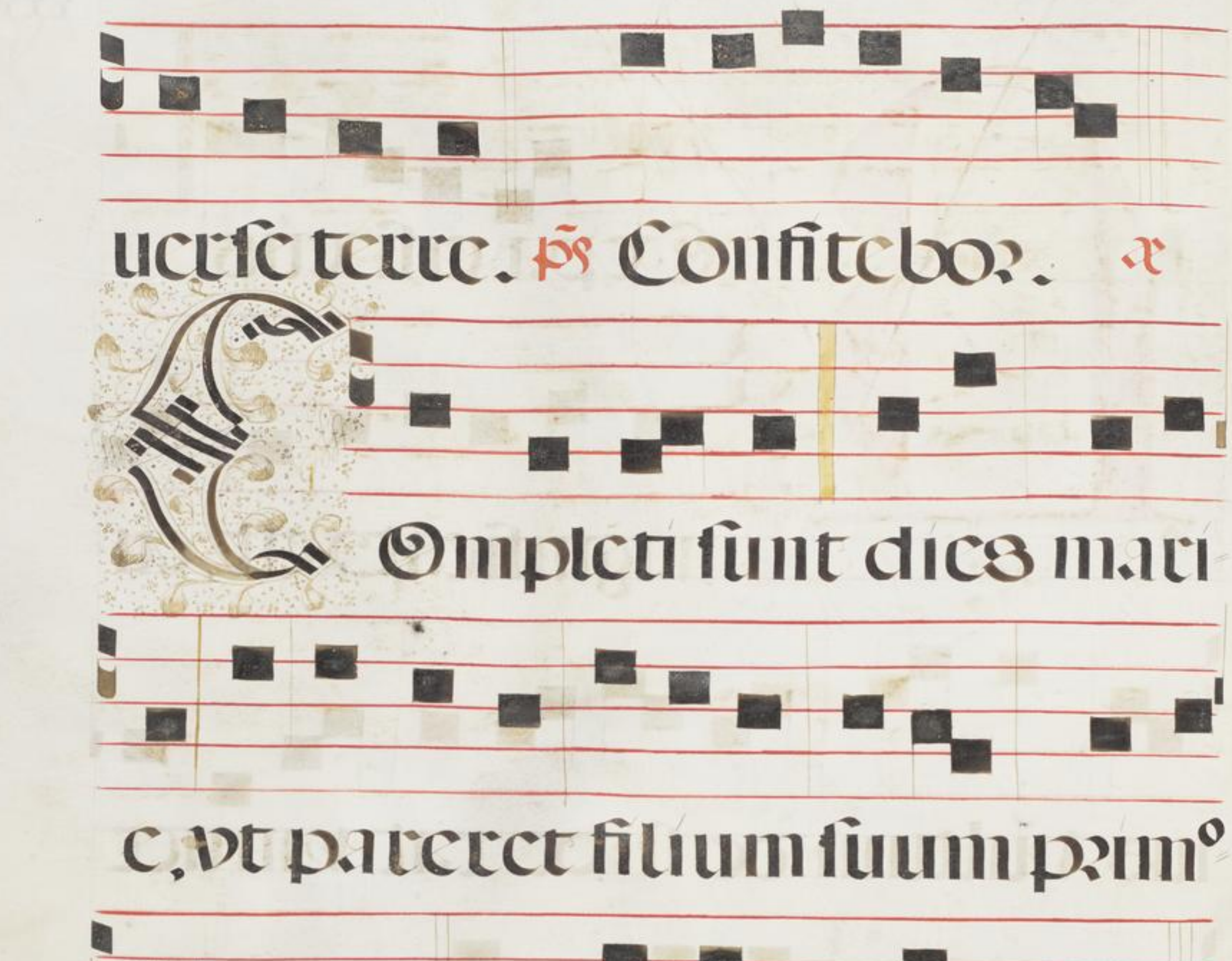
in uteruz virginis, sicut imber sup gramen, all'. ps Benedictus
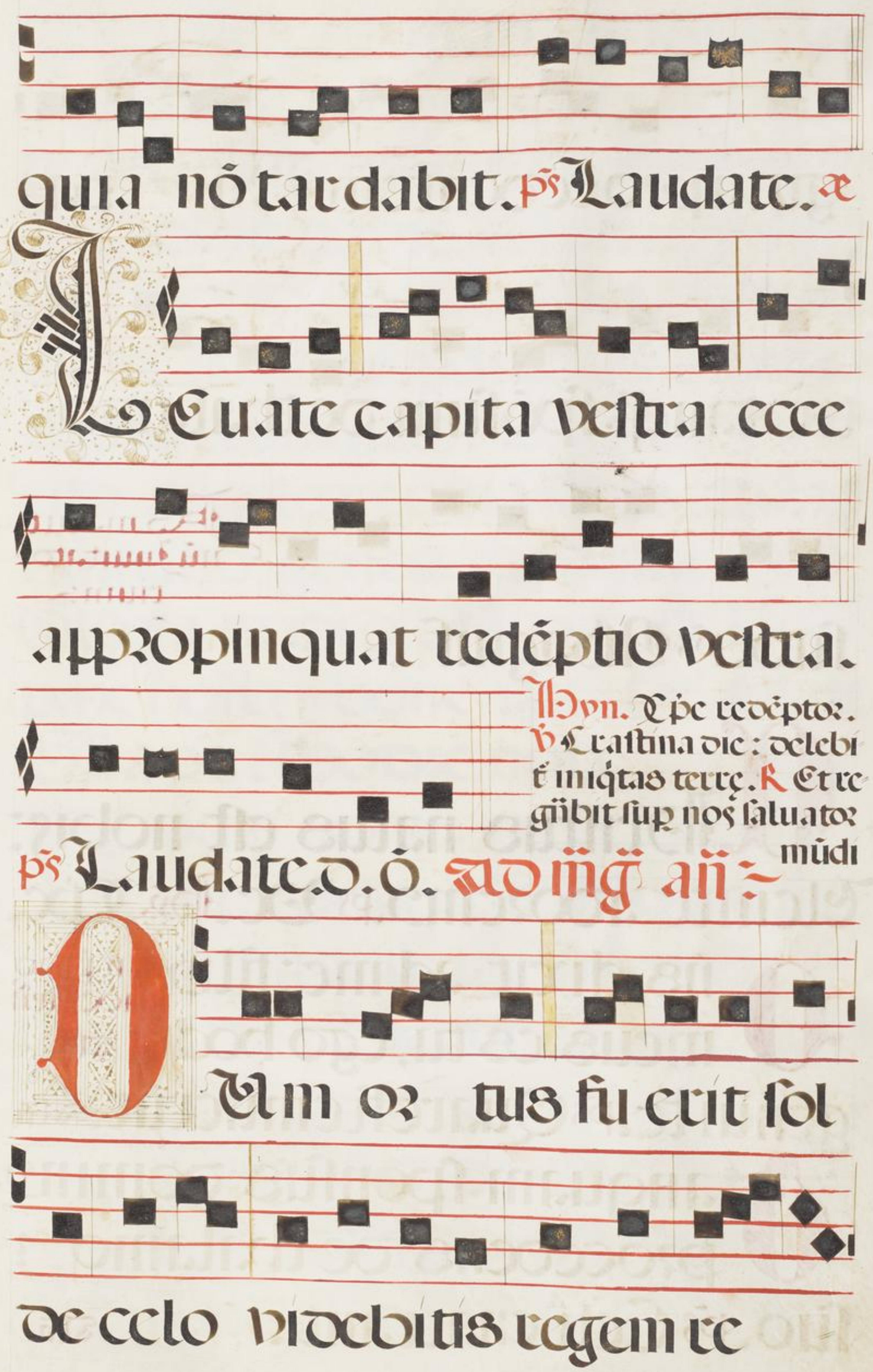
In vigilia Nativitat dñi: ad tertiaz An.

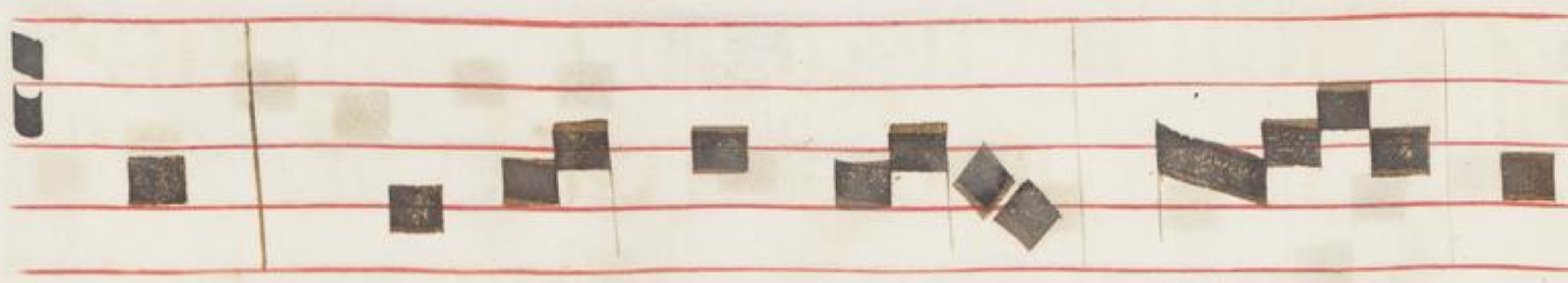

In Nativitate domini nri, ad vesperas antiphona

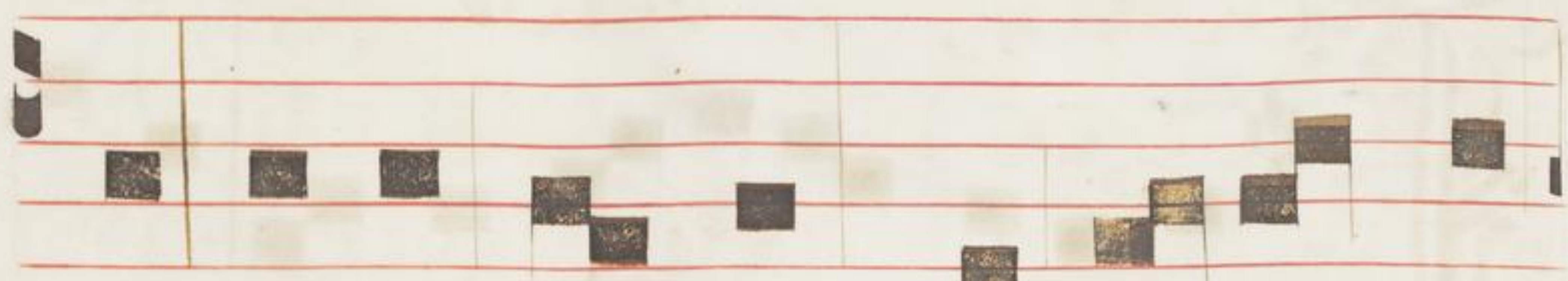

R
Ex pa ci fi cus
magnificat9 est, cu
ius vultum de si de rat vniuer
sa terra. ps Dixit dñs dño. aa.
M
agnificat9 est rex pa
cificus super õnes reges uni

uerſe terre. ℟ Confitebor. ae
Completi ſunt dies mari
e, vt pareret filium ſuum primo
genitum. ℟ Beatus vir. ae
Scito te quia prope eſt
regnũ dei : amen dico vo bis,

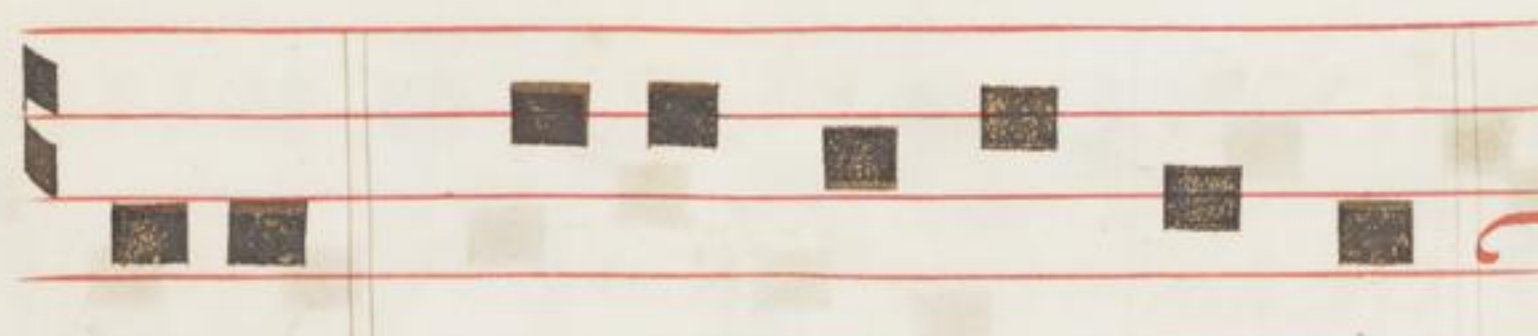

quia nõ tardabit. Ps Laudate. æ
Leuate capita vestra ecce
appropinquat redẽptio vestra.
Hyn. Xpe redẽptor.
V Crastina die: delebi
t iniq̃tas terrę. R Et re
gñbit sup nos saluator
mũdi
Ps Laudate. d. õ. Ad mag an
Dum or tus fu erit sol
de celo videbitis regem re

gum procedentem a pa-

tre tanq̃ʒ spõsum de thalamo

Ad matuti-
nū Inuitato-
rium:~

suo. Ps Magnif.

Christus natus est nobis: Venite adoremus. Ps Ve. Hy. Xpe.

In p̃mo nocturn

Dñs dixit ad me: filius meus es tu, ego hodie An genui te. Ps Quare fremuerũt. An

Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. Ps Celi enarrant. An

Diffusa est gratia in labijs : tuis, propterea benedixit te ds̃ in eternũ. Ps. Eruct. V. Tã quã spõs. R. Dñs pcedẽs de thalamo suo. R.

Hodie nobis celoꝝ rex de ṽgine nasci dignatꝰ est, vt hominẽ pditũ ad celestia regna reuocaret. Gaudet exercitꝰ angeloꝝ: quia salus eterna humano generi apparuit. V. Gloria in excelsis deo, et ĩ terr̃ pax hoibꝰ bone volũtat. Gau. Glĩa pr̃i. Hodie nob. R.

Hodie nobis de celo pax : vera descendit. Hodie per totum mundũ melliflui facti sunt celi. V. Hodie illuxit nob dies redẽption nr̃e, reparationis ãtique, felicitat etne. Ho. R.

Quem vidistis pastores: dicite, ãnũciate nobis: in

terris quis apparuit. Natum
vidimus, et choros angelorum
collaudantes dñm. ℣ Dicite,
quidnam vidistis. et annunci
ate xpi natiuitatē. Natū. Gl. A

In secū do n. Añ.

Suscepimus deus mise
ricordiam tuā in medio
templi tui. ps Magnus dñs.

Añ

Orietur in diebus domini
abundantia pacis, et do
minabit. ps Deus iudiciū.

Añ

Veritas de terra orta est:
et iustitia de celo prospexit
ps Benedixisti.

℣ Speciosus formā: pre filiis hoīnū. ℟ Diffusa est grãtia in labiis tuis. ℟.

O magnū mysteriū,
et admirabile sa
cramētū, vt animalia viderent
dñm natū, iacentē in presepio.
Beata virgo, cuius viscera meru
erūt portare dñz christū. ℣ Aue
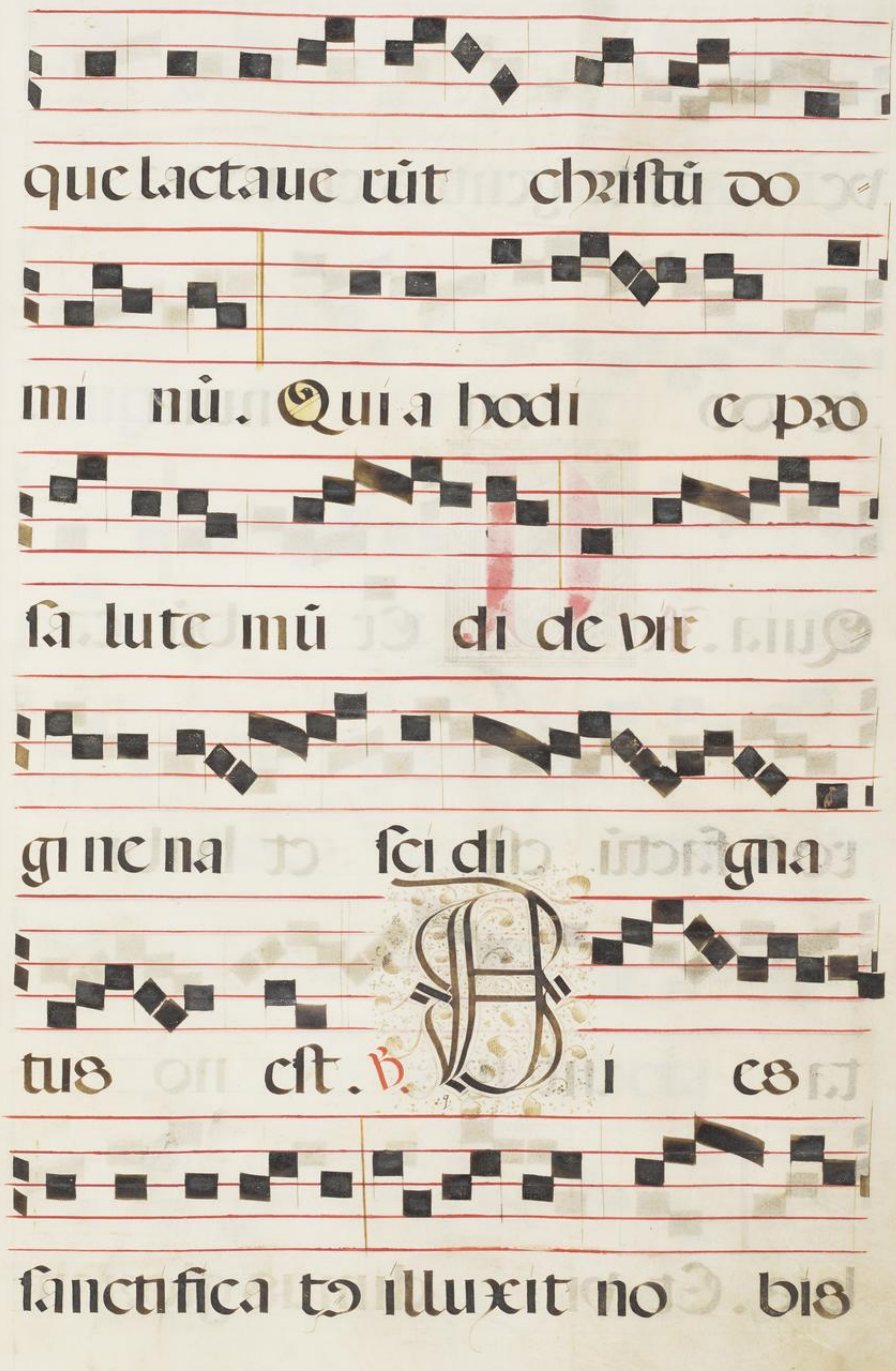
maria, gratia plena: dñs tecum.
Beata virgo. ℟.
Beata dei genitrix maria, cu
ius viscera intacta pmanēt.
Hodie genuit saluatorē seculi. ℣.
Beata quæ credidit: q̄niā pfe
cta sunt õnia, quæ dicta sunt ei
a domino. Hodie. ℟.
Sancta et immaculata ṽgini
tas, quibus te laudibꝫ effe
rant, nescio: Quia quē celi cape
re nō poterāt, tuo gremio cōtu
listi. ℣. Benedicta tu in mulieri
bus, et bñdictꝰ fructus ventris
tui. Quia. Glo. Quia. In tertio n°.
Ipse inuocabit me, all'. An.
pater meus es tu, allel'. Ps.
Misericordias dñi. An.
Letentur celi, et exultet te
rra ante faciem domini,
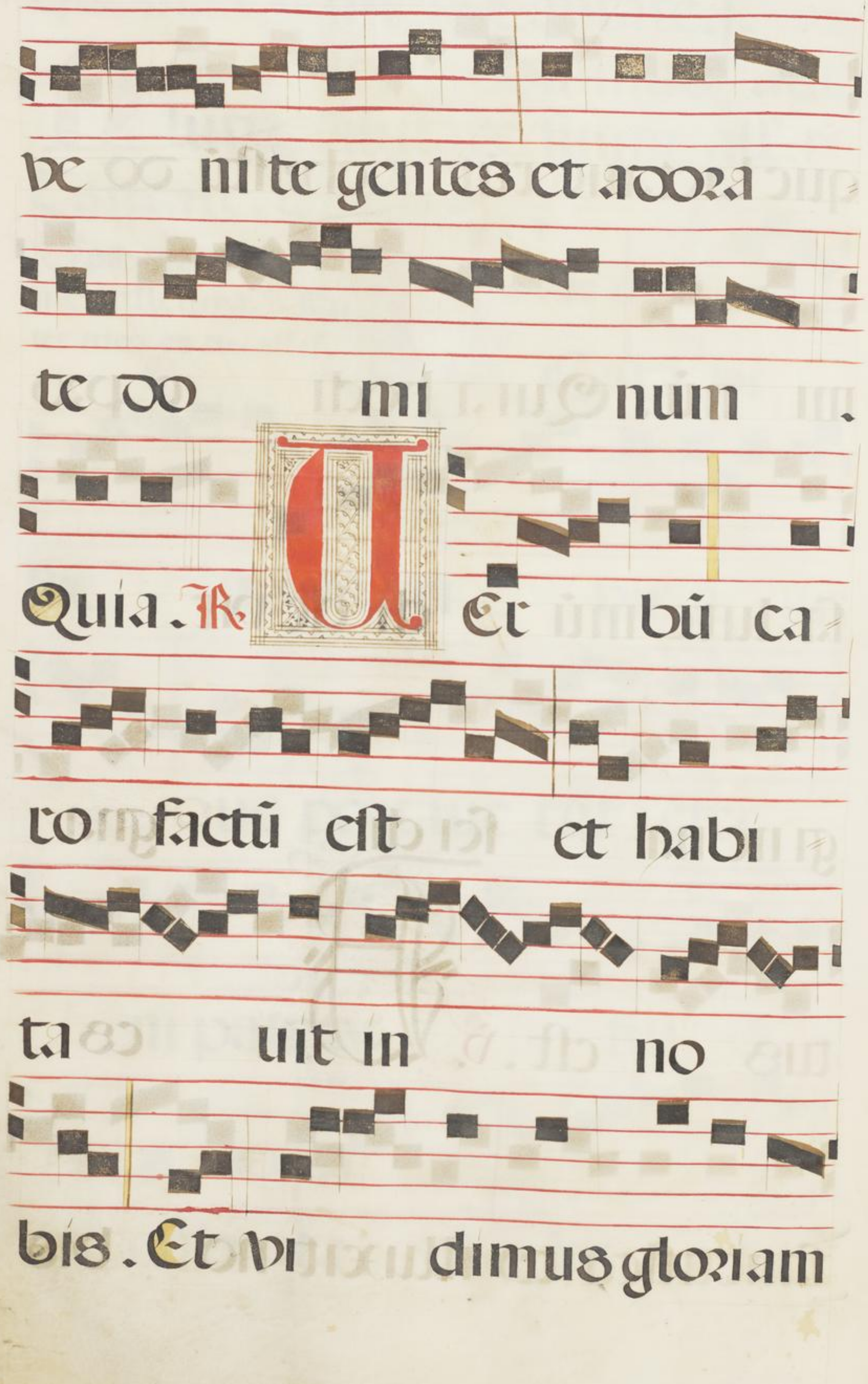
quoniaz venit. Ps Cantate. ſ. Aii.
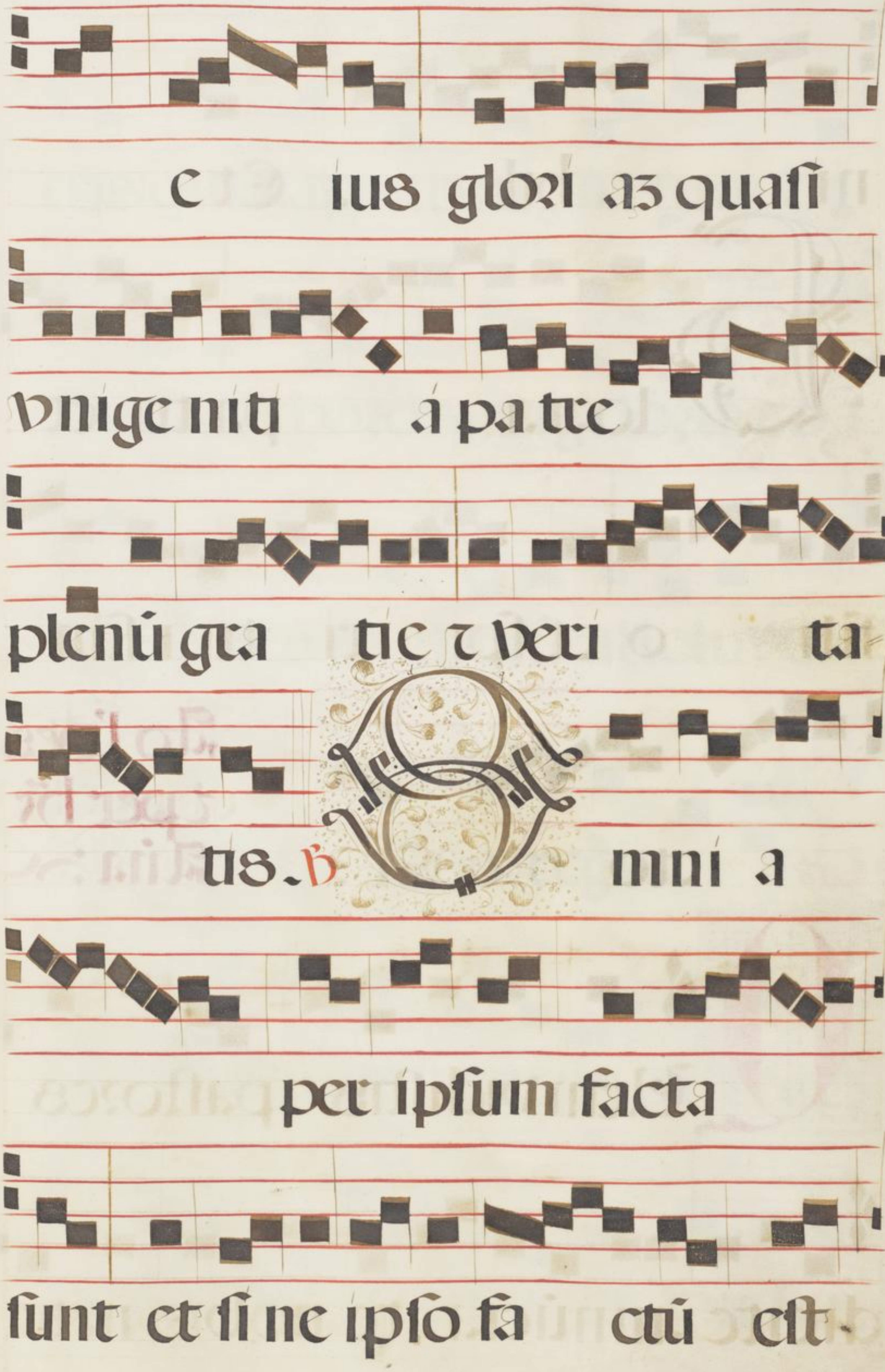
Notum fecit dominus, alleluya, ſalutare ſuum, all'. Ps Cantate. y.
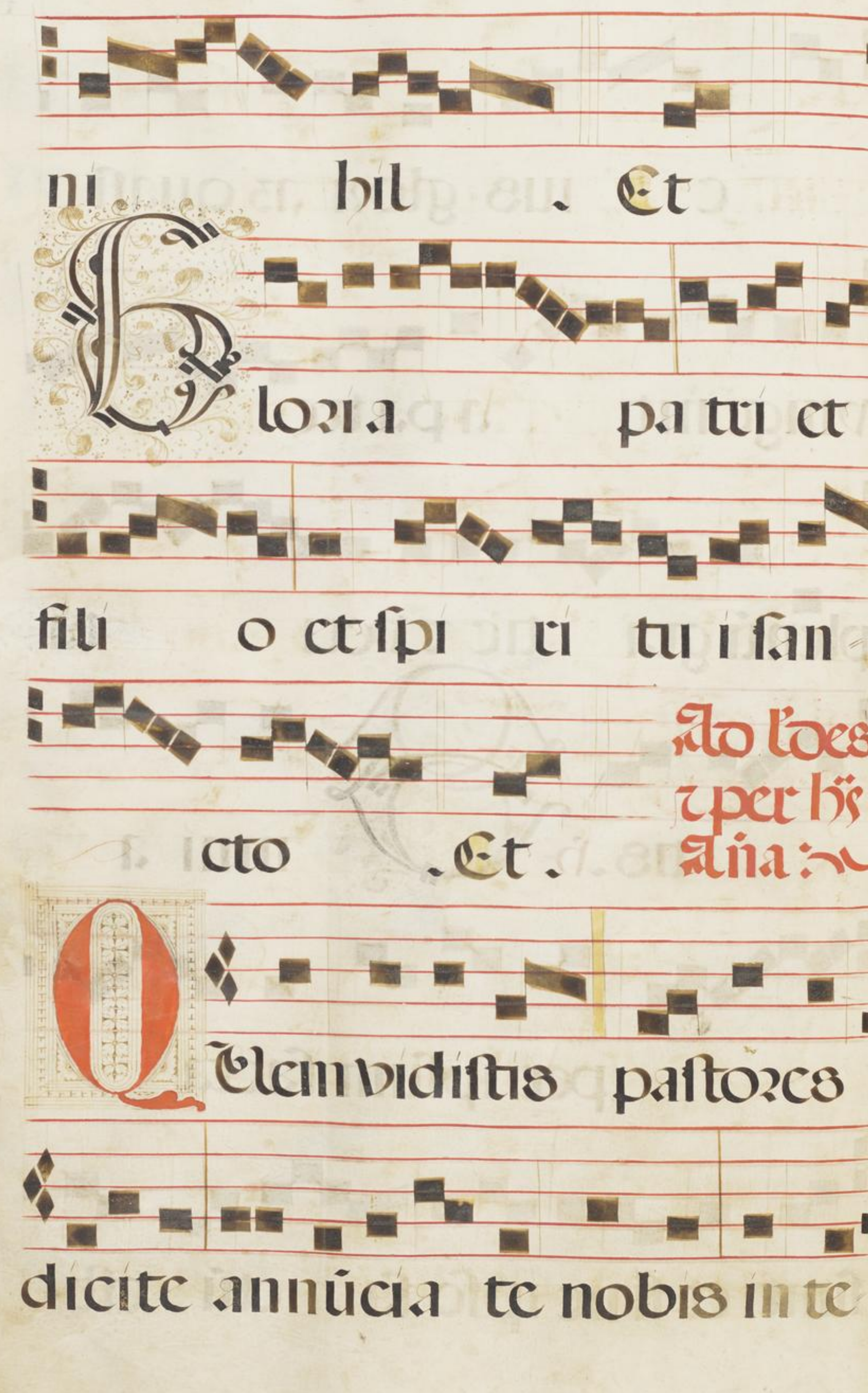
V Ipſe inuocabit me: alleluya. R Pater meus es tu, allel'. R
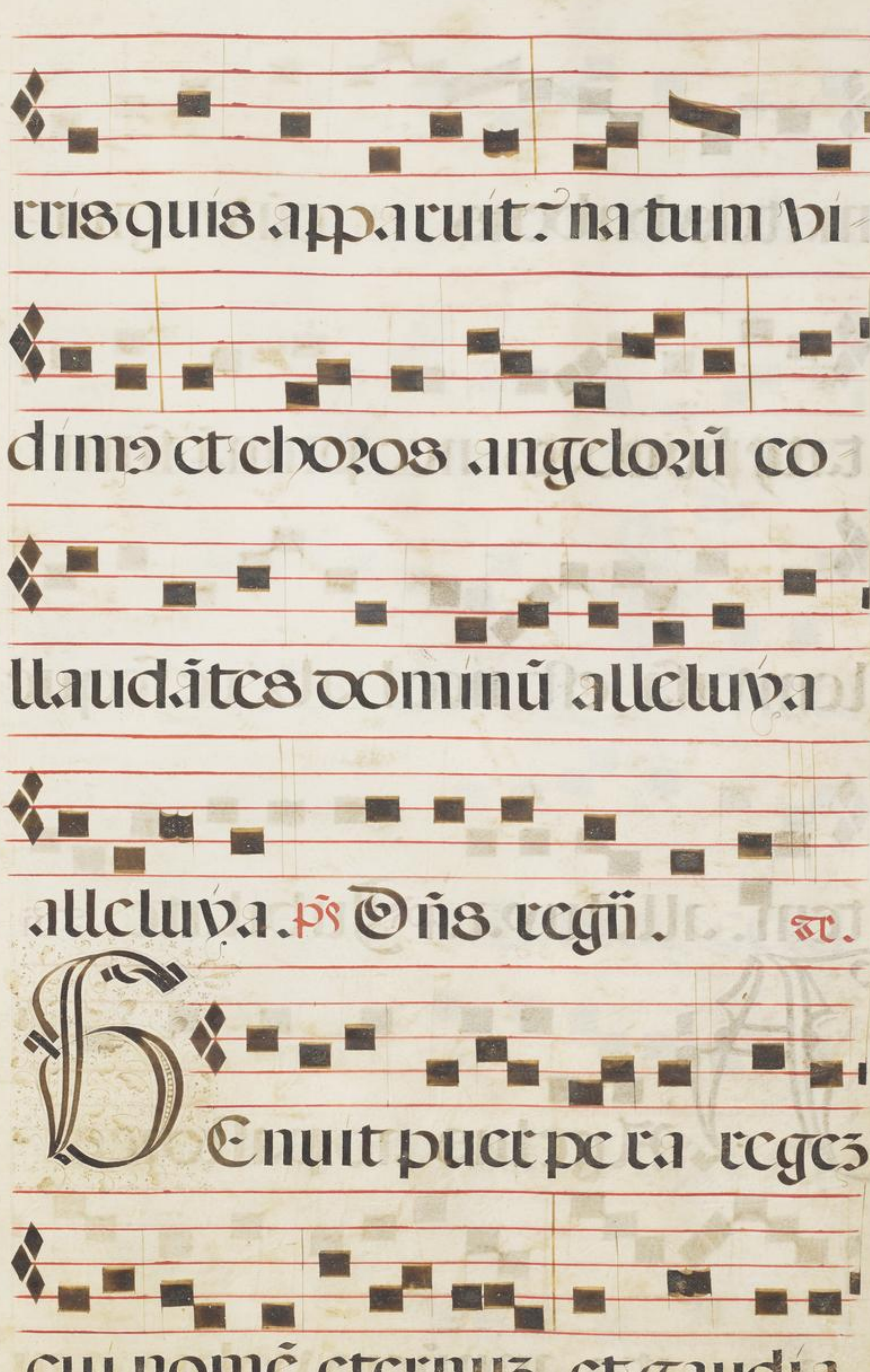
Beata vi ſce ra ma ri e virgi nis que portaue rűt eter ni patris fili um et beata u be ra
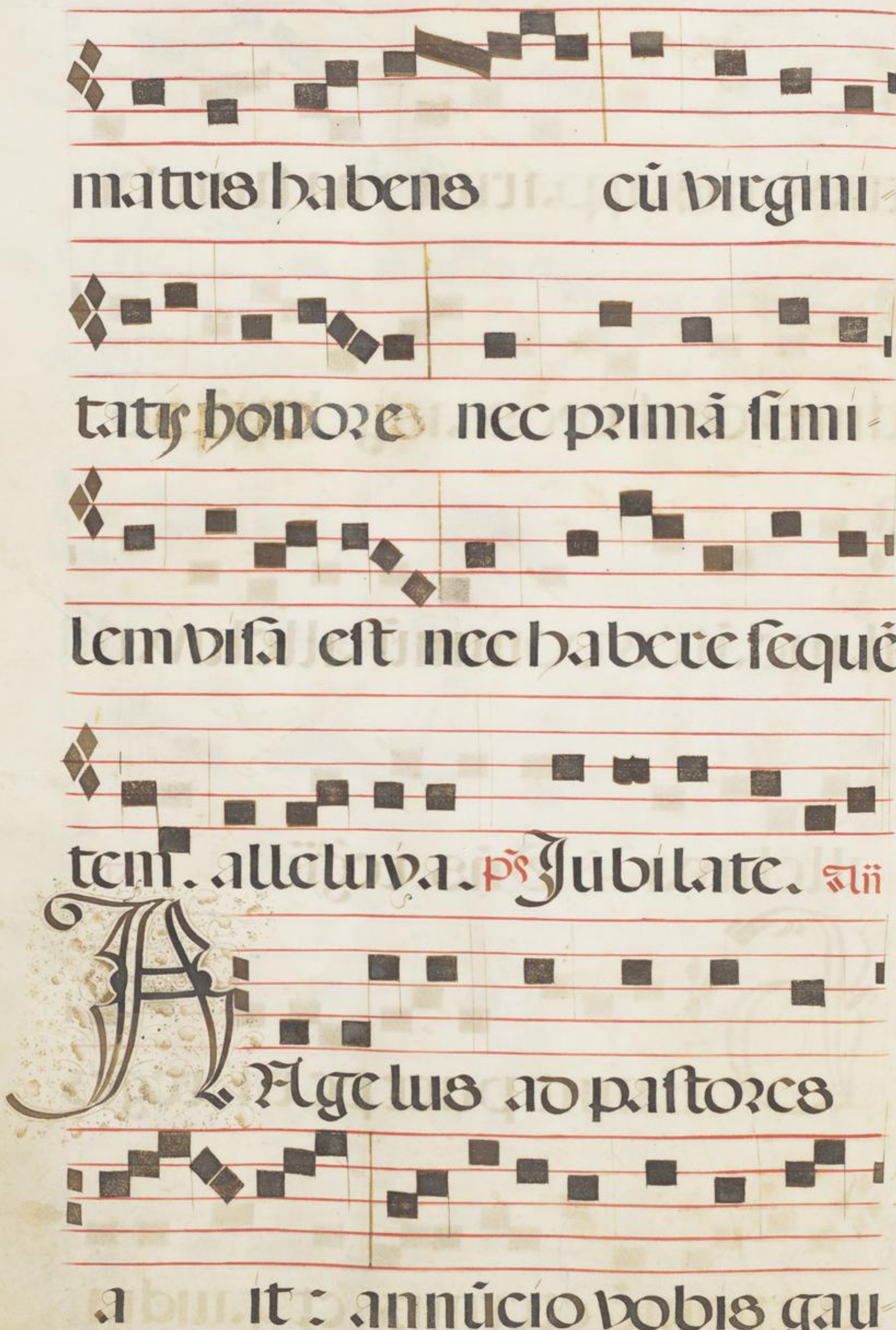

que lacta ue rűt christũ do
mi nũ. Qui a hodi e pro
sa lute mũ di de vir
gi ne na sci di gna
tus est. ℟. B i es
sanctifica ta illuxit no bis

ve ni te gentes et adora
te do mi num .
Quia . ℟ Ver bū ca
ro factū est et habi
ta uit in no
bis . Et vi dimus gloriam
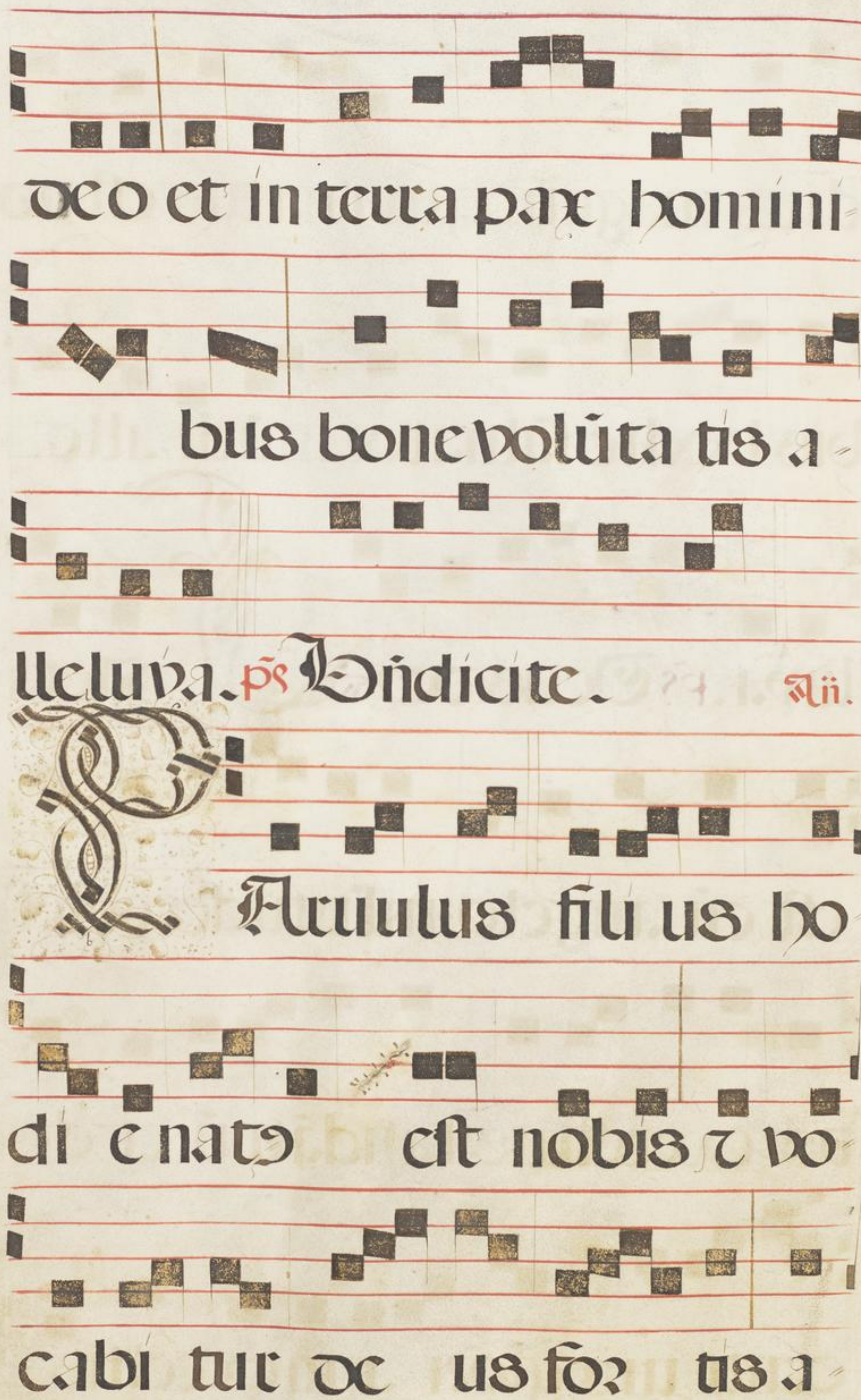

c ius glori aꝫ quaſi
vnige niti á pa tre
plenū gra tie ⁊ veri ta
tis. ℟ O mni a
per ipſum facta
ſunt et ſi ne ipſo fa ctū eſt.
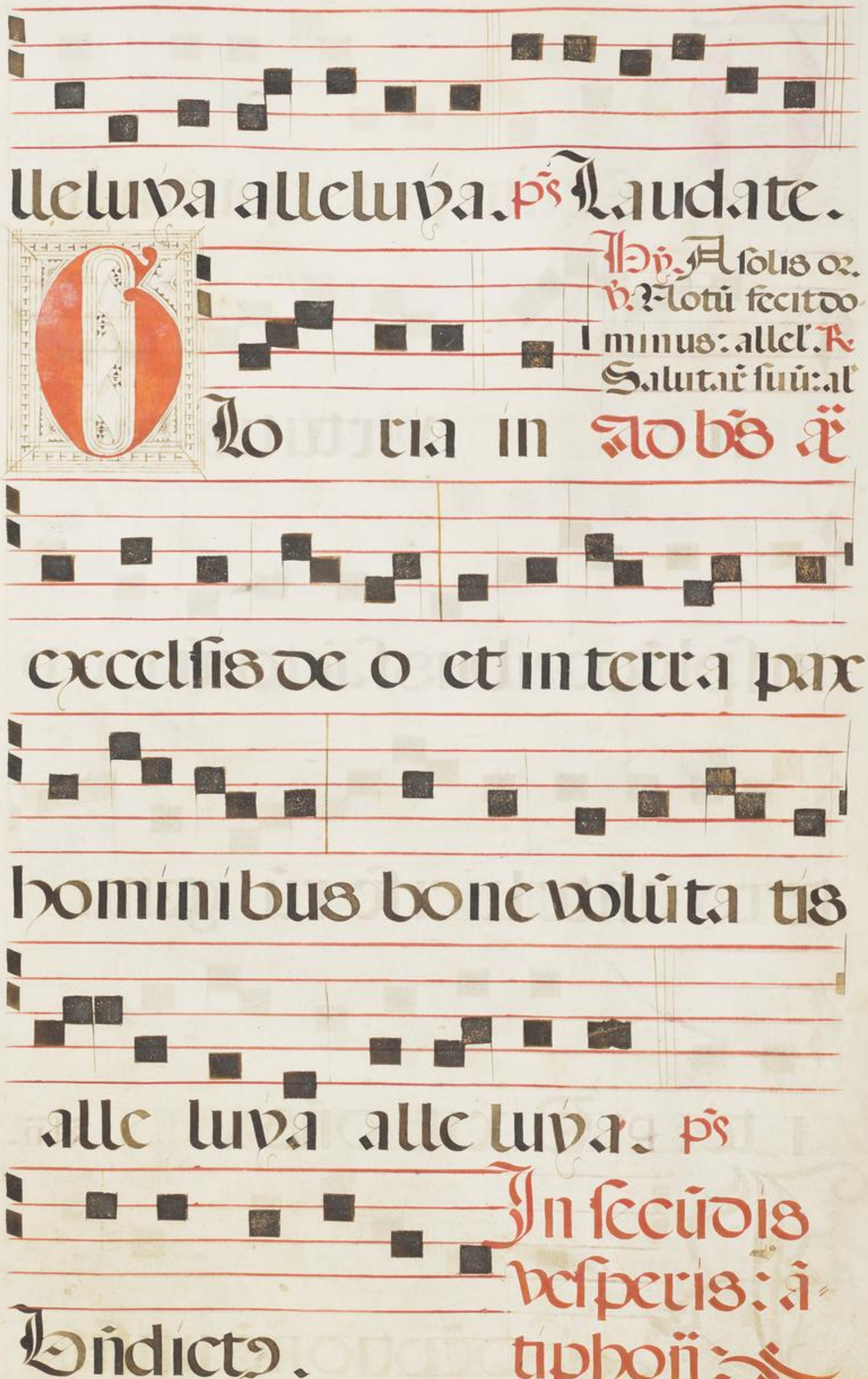

ni hil . Et
Gloria patri et
filio et ſpiritui ſan
cto . Et .
Ad l'des
ꝛ per hs̄
aña :~
Quem vidiſtis paſtores
dicite annúciate nobis in te

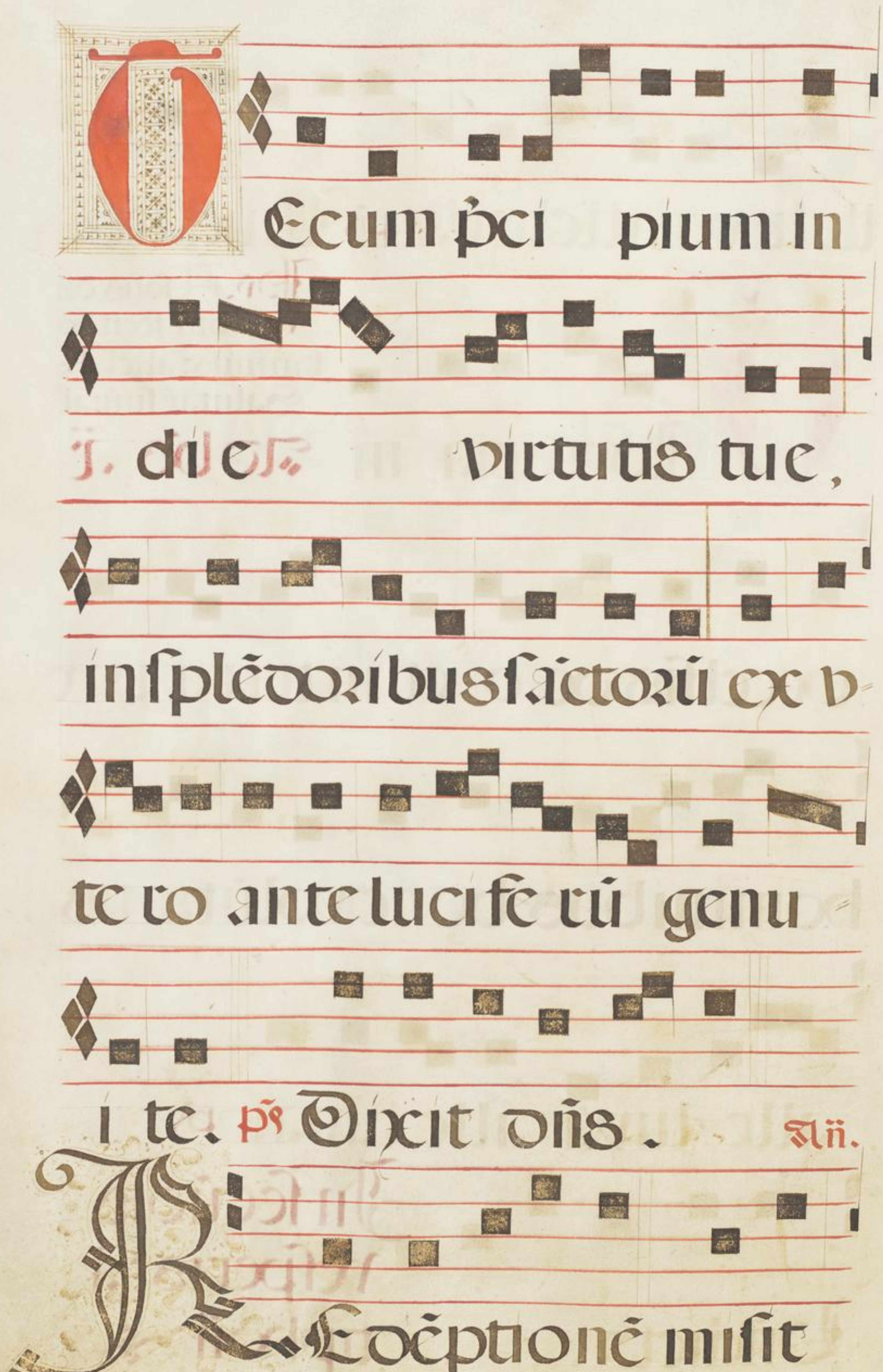

tris quis apparuit: natum vi
dimus et choros angelorũ co
llaudãtes dominũ alleluya
alleluya. Ps Dñs regñ. &c.
Genuit puer pe ra regez
cui nomẽ eternuz et gaudia
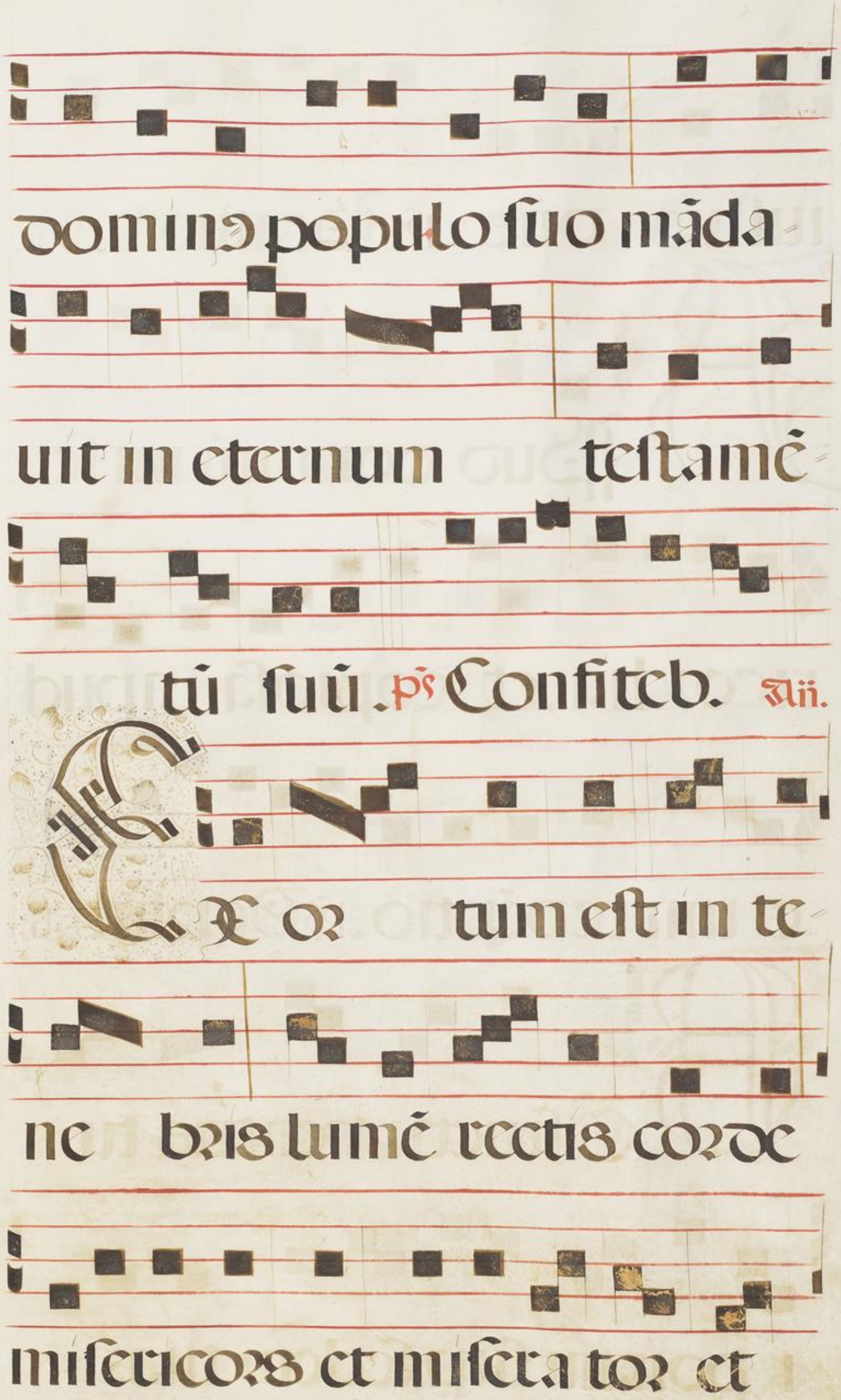

matris habens cū virgini-
tatis honore nec primā simi-
lem visa est nec habere sequē
tem. alleluya. Ps Jubilate. An
Angelus ad pastores
a it: annūcio vobis gau
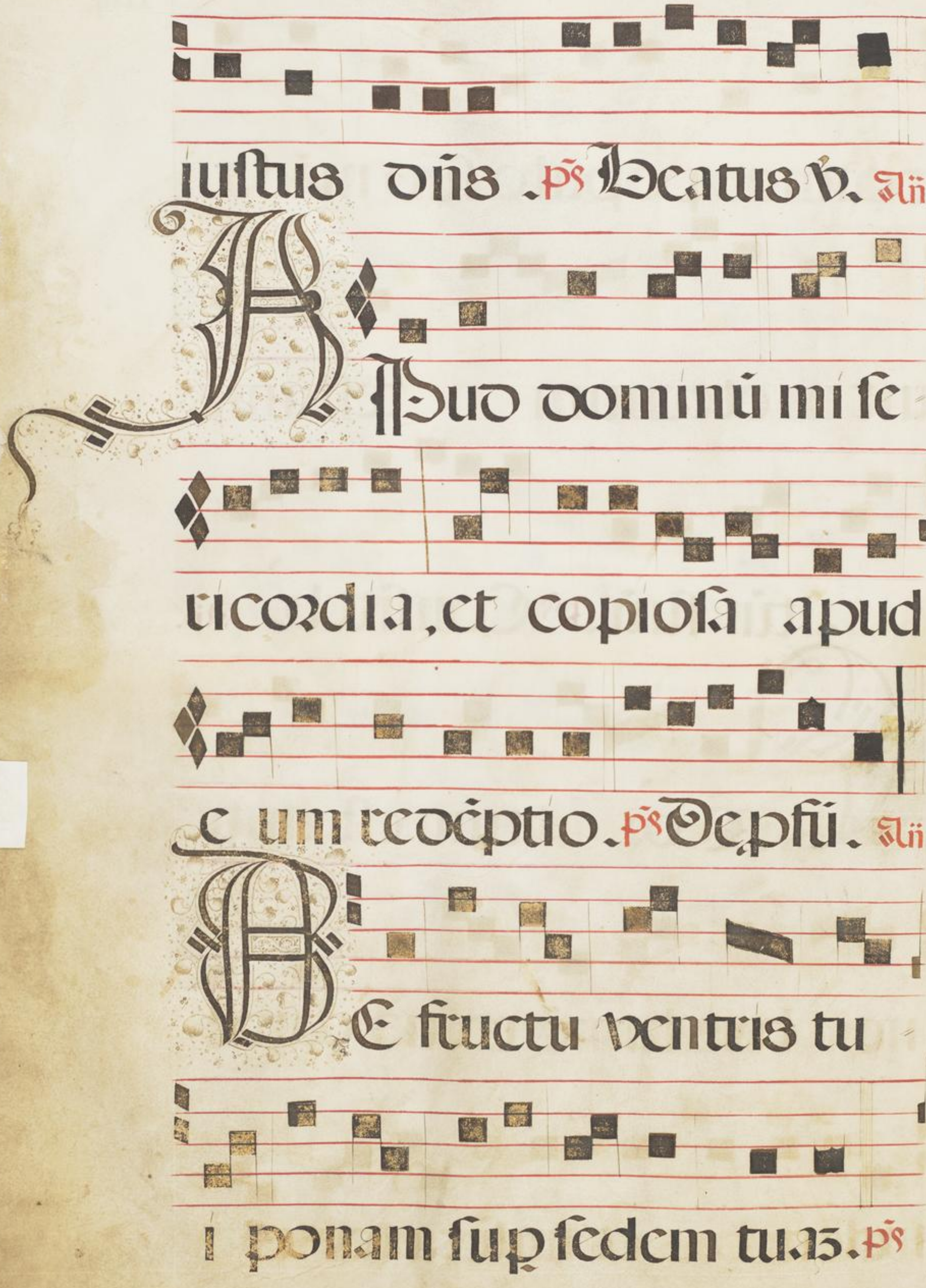
dium magnū: quia natus est uo-
bis hodie saluator mūdi alle-
luya. Ps. Deus deus. S. Facta
est cū angelo mltitudo celes-
tis exercitus laudāti ū et di-
centi um glori a in excelsis

deo et in terra pax homini
bus bone volūta tis a
lleluya. ps Bndicite. An.
Paruulus fili us ho
di e natꝰ est nobis ⁊ vo
cabi tur de us for tis a
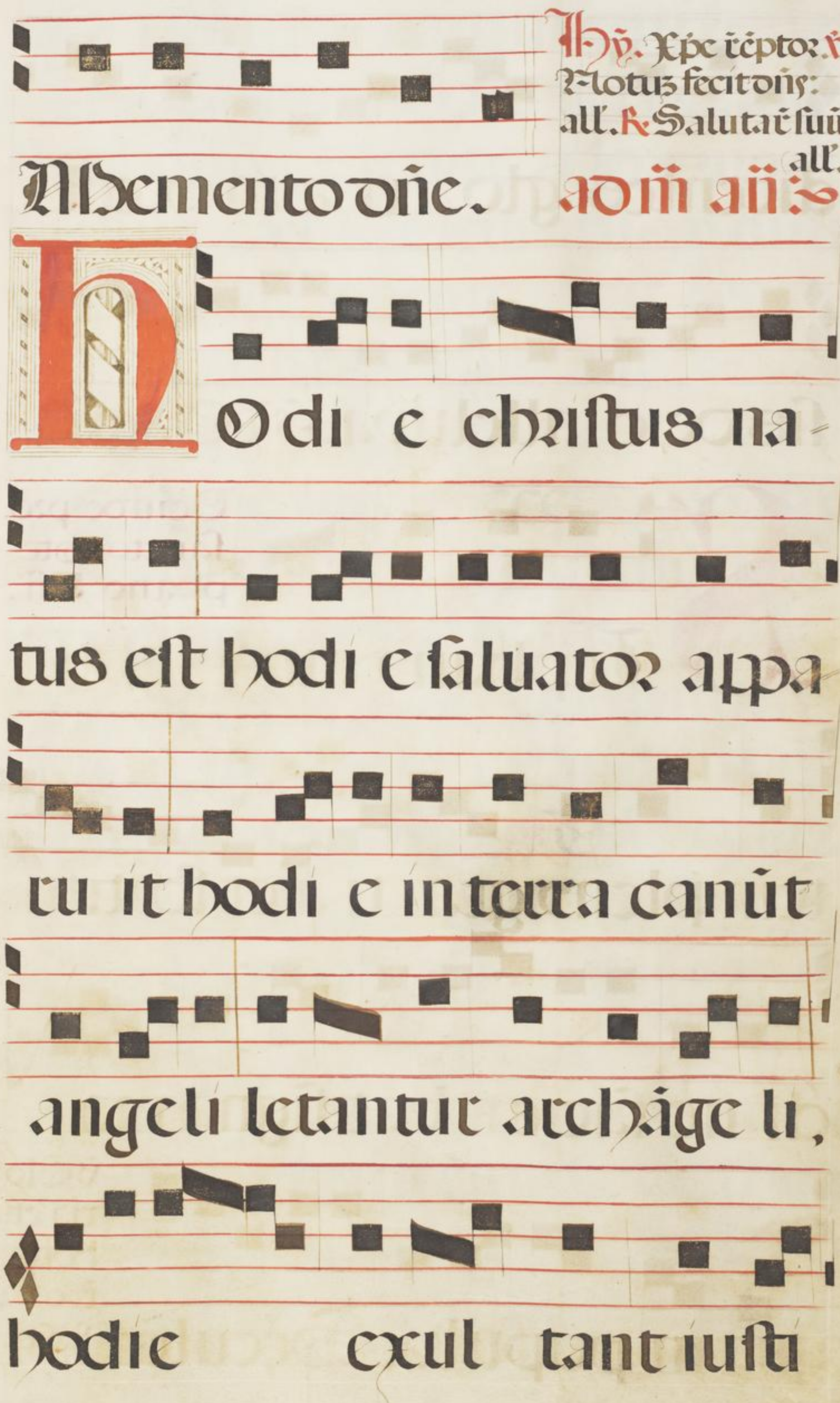

lleluya alleluya. Ps Laudate.
Hy. A solis or.
V. Notū fecit do minus: allel. R. Salutarē suū: al
Glo ria in
excelsis de o et in terra pax
hominibus bone volūta tis
alle luya alle luya. Ps
Bndictus.
In secūdis vesperis: ātiphon
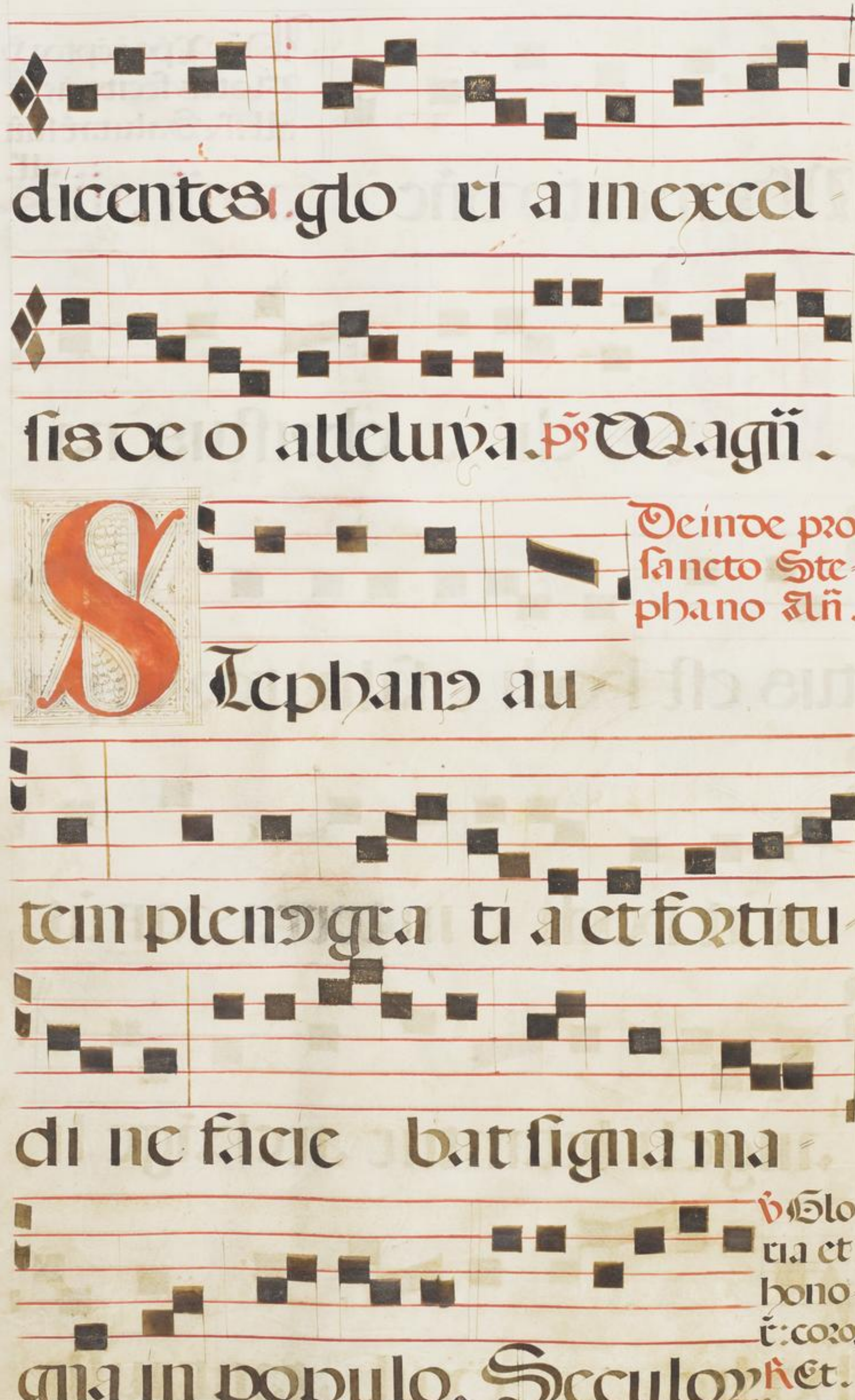

Tecum p̃ci pium in
i. di e virtutis tue,
in ſplēdoribus ſāctorū ex v-
te ro ante luci fe rū genu
i te. Ps Dixit dñs . An.
Redēptionē miſit

dominus populo ſuo mãda
uit in eternum teſtamẽ
tũ ſuũ . Ps Confiteb. An.
E xor tum eſt in te
ne bris lumẽ rectis corde
miſericors et miſera tor et

iustus dn̄s . Ps Beatus v. An.
Apud dominū mise
ricordia, et copiosa apud
eum redēptio. Ps De pfū. An.
De fructu ventris tu
i ponam sup sedem tuā. Ps

Hy. Xpe redeptor. V. Notuz fecit dñs: all'. R. Salutarẽ suũ all'.

dicentes. glo ri a in excel
sis deo alleluya. Ps. Magñ.
Deinde pro sancto Stephano Añ.
Stephanus au
tem plenus gra ti a et fortitu
di ne facie bat signa ma
℣. Glo ria et hono re: coro.
gna in populo. Seculorum. ℟. et.

Inuitatorium:

Christum natum, qui beatum hodie coronauit stephanū. Venite adoremꝰ. Ps. Venite exul. An. Decus tuorum mili

In primo nocturno Aña.

In lege domini fuit voluntas eius die, ac nocte. Ps. Beatꝰ vir. An.

Predicans preceptum dñi constitutꝰ est in mōte sancto eius. Ps. Quare fre. An.

Voce mea ad dominum clamaui: et exaudiuit me de mōte scto suo. Ps. Dñe quid.

Stephanus autem plenꝰ gratia et fortitudine, faciebat pdigia et signa magna in populo. V. Surrexerūt quidā de synagoga disputātes cū stephano, et non poterat resistere sapiē

V. Glia et honore: coronasti eū dñe. R. Et constitui. R.

tate et spūi, q̄ loquebat̄. Fa. ℟

Videbant omnes stephanū, qui erant in consilio: Et intuebant̄ vultū eius, tanquā vultū angeli stantis inter illos. ℣ Plenꝰ gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. Et intueb. ℟

Intuens in celum beatꝰ stephanus, vidit gl̄iam dei, et ait: Ecce video celos apertos, et filiū hominis stantem a dextris v̄tut̄ dei. ℣ Cū autē esset stephanꝰ plenus spiritu sc̄to, intendens in celū vidit gl̄ia dei, et ait. Ecce. Glo. Ecce.

In secūdo ℕ. Añ:

Filij hominum scitote, q̄r dominus sanctū suū mirificauit. ps Cū inuocarē. Añ.

Scuto bone voluntatis : tue coronasti eum. Ps Verba mea. Añ.

In universa terra gloria : et honore coronasti eū. Ps Domine, dñs nr̄. V Posuisti domine : sup caput eius. R Coronā de la. R

Lapidabant stephanū inuocātē, et dicentē. Dñe iesu christe, : accipe spiritū meū, et ne statuas illis hoc peccatū. V Positis autē genibꝰ clamauit : voce magna dicens. Dñe. R

Impetū fecerunt vnanimiter in eum, et ejécerunt eum extra ciuitatem inuocātem, et dicentem. Dñe iesu, accipe spiritum meū. V Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, q

vocabať ſaulus: ⁊ lapidabāt
ſtephanū inuocantem, et di
centem. Dn̄e ieſu. ℟.

Impij ſup̱ iuſtum iacturā
fecerūt, vt eum morti trā
derent. At ille gaudens ſu
ſcepit lapides, vt mereretur
accipere coronam glorie. ℣.
Continuerūt aures ſuas, et
impetum fecerūt vnanimiter
in eū. At ille. Glo. At ille.

In iij. Noct. An.

Iuſtus dominus, et
iuſtitiā dilexit, equi
tatē vidit vultus eius. Ps. In dn̄o. An.

Habitabit in tabernaculo
tuo: requieſcet in mōte
ſancto tuo. Ps. Dn̄e quis ha. An.
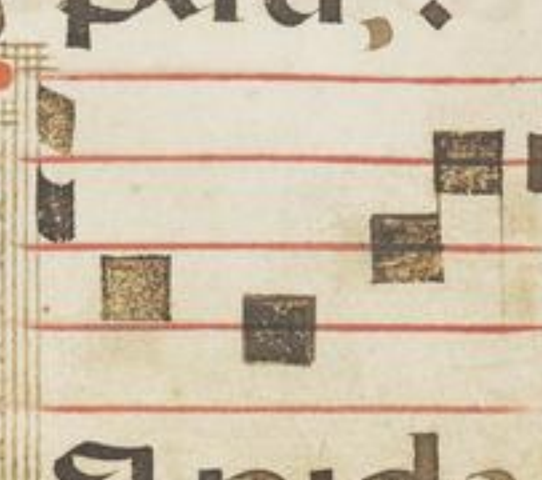
Poſuiſti domine ſuper ca
put eius coronā de la
pide precioſo. Ps. Dn̄e in v̄tu.

Stephanus seruus dei, quē lapidabāt iudei, vidit celos apertos, vidit et introiuit. Beatus homo, cui celi patebāt. ℣ Cum igitur saxorū crepitantium turbine quateretur, inter ethereos aule celestis sinus diuina ei claritas fulsit. Beatus.

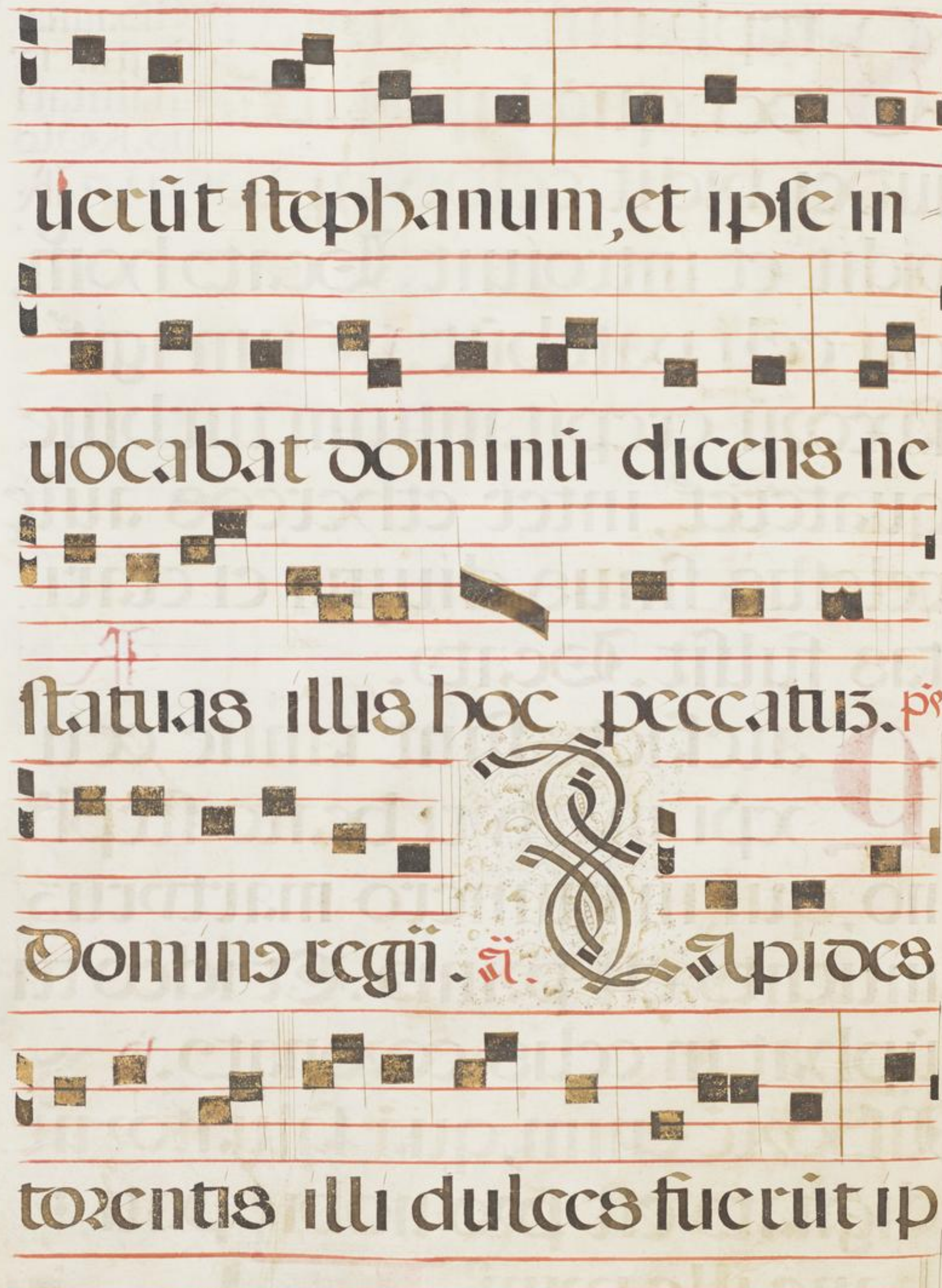
℣ Magna est gl'ia eius: in salutari tuo. ℟ Gloriā. et. ℟
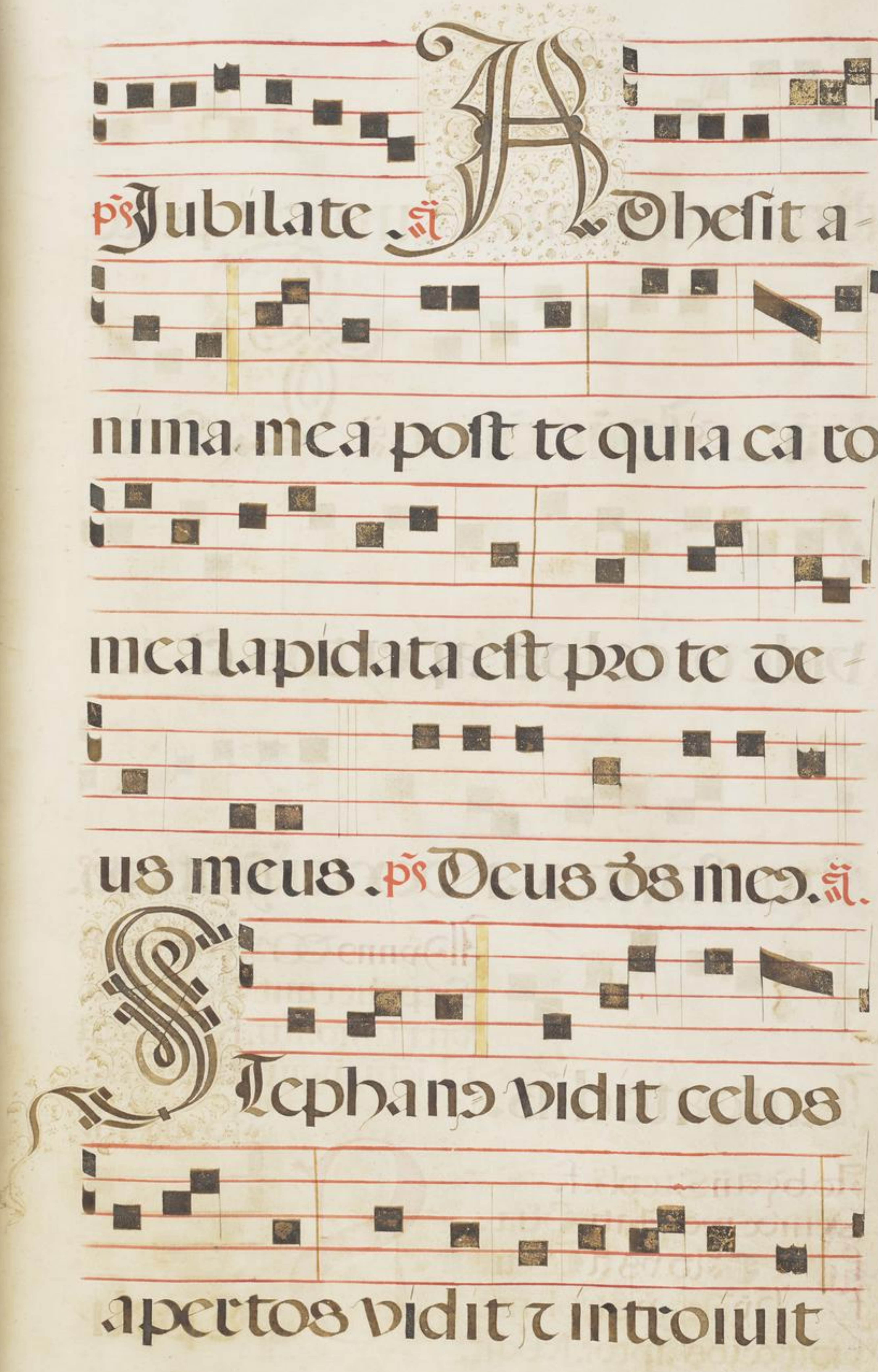
℟ Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri beato stephano, qui in numero martyrum inuentus est primus. Et ideo triūphat in celis coronatus. ℣ Mortē enim, quā saluator nr̄ dignatus est pro nobis pati: hanc ille primus reddidit saluātori. Et. Gl'. Et.

Ad l'. a. p H. āt.

Lapida

uerũt ſtephanum, et ipſe in
uocabat dominũ dicens ne
ſtatuas illis hoc peccatũ. ps
Dominus regit. an. Lapides
torrentis illi dulces fuerũt ip
ſum ſequũtur omnes animę iuſte

Ps Jubilate .Añ. Adhesit a
nima mea post te quia ca ro
mea lapidata est pro te de
us meus. Ps Deus d͞s meo. Añ.
Stephanꝰ vidit celos
apertos vidit ⁊ introiuit

beatus homo cui celi pate

bāt. Ps Bñe ōnia. Añ. E Ccce

video celos apertos et ie

ſum ſtantez a dextris ṽtutis dei.

Laudate dñz.

Hymnꝰ Martyr dei. ℣ Sepelierunt ſtephanū: viri timorati. ℟ Et fecerūt planctū mgnū ſup eū.

Ad bñ Añ Steph. f. xliij.

Deinde pro Alati. Glia.
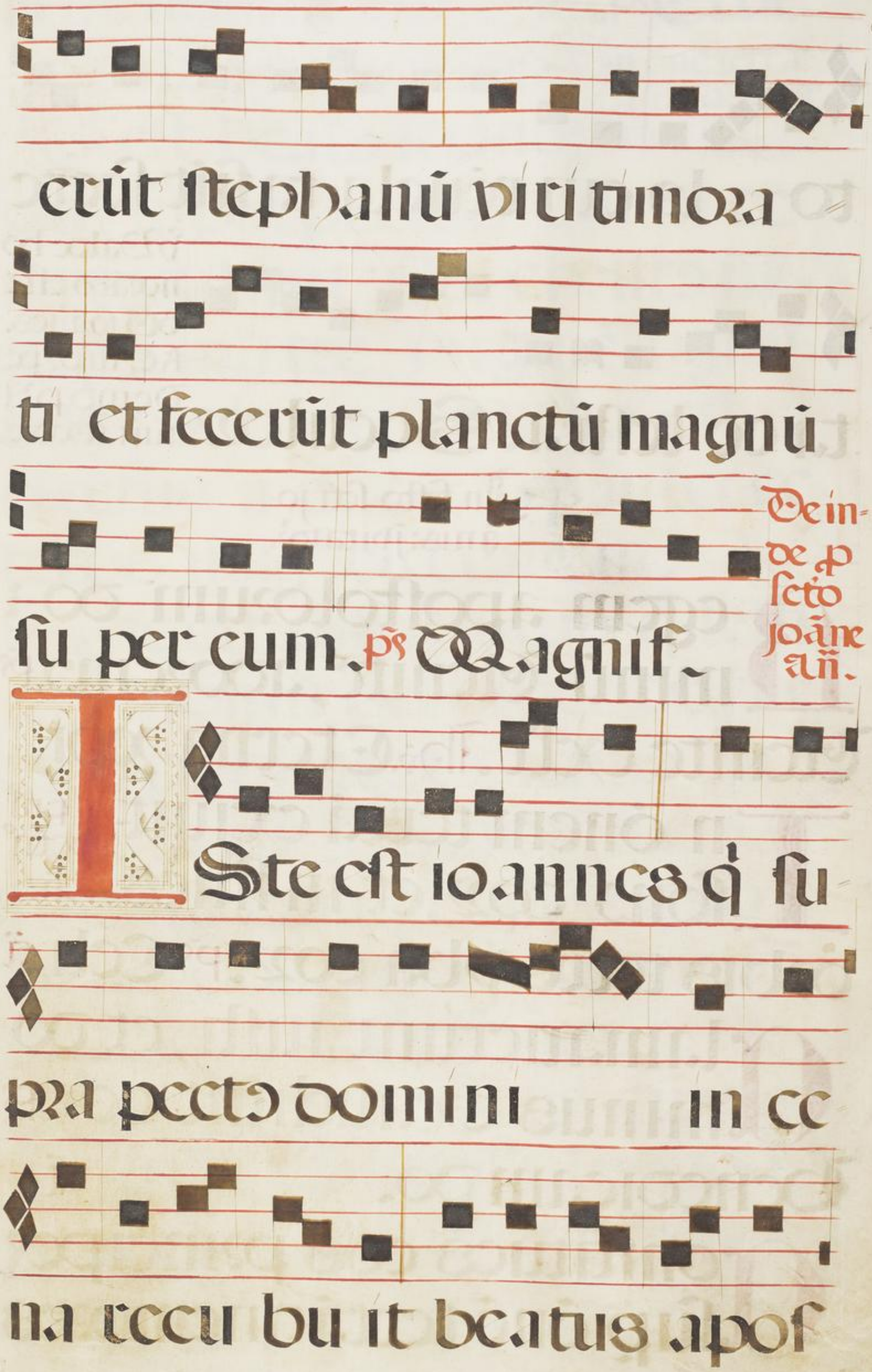
f xlij. Ad vs añ Te eū.

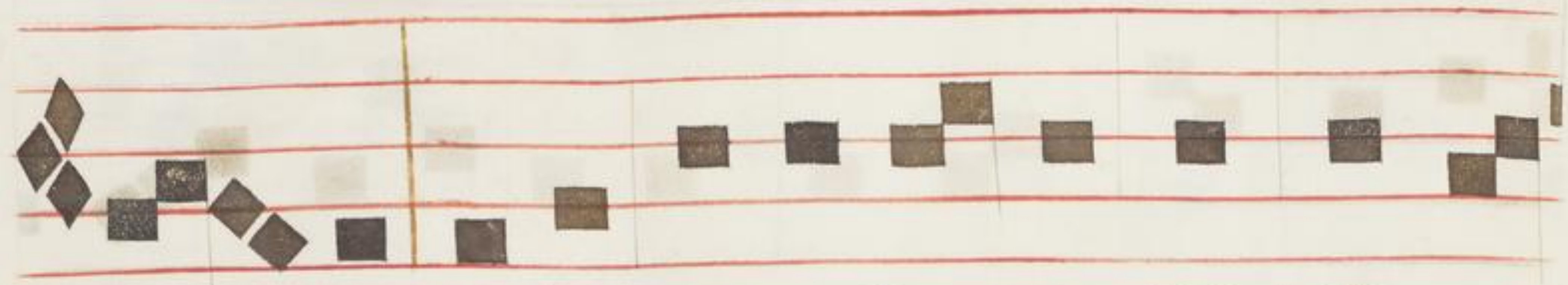
f xlij. Hẏ Deꝰ. ℣ Stephꝰ:

vidit celos aptos. ℟ Vidit.

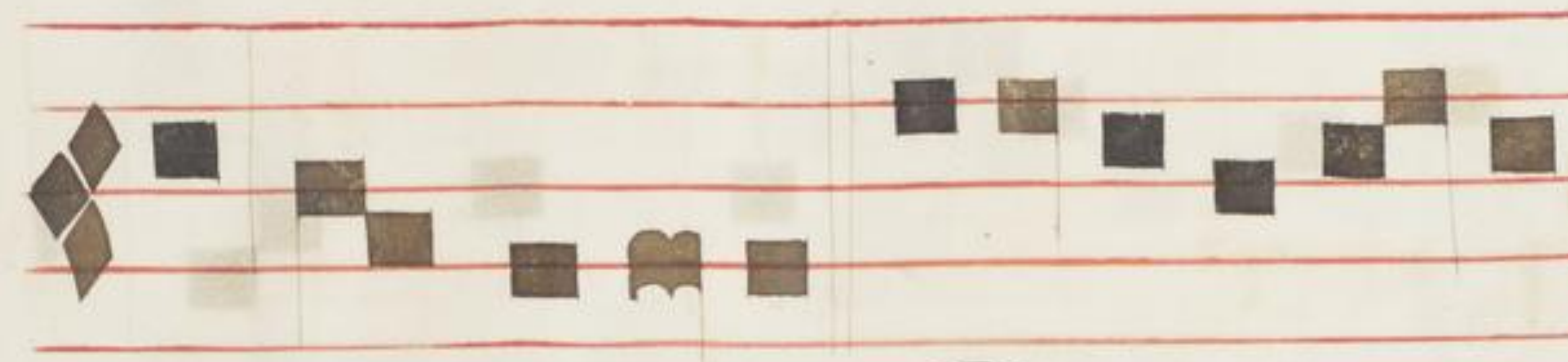
Ad mḡ Añ

S Epeli

crūt ſtephanū viri timora
ti et fecerūt planctū magnū
ſu per eum. ps Magnif.
De in-
de ꝑ
ſcto
joāne
añ.
Iſte eſt ioannes q̄ ſu
pra pectꝰ domini in ce
na recu bu it beatus apoſ

to lo cui reuelata fuit ſecre

ta celeſtia. Seculoꝝ

℣ Valde honorādus eſt: btūs joānes. ℟ Q ſu pꝰ pe. Dēind. pa tiui. Hodie.

In feſto ſcti joānis: Jnuitatoꝛ.

Regem apoſtolorum dominū. Venite, adoremꝰ. Ps Venite exl't. Hẏ. Eterna xpi.

In pmo nocturno An.

In omnem terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ, et in fines orbis terre vba eoꝝ. Ps Celi. A.

Clamauerunt iuſti, et dominus exaudiuit eos. Ps Benedicam do. A.

Conſtitues eos principes ſup omē terrā: memores

.L.

erũt nomin' tui dñe. Ps. Eruc

Valde honorãdꝯ ℣ In õnẽ terrã: exiuit sonꝯ eorum. Et in. ℟.
est beatꝯ ioãnes,
qui supra pectus dñi in ce
na recubuit: Cui christꝯ in
cruce matrẽ virginẽ ṽgini
cõmendauit. ℣ Virgo est
electus a dño, atqꝫ inter ce
teros mag' electꝯ. Cui. ℟.

Hic est discipulus, q̃ testi
moniũ perhibet de his,
⁊ scripsit hec: Et scimꝯ, q̃a
verum est testimoniũ eiꝯ. ℣
Fluenta euangelij de ipso
sacro dominici pectoris fõ
te potauit. Et scimꝯ. ℟.

Hic est beatissimꝯ euange
lista, et apostolus ioã
nes: Qui priuilegio amo
ris precipui, ceteris altius

a dño meruit honorari. ℣

Hic est discipulus ille, quē diligebat iesus, qui supra pectus dñi in cena recubuit. Qui. Glo. Q. In ij noct. An.

Principes populorum: congregati sunt cū deo abraham. Ps Omnes gētes. An.

Dedisti hereditatē timētibus nomen tuum domine. Ps Exaudi ds dep. An.

Annunciauerunt opera dei, et facta eius intellexerūt. Ps Exaudi ds orati.

Qui vicerit, faciā illū columnam in templo meo, dicit dñs. Et scribam sup eum nomē meū, et nomen ciuitatis noue hierusalem. ℣.

℣ Constitues eos pncipes: super omnē terrā. R. Memores. R
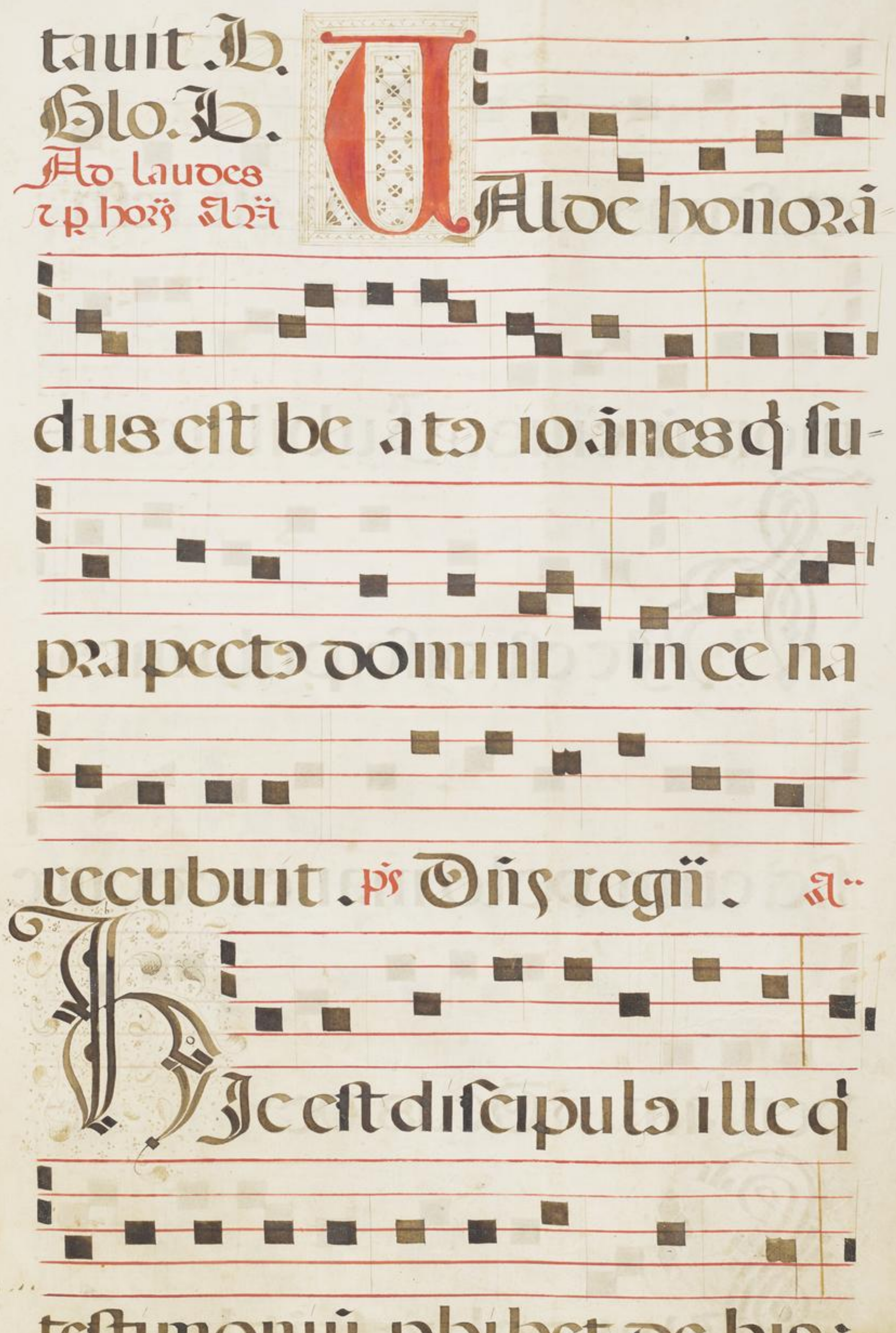
Vincenti dabo edere de ligno vite, qđ est in paradiso dei mei. Et seri. ℟.
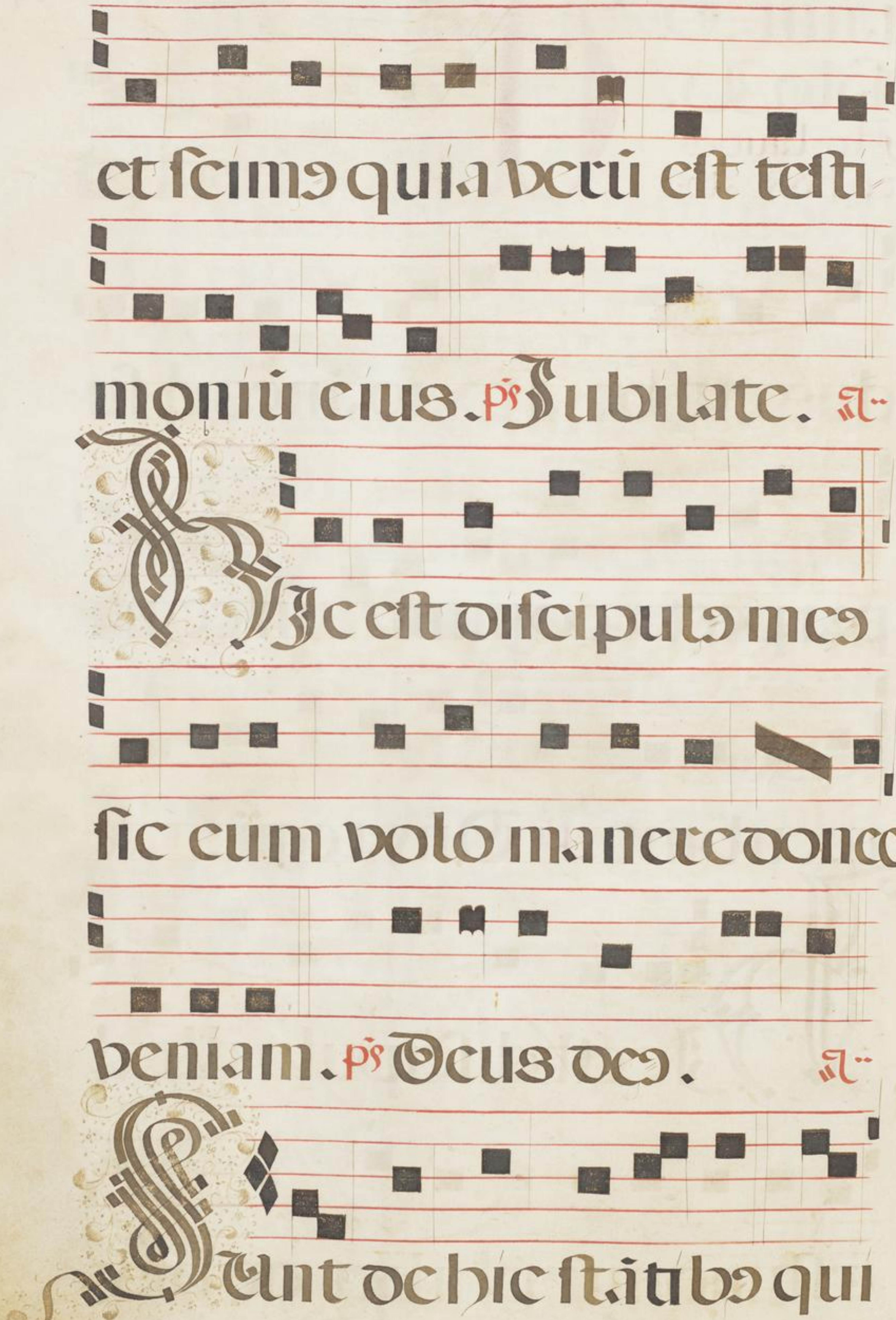
Diligebat autē eum iesꝰ, qniam specialis prerogātiua castitatis, ampliori dilectione fecerat dignum. Quia virgo electꝰ ab ipso, virgo in euum ꝑmansit. ℣. In cruce deniqȝ moriturus, huic matrem suam virginē ℣gini cōmēdauit. Quia. ℟.
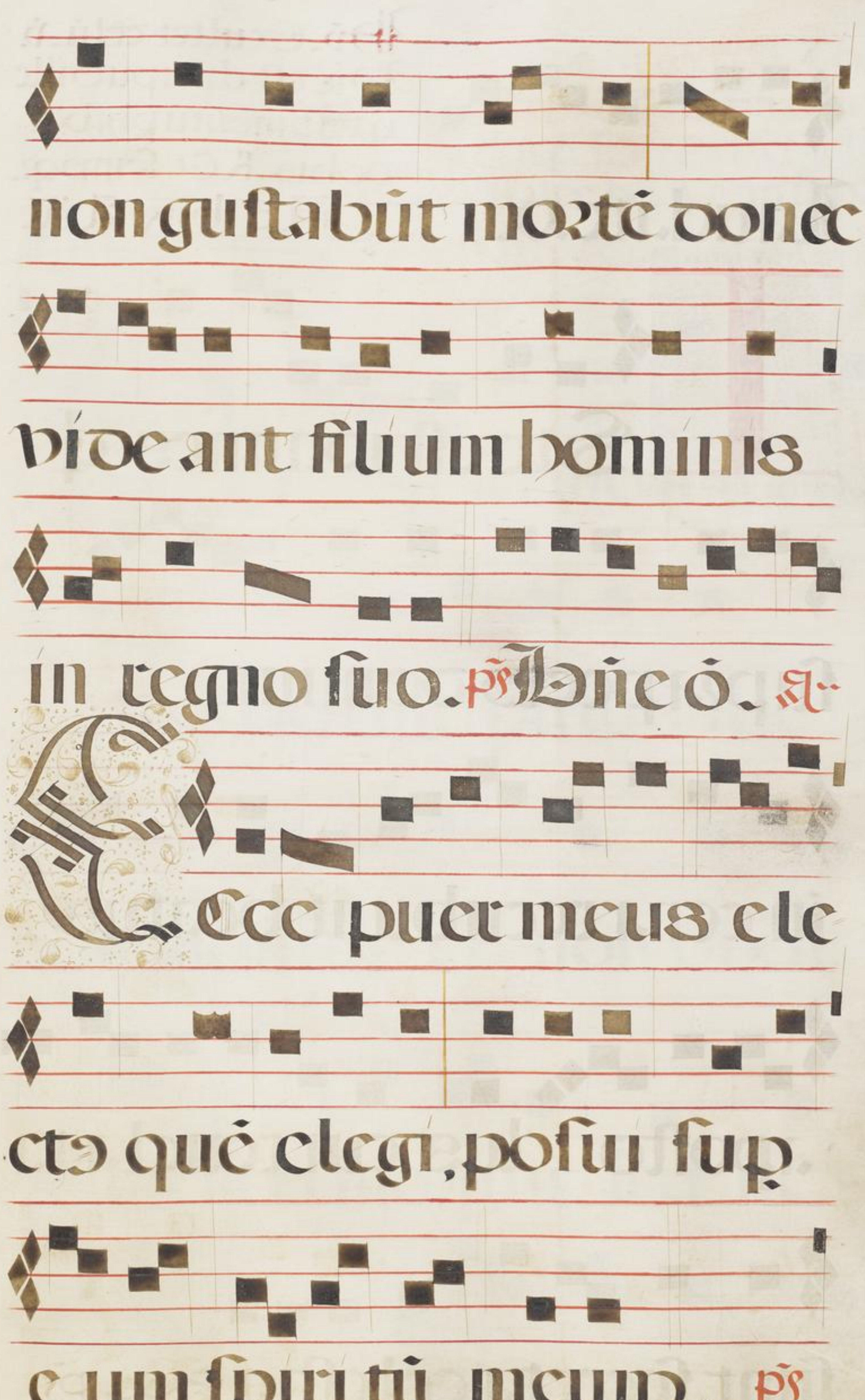
In medio ecclesie aperuit os eius, Et impleuit eum dñs spiritu sapientie, ⁊ intellectꝰ. ℣. Jucunditatem, et exultationē thesaurizauit sup eū. Et. Gl'. Et. In iij ℞. Añ.

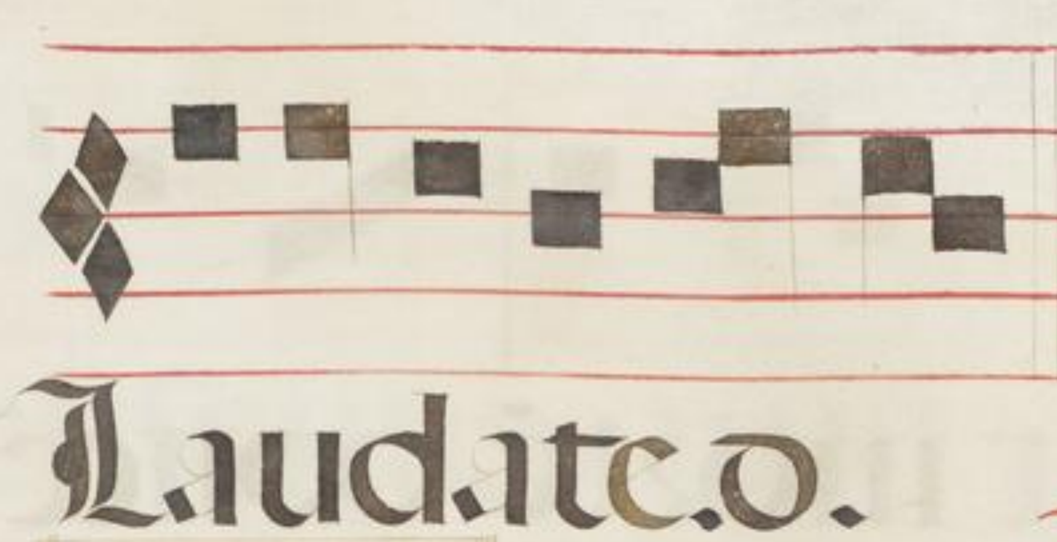
Exaltabuntur cornua iusti allel'. Ps. Confiteb. Añ.

Lux orta est iusto, allel'.
Et rectis corde letitia, all'. ps
Dñs regnauit exl'. A
Custodiebant testimonia
eius, et precepta eis all'.
ps Dñs regnauit irasc. ℣ Nimis ho
norati sunt: amici tui : ds. ℟ Nim' cõfor. ℟
In illum diem susci
piam te seruũ me
um, et ponam te sicut signa
culum in conspectu meo:
Quoniã ego elegi te, dicit
dñs. ℣ Esto fidelis usq; ad
mortẽ, et dabo tibi coronã
vite. Quoniã. ℟
Iste est joãnes, q supra
pectus dñi in cena recu
buit. Beatus apostolus, cui
reuelata sunt secreta celestiũ.
℣ Fluenta euãgelij de ipso Sacro
dominici pectoris fonte po
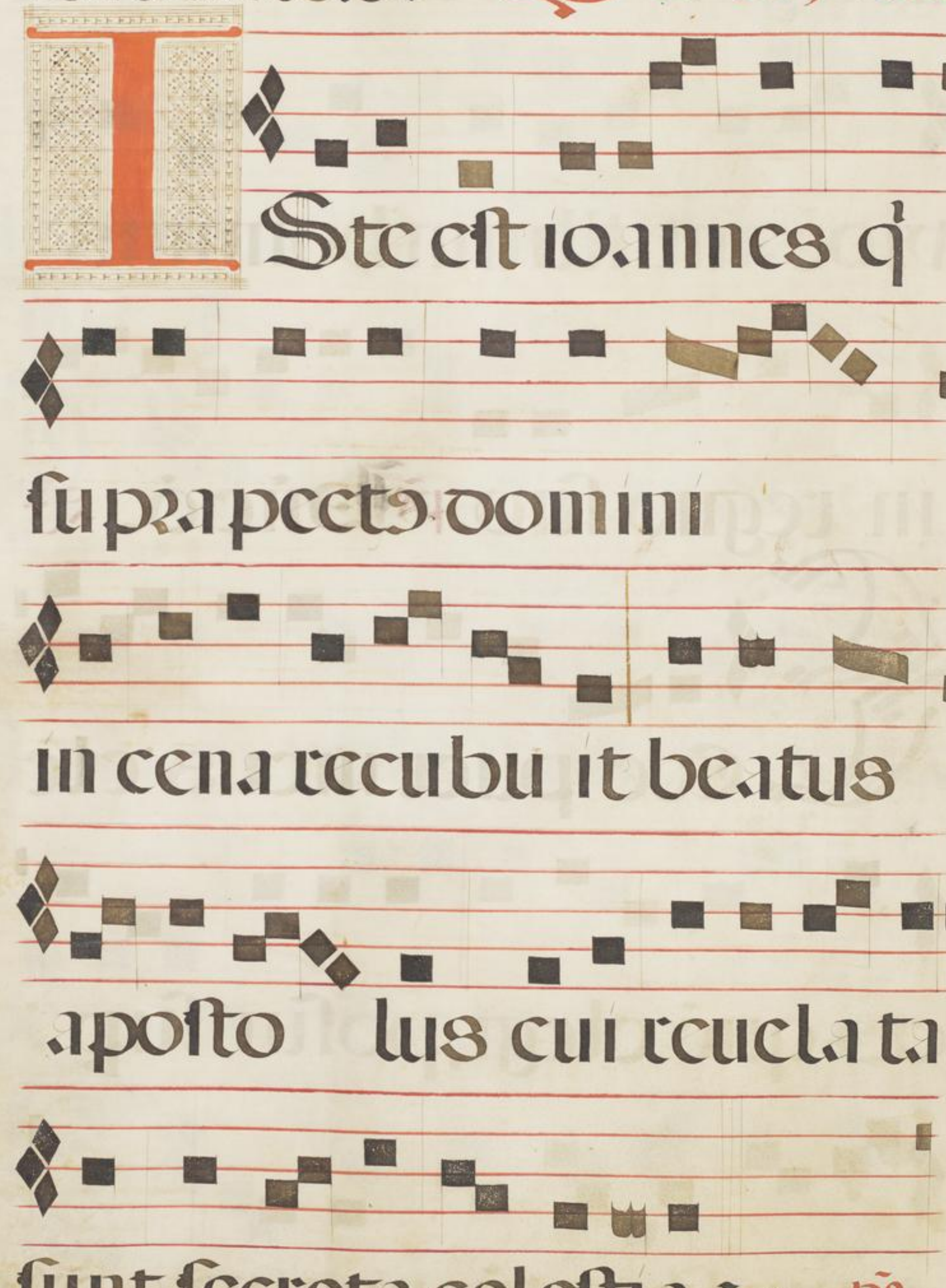

tauit. V. Glo. V.
Ad laudes & p horas Añ
Valde honorã
dus est be atus io ãnes q̄ su-
pra pectus domini in ce na
recubuit. Ps Dñs regñ. Añ
Hic est discipulus ille q̄
testimoniũ phibet de his:

et ſcimꝰ quia verũ eſt teſti
moniũ eius. Ps Jubilate. A.
Hic eſt diſcipulꝰ meꝰ
ſic eum volo manere donec
veniam. Ps Deus deꝰ. A.
Sunt de hic ſtātibꝰ qui
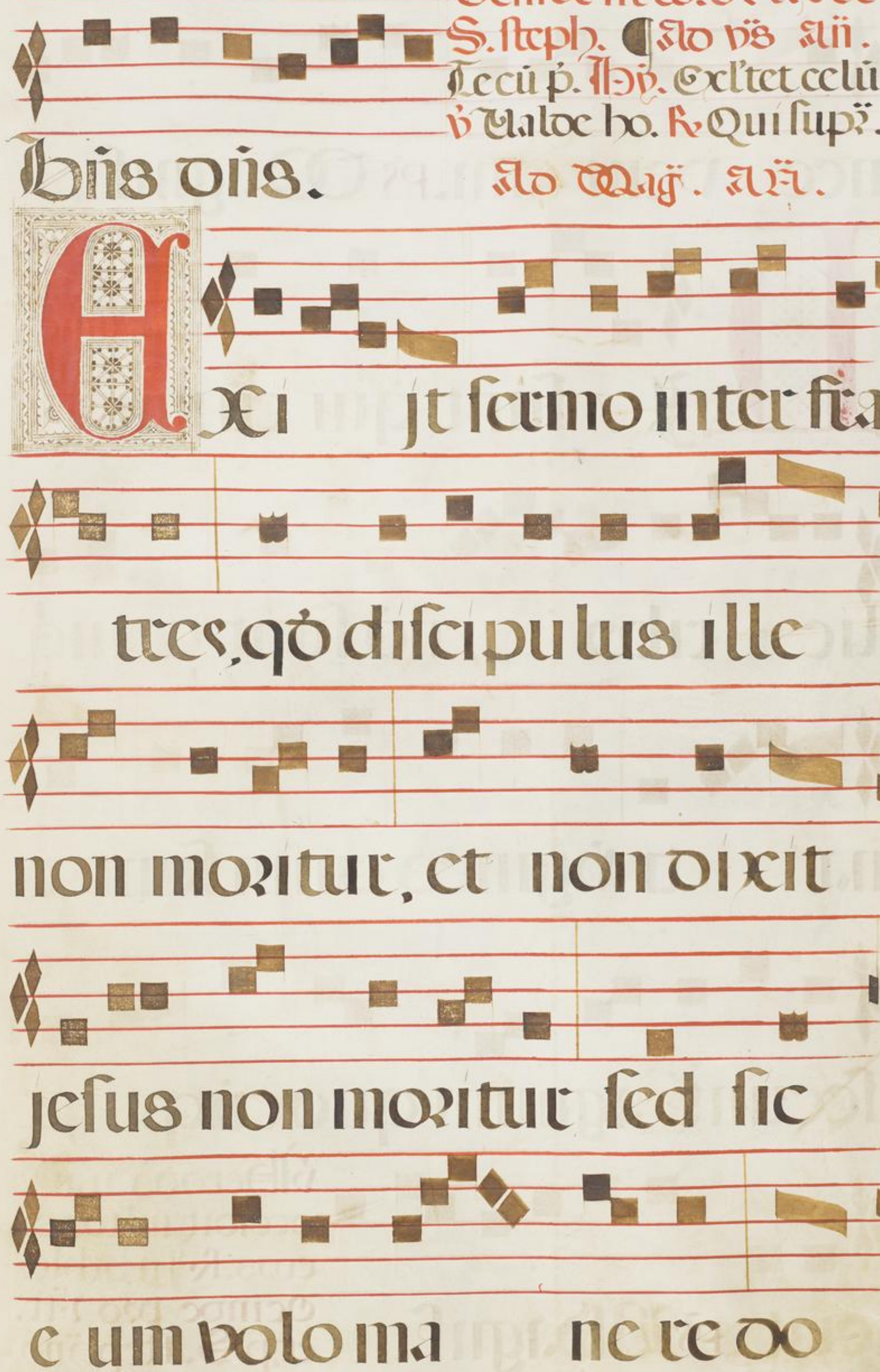

non guſtabũt mortẽ donec
videant filium hominis
in regno ſuo. Ps. Dñe ò. A.
Ecce puer meus ele
cto quẽ elegi, poſui ſup
eum ſpiritũ meum. Ps
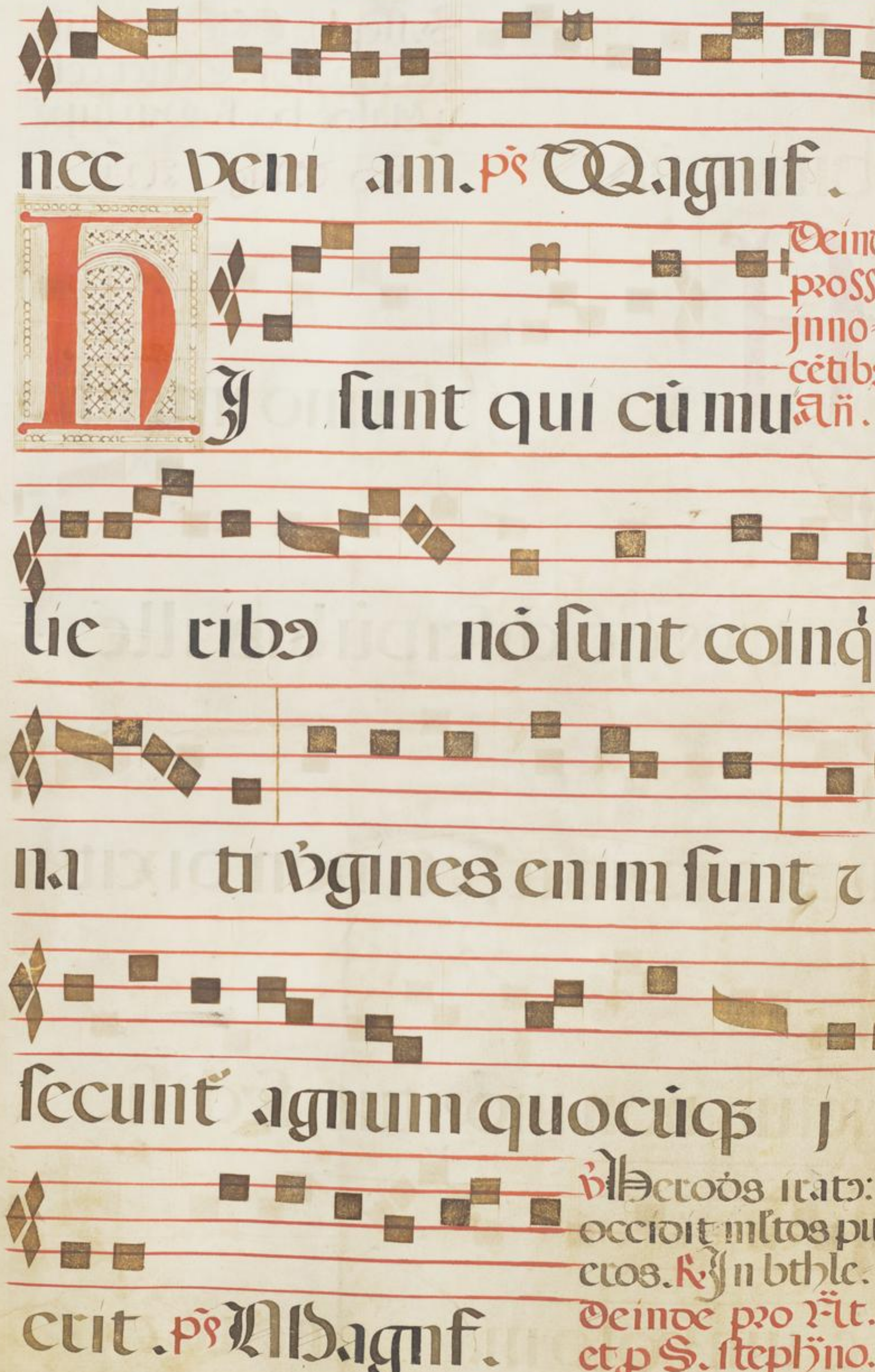

Hẏ. Exultet celũ. V̄. Hic eſt diſcipulꝰ ille q̃ teſtimoniũ ꝑhibet de his. R. Et ſcimꝰ q̃r. Ad bñs Añ.

Deinde fit co. d. A. et de S. Steph. Ad vos Ant. Tecu p. Hy. Exultet celu. V. Valde ho. R. Qui sup. Ad Mag. Ant.

nec veni am. Ps Magnif.
Deind pro SS. inno-cētibꝫ An.
Hi sunt qui cū mu-
lie ribꝫ nō sunt coinq
na ti vgines enim sunt et
secunt͛ agnum quocūqꝫ i
erit. Ps Magnif.
V. Herodes iratꝰ: occidit mltos pu eros. R. In bthle.
Deinde pro Ant. et p S. stephno.

Regem martyrū *In festo SS.*
dominū, Venite *innocētū invitatori.*
adoremꝰ. *Ps* Venite. *Hy.* Audit
tyrannus anxius. *In .i. n. An.*
Secus decursus aquarū
plantavit vineā iustorꝝ,
et in lege dñi fuit volūtas
eorum. *Ps* Beatꝰ vir. *An*
Tanquā aurū in fornace
probavit electos dñs
et quasi holocausta acce
pit eos in etnū. *Ps* Quare. *An*
Si corā hominibꝰ tormē
ta passi sūt: spes ele
ctorum est immortalis in
eternū. *Ps* Dñe qd. *V.* Letamini in dño: et exultate iusti. *R* Et glo. *R*
Centū quadra
ginta quattuor
millia, qui empti sūt de terrā,
hi sunt, qui cū mulieribꝰ

non ſuit coinquinati: Virgi-
nes enim ꝑmāſerūt, ideo
regnāt cū deo, et agnus dei
cū illis. ℣. Iſti ſūt, qui vene-
rūt ex magna tribulatione
et laverūt ſtolas ſuas in
ſanguine agni. Virgines. ℟.

Sub altare dei audivi
voces occiſorū dicen-
tium: Quare non defendis
ſanguinē noſtrū? et acce-
perūt divinū reſponſum:
adhuc ſuſtinete modicum
tempus, donec impleatur nu-
merus fratrū veſtrorū. ℣.
Vidi ſub altare dei animas
interfectorū ꝓpter verbum
dei, et ꝓpter teſtimonium,
quod habebāt, et clamabāt
voce magnā dicētes. Quare. ℟.

Adorauerũt viuentem in
ſecula ſeculoꝝ. Mittẽtes
coronas ſuas ante thronum
dñi dei ſui. ℣ Et ceciderũt in
conſpectu throni in facies ſu-
as: et benedixerũt viuentẽ
in ſcl'a ſcl'oꝝ. Mittẽtes. Glia.
Mittentes. In ij. N. An.

Dabo ſanctis meis locũ
nominatũ in regno p̃ris
mei dicit dñs. Ps Dñe quis h. An.

Sanctis q̃ in terra ſũt eius
mirificauit õnes volun
tates meas inter illos. Ps.
Conſerua. An.

Sancti qui ſperant in
domino habebunt for
titudinẽ, aſſument pennas
vt aquilæ volabũt, & non
deficient. Ps Dñi eſt terra.

Effuderũt ſangui-nẽ ſanctoꝝ velut aquam in circuitu hieruſalẽ. Et non erat qui ſepeliret. ℣. Poſuerũt mortalia ſuoꝝ tuo-rum eſcas volatilib9 celi, car-nes ſcõꝝ tuorum beſtijs terre. Et non erat. ℟.

℣ Exultẽt juſti in cõſpectu dĩ. ℟ Et õ. ℟.

Iſti ſũt ſcĩ, qui paſſi ſũt ꝓpter te: dñe vindica eos. Quia clamant ad te ꝙtidie. ℣ Vindica dñe ſanguinẽ ſcõꝝ tuoꝝ, q̃ effuſus eſt. Quia. ℟

Iſti ſunt qui non inqui-nauerũt veſtimẽta ſua. Ambulabũt mecum in al-bis, quia digni ſũt. ℣. Hi ſũt, q̃ cum mulierib9 non ſunt coinq̃nati, ꝟgines enim ſũt. Am. Gl. Am. In iij. ℞. Añ.
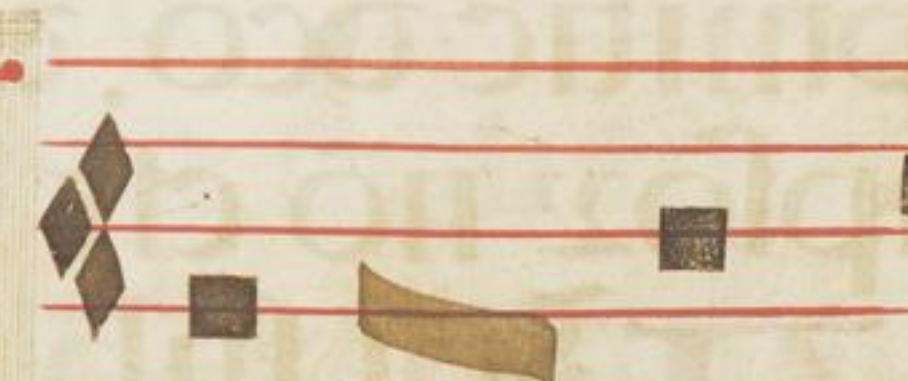
Iusti autē in ppetuum :
viuent, et apd dnm est
merces eor. ps Exultate. Aā
Tradiderūt corpora sua :
in mortē, ne fuiret ido
lis: ideo coronati possident
palmā ps Benedicado. Aā
Ecce merces sctor copio
sa est apd deū, ipsi vero
mortui sunt p xpo, t viuēt
in eternum. ps Deo nr. V Iusti au
Cantabant sancti tē: in ppe
tuū viuēt.
canticum nouū R Et. R
ante sedem dei, et agni: Et
resonabat terra in voces eor.
V Hi empti sūt ex hominib9
pmitie deo, t agno, t in ore
ipsor nō est inuentū mēda
Sedi sub alta ciū. Et. R
Vidi sub altare dei animas interfecto

rũ ꝓpter verbum dei, qđ ha
bebant, ⁊ clara voce dicebāt
Vindica dñe sanguinē scõꝝ
tuorum, qui effusus est. ℣.
Sub throno dei omnes san
cti clamant. Vind.
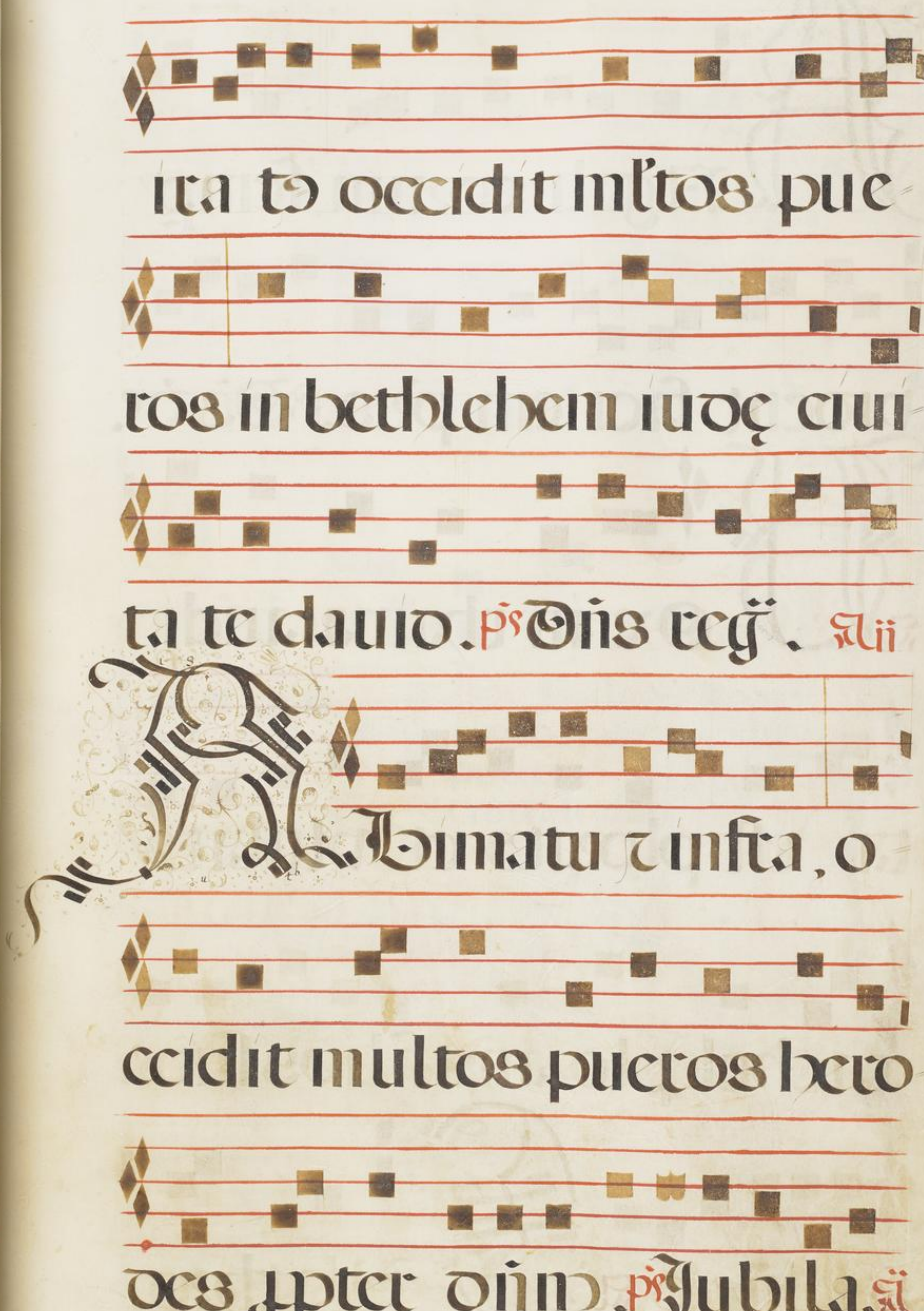
Si hoc festū venerit in do minica ix ℟ non dr. ℟
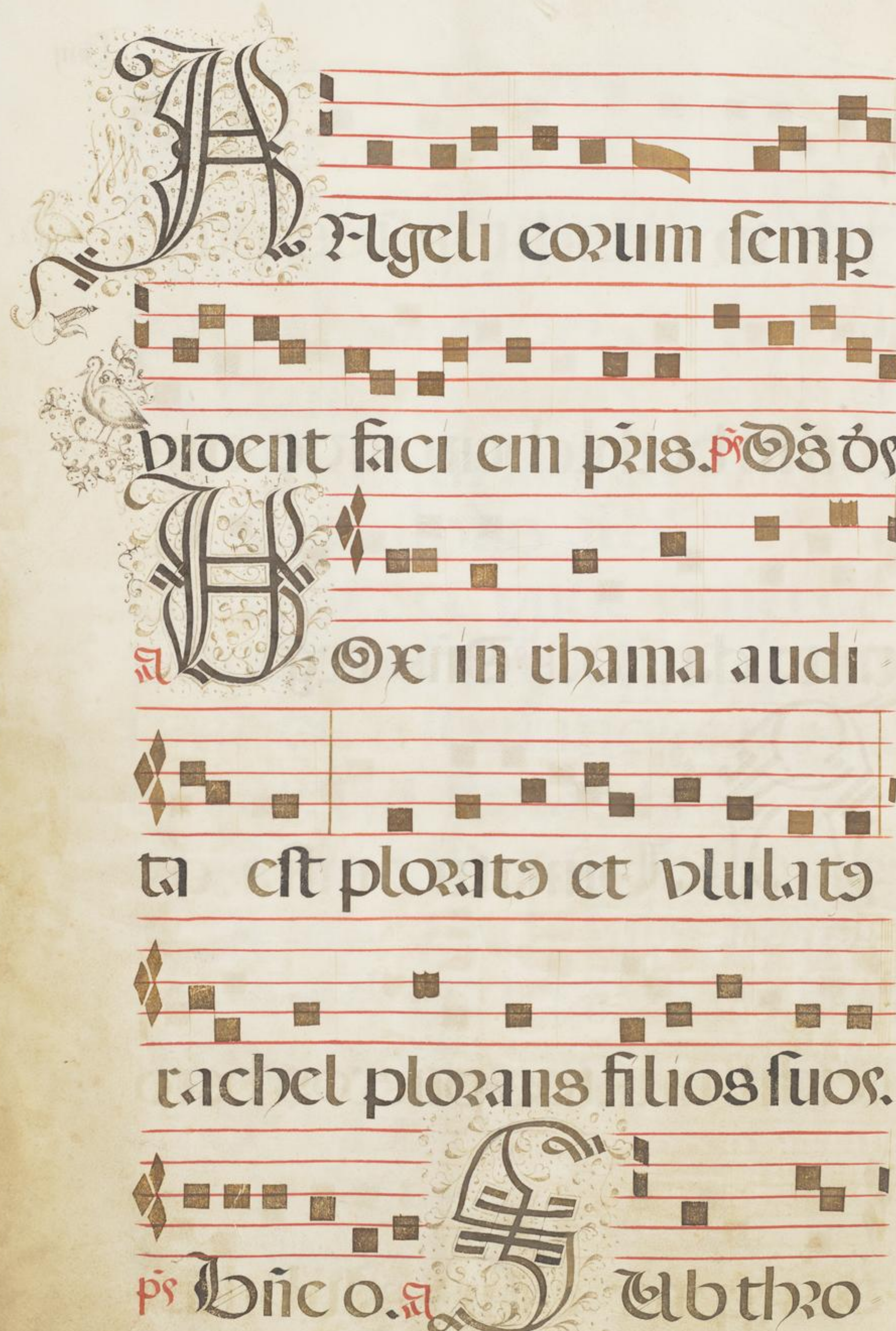
Isti qui amicti
sunt stolis alb⁹.
qui sunt? et vnde venerūt?
⁊ dixit mihi: Hi sūt, q̄ vene
runt de tribulatione magna,
et lauerūt stolas suas, et
dealbauerūt eas in sangui
ne agni. ℣. Vidi sub altare
dī animas interfectoꝝ ꝓpter
verbū dei, ⁊ ꝓpter testimoni
uȝ qđ ha
bebāt. Hi
Glo. Hi.
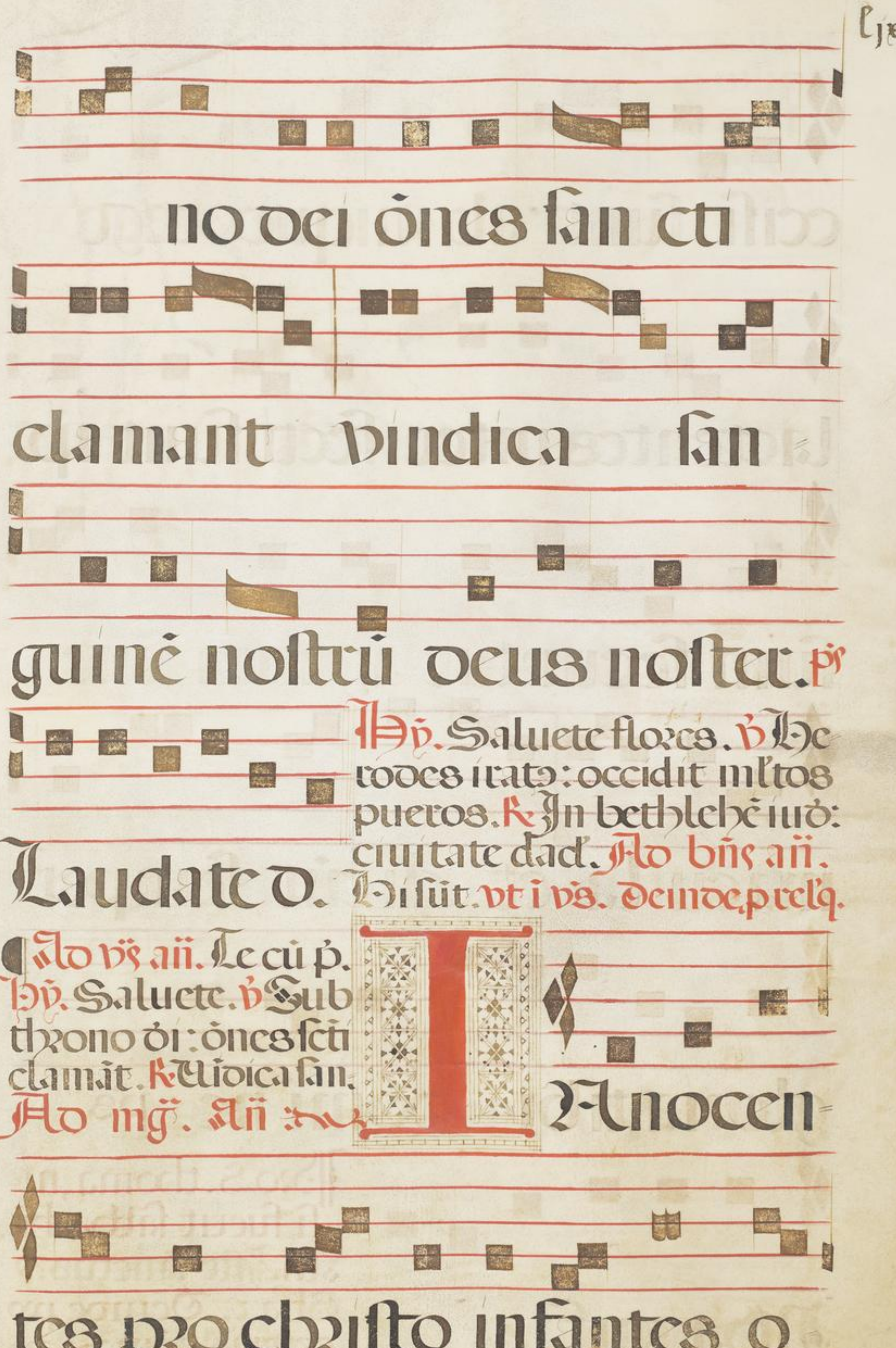
Ad l'. aꝑ hẏ. ali.
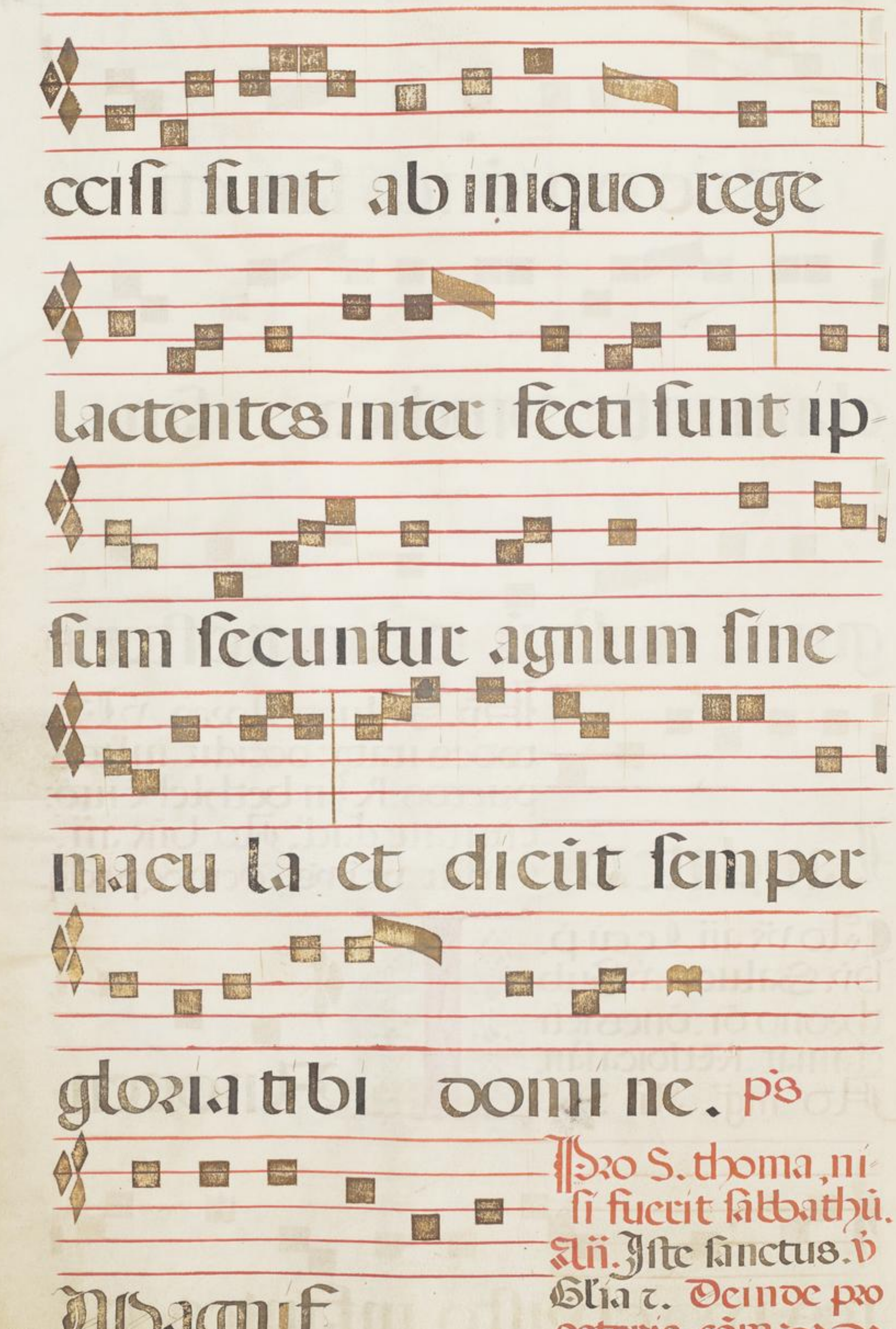

H Ero des

ira tꝰ occidit mltos pue
ros in bethlehem iudę ciui
ta te dauid. Ps Dñs reg̃. An
A bimatu ꝛ infra, o
ccidit multos pueros hero
des ꝓpter dñm. Ps Jubila. Sã
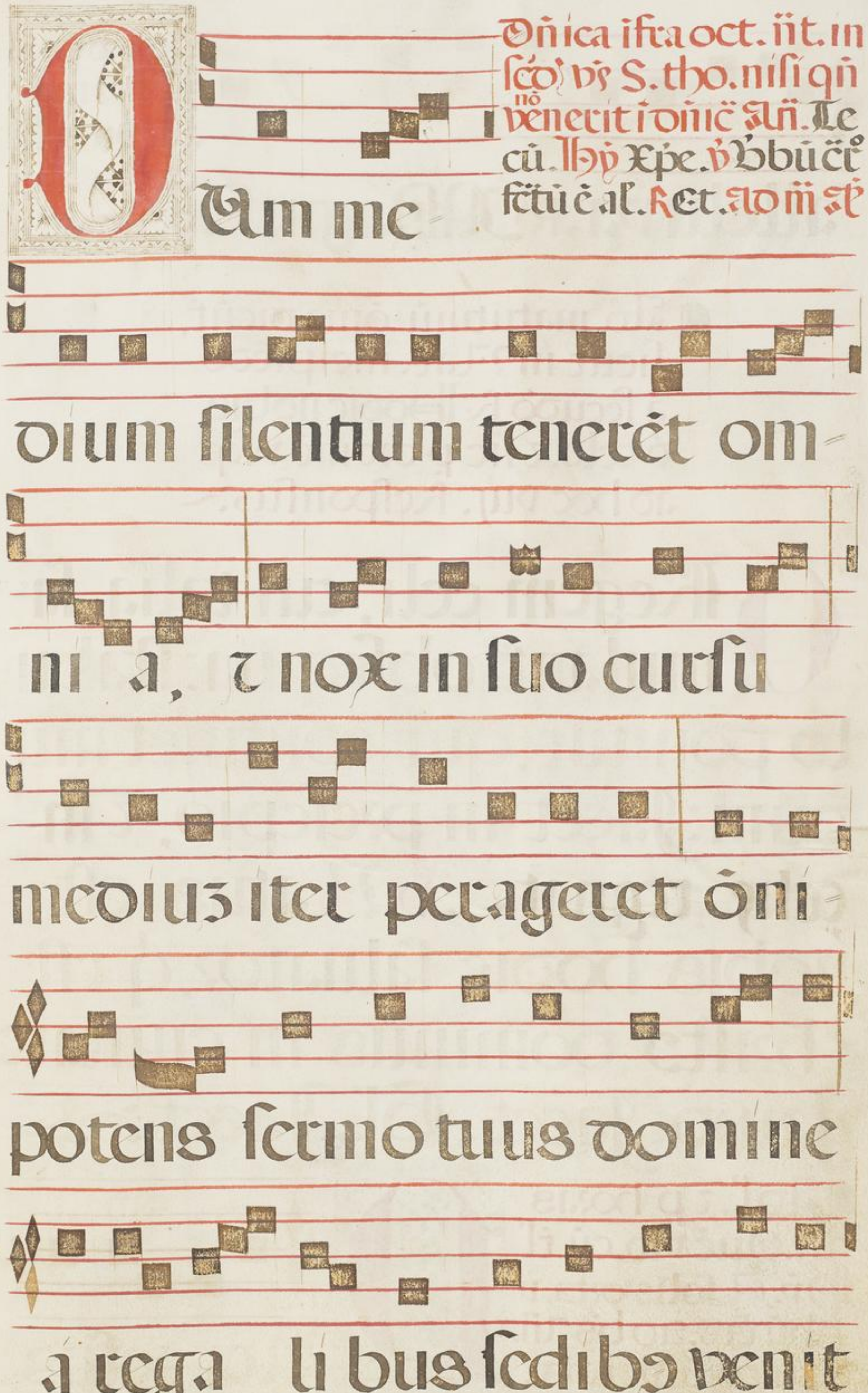

Angeli eorum semp
vident faciem p̄ris. ps D̄s d̄s.
Vox in rhama audi
ta est ploratꝰ et ululatꝰ
rachel plorans filios suos.
ps Bñc o. A Sub thro

no dei ōnes san cti
clamant vindica san
guinē nostrū deus noster. Ps
Hy. Saluete flores. V. Herodes irat9: occidit mltos pueros. R. In bethlehē iud: ciuitate dd. Ad bñs añ. Hi sūt. vt i vs. deinde p relq.
Laudate d.
Ad vs añ. Te cū p. Hy. Saluete. V. Sub throno di: ōnes scti clamāt. R. Vīdica san. Ad mg. Añ
Innocen
tes pro christo infantes o

Pro S. thoma, ni
ſi fuerit ſabbathū.
An̄. Iſte ſanctus. V̄
Glia ꝛ. Deinde pro
ceteris cōm:

Dñica ĩfra oct. nãt. in
scō⁹ vš S. tho. nisi qñ
nō venerit ĩ dnicã. Añ. Te
cũ. Ihũ xpe. v̄ Vbũ carõ
fctũ ẽ al. Ret. Dom sc̄
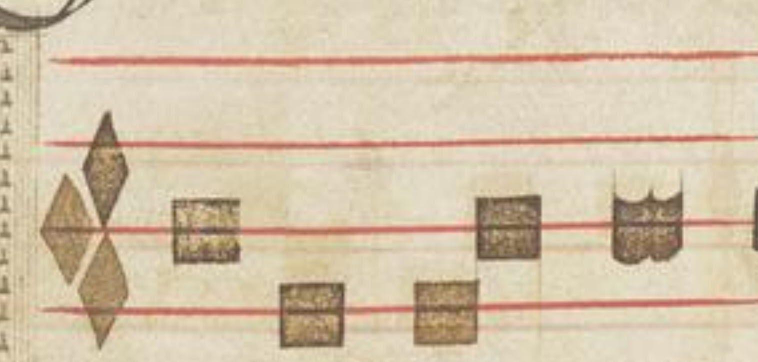

alleluya. Ps. Magnif.

Deinde pro S. thoma an. Qui vult. et pro aliis octa:~
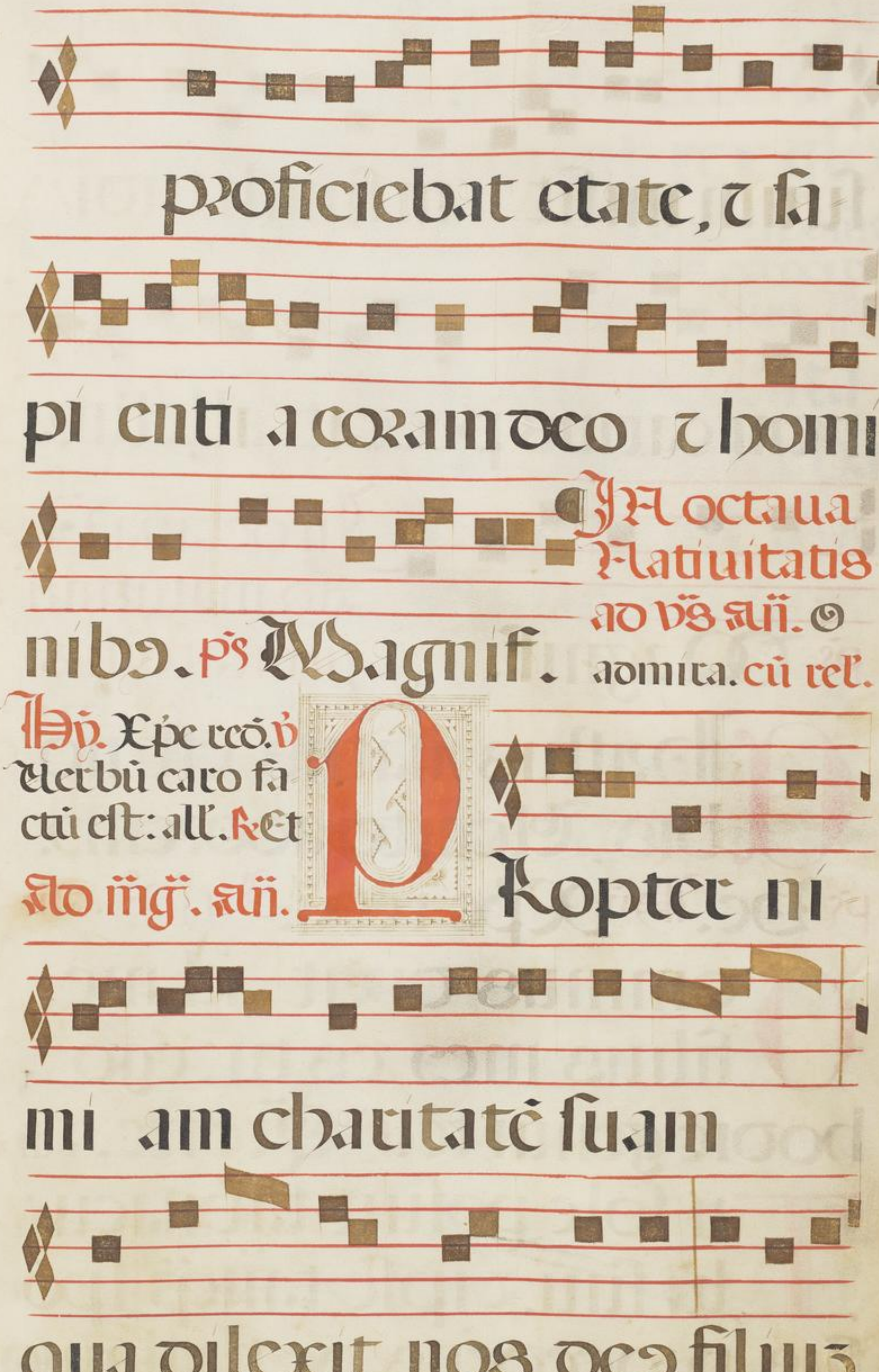
Ad matutinũ omnia dicũt, sicut in Nat. incipiẽdo a secũdo R. Hodie nobis de celo. & sic p ordinẽ usq; ad hoc viij. Responsuz:~

O Regem celi, cui talia famulant obsequia: stabulo ponitur, qui continet mũdum: Jacet in presepio, & in celis regnat. V. Natus est nobis hodie saluator, q est christus dominus in ciuitate dauid. Jacet. Gl. Jacet:~

Ad l. & p horas an. Què vid. cũ ps. Hy. A solis orts. V. Vbũ caro. Ad bs an. Dũ mediũ. vt i vs.

Puer jesus

proficiebat etate, & sa
pi enti a coram deo & homi
nibus. Ps Magnif.
In octaua Natiuitatis Ad vs. an. O admita. cũ rel'.
Hy. Xpe red. v. Verbũ caro factũ est: all'. Et Ad mag. an.
Propter ni
mi am charitatẽ suam
qua dilexit nos deus filius

ſuum miſit in ſimilitudi

nem carnis peccati alleluya

In octaua Nat. Ad matutinũ invitatorium.

Ps Magnif.

Christus natus eſt no
bis. Venite adoremus.

Ps Ve. Hy. Xpe rede. In j. N. An

Dominus dixit ad me
filius meus es tu: ego
hodie genui te. Ps Q̄re fre. An

In ſole poſuit tabnacu
lũ ſuũ. ⁊ ipſe tanq̃ ſpõ
ſus procedens de thalamo

ſuo. Ps. Celi enarrant. Añ.

Eleuamini porte eternales, et introibit rex glorie. Ps. Dñi est terr. ℣. Tanqȝ: ſpõſus. ℟. Dñs, pcedẽs de thalamo ſuo. ℟.

Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi: ecce de quo dicebã vobis: q̃ poſt me venit, ãte me factꝯ eſt. Cuius nõ ſum dignus corrigiam calceamẽti ſoluere. ℣. Qui de terra eſt, de terra loquitur: q̃ de celo venit, ſup õnes eſt. Cuiꝯ. ℟.

Dies ſanctificatꝯ illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dñm: Quia hodie deſcẽdit lux magna in terris. ℣. Hec dies q̃ȝ fecit dñs, exulte mꝯ ⁊ letemur in ea. Quia. ℟.

Benedictus qui venit in nomine dñi: deus dñs et illuxit nobis. Allel'. all'. ℣ Hec dies. quam fecit dominus. exultemus et letemur in ea. Al'. Glo. Al'. In ij. n. Añ.

Speciosus forma pre filijs hominū. diffusa est gratia in labijs tuis. ps Eruct. Añ

Homo natus est in ea, et ipse fundauit eam altissimus. ps Fūdamēta. Añ

Exultabunt ōnia ligna silvarū ante faciem dñi. quoniam venit. ps Cātate. j. ℣ Speciosus forma: p filijs hōnū. ℟ Diffusa est. ℟

Congratulamini mihi ōnes q dili gitis dñm: Quia cum essem paruula, placui altissimo, et

de meis viſceribꝯ genui duz
et hominē. ℣ Beatam me di
cent ōnes generationes, qꝛ
ancillam humilem reſpexit
deus. Quia. ℟

Confirmatū eſt cor ṽginꝭ,
in quo diuina myſteria
angelo nūciante concepit:
tunc ſpecioſum forma pre fi
lijs hominū caſtis ſuſcepit
viſceribꝯ. Et benedicta in
eternū, deum nobis ꝓtulit,
et hominē. ℣ Domꝯ pudici
pectoris, templum repēte fit
dei, intacta neſciens virum,
verbo concepit filiū. Et. ℟

Benedicta et venerabilꝭ
es ṽgo maria, que ſine
tactu pudoris inuenta es

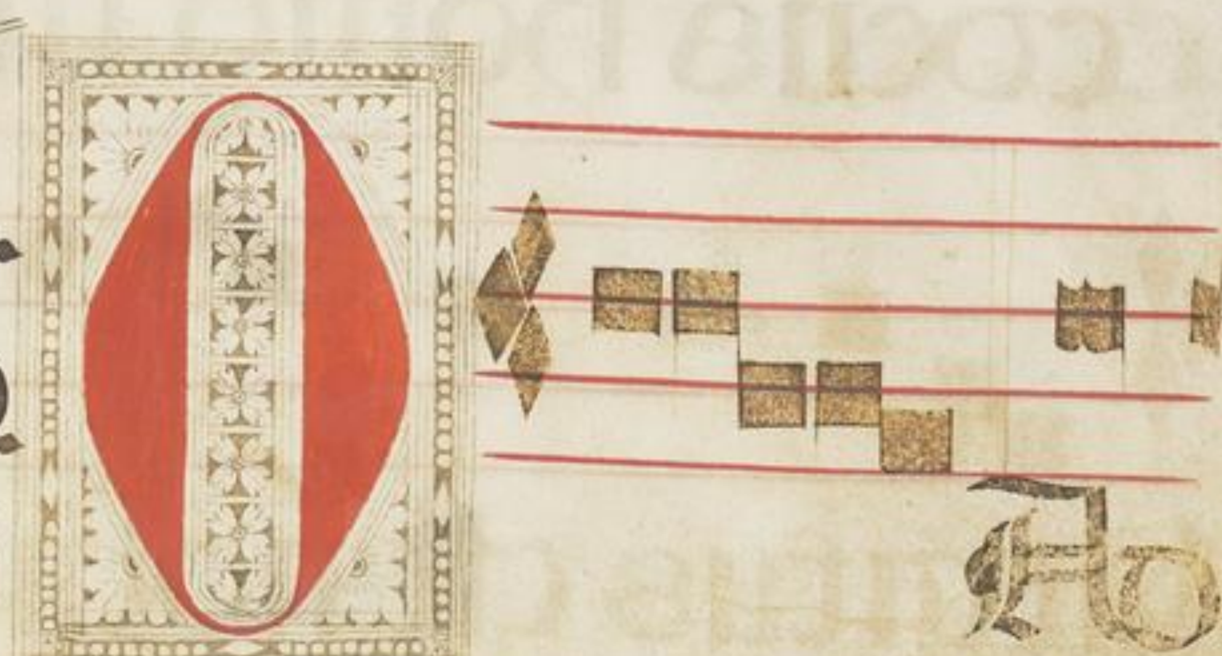
mater ſaluatoris. Iacebat in
preſepio, et fulgebat in celo. V.
Dñe audiui auditũ tuum,
et timui: conſideraui opera
tua, et expaui: in medio du
orum animalium. Iacebat.
Glor. Iacebat. In iij. N. An.
In principio, et ante ſcl'a
deus erat verbũ, et ipſe
natus eſt hodie ſaluator mũ
di. Ps. Dñs regnauit exul. An.
Ante luciferũ genitus, et
ante ſcl'a, dñs ſaluator
noſter hodie naſci dignatus
eſt. Ps. Cantate ij. An.
Nato dño angelorum cho
rus canebat dicens:
ſalus deo noſtro, ſedẽti ſu
per thronũ, et agno. Ps. Dñs

regnauit irascat̄. ℣ Notū fecit dñs: allel'. ℟ Salutare suū: allel'. ℟ lxiiij

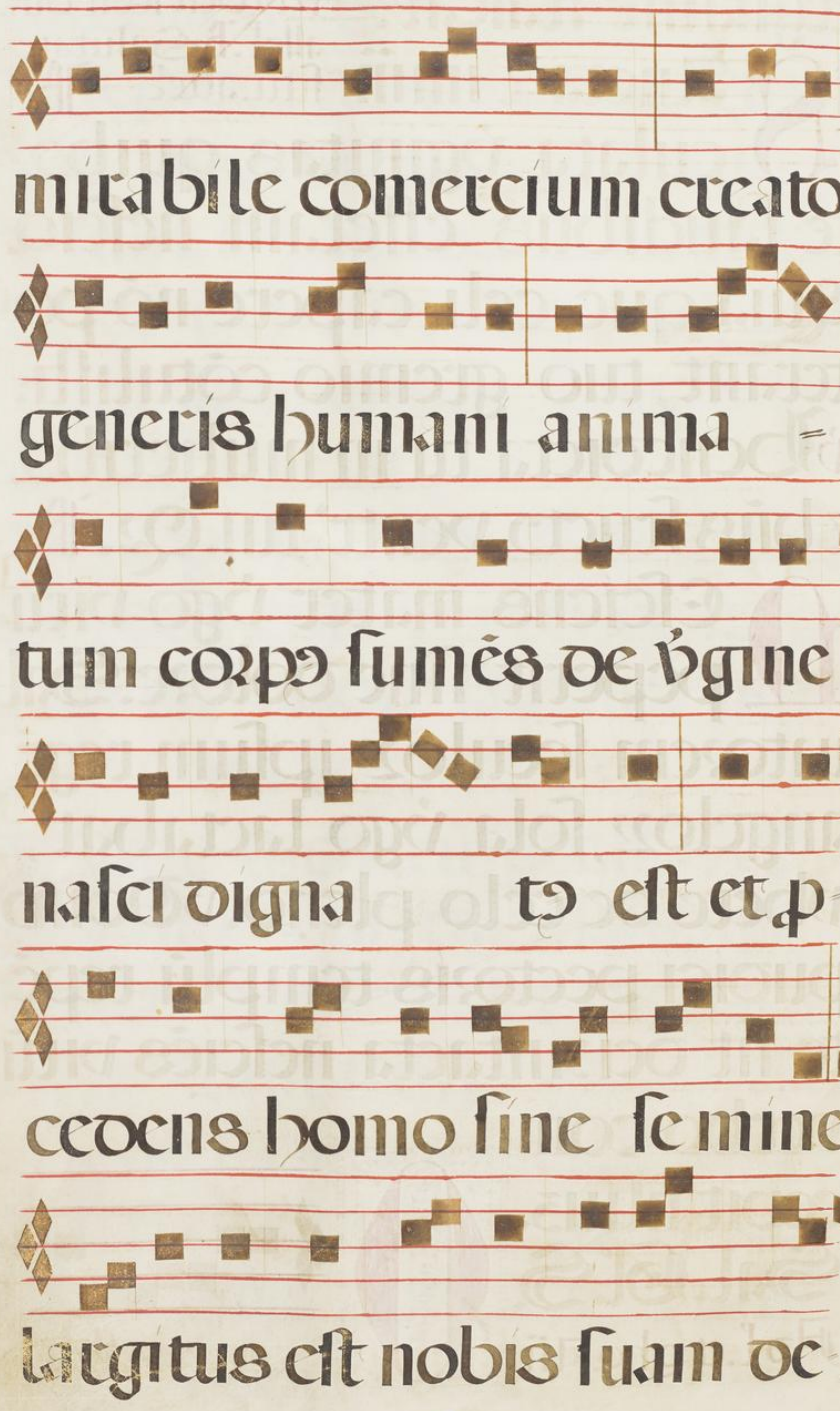
Sancta ꝛ immaculata v̄ginitas, quibꝰ te laudibus efferam nescio. Quia quē celi capere nō poterant, tuo gremio cōtulisti. ℣ Benedicta tu in mulieribꝰ, ꝛ bñs fructꝰ ventrꝰ tui. Quia. ℟
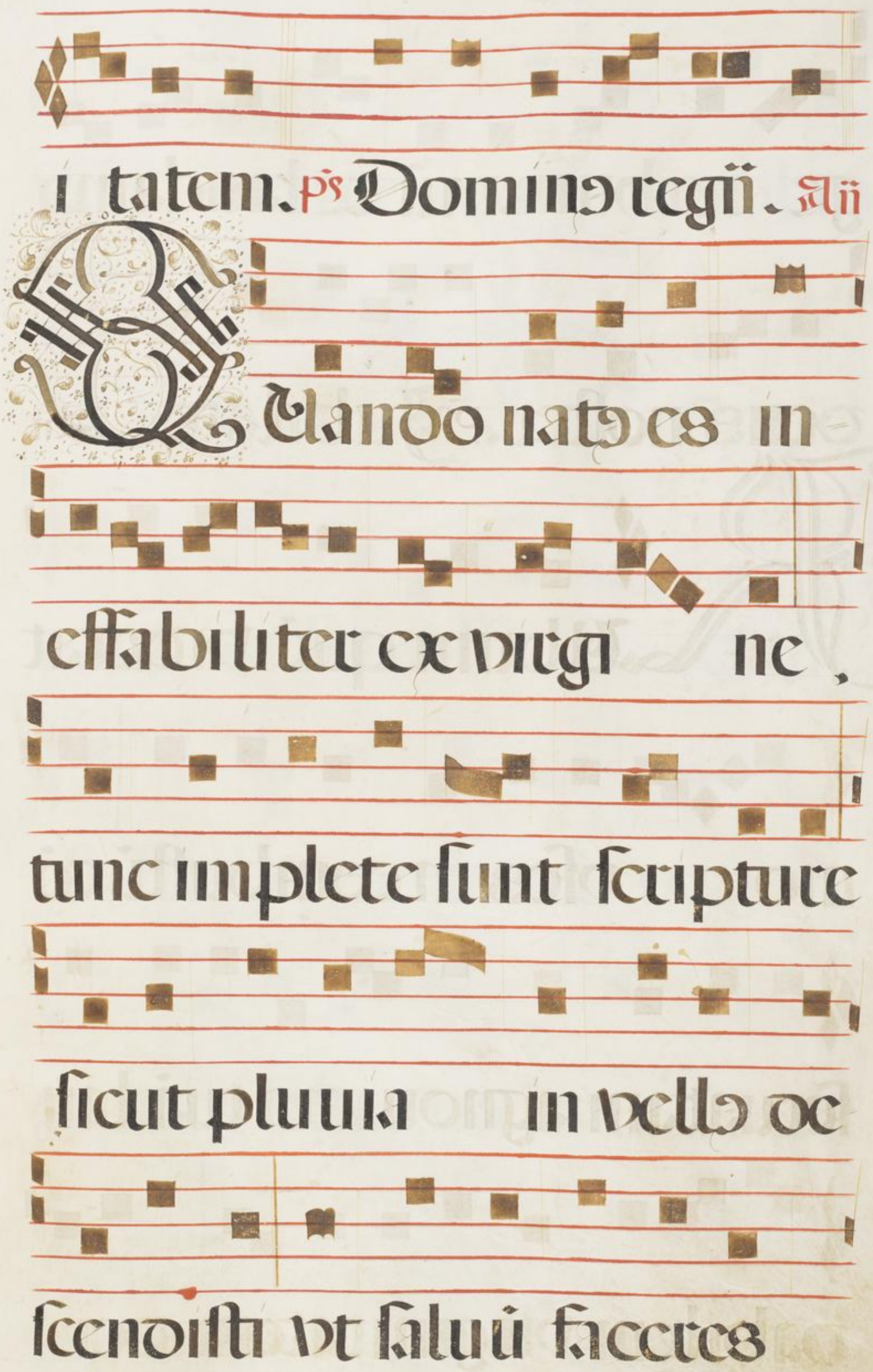
Nesciens mater v̄go virū peperit sine dolore: Saluatorem seculoꝝ, ipsum regē angeloꝝ, sola v̄go lactabat, vbere de celo pleno. ℣ Domꝰ pudici pectoris templū repēte fit dei: intacta nesciēs virū verbo concepit filium. Sal. Gl'. S.

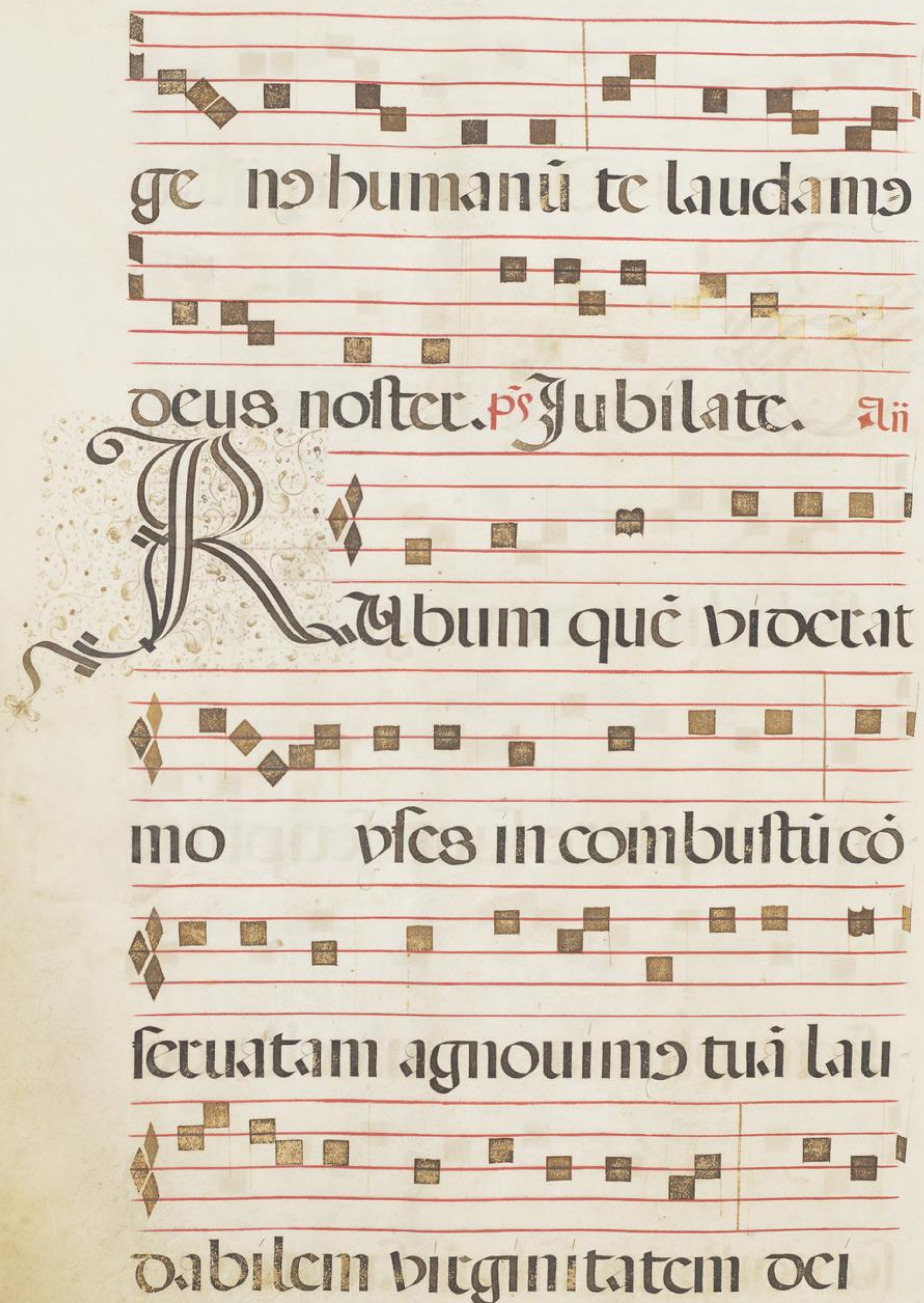
Ad l'. et p ho. Añ
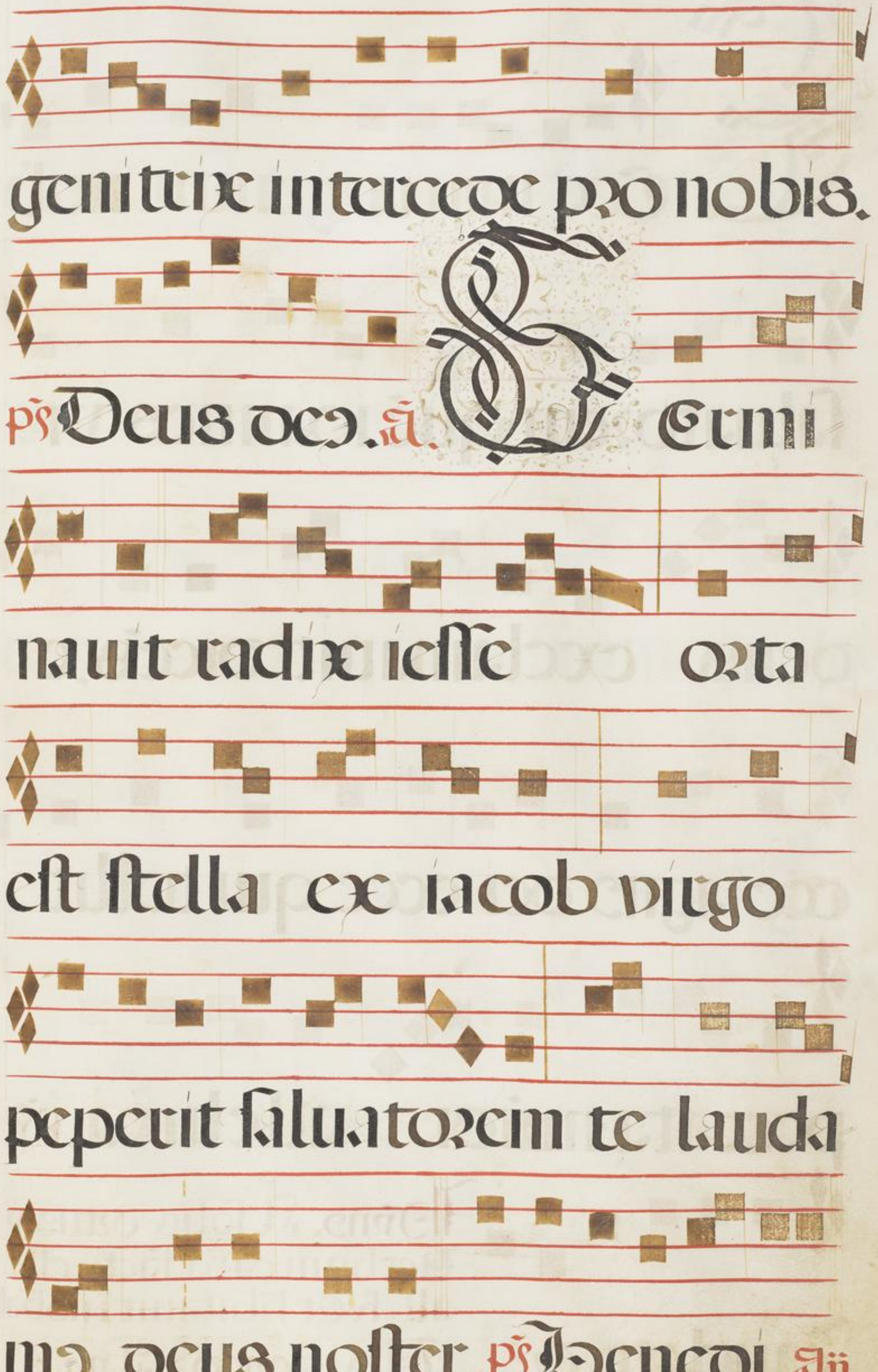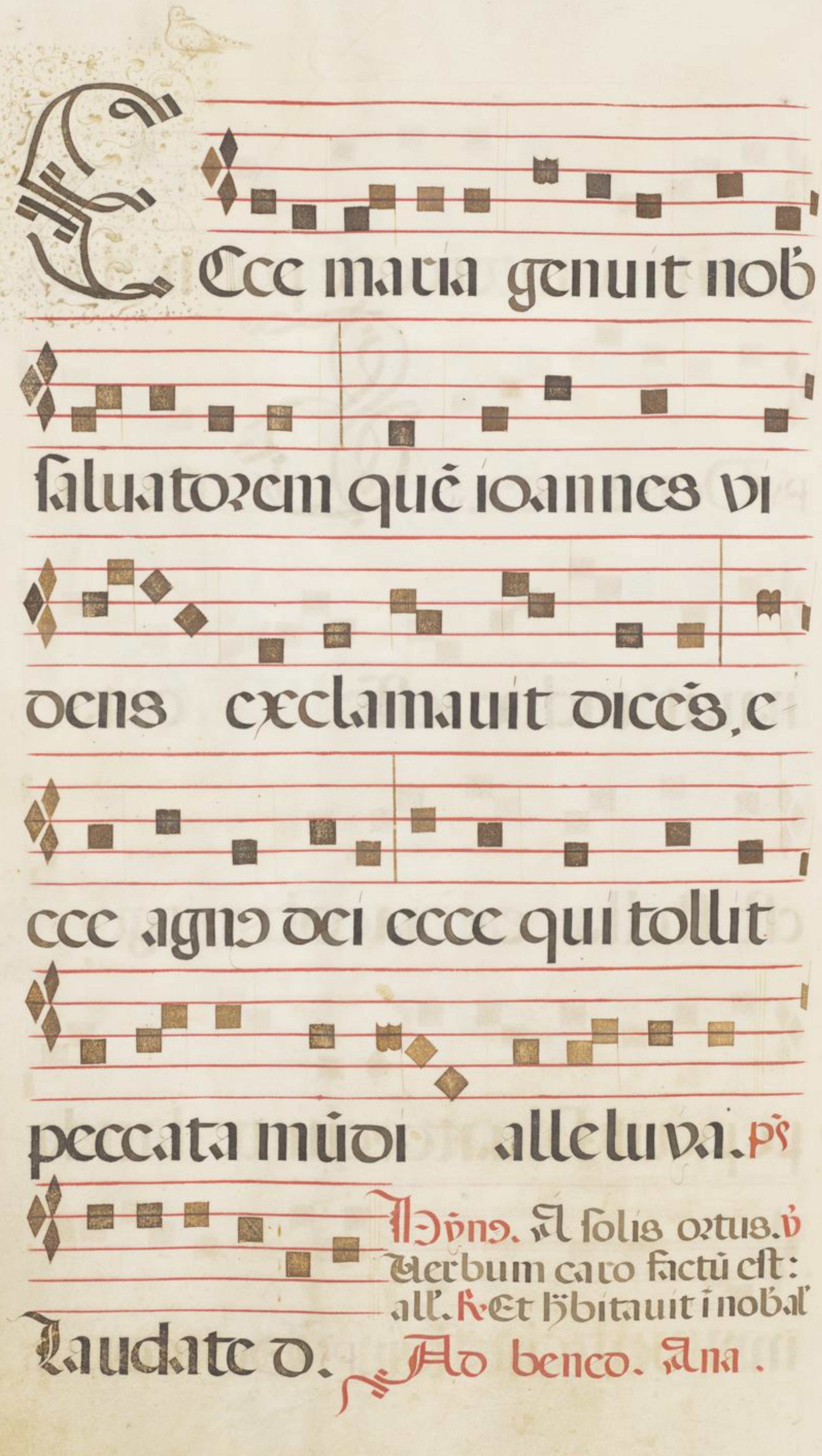

Ad

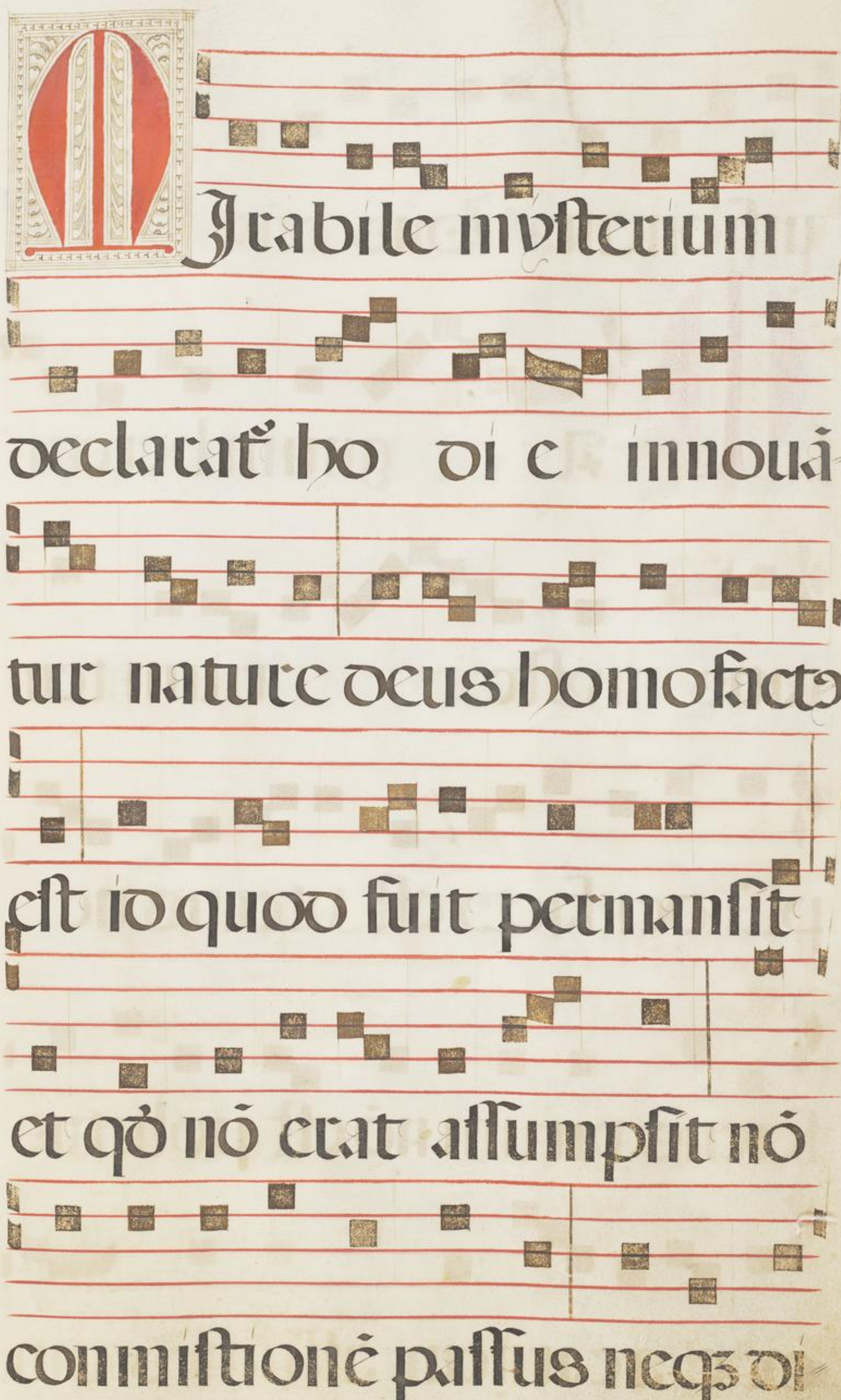

mirabile comercium creator
generis humani anima
tum corpꝰ ſumēs de ꝟgine
naſci digna tꝰ eſt et ꝑ
cedens homo ſine ſemine
largitus eſt nobis ſuam de
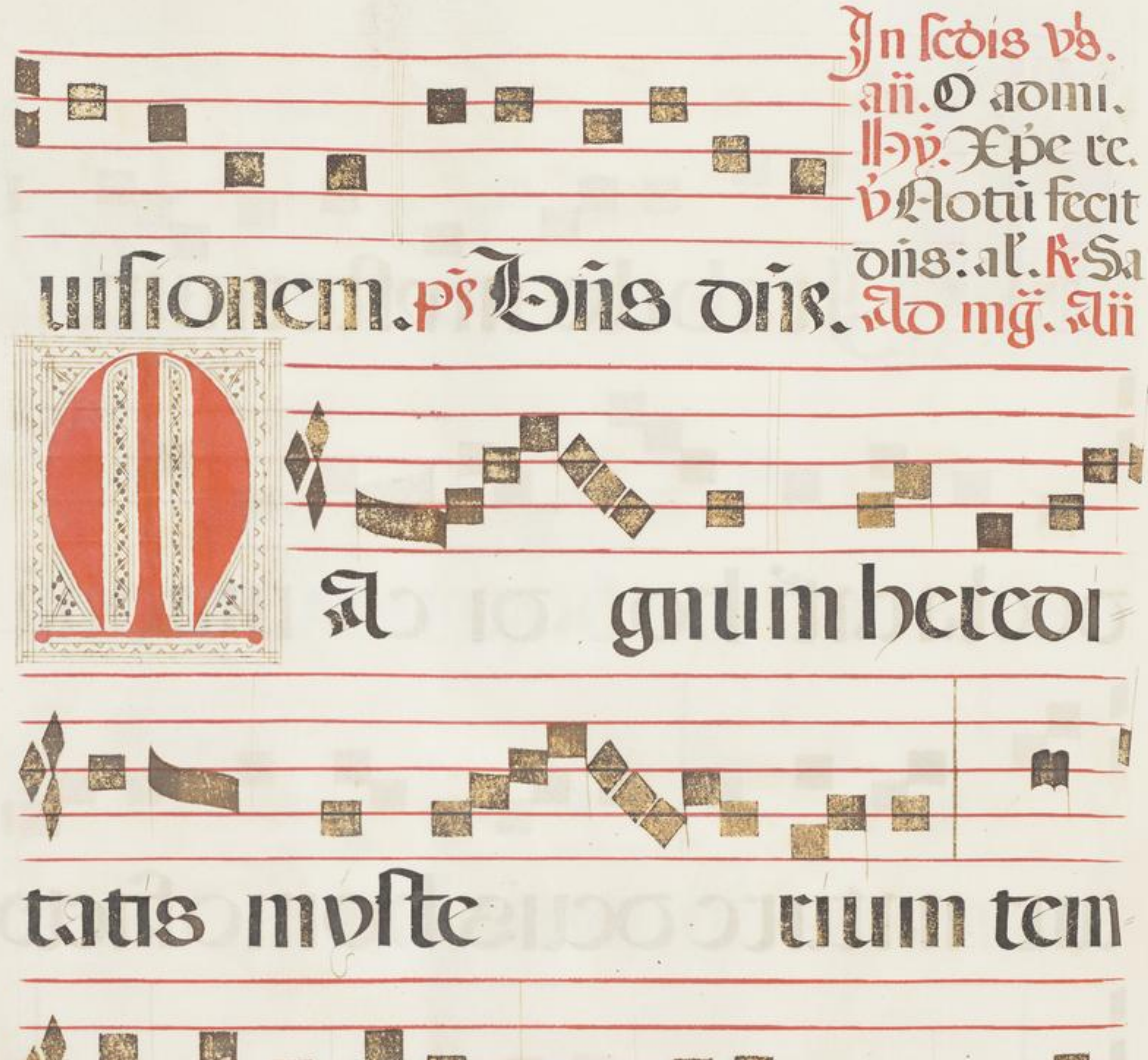

i tatem. Ps Dominꝰ regn̄. An
Quando natꝰ es in
effabiliter ex virgi ne
tunc implete ſunt ſcripture
ſicut pluuia in vello de
ſcendiſti vt ſaluū faceres

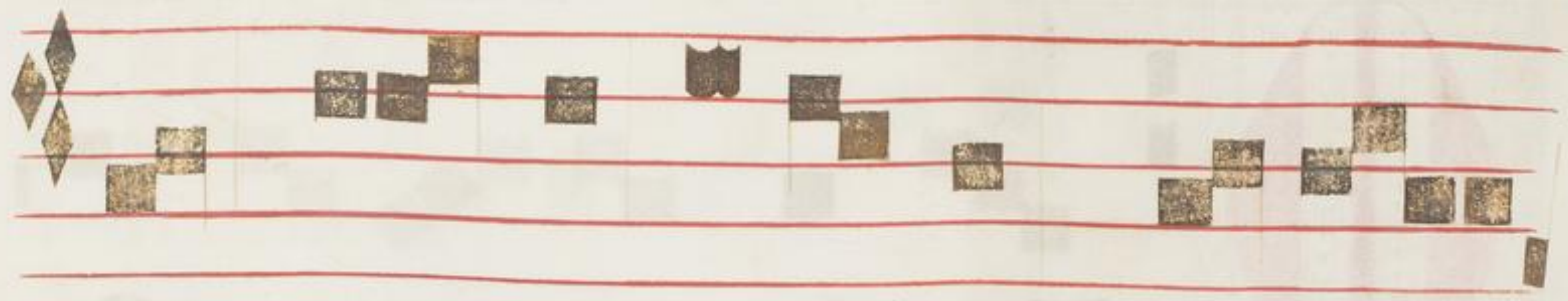

ge nꝰ humanū te laudamꝰ
deus noster. Ps Jubilate. Añ
Rubum quē viderat
mo yses in combustū cō
seruatam agnouimꝰ tuā lau
dabilem virginitatem dei

genitrix intercede pro nobis.
Ps. Deus deus. An. Germi
nauit radix iesse orta
est stella ex iacob virgo
peperit saluatorem te lauda
mus deus noster. Ps. Benedi. An.

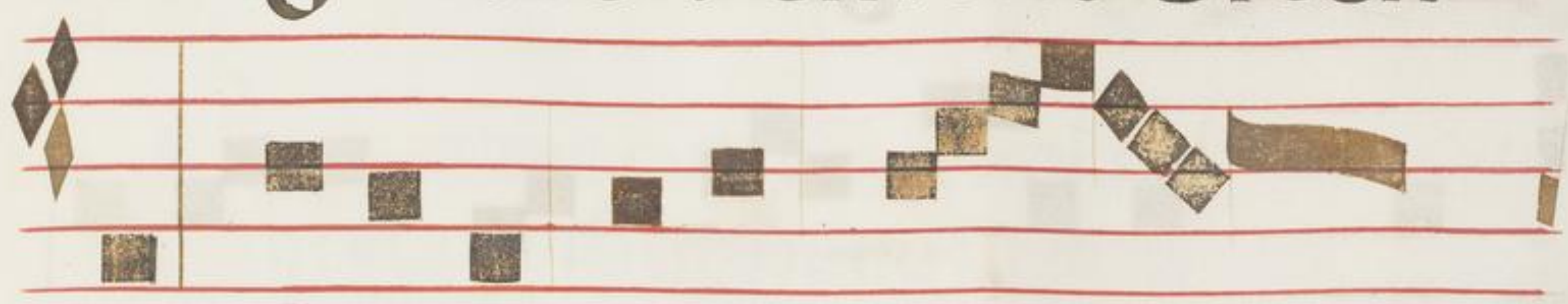

Ecce maria genuit nob
ſaluatorem quē ioannes vi
dens exclamauit dicēs, e
cce agnꝰ dei ecce qui tollit
peccata mūdi alleluya. ps
Hymn. A solis ortus. ℣
Verbum caro factū est:
all. ℟. Et hbitauit ī nob al'
laudate d.
Ad bened. Ant.

Mirabile myſterium
declarat' ho di e innouā-
tur nature deus homo factꝰ
eſt id quod fuit permanſit
et qđ nō erat aſſumpſit nō
conmiſtionē paſſus neqꝫ di-

In ſcdis vſ.
añ. O admi.
hẏ. Xpe rc.
v Notū fecit
dñs: al. R Sa
cto mḡ. Añ
uiſionem. ps Bñs dñs.
M agnum heredi
tatis myſte rium tem
plū dei factꝰ eſt vterus ne
ſciens virum nō eſt polutus
ex e a carnem aſſumēs: om

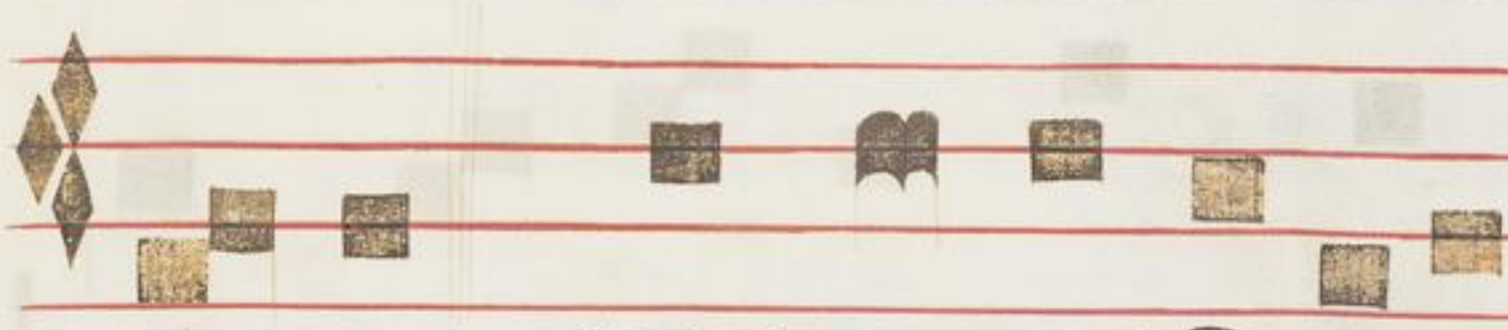

nes gentes venient dicen
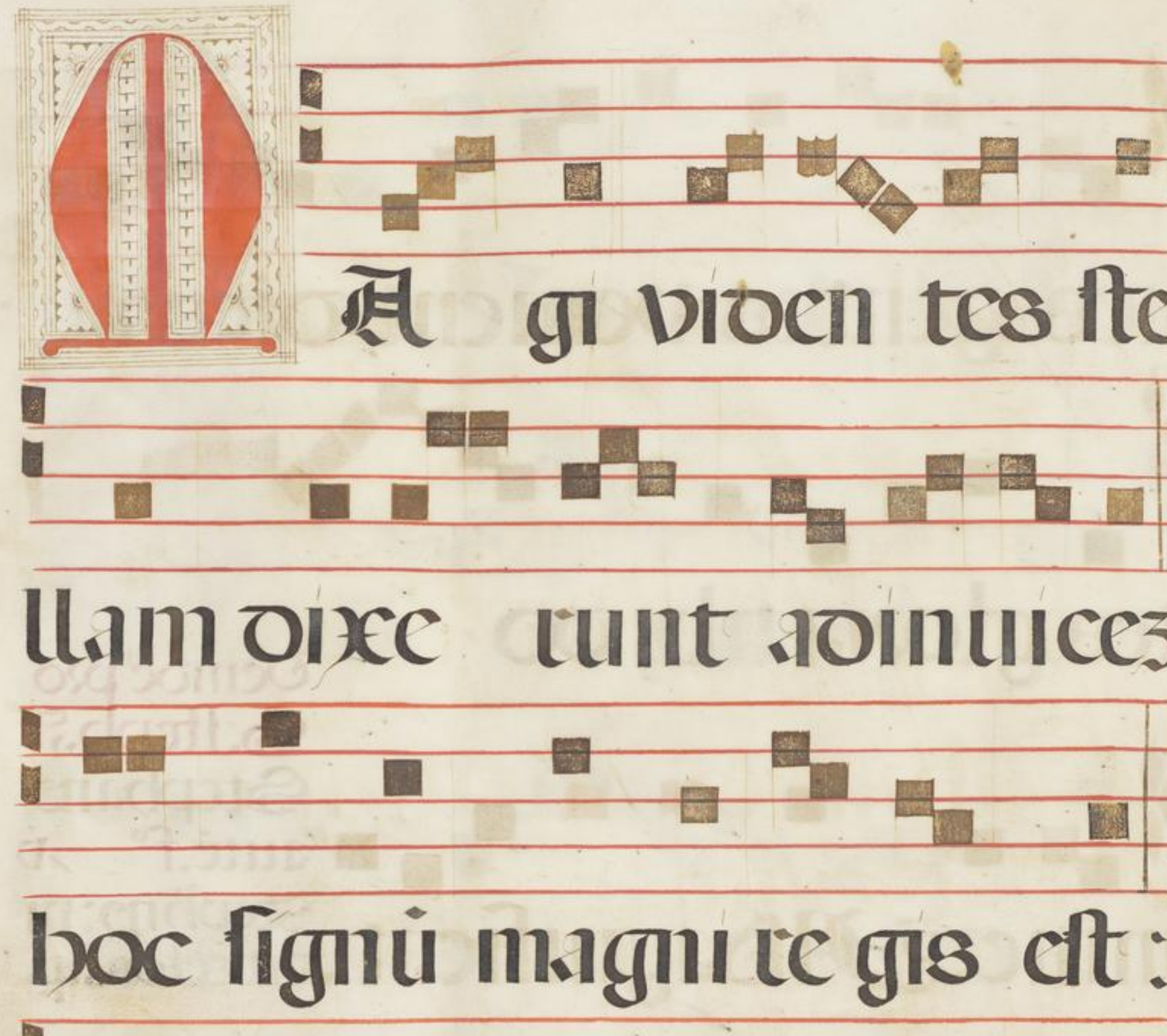

tes gloria tibi do

Deinde pro S. Steph. A. Stephanus autē. f° v. Stephanus: vidit celos ap.

mine. Ps. Magnificat.

In vigilia Epiphanie dñi in primis vesperis An. Ante luciferū genitus. cū rel. Hy. Hostis herodes impie. V. Reges tharsis et insule: munera offerent. R. Reges arabū, et saba dona adducent. Ad mg. an:~

MA gi viden tes ste
llam dixe runt adinuicez
hoc signũ magni re gis est :
eamus et inquiramus e
um et offeramꝰ ei mune
ra aurum thus ⁊ myrrhã

alleluya. ps Magnificat.

In hac die, omissis dñe labia et invitatorio et hyno incipit' ab añ Afferte. infra oct. vero sicut in alijs diebꝰ. Invitatoriū:

Christus apparuit nobis. Venite adoremꝰ. ps Ve.

hy. Hostis herodes. In primo nͦ. Añ

Afferte dño filij dei, adorate dominū in aula sancta eius. ps Afferte dño. Añ

Fluminis impetꝰ letificat alleluya. ciuitatem dei alleluya. ps Deus noster. Añ

Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite sapienter. ps Oēs gētes

Hodie in jordane baptizato domino aperti sunt celi, et sicut columba sup eum spiritus mansit, et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ℣ Descendit spiritus sanctus corporali specie, sicut columba in ipsum, et vox de celo facta est. Hic est. ℟

℣ Omnis terra adoret te: et psallat tibi. ℟ Psalmum dicat nomini tuo domine. ℟

In columbe specie spiritus sanctus visus est, paternum vox audita est: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ℣ Celi aperti sunt sup eum, et vox patris intonuit. Hic. ℟

Reges tharsis, et insule munera offerent. Reges

arabum, et ſaba dona dño deo adducent. ℣ Omnes de ſaba venient, aurū, ⁊ thus deferentes. Reges. G. In ij. n. An.

Omnis terra adoret te, ⁊ psallat tibi, psalmū dicat nomini tuo dñe. Ps Jubilate. An

Reges tharſis, et inſule munera offerēt regi domino. Ps Deus judicium. An.

Omnes gentes quaſcūqꝫ feciſti veniēt, ⁊ adorabit corā te dñe. Ps Inclina dñe.

Illuminare illu minare hieru ſalem: quia venit ℣ Reges tharſis ⁊ inſule: muneī offerēt. ℟ Reges arabum, et ſaba doñ adducēt. ℟.

lux tua, Et gloria dñi ſuper te orta eſt. ℣ Et ambulabūt gentes in lumine tuo, ⁊ reges

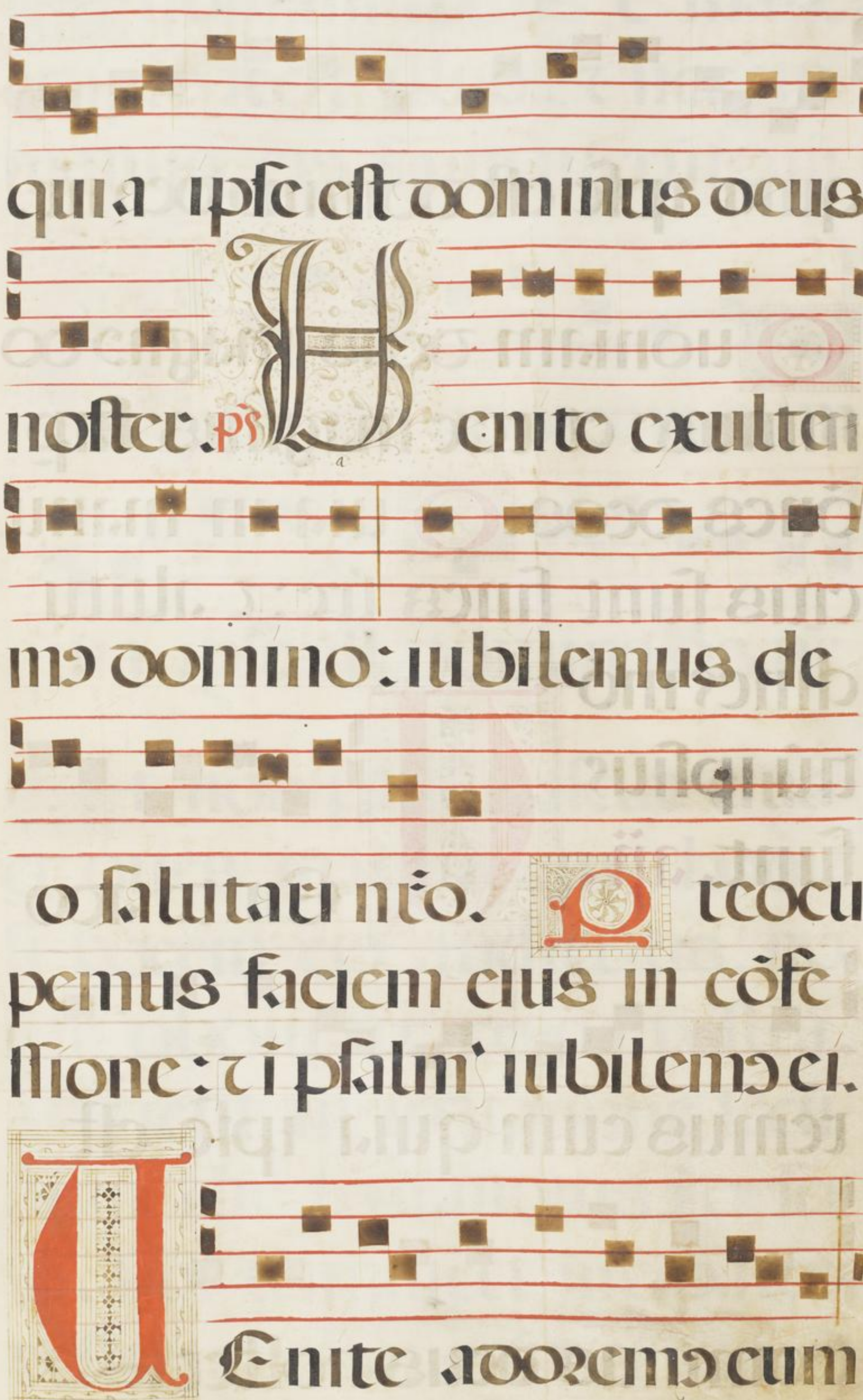
in ſplendore ortꝰ tui. Et. ℟.

O Mnes de ſaba venient, aurum et thus deferẽtes, et laudem dño annunciantes Alleluya, all'. all'. ℣ Reges tharſis, et inſule munera offerent, reges arabum et ſaba dona adducent. Alle. ℟.

M Agi veniũt ab oriente hieroſolymam querẽtes et dicentes: ubi eſt qui natꝰ eſt, cuius ſtellam vidimus, Et venimꝰ adorare dñm. ℣. Vidimꝰ ſtellam eius in oriente. Et ve. Gl'. Et. In iij. n. añ.

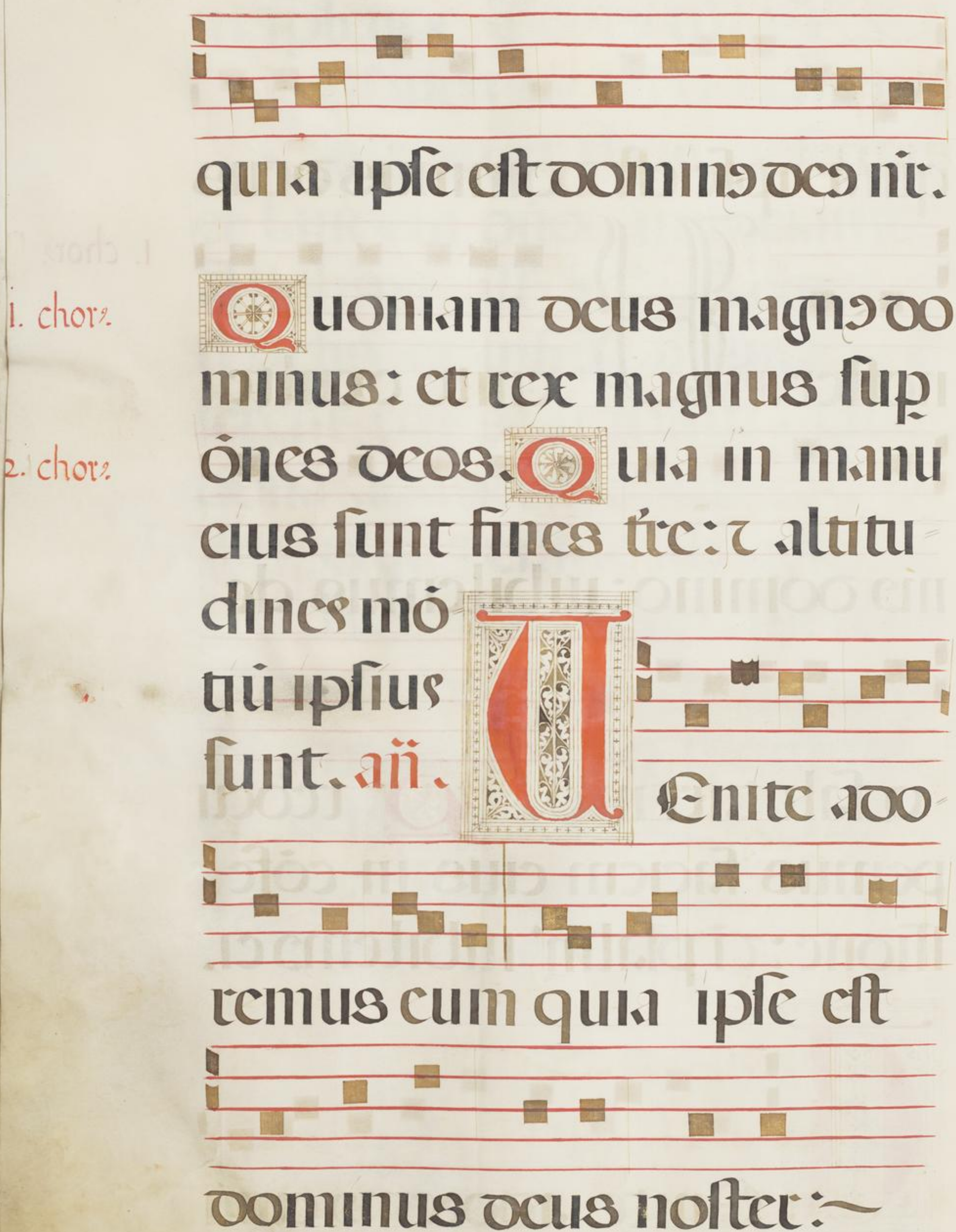

V Enite adoremꝰ euz

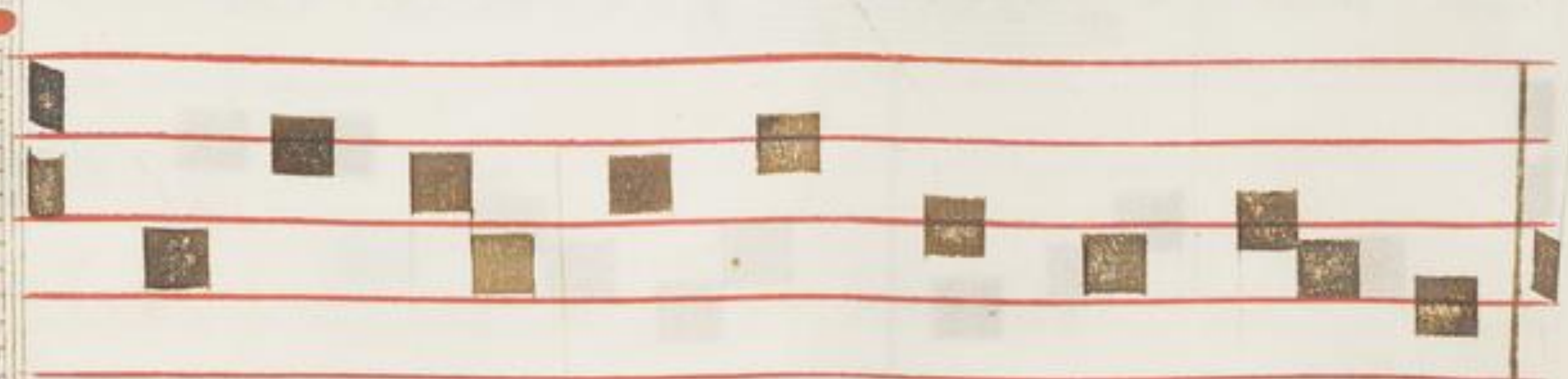

1. chorꝰ

2. chorꝰ

quia ipſe eſt dominꝰ deꝰ nr̃.
1. chor.
Quoniam deus magnꝰ do
minus: et rex magnus ſup
õnes deos.
2. chor.
Quia in manu
eius ſunt fines tr̃e: ⁊ altitu
dines mõ
tiũ ipſius
ſunt. añ.
Venite ado
remus eum quia ipſe eſt
dominus deus noſter:~

Quoniam ipsius ē mare. et ipse fecit illud: ⁊ siccam manus eiꝰ formauerūt. añ. lxxv 1. chor.

Venite adoremꝰ eum

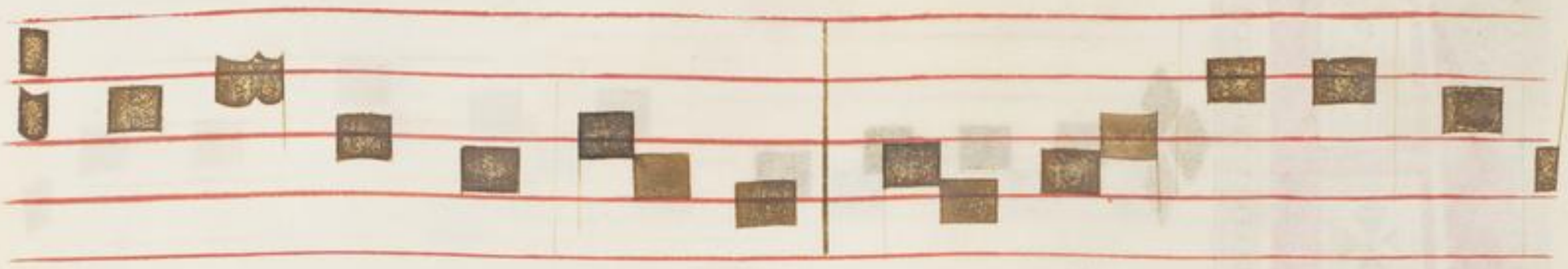
quia ipse est dominꝰ ds̄ nr̄.

Et nos pp̄ls pascue eius et oues manus eius: hodie si vocem eiꝰ audieritis. nolite obdurare corda vestra. 2. chor.

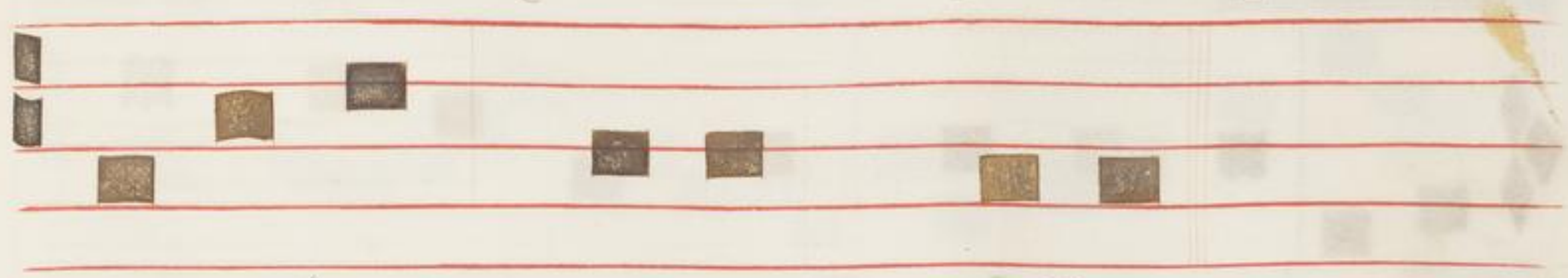
Sicut in irritatione secū dum diē tentationis ī deser to. vbi tentauerūt me patres vestri: probauerūt et viderūt 1. chor.

opera
mea:
aña. VEnite adore
mus eum quia ipſe eſt do
minus deus noſter.

1. chor. Quadraginta ãnis offen
ſus fui generationi illi: et
dixi ſemꝑ hi errant corde.
2. chor. Et iſti non cognouerũt
vias meas. vt iuraui ĩ ira
mea: ſi intro
ibũt ĩ req̃es
meam. aña. Venite

adoremꝰ eum quia ipſe ē

dominus deus noſter.

Gloria patri et filio: ⁊ ſpi- 1. chor.
ritui ſancto. Sicut. aña. 2. chor.
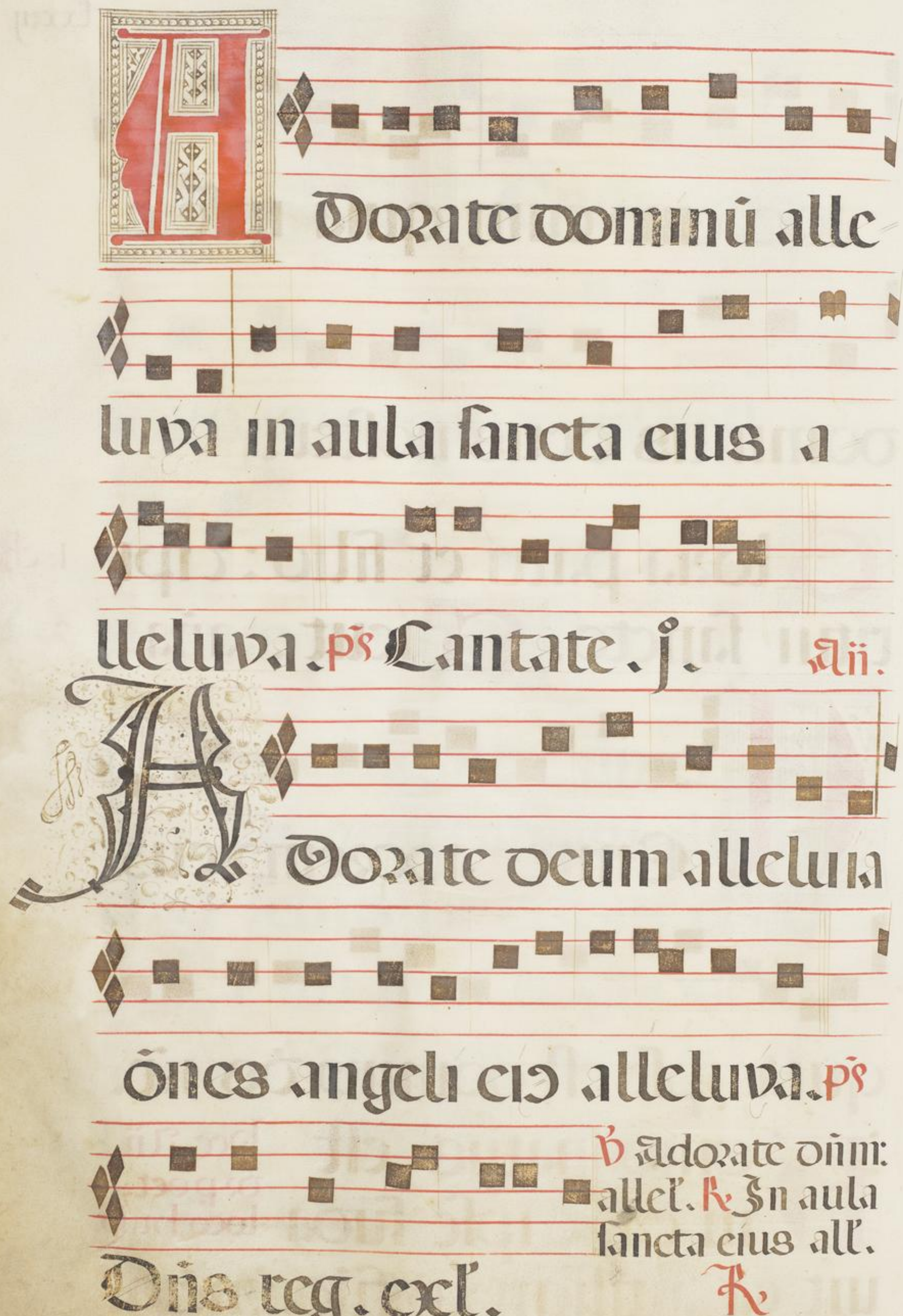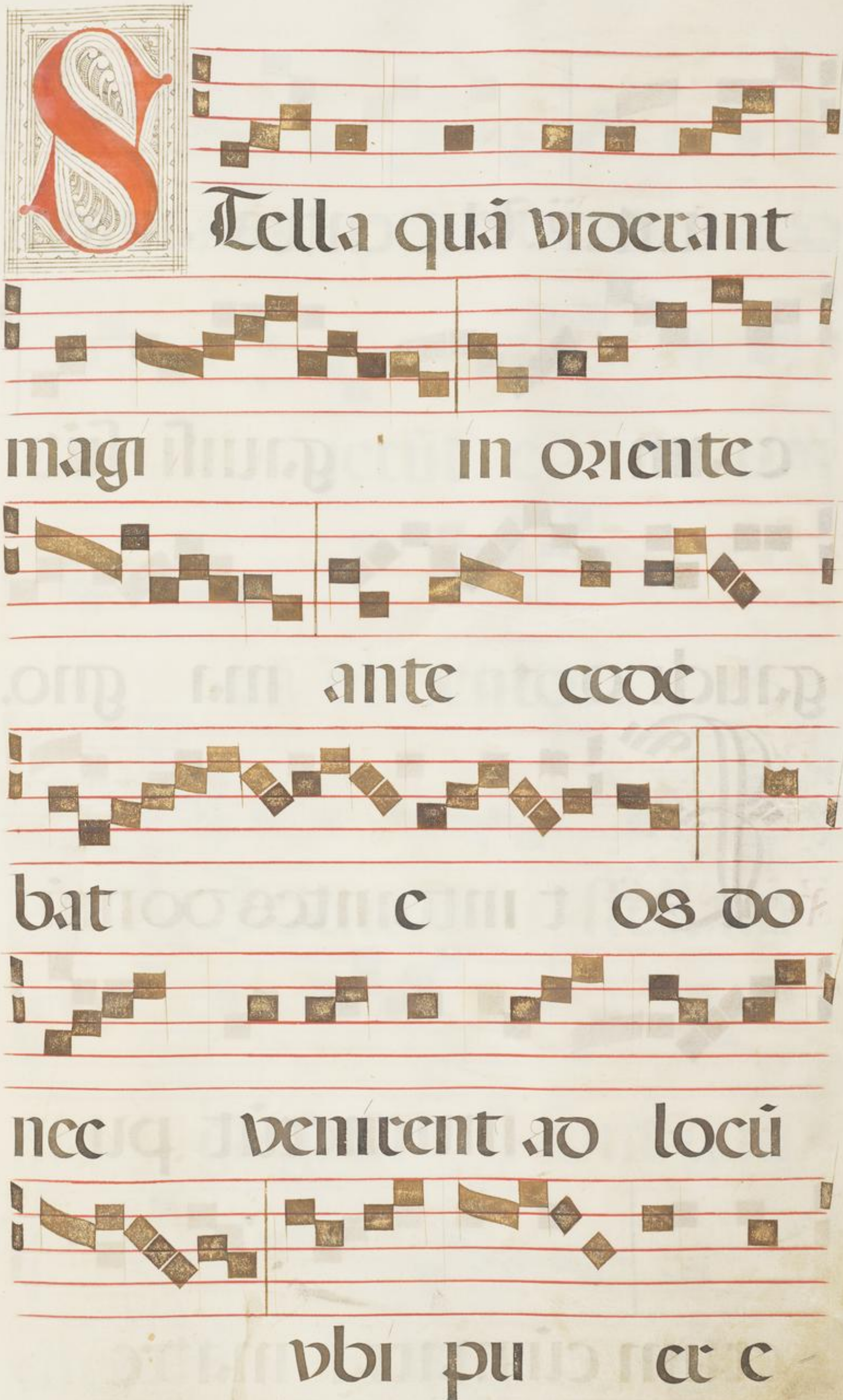

Venite adoremꝰ euʒ
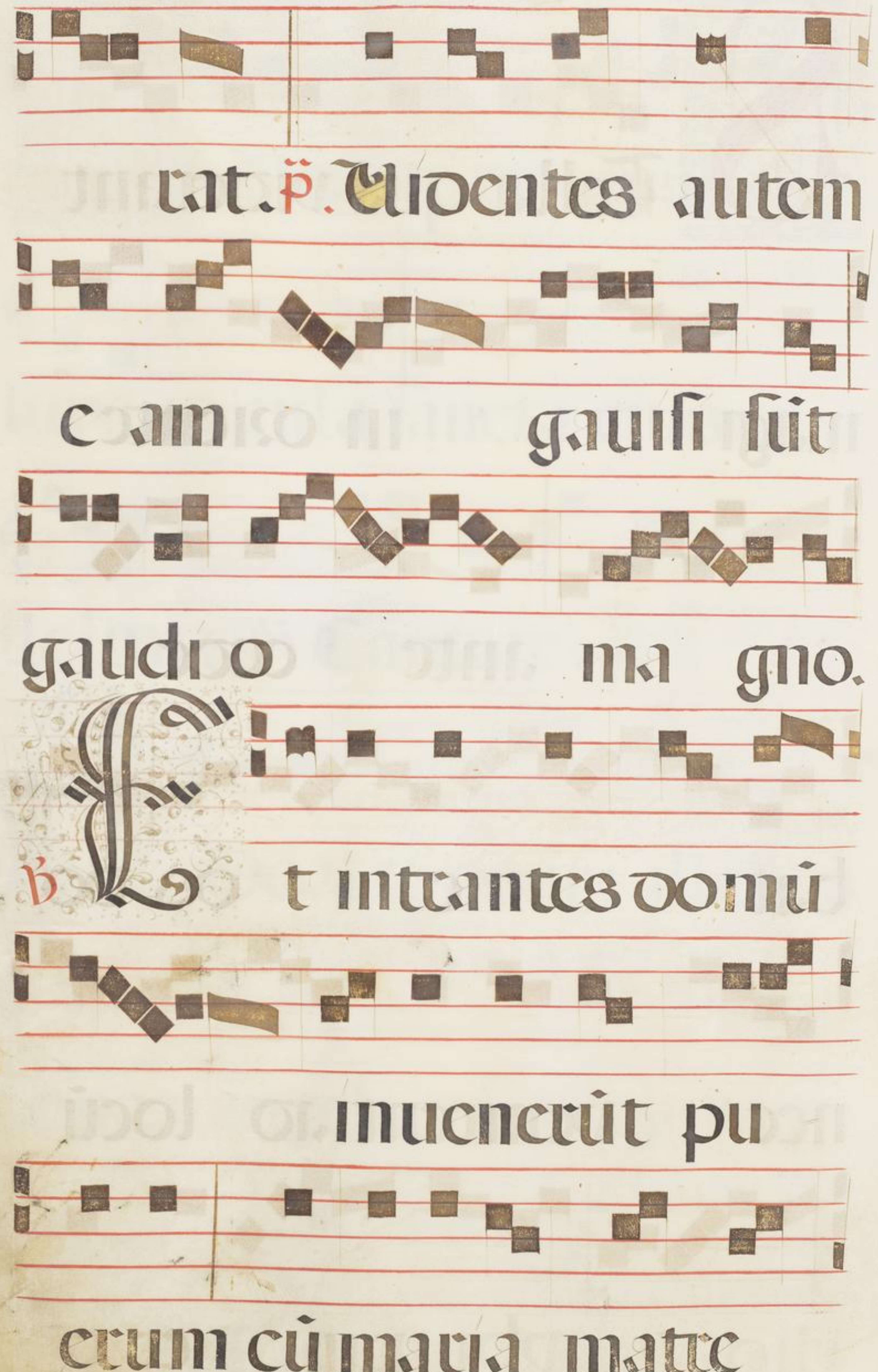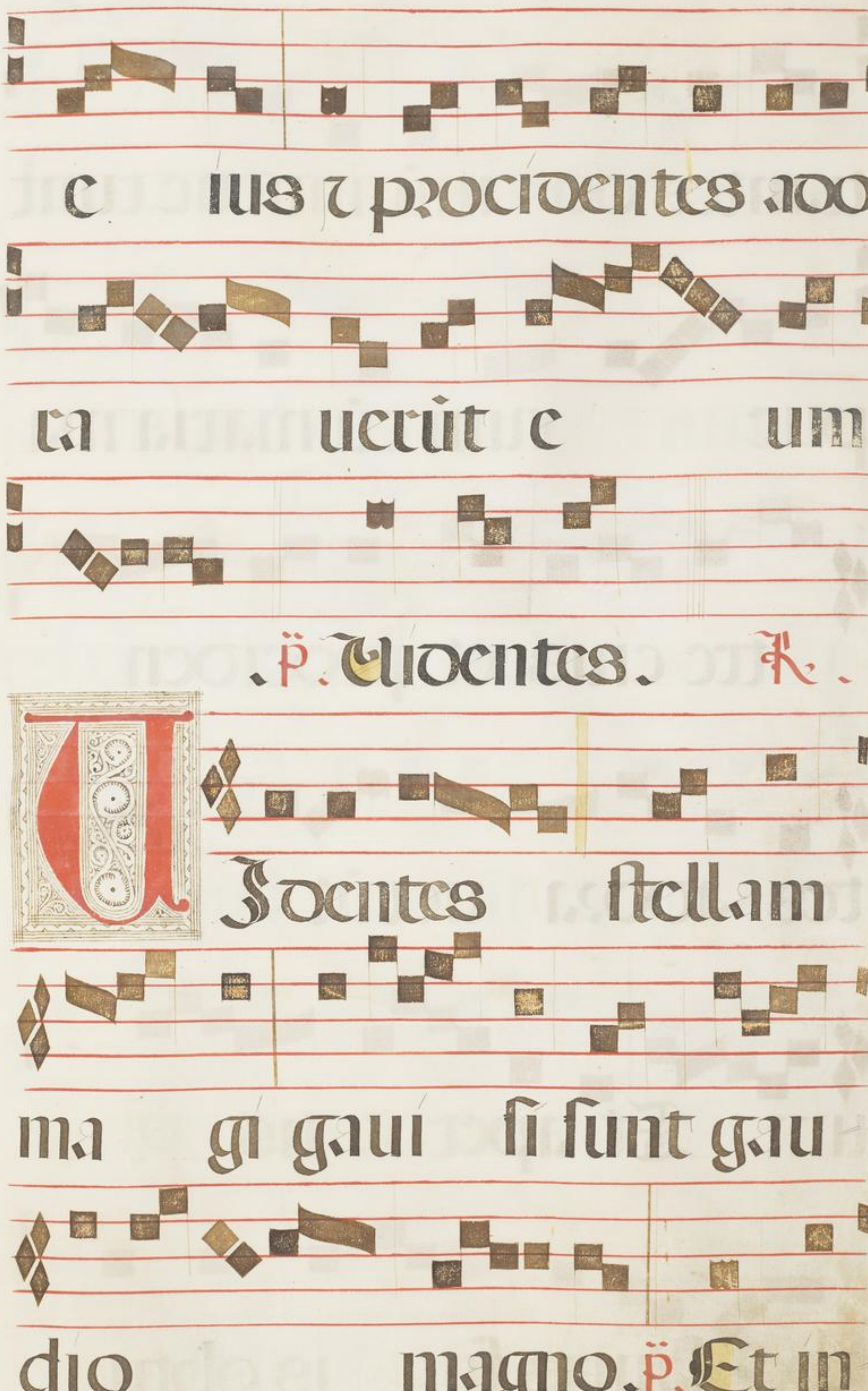

quia ipſe eſt dominꝰ ds nr̄.
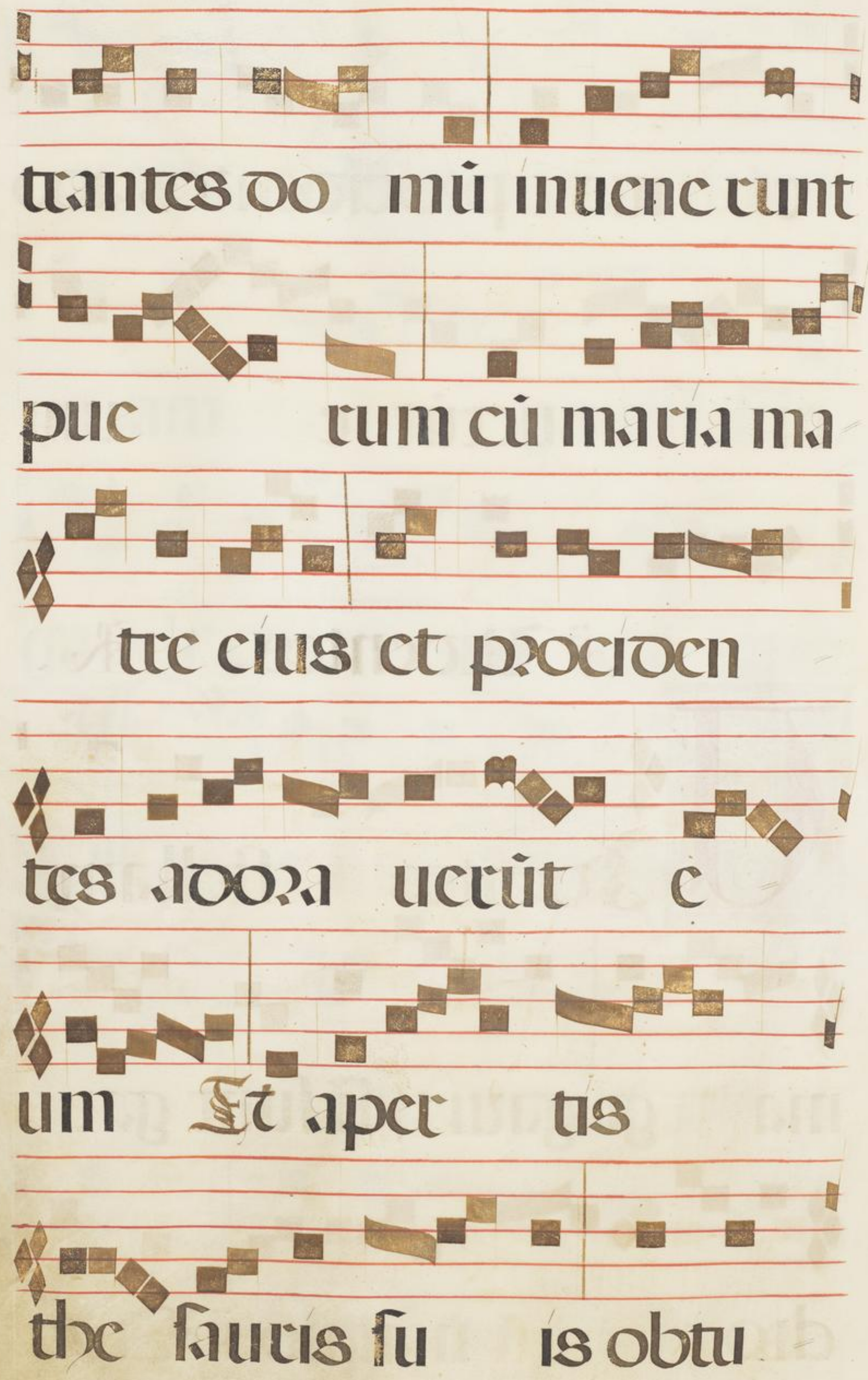
Homo natus eſt hec An̄ dr p oct.
in ea, ⁊ ipſe funda- loco huiꝰ.
uit eā altiſſimꝰ. Ps. Fundamēta.
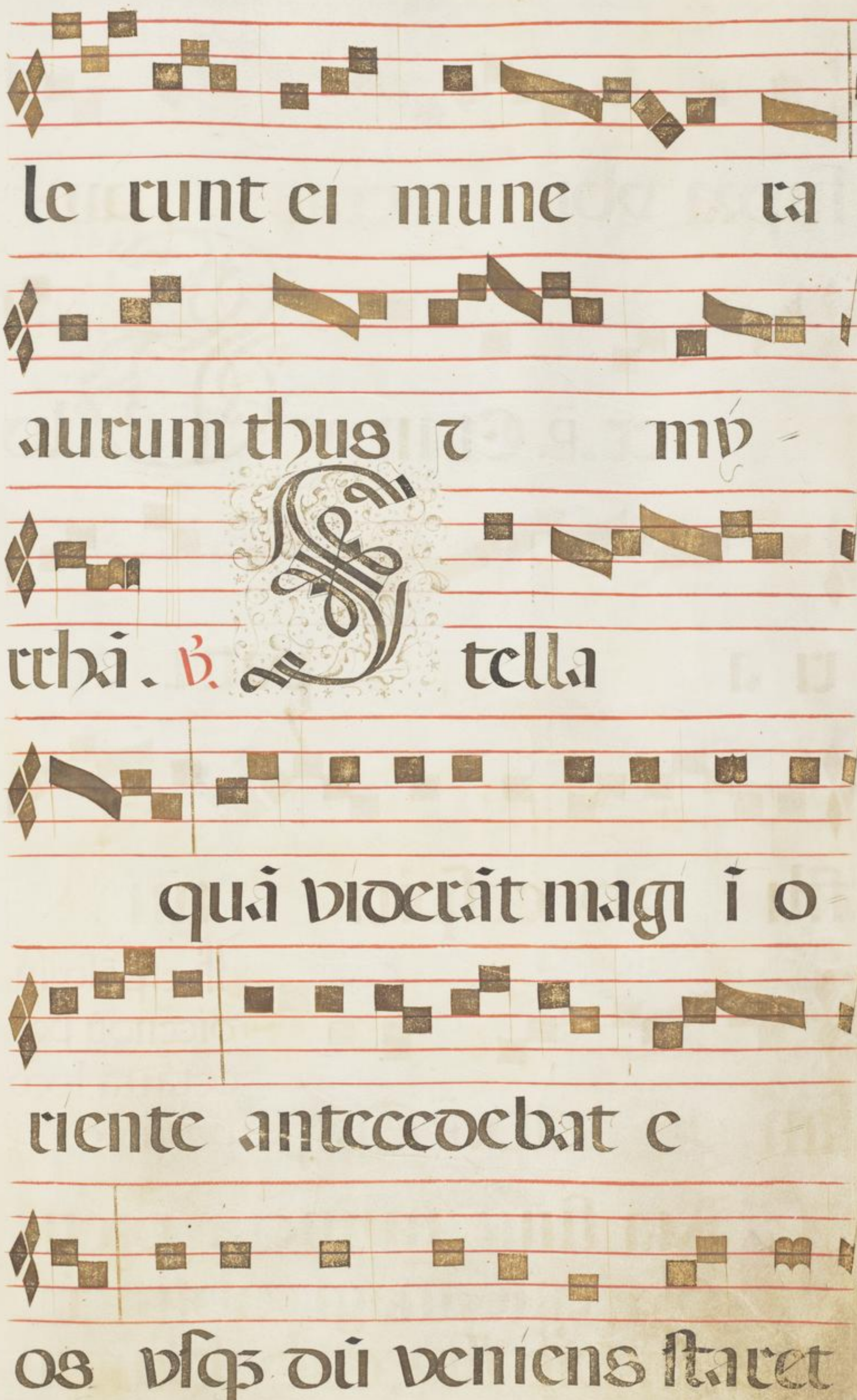

Adorate dominū alle
luya in aula ſancta eius a
lleluya. Ps. Cantate. ſ.
An.
Adorate deum alleluia
ōnes angeli eis alleluya. Ps.
V. Adorate dn̄m: allel'. R. In aula ſancta eius all'.
R.
Dn̄s reg. exel'.

S
Tella quã viderant
magi in oriente
ante cede
bat e os do
nec venirent ad locũ
vbi pu er e

rat. ℟. Videntes autem
c am gauiſi ſuit
gaudi o ma gno.
℣. Et intrantes domũ
inuenerũt pu
erum cũ maria matre

e ius & procidentes ado
ra uerũt e um
℣. Videntes. ℟.
V Identes ſtellam
ma gi gaui ſi ſunt gau
dio magno. ℣. Et in

trantes do mũ inuenerunt
puc rum cũ maria ma
tre eius et prociden
tes adora uerũt e
um Et aper tis
the ſauris ſu is obtu

le runt ei mune ra
aurum thus ⁊ my
rrha. ℟. Stella
qua viderat magi i o
riente antecedebat e
os vsqꝫ dū veniens staret

ſupra vbi erat pu

er. ℟. Et in. ℣. Glo

ri a patri et
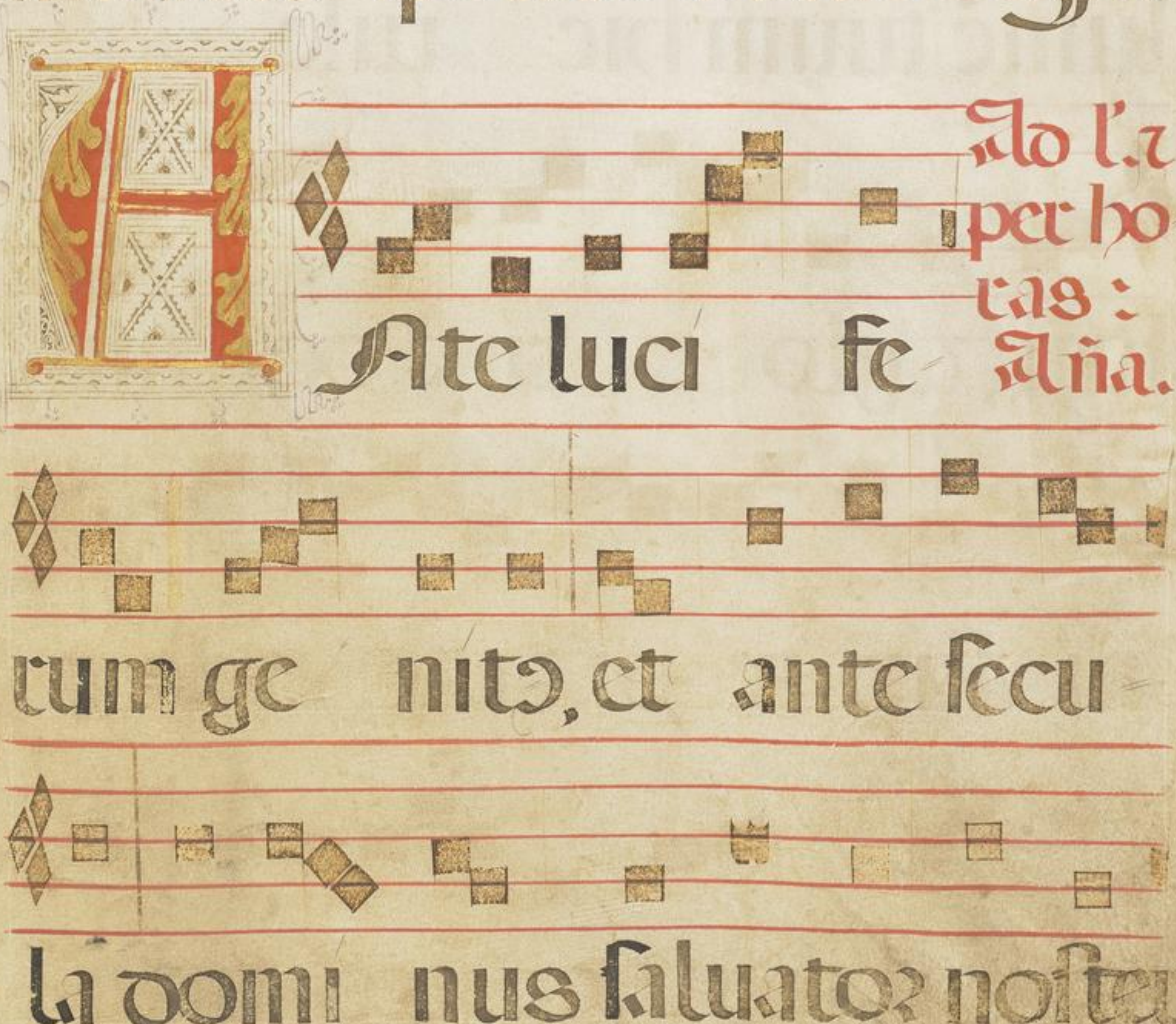
fili o et ſpiri tu i
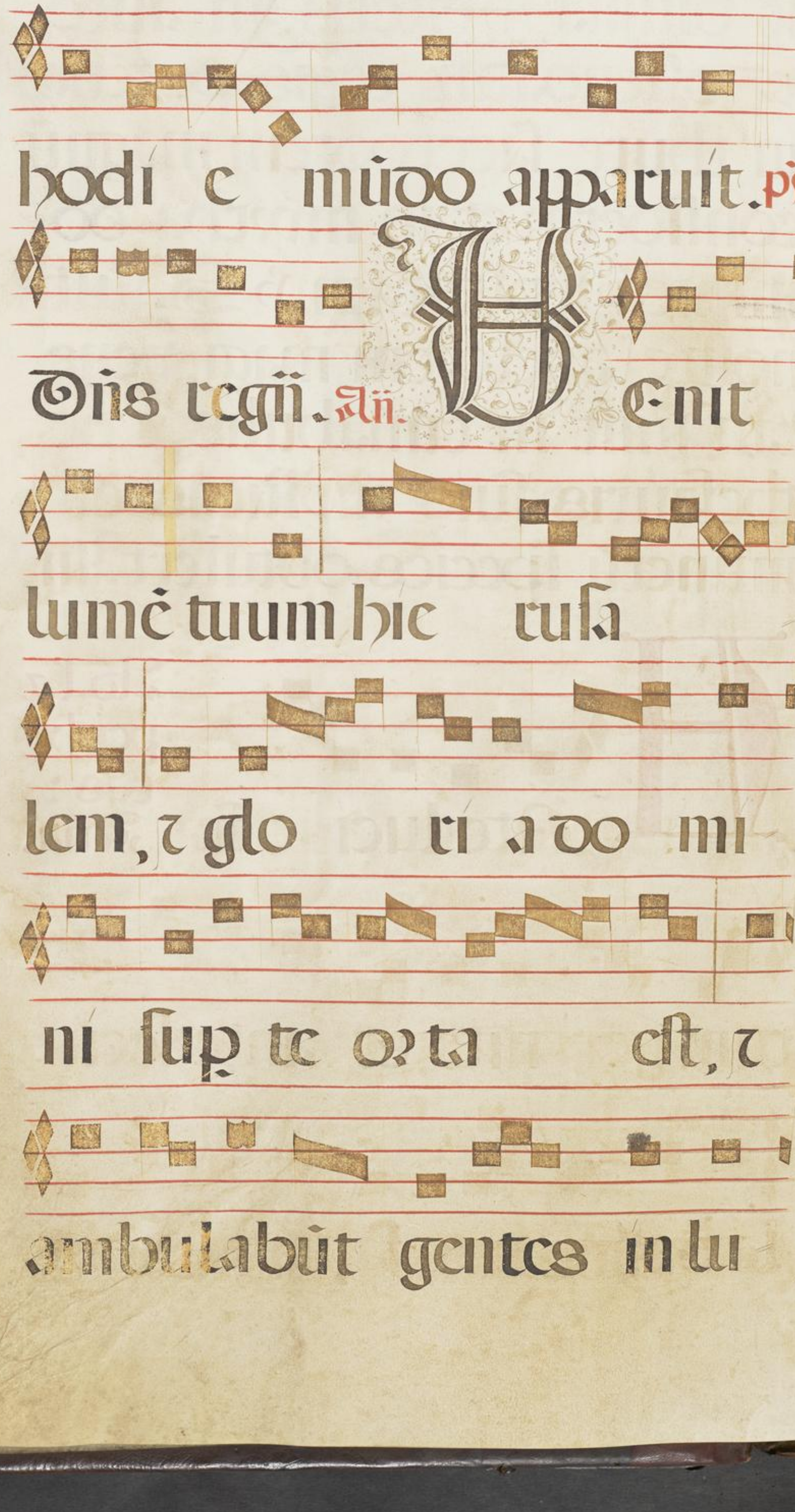
ſan cto. ℟. Et ap.
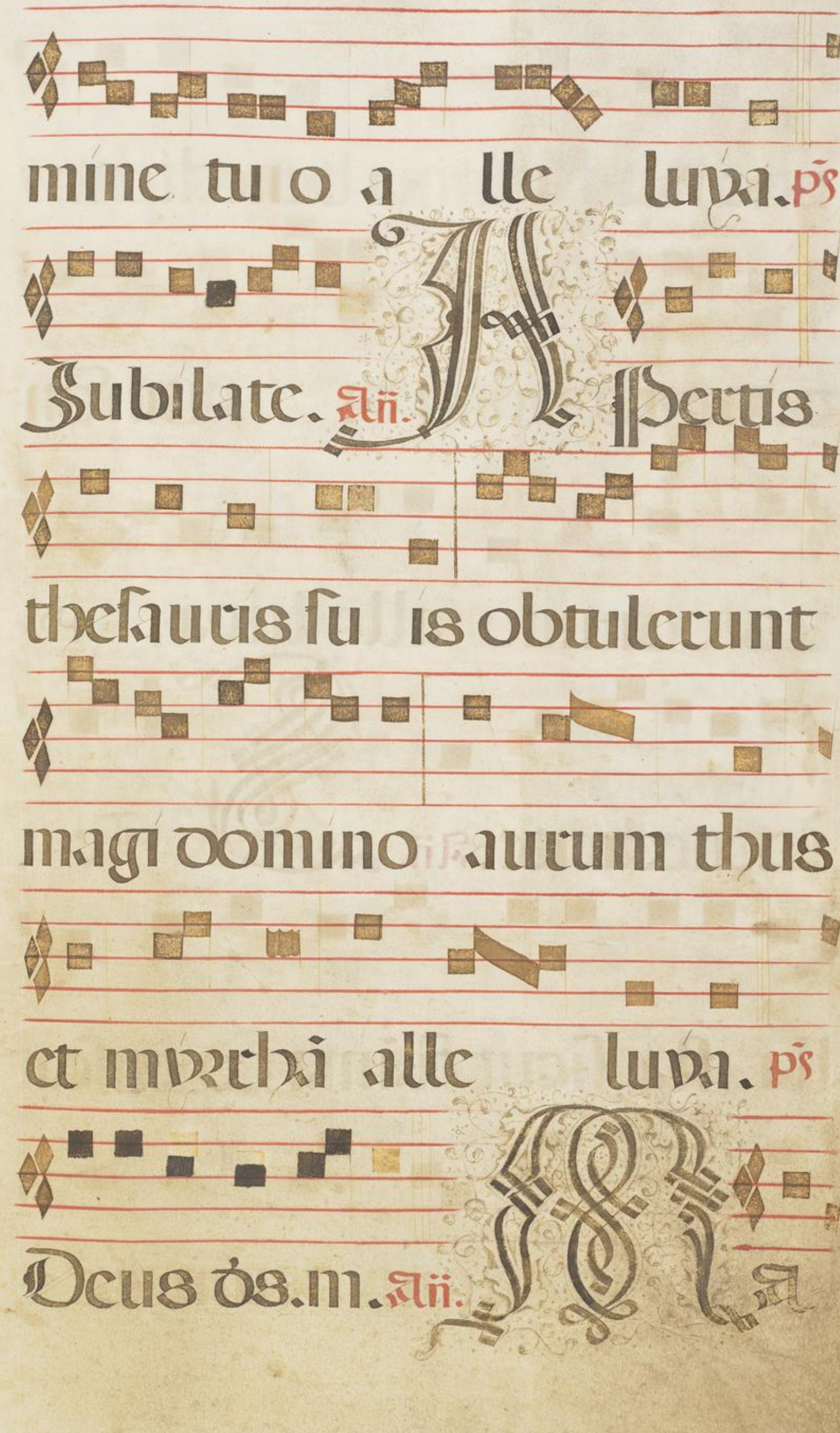
Reſpõſoriũ dicendũ per octauã. loco primi
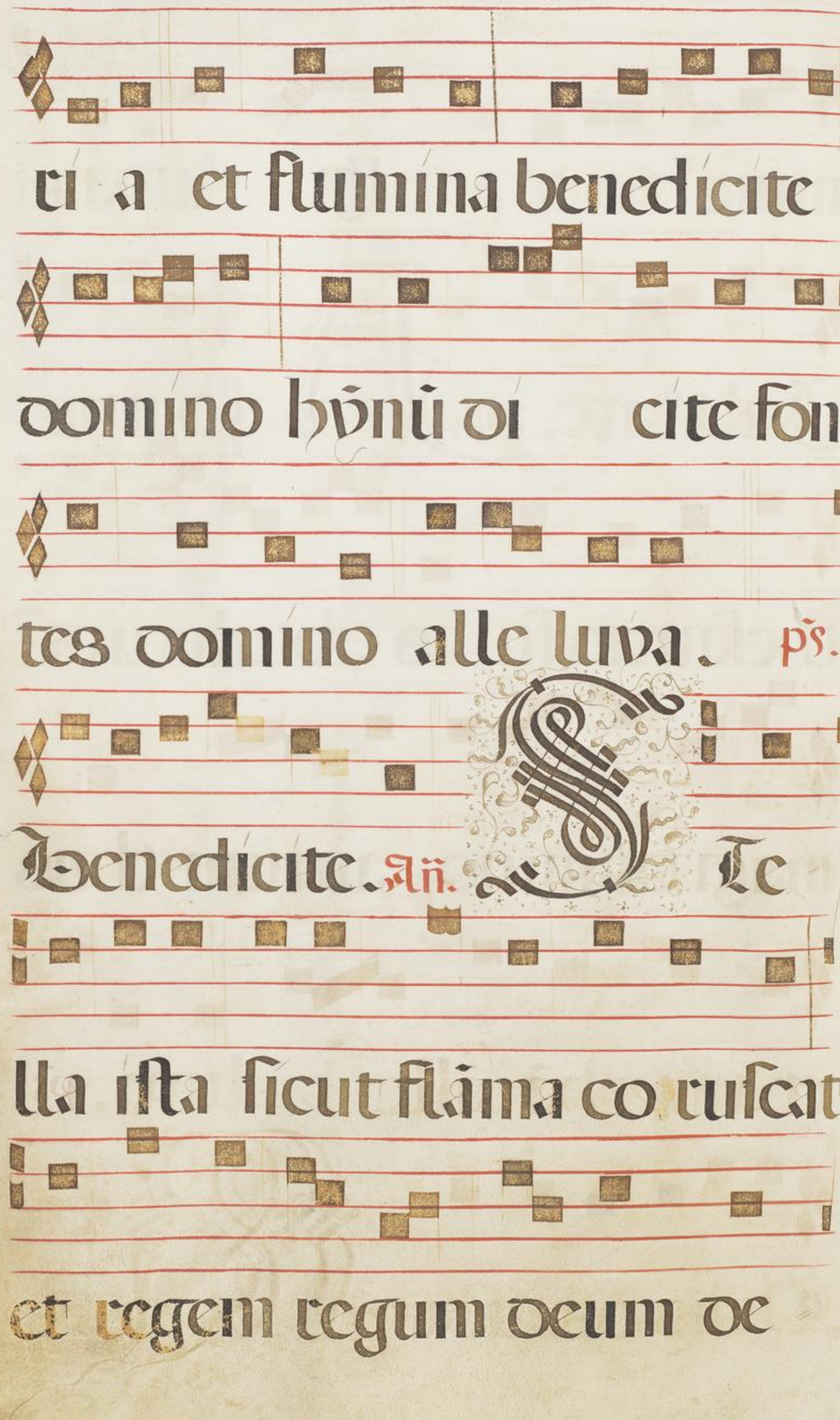
Tria ſunt munera preti oſa que magi obtulerũt dño in die iſta, et habent in
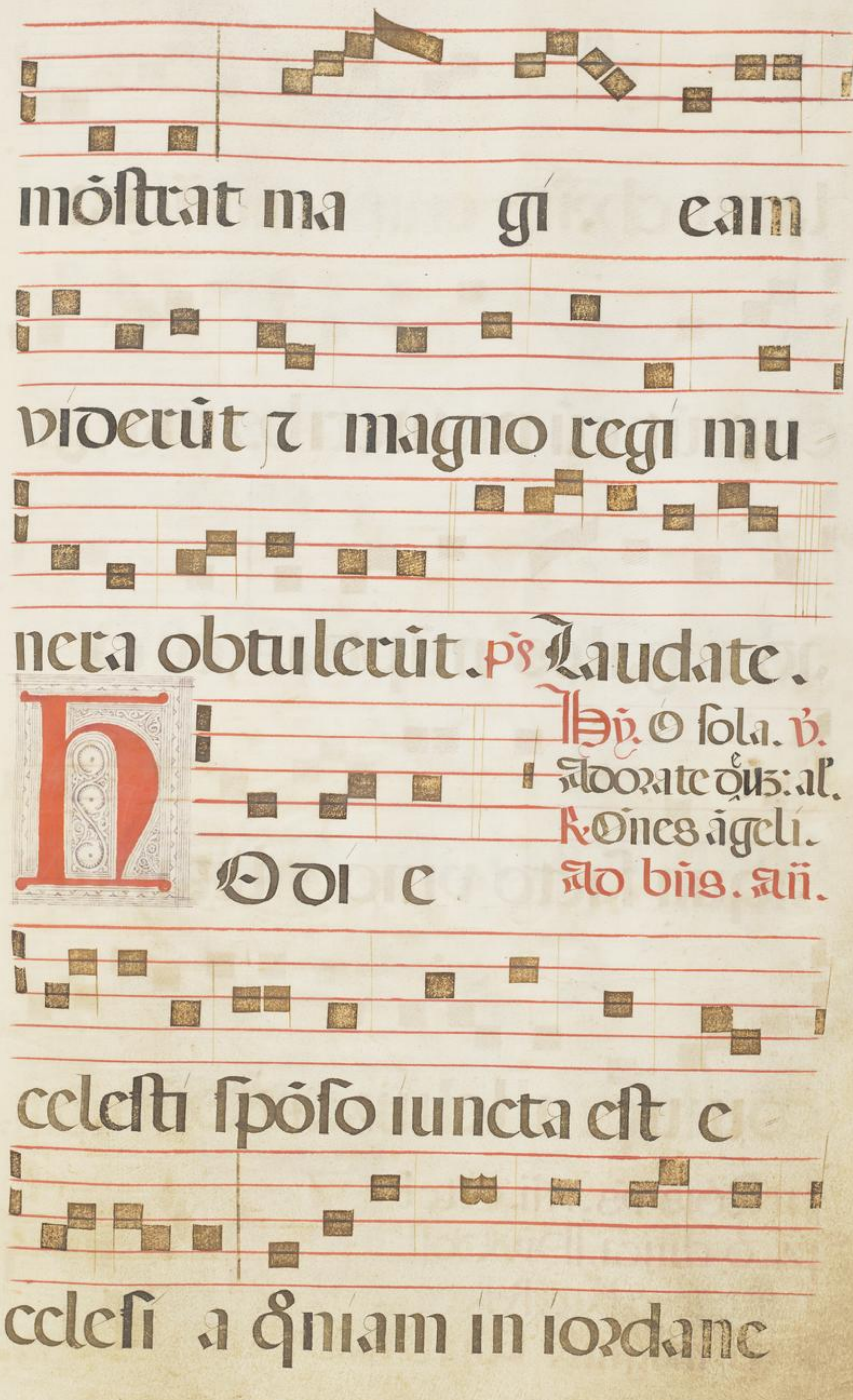
ſe diuina myſteria. In auro,
vt oſtendatur regis potẽtia:
in thure, ſacerdotem magnũ
conſidera: et in myrrha do-
minicã ſepulturam. ℣ Salutis
noſtre auctorem magi vene-
rati ſunt in cunabulis, ⁊ de
theſauris ſuis myſticas ei
munerũ ſpecies obtulerũt. In.

hodi e mūdo apparuit. Ps
Ōis regū. Añ. Venit
lumē tuum hie rusa
lem, ⁊ glo ri a do mi
ni sup̄ te orta est, ⁊
ambulabūt gentes in lu

mine tu o a lle luya. ps
Jubilate. An. Apertis
thesauris su is obtulerunt
magi domino aurum thus
et myrrha alle luya. ps
Deus ds. m. An.

ri a et flumina benedicite
domino hȳnū di cite fon
tes domino alle luya. Ps.
benedicite. An. S Te
lla iſta ſicut flāma co ruſcat
et regem regum deum de

mōſtrat ma gi eam
viderūt ⁊ magno regi mu
nera obtulerūt. ps Laudate.
Hy. O ſola. V.
Adorate d̄ūs: al.
R. Om̄es āgeli.
Ad bñs. añ.
H odi e
celeſti ſpōſo iuncta eſt e
ccleſi a q̄niam in iordane

lauit christꝰ eius crimina

currūt cū muneribꝰ ma gi

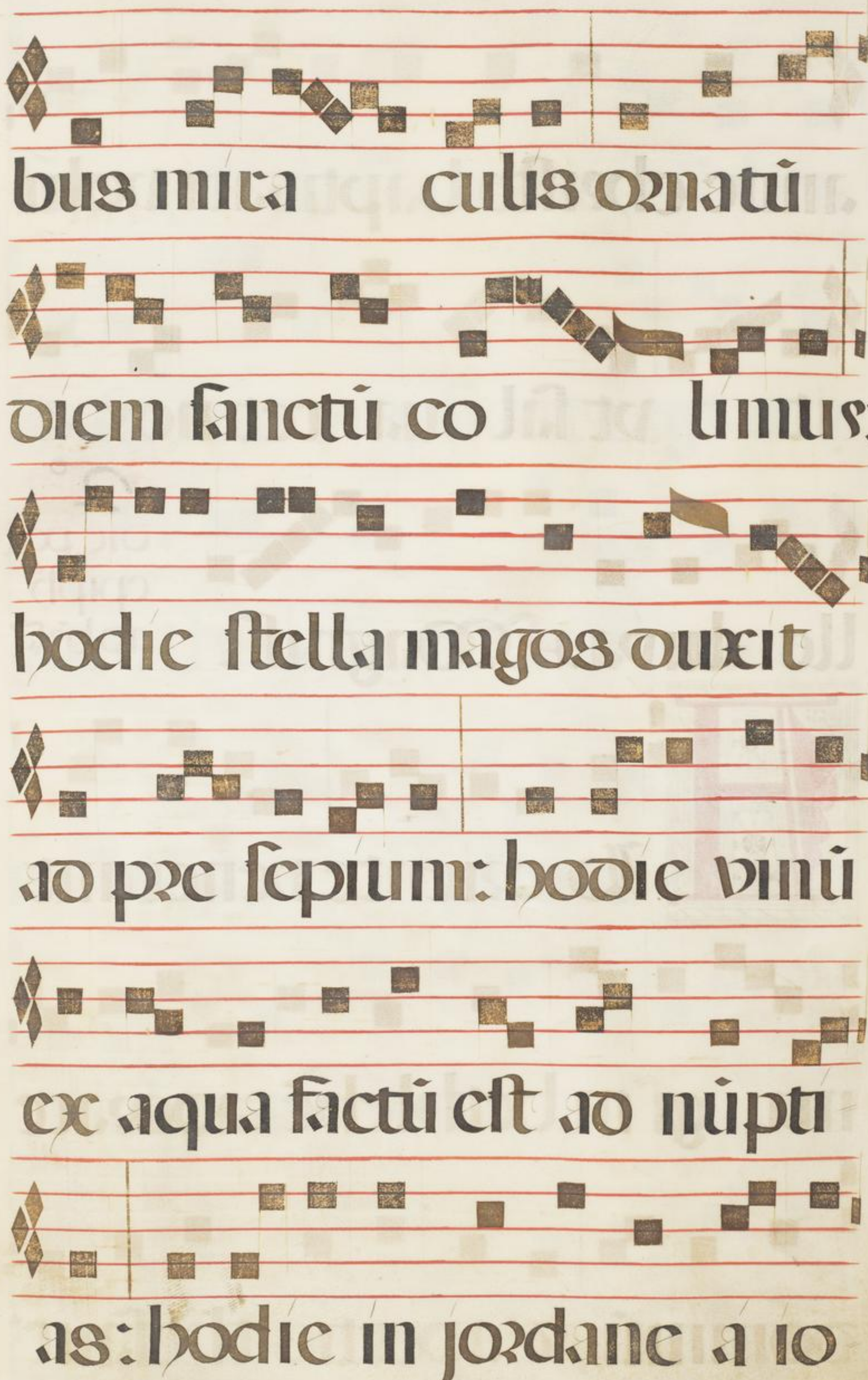
ad regales nūptias, et ex
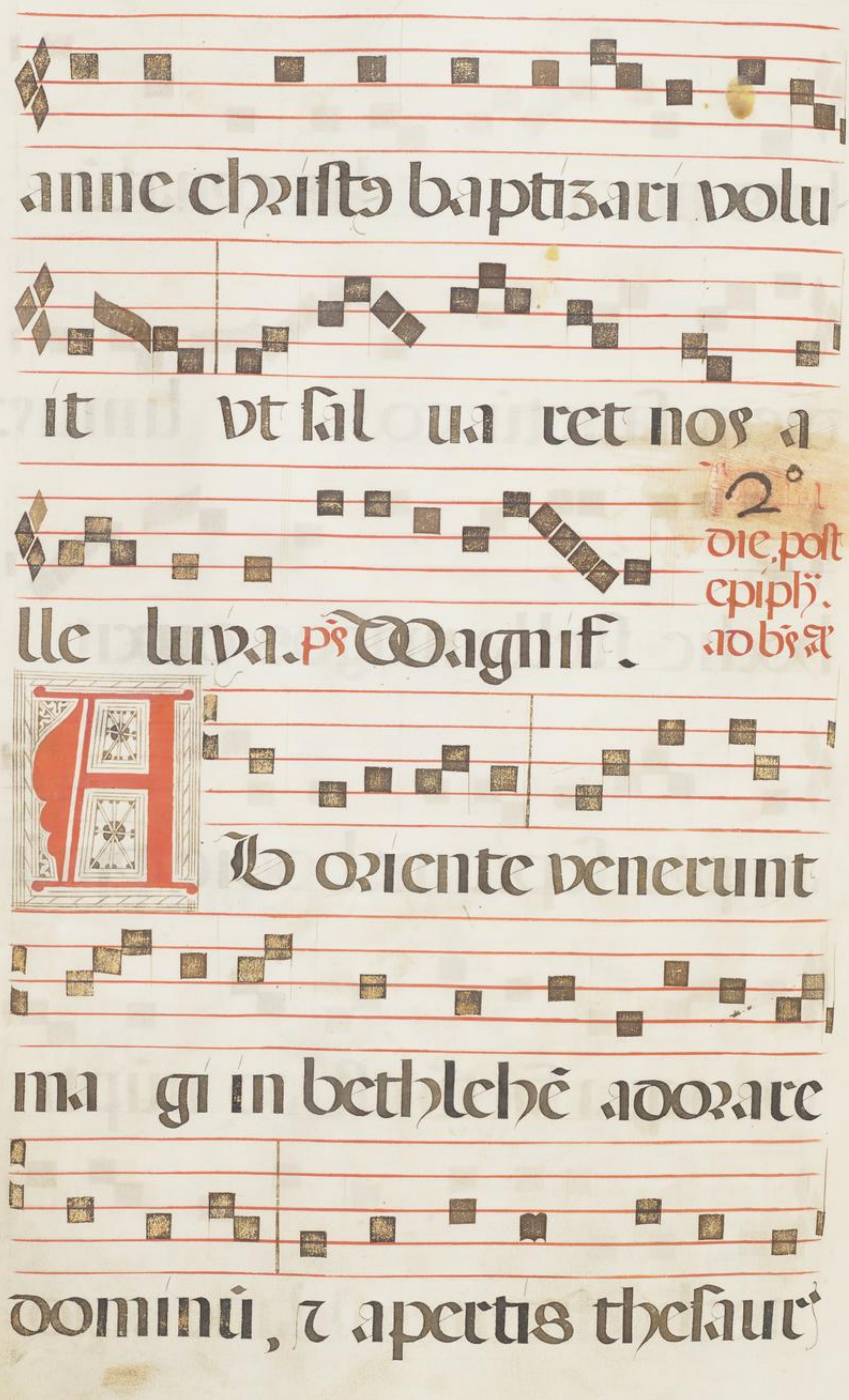
aqua facto vino letantur
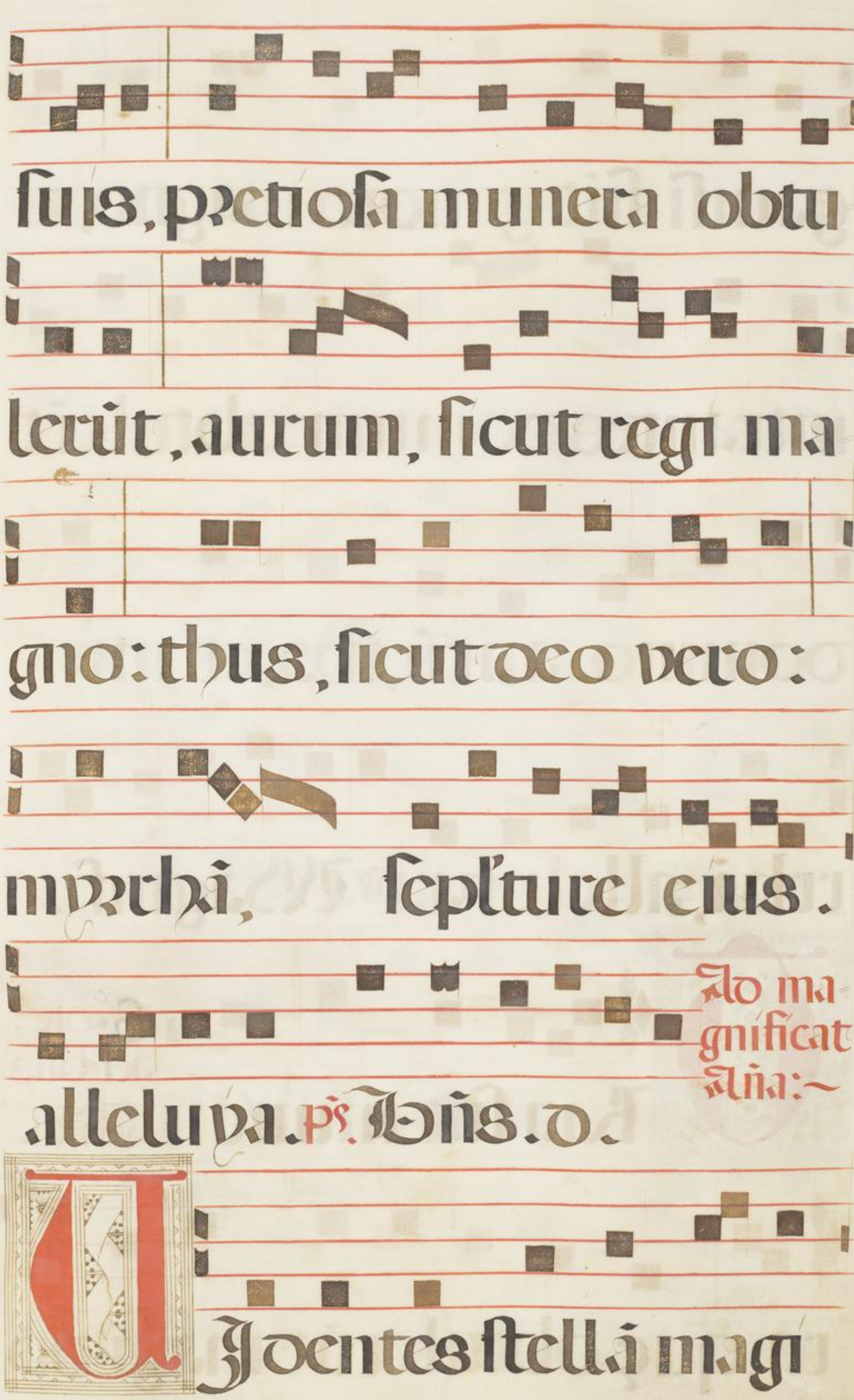
cōuiue. alleluya. ps. Bns. o.
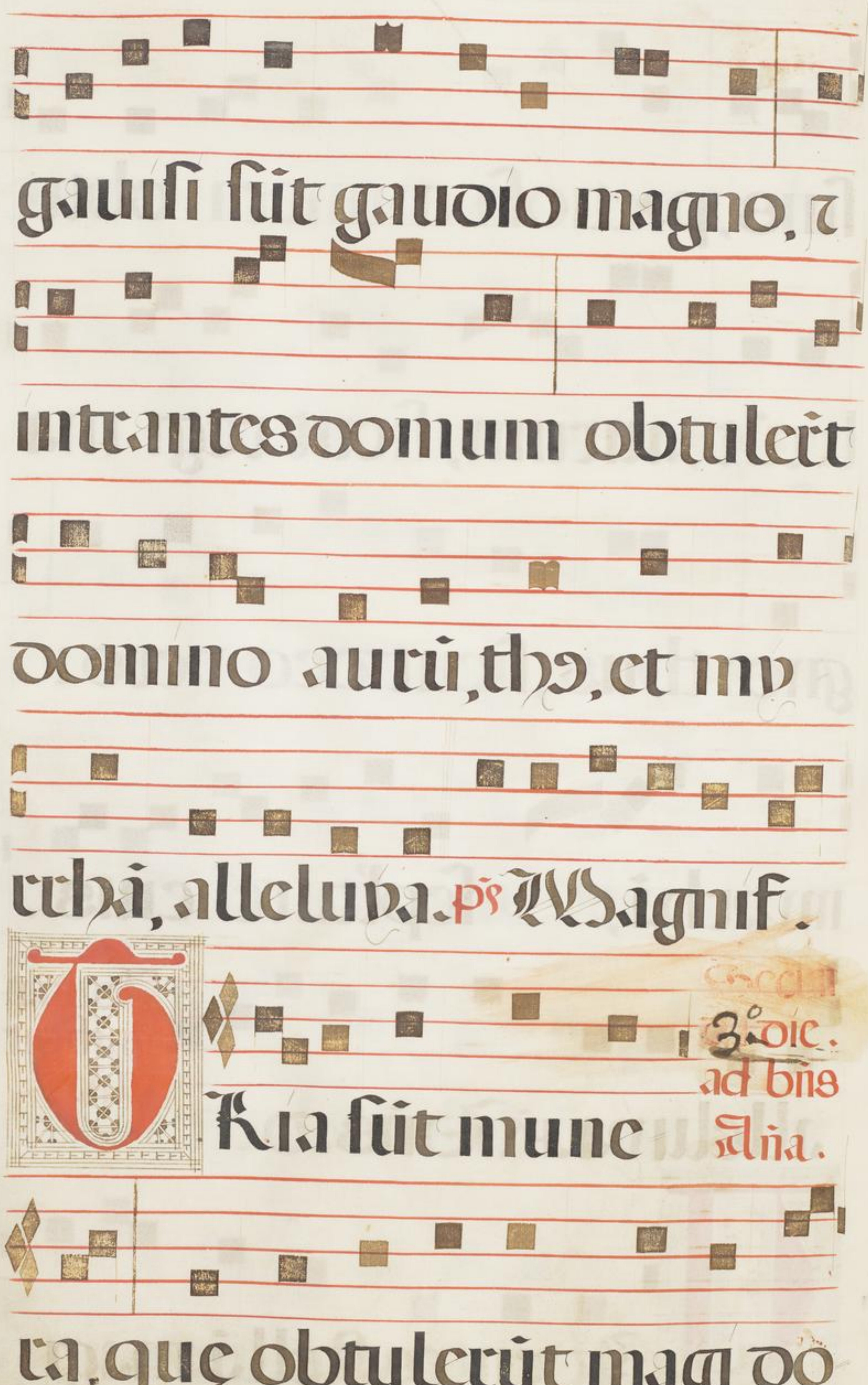
In scdis vs. Añ. Ate l'.
ps. d dnica. Hy. Host.
V. Reges thar. R. Reg.
Ad magnif. Aña.
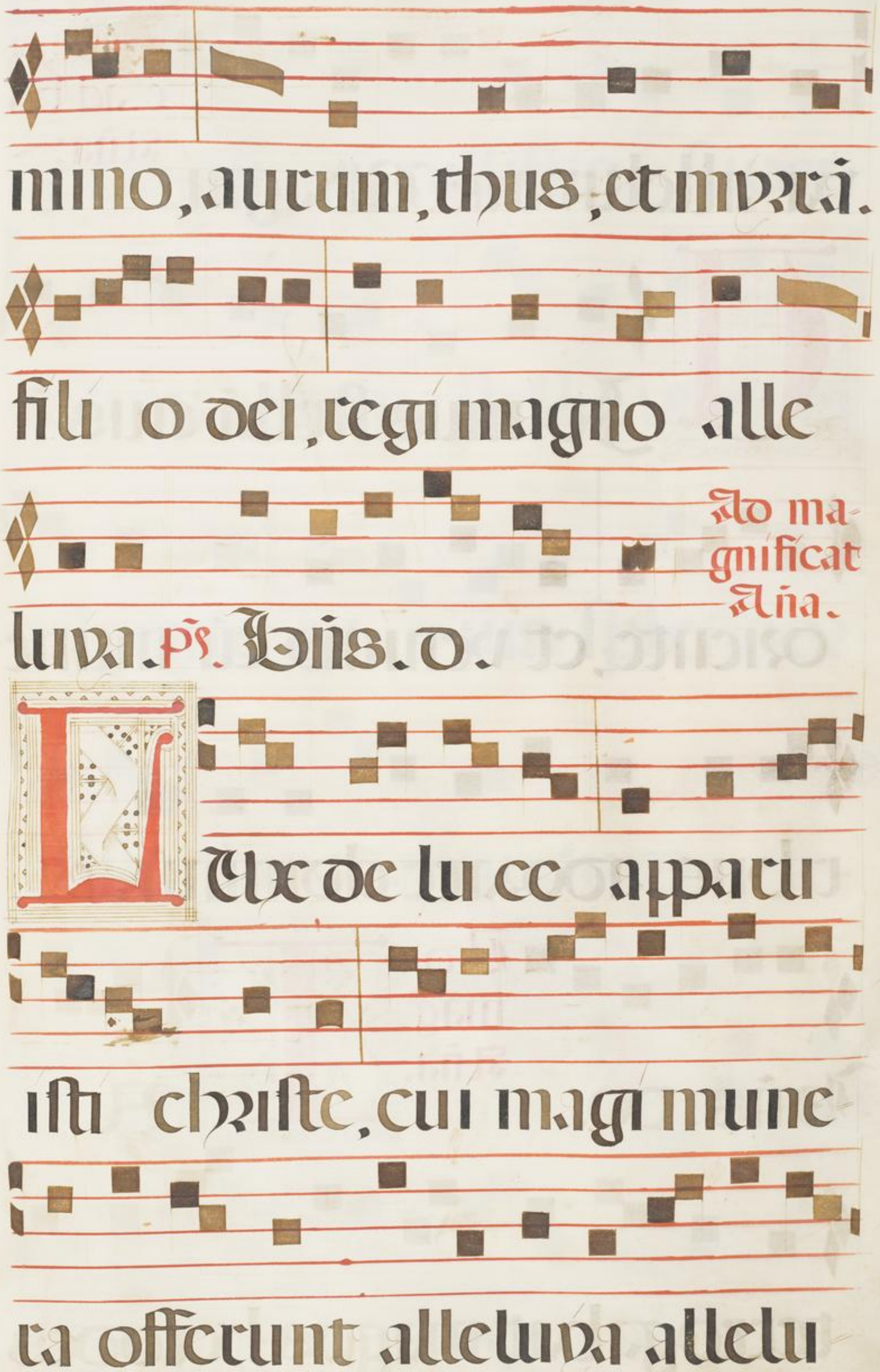
T Ri
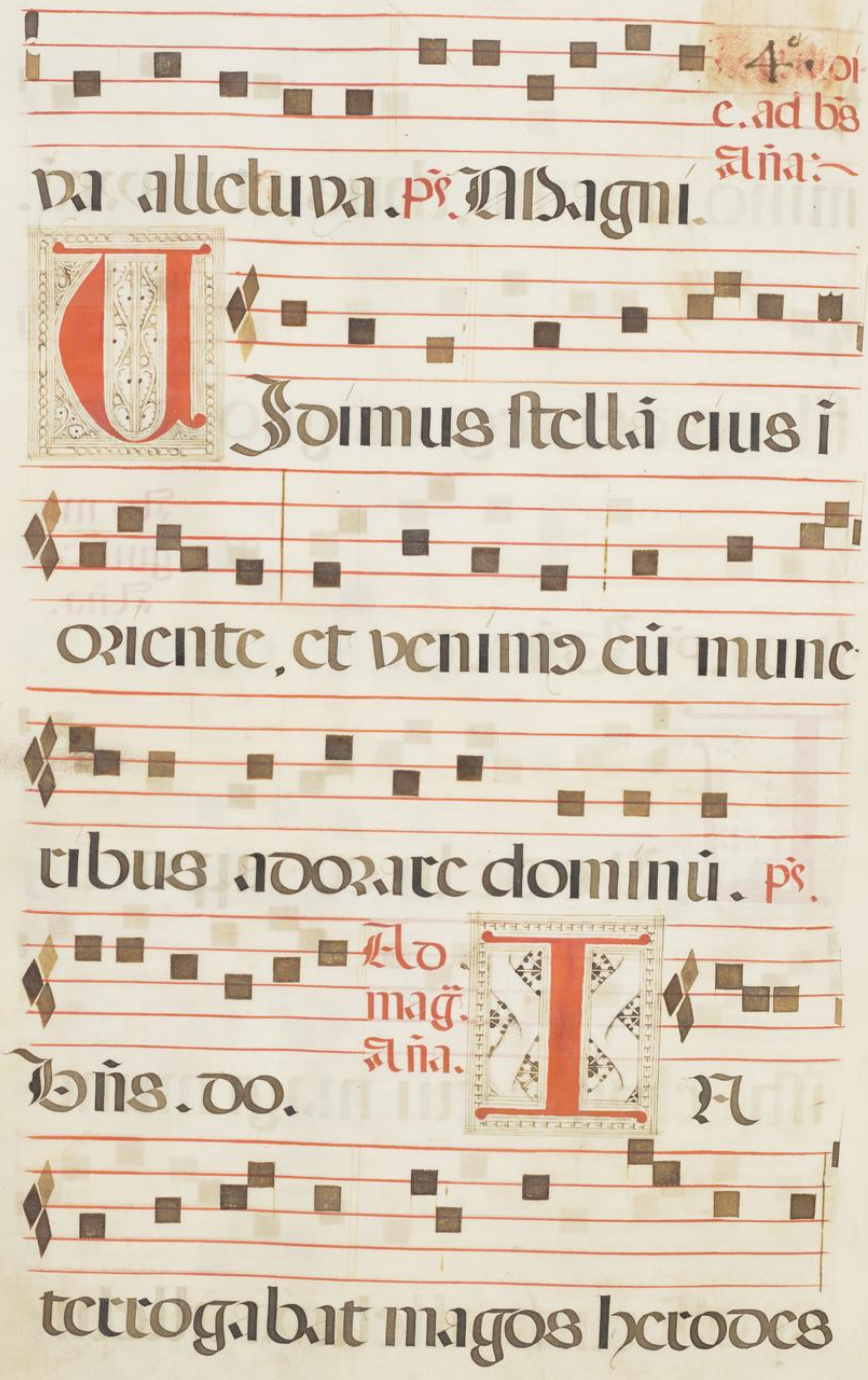

bus mira culis ornatū
diem ſanctū co limus:
hodie ſtella magos duxit
ad pre ſepium: hodie vinū
ex aqua factū eſt ad nupti
as: hodie in jordane a io
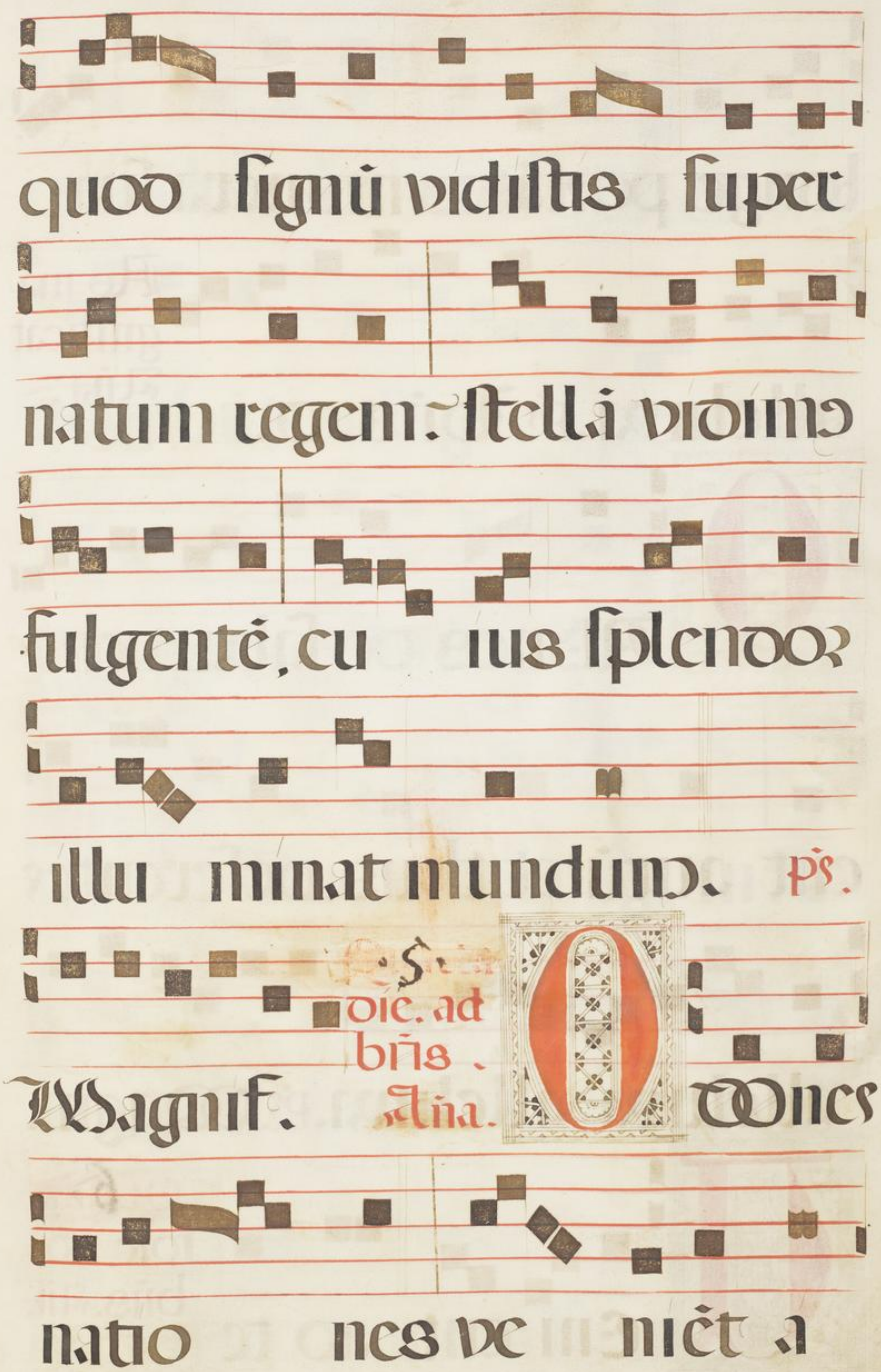

anne christo baptizari volu
it ut sal ua ret nos a
lle luya. Ps Magnif.
2° die, post epiph. ad bñ añ
Ab oriente venerunt
ma gi in bethlehē adorare
dominū, et apertis thesaur
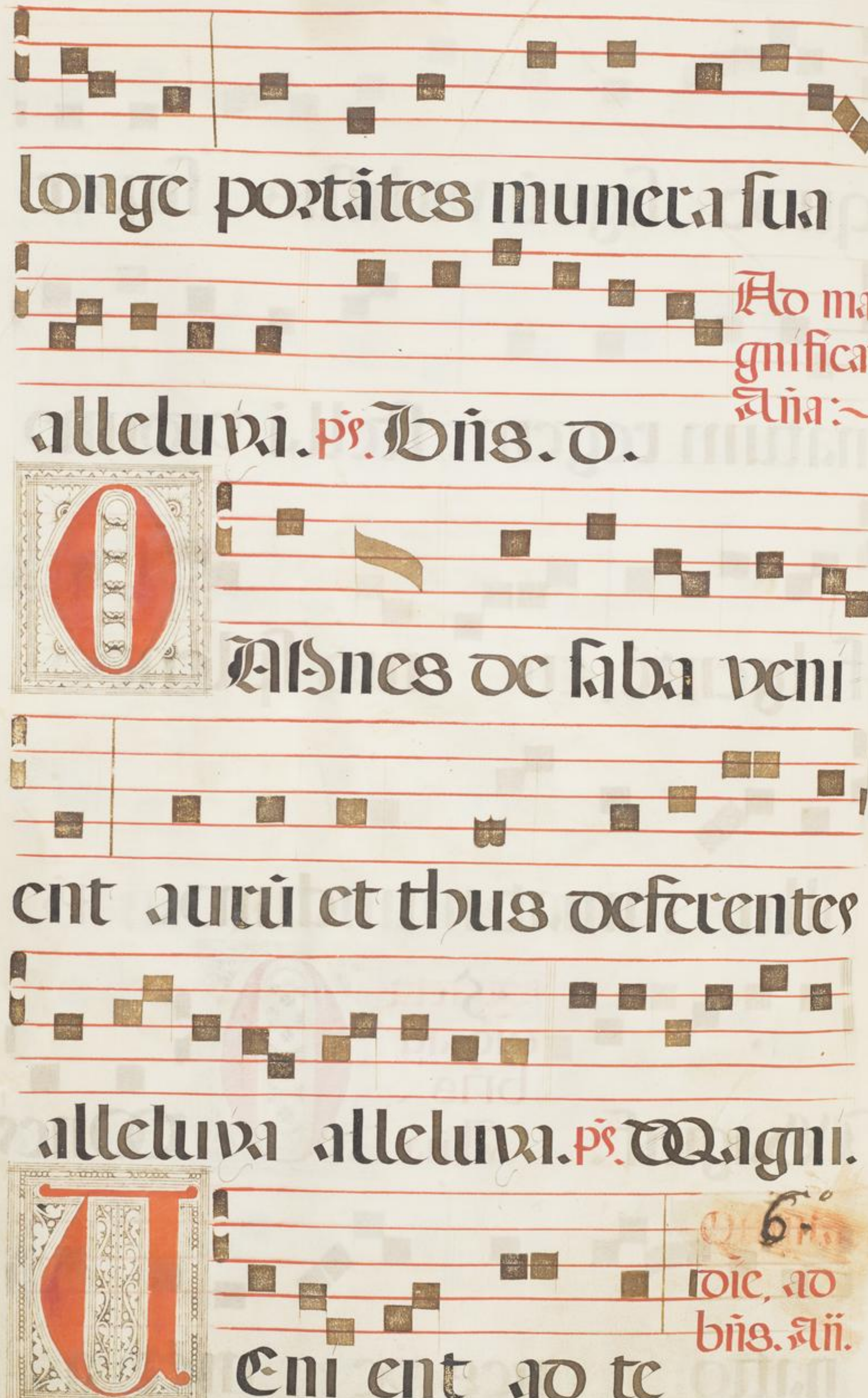

ſuis, pretioſa munera obtu
lerũt, aurum, ſicut regi ma
gno: thus, ſicut deo vero:
myrrhi, ſepl'ture eius.
Ad magnificat Aña:~
alleluya. Ps. Dñs. d.
Videntes ſtellã magi
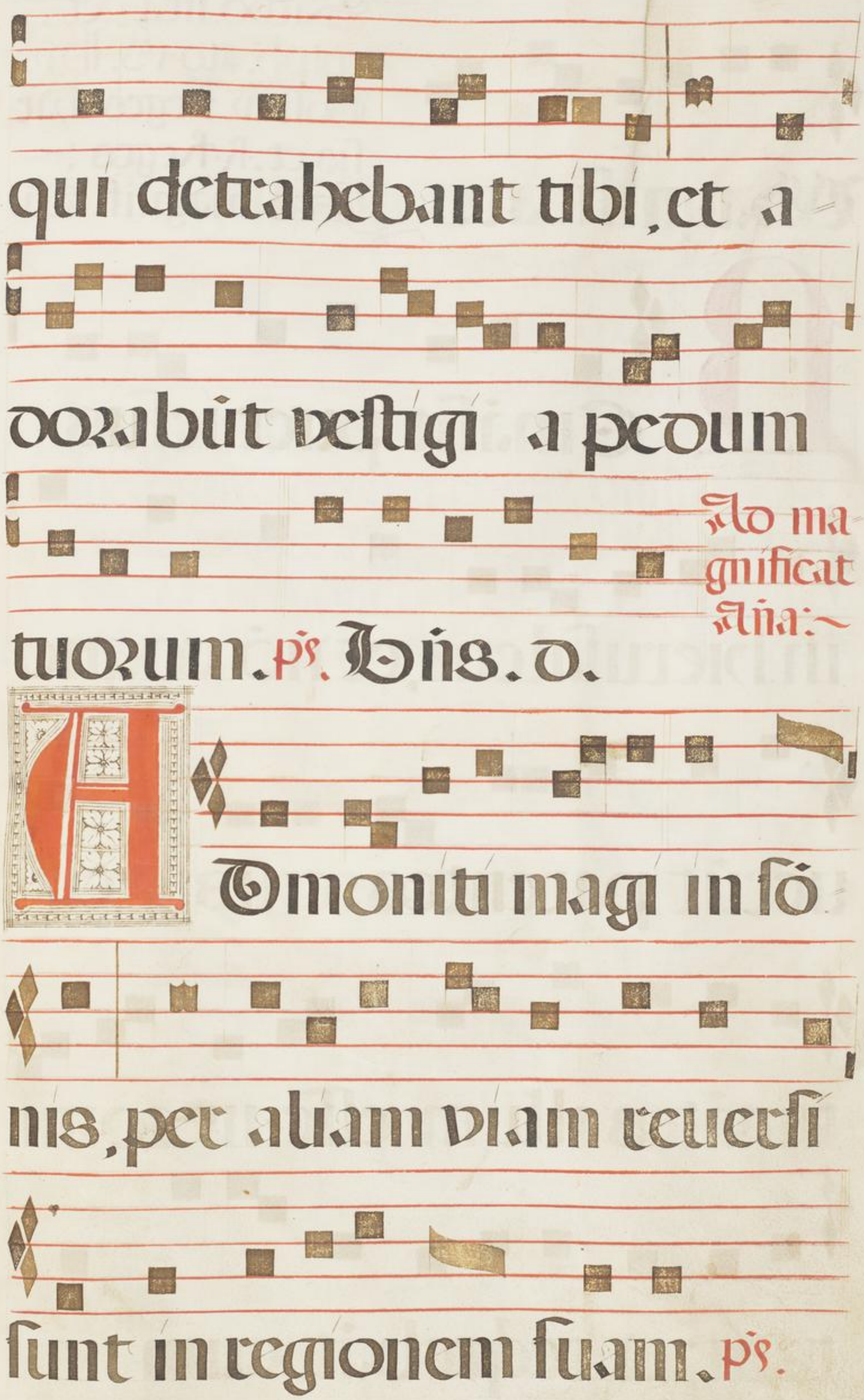

gauisi sũt gaudio magno, et
intrantes domum obtulerũt
domino aurũ, thꝰ, et my
rrhã, alleluya. Ps Magnif.
Tria sũt mune
ra, quę obtulerũt magi do
3º dic. ad bñs Aña.

mino, aurum, thus, et myrrã.
fili o dei, regi magno alle
luya. Ps. Dñs. d.
Ad magnificat Aña.
Lux de lu ce apparu
isti christe, cui magi mune
ra offerunt alleluya allelu

4. voi
c. ad bs
aña:
ra alleluya. Ps. Magni
Vidimus stellā eius ī
oriente, et venim9 cū mune
ribus adorare dominū. Ps.
Ad
mag.
aña.
Bns. do.
In
terrogabat magos herodes

quod ſignũ vidiſtis ſuper
natum regem: ſtellã vidimus
fulgentẽ, cu ius ſplendor
illu minat mundum. Ps.
Magnif.
die. ad
b'ris.
Aña.
Omnes
natio nes de niẽt a

longe portātes munera sua
Ad magnificat Aña:~
alleluya. Ps. Dñs. d.
Omnes de Saba veni
ent aurũ et thus deferentes
alleluya alleluya. Ps. Magni.
6°
die, ad
bñs. Añ.
Veni ent ad te

qui detrahebant tibi, et a
dorabūt vestigi a pedum
tuorum. Ps. Bñs. d.
Ad magnificat Aña:~
Admoniti magi in sō
nis, per aliam viam reversi
sunt in regionem suam. Ps.

Sabbo. ifra oct. epiph. Ad vs. Hyn. Host. ℣. Reges thar sis et. ℟. Reges :— Ad magnif. Añ.

Magnificat.

Remāsit puer iesus in hierusalem, et nō cognouerūt parentes eius, existimātes illum esse in comitatu; et reqrebāt eum in

ter cognatos et notos. Ps.

Deind fit com. epiph. p an. q occurrit secundu ordine. V. Omnes de sab venient: all.

Magnificat.

Dnica infra octavam epiph. omnia sicut in epiph. preter an. ad bs. q est. Remansit ut i vs. Deind com. epiph. Hodie. V Omnes de. Ad vs. an. Ante lucif. Hy. Host. V Reges th. Ad mg. an:~

Fili quid fecisti nobis sic: ego et pater tuus do len tes querebam9 te,

quid est qd me querebatis?

nesciebatis quia in ijs que

patr' mei sunt, oportet me

esse. Ps. Magnificat.

Deinde fit cōm. de epph. Tribꝫ mirācul. ṽ Oēs d̄ sab

In octaua epiphanie. in j. vs. et mt ōnia vt i vgili

Sabbo pmo post octauā epiph. ad vs. ōnia vt i psal. ad mg. añ. hec est, q fuat vsqꝫ ad septuagessimā i sabb
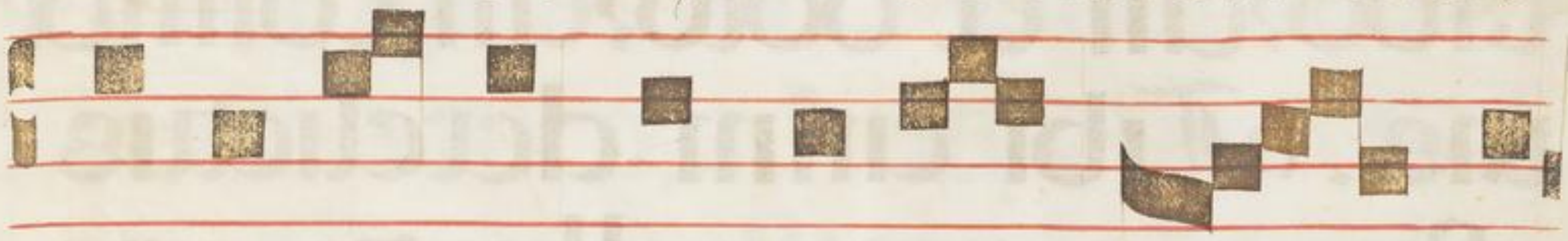
Suscepit de us ista
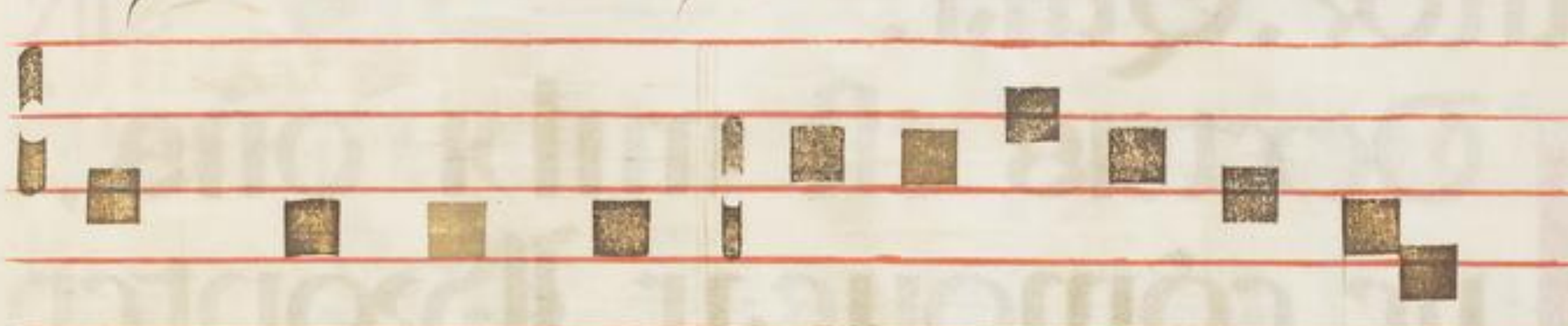

el puerum ſuũ ſicut locutꝰ

eſt ad abrahã et ſemen eius

exaltare humiles vſ qꝫ

in ſeculum. pſ. Magnif. ṽ Ueſ perti na oꝛ. ℟ et.

Dñica iij. poſt epph. in i n. ℟.

Domine ne in ira tua arguas me, neqꝫ in furore tuo corripias me, Miſerere mei dñe, qm̃ infirmꝰ ſũ. ṽ. Timoꝛ et tremoꝛ venerũt ſuper me

et cōtexerūt me tenebre. Miſerere mei. ℟.

Deus, qui ſedes ſuper thronum, et iudicas eq̃tatem, eſto refugiū pauperū in tribulatione: Quia tu ſolus laborem et dolorem conſideras. ℣. Tibi enim derelictus eſt pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia. ℟.

A dextris eſt mihi dn̄s, ne cōmouear, Propter hoc dilatatum eſt cor meū, et exultauit lingua mea. ℣. Dn̄s pars hereditatis meę, et calicis mei. Propt̄ hoc. Glor. Propt̄. In ij. n̄. ℟.

Notas mihi feciſti dn̄e vias vite: Adimplebis

me letitia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq; in finē. ℣. Tu es, qui restitues hereditatē meā mihi. Adim. ℟.
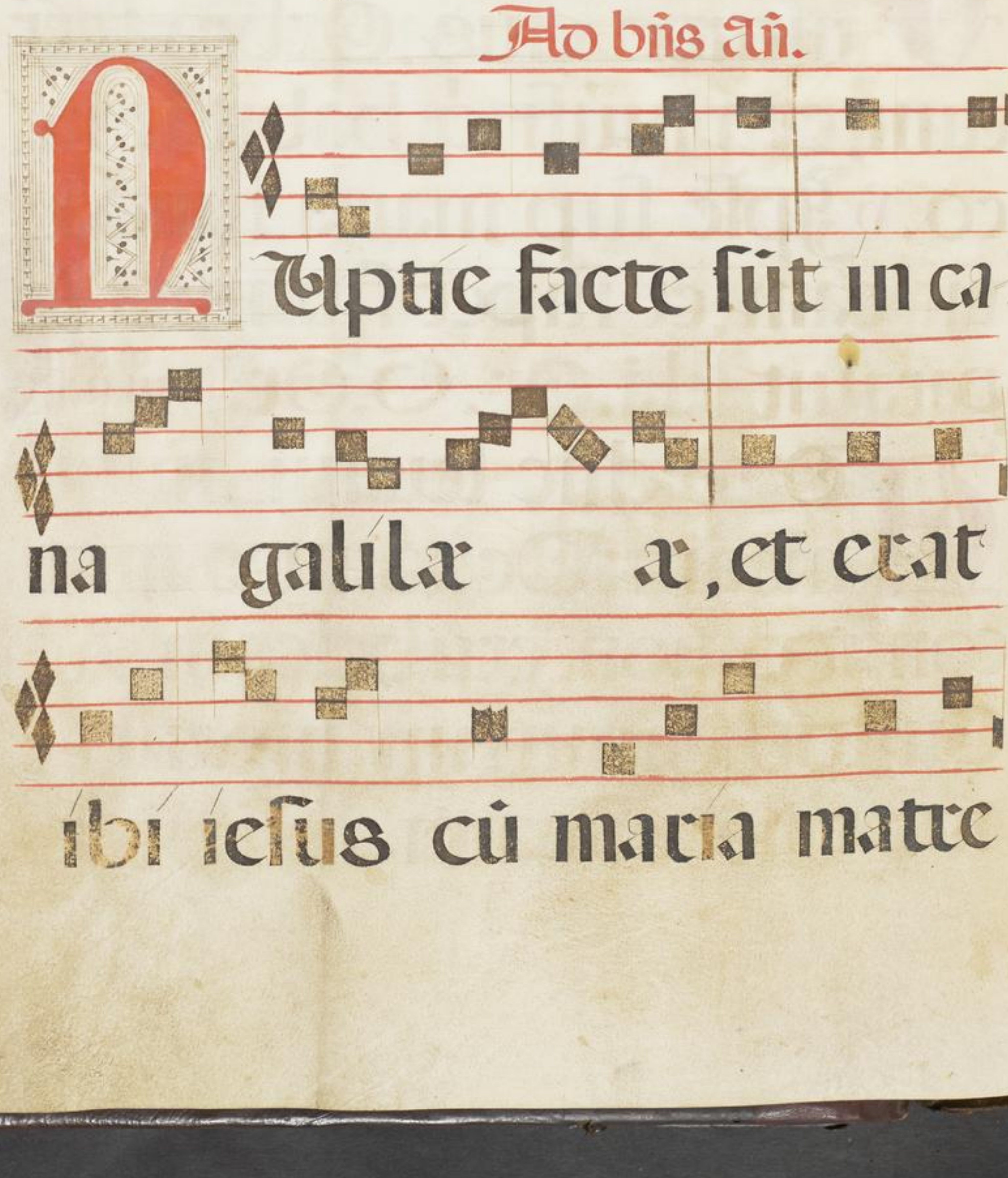
Diligam te, dn̄e virtꝰ mea, dn̄s firmamentū meum, Et refugiū meū. ℣. Liberator meꝰ, ds̄ meꝰ, adiutor meꝰ. Et ℟.
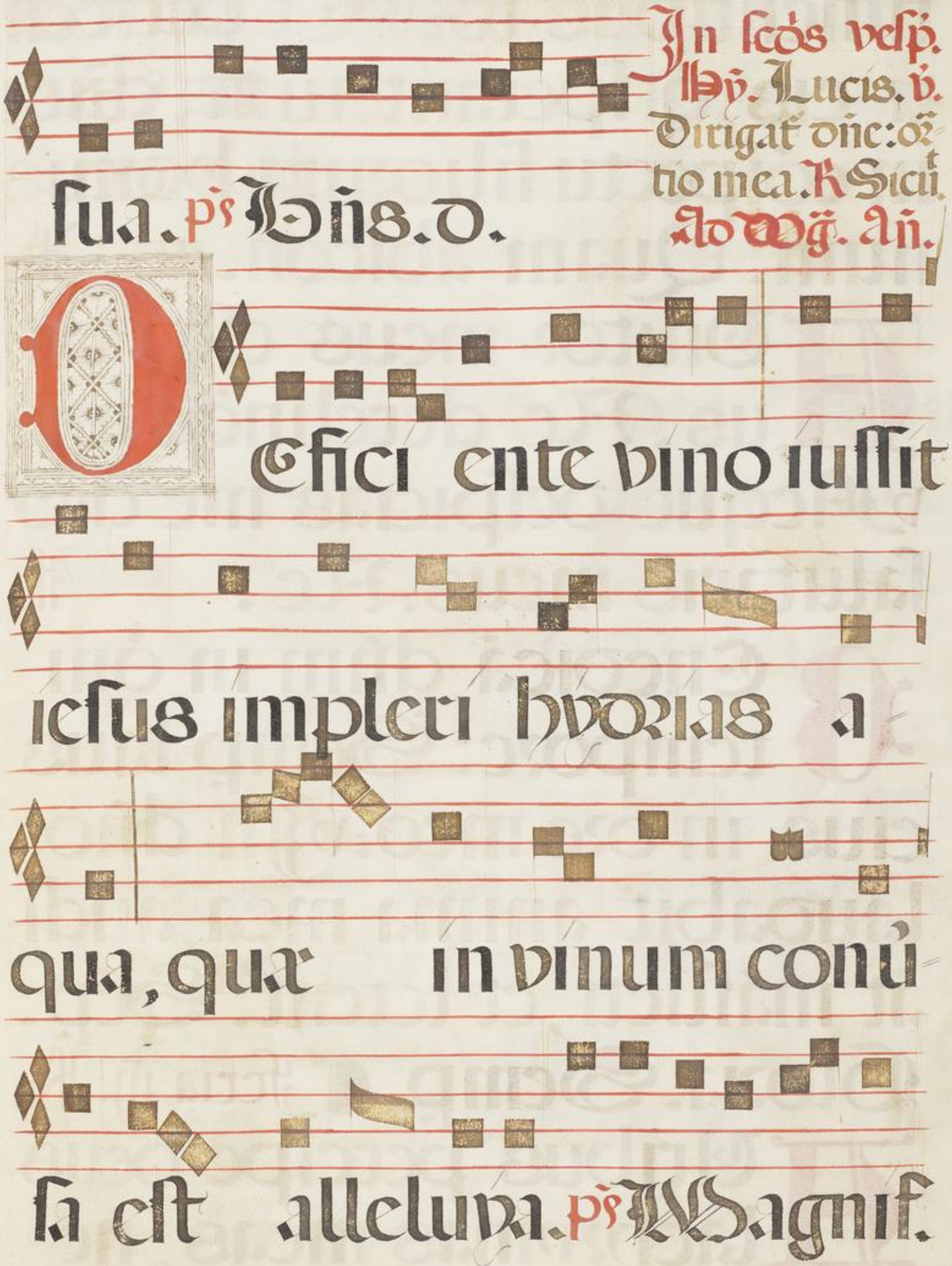
Domini est terra, et plenitudo eius, Orbis terrarum, et vniu̇ſi, q̇ habitāt in eo. ℣. Ipſe ſup maria fundauit eam, et ſuper flumina p̄parauit illā. Or. S. Or. In iij. n. ℟.

Ad te dn̄e leuaui animā meam: Deus meꝰ in te confido, non erubeſcam. ℣. Cuſtodi animam meam, et eripe me. Deꝰ m. ℟.

Duo ſeraphim clam̄bat,
alter ad alterum: San-
ctus, ſc̄tus, ſc̄tus, dñs deus
ſabaoth: Plena eſt ōis t̄ra
glīa eius. ℣ Tres ſunt, qui
teſtimoniū dant in celo: p̄
ter, verbum, ⁊ ſpirit9 ſc̄tus;
et hi tres vnum ſunt. Sc̄t9.
Gloria. Plena.

Ad bñs añ.

Quam magna mul titudo dlcedinis tue dñe: Quam abscondisti

Feria ij. R.

timentibus te. ℣ Et perfeciſ
ti eis, q̃ ſperant in te, dñe,
in cõſpectu filiorum homi-
num. Quam abſcon. ℟

Adiutor meus eſto de-
us. Ne derelinq̃s me.
℣ Neque deſpicias me deus
ſalutaris meus. Ne. ℟

Benedicã dñm in õni
tempore: Semꝑ laus
eius in ore meo. ℣ In dño
laudabit̃ anima mea, audi-
ãt mãſueti, et letent̃. Sẽꝑ.
Gloria. Semꝑ. ¶ Feria iiij. ℟

Auribus percipe deus
lachrymas meas, ne
ſileas a me, remitte mihi:
Quoniam incola ego ſum
apud te, et peregrinus. ℣ Cõ-

placeat tibi, vt eripias me: domine ad adiuuandū me festina. Quoniam. ℟.

STatuit dn̄s supra petrā pedes meos, et direxit gressus meos deus: Et misit in os meum canticū nouū. ℣. Exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie. Et misit in os. ℟.

EGo dixi, dn̄e miserere mei. Sana animā meā, qꝛ peccaui tibi. ℣. Ab ōnibꝫ iniquitatibus meis eripe me dn̄e. Sana. Gl'. Sa. Fr̄ iiij ℟.

NE perdideris me cum iniq̄tatibꝫ meis: Neque in finem iratus reserues mala mea. ℣. Non intres in judi-

cium cũ ſuo tuo dñe. Alleꝗ. ℟.
PAratum cor meũ deus, paratum cor meũ: Cantabo, et pſalmũ dicam dño.
℣. Exurge glĩa mea, exurge pſalterium, et cithara, exurgam diluculo. Cantabo. ℟.
ADiutor meus tibi pſalli, quia deus ſuſceptor meꝰ es, Deus meus, miſcordia ꝫ mea. ℣. Letabor, et exultabo ĩ te: pſallam nomini tuo altiſſime. Deus. Gl̃. Deo. Iſr̃ ℣. ℟.
DEus in te ſperaui, dñe non confundar in eternum: in iuſtitia tua libera me. Et eripe me. ℣. Inclina ad me aurem tuam, et salua me. Et eri. ℟.

R Epleatur os meũ lau
de tua, vt hẏnum dicã
glorie tue, tota die magnitu
dinem tuam: noli me proij
cere in tempore ſenectutis.
Dũ defecerit in me vtꝰ mea,
ne derelinqˉs me. ỽ Gaude
bunt labia mea, cũ cantaue
ro tibi. Dum. ℟.

G Audebũt labia mea cũ
cantauero tibi: Et ani
ma mea quã redemiſti dñe.
ỽ Sed et lingua mea medi
tabitur iuſtitiam tuã, tota
die laudẽ tuã. Et. G. Et. ꝯfr vij ℟.

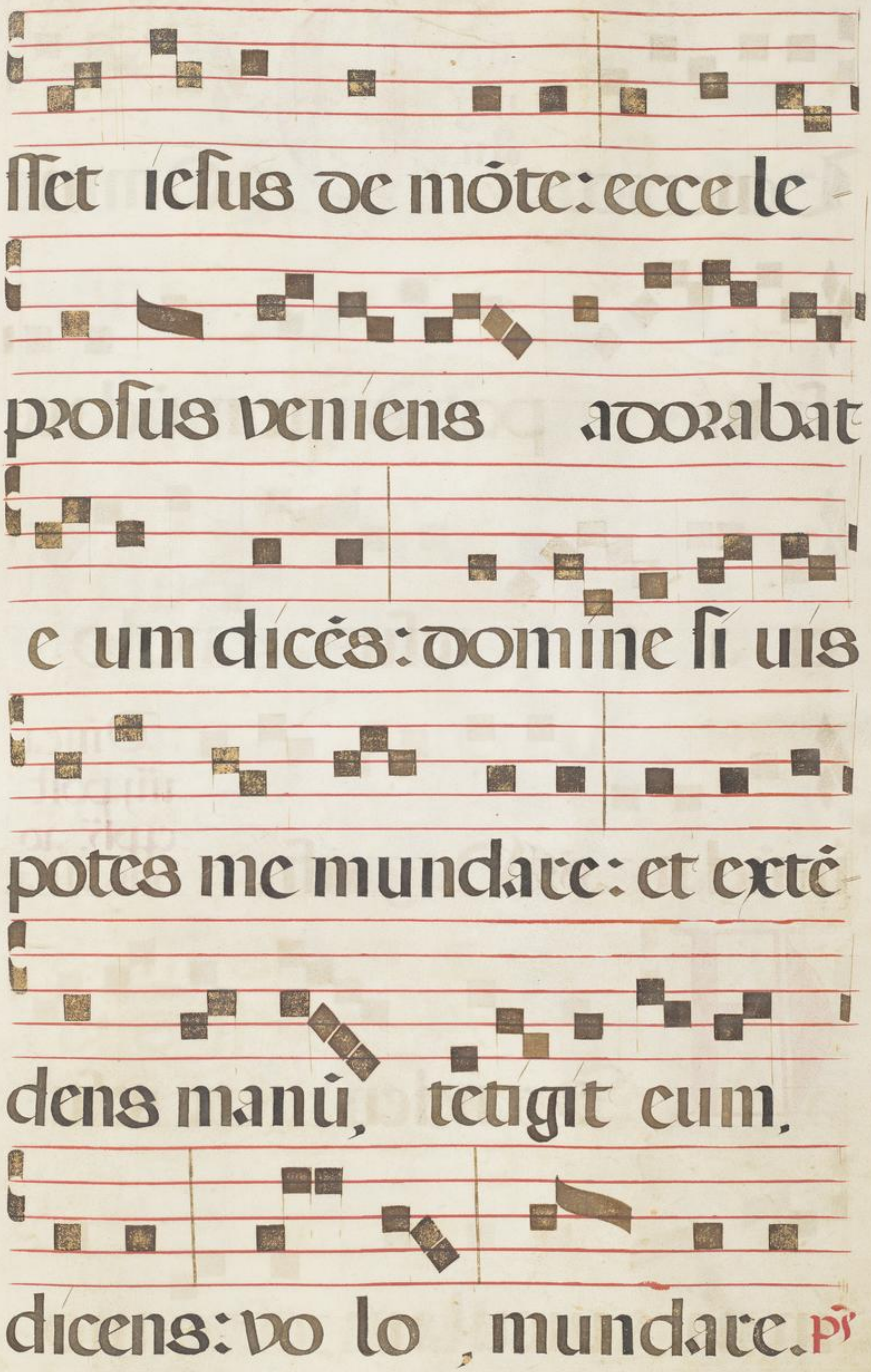
C Onfitebor tibi dñe deo
in toto corde meo, et
honorificabo nomẽ tuũ in
eternum. Quia miſercordia tũ
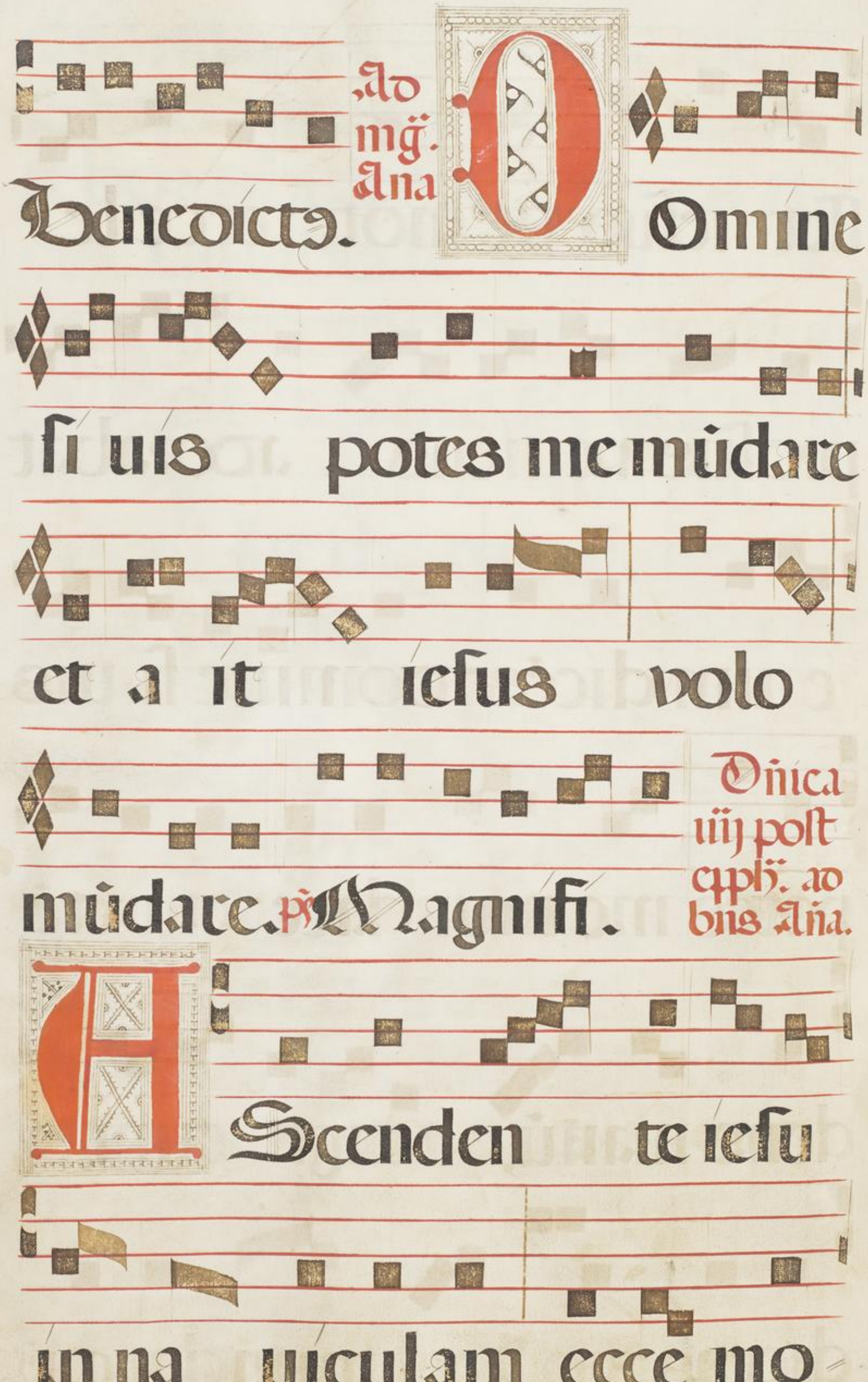
dn̄e, magna eſt ſuper me. ℣.
Deus meus es tu, ⁊ confi
tebor tibi: deus meus es tu,
et exaltabo te. Quia. ℟.
MIſericordia tua, dn̄e magnā
eſt ſup̄ me, Et liberaſti
animā meam ex inferno īfe
riori. ℣. In die tribulationis
mee clamaui ad te, quia ex
audiſti me. Et li. ℟.
FActus eſt mihi dn̄s in
refugiū, Et deus meus
in auxiliuz ſpei mee. ℣. Eri
puit me de inimicis meis
fortiſſimis, ⁊ factus eſt dn̄s
protector meus. Et. Gl'. Et.
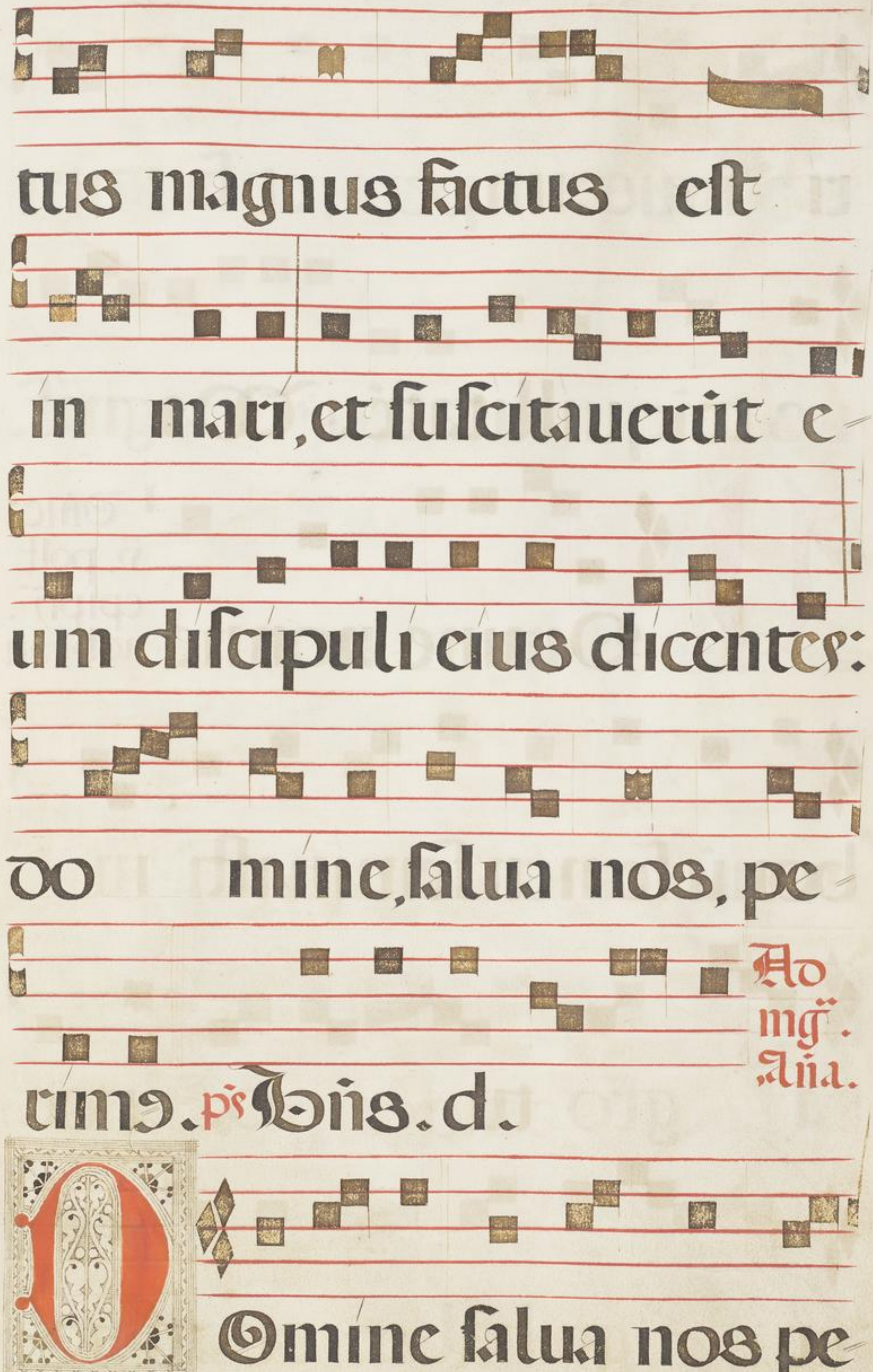
Dn̄ica tertia post eph. Ad vn̄s añ.
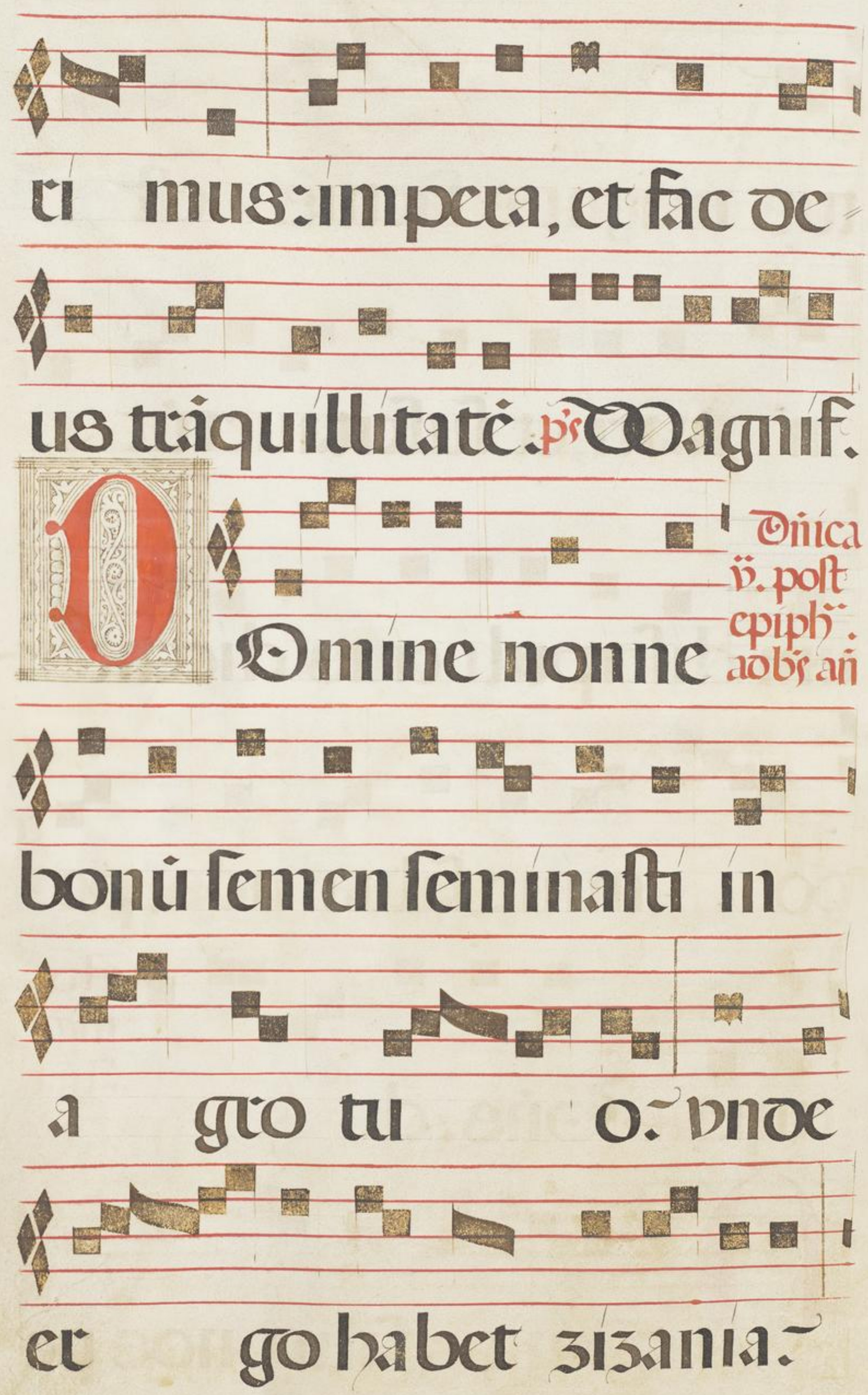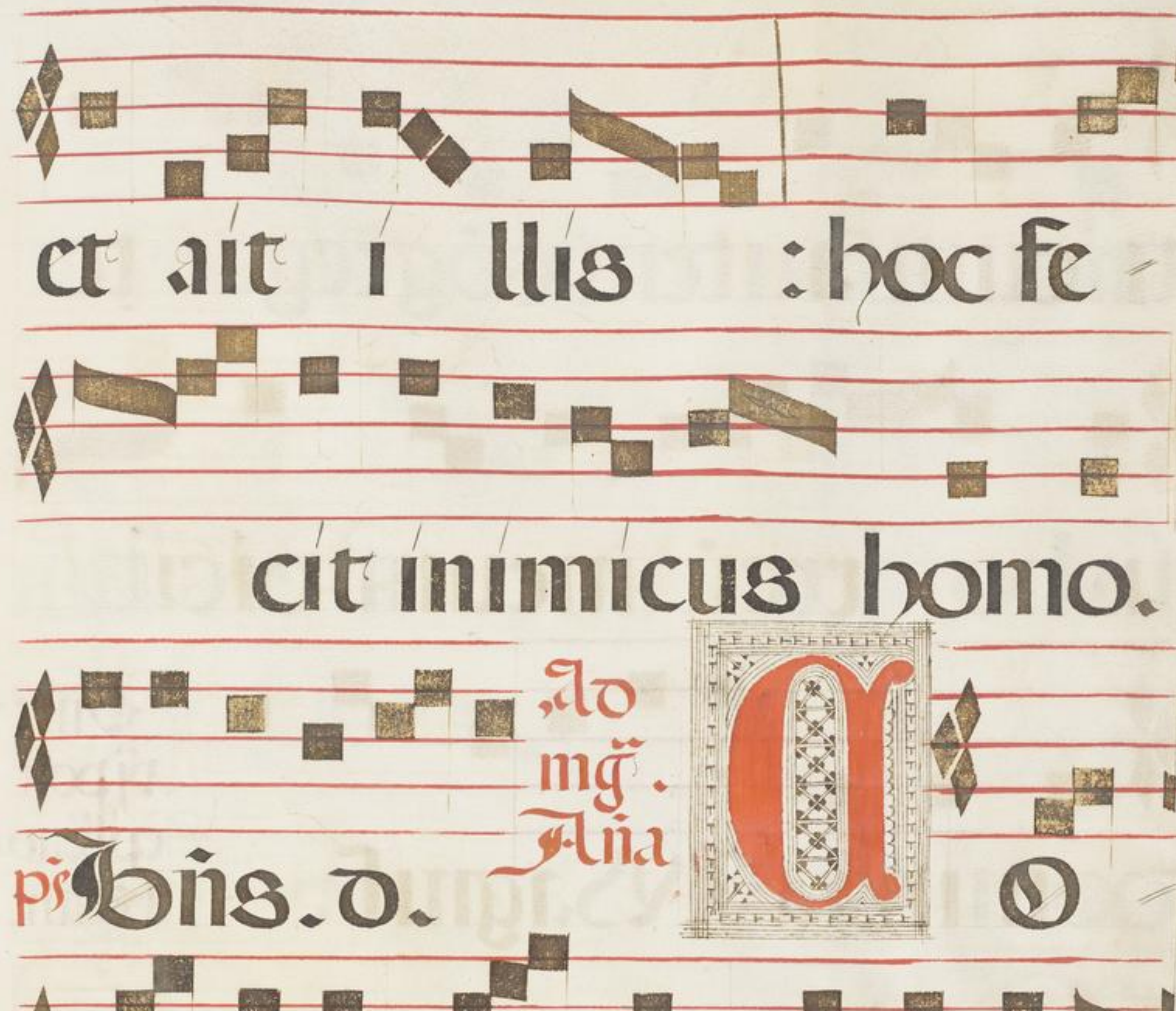

CUm deſcendi
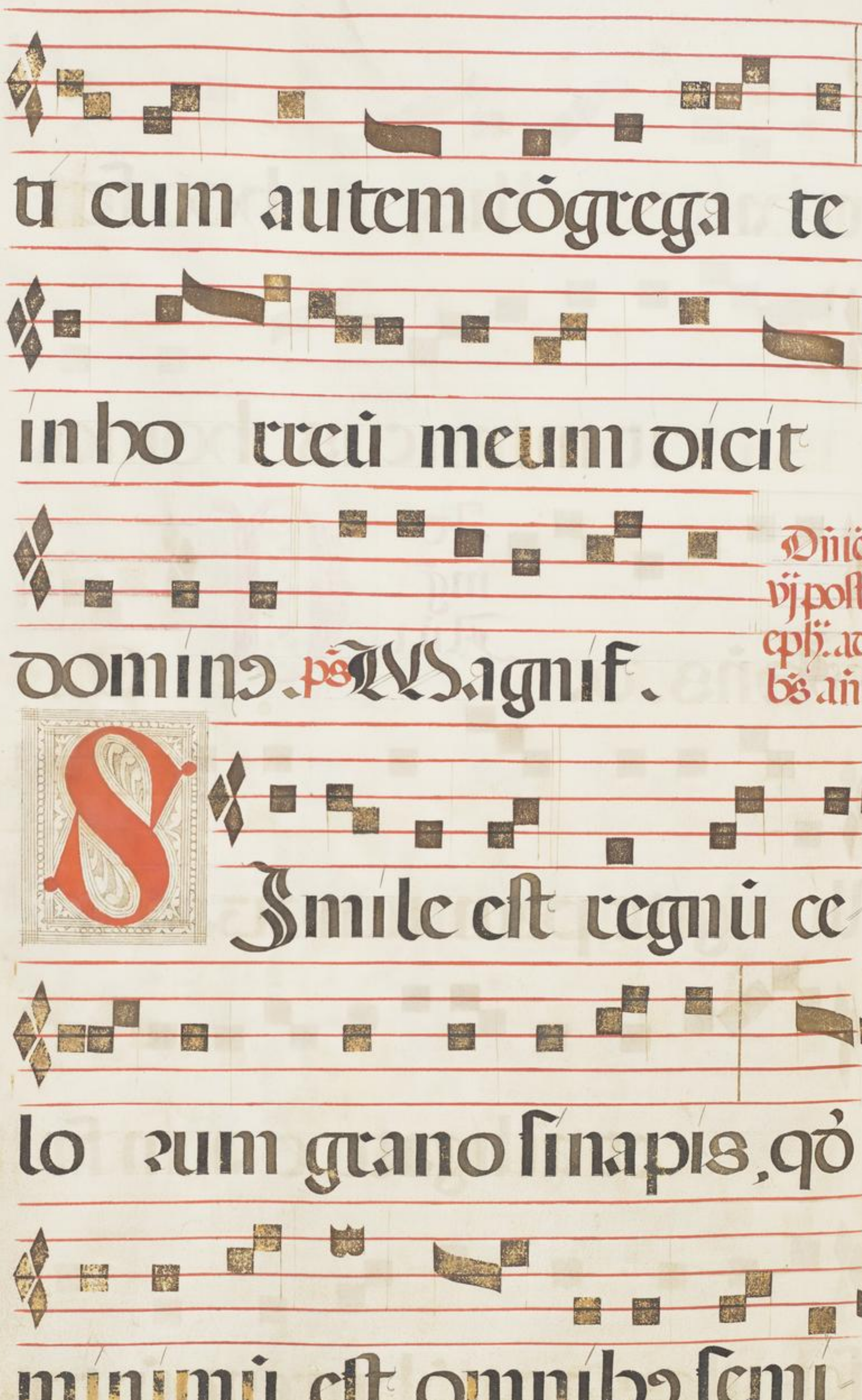

ſſet ieſus de mõte: ecce le
proſus veniens adorabat
e um dicẽs: domine ſi uis
potes me mundare: et extẽ
dens manũ, tetigit eum,
dicens: vo lo, mundare. Ps

Ad mg. Ana
Benedicts. Domine
si uis potes me mũdare
et ait iesus volo
mũdare. ps Magnifi.
Dñica iiij post epph. ad bns Ana.
Ascenden te iesu
in na uiculam, ecce mo

tus magnus factus eſt
in mari, et ſuſcitauerũt e
um diſcipuli eius dicentes:
do mine, ſalua nos, pe
rimus. ps Dñs. d.
Ad mg. Aña.
Domine ſalua nos pe

ri mus: impera, et fac de
us trãquillitatẽ. Ps Magnif.
Dñica v. poſt epiph. ad bs añ
Domine nonne
bonũ ſemen ſeminaſti in
a gro tu o. Unde
er go habet zizania.

et ait illis: hoc fe
cit inimicus homo.
ps Dñs. d.
Ad mg. Aña
C o
lli gite primum zizania
et alligate ea in fa
sciculos ad cõburendũ: tri

ti cum autem cõgrega te
in ho rreũ meum dicit
dominꝯ. ps Magnif.
Dñic vj poſt eph. ad vs an.
S Imile eſt regnũ ce
lo ꝛum grano ſinapis, q̄d
minimũ eſt omnibꝯ ſemi

nibꝰ: cũ autẽ creuerit, ma

ius est õnibus oleribus. Ps.

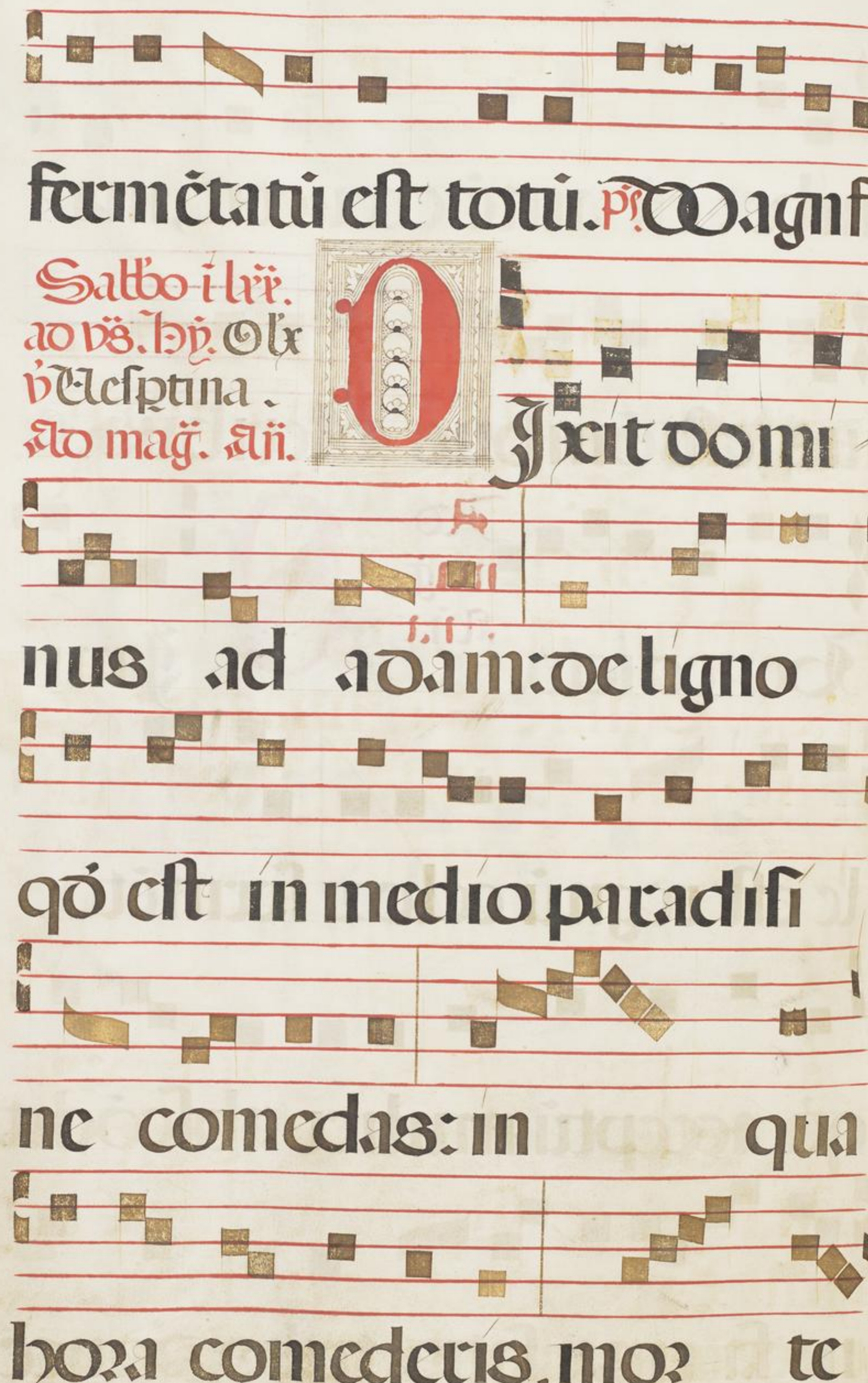
Ad mag. Aña

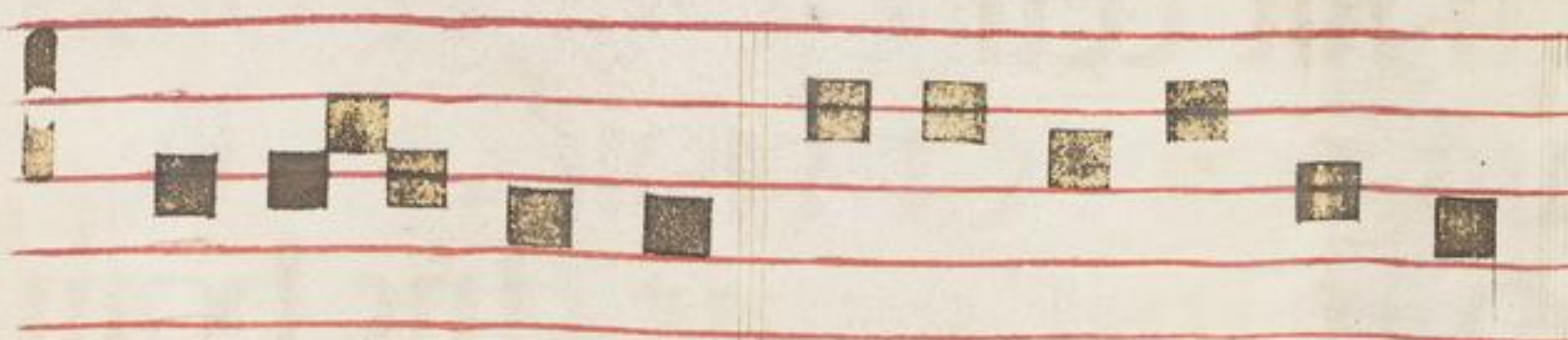
Benedictꝰ. Simi

le est regnũ celoꝝ fermẽto,

qđ acceptũ mulier abſcõdit

in fa rina ſatis tribꝰ, donec

fermētatū eſt totū. Ps. Magnif.
Sabbo i lxx. ad vs. hy. O lux v. Vespertina. Ad mag. An.
Dixit dominus ad adam: de ligno
qđ eſt in medio paradiſi
ne comedas: in qua
hora comederis, mor te

Dñica jn lxx. ad ĩitu. jnvitatorium:~

mori eris. ps Magnif.

PReoccupemus faciem do-
mini: Et in pſalmis jubile-
mus ei. ps Ve. Hy. Primo. Jn j n. R.
IN principio creauit deus
celum et terram, et fecit
in ea hominẽ: Ad imaginẽ, et
ſimilitudinez ſuam. V. Formauit
igitur deus hominem de limo
terre, et inſpirauit in faciem eius
ſpiraculum vite. Ad. R.
IN principio creauit deus
celum et terrã, et ſpiritus
dñi ferebatur ſuper aquas: Et
vidit deus cũcta que fecerat
et erant valde bona. V. Igitur

perfecti ſūt celi ⁊ terra, et ōnis ornatus eoꝝ. Et vidit. ℞.

Formauit igitur dn̄s homi nem de limo terre. Et inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vite, et factus eſt homo ī animā viuentē. ℣. In principio fecit deus celū et t̄ram, et plaſmauit ī ea hominē. Et. G. iiij n. ℞.

Tulit ergo dn̄s hominem, et poſuit eum in paradiſo voluptat̄: Ut operaretur, et cuſtodiret illū. ℣. Plantauerat autē dn̄s deus paradiſū voluptat̄ a principio, in quo poſuit hominem quem formauerat. Ut operaret̄. ℞.

Dixit dn̄s deus: non eſt bonū hominē eſſe ſolū:

Faciamus ei adiutoriū similem sibi. ℣. Ade vero nō inueniebatur adiutor similis sibi: dixit vero deus. Faciamus. ℟.

Immisit dn̄s soporem in adam, et tulit vnā de costis eius. Et edificauit costam, quā tulerat dn̄s de adam, in mulierem, et adduxit eam ad adam, vt videret quid vocaret eam: * et vocauit nomē eius virago, quia de viro sūpta est. ℣. Cumque obdormisset, tulit vnam de costis eius, et repleuit carnem pro ea. Et. G. Et. vocauit. iiij n. ℟.

Plantauerat autē dn̄s deus paradisum voluptatis a principio. In quo posuit hominē quem formauerat. ℣. Produ

xitq; dñs deus de humo
omne lignũ pl'chrũ visu, et
ad vescendũ suaue: lignum
etiam vite in medio paradi
si. In quo posuit. ℟

Ecce adam q̃si vnus ex
nobis factꝰ est sciēs bo
num ⁊ malum. Videte, ne
forte sumat de ligno vite, ⁊
viuat in etnũ. ℣ Fecit quoq;
dñs deus adę tunicã pelli
ceã, et īduit eũ ⁊ dixit. Vi. ℟

Ubi est abel, frater tuus?
dixit dñs ad cain: nes
cio dñe, nũquid custos fra
tris mei sum ego? et dixit
ad eũ: q̇d fecisti? Ecce vox
sanguin' fratr' tui abel cla
mat ad me de tra. ℣ Maledi

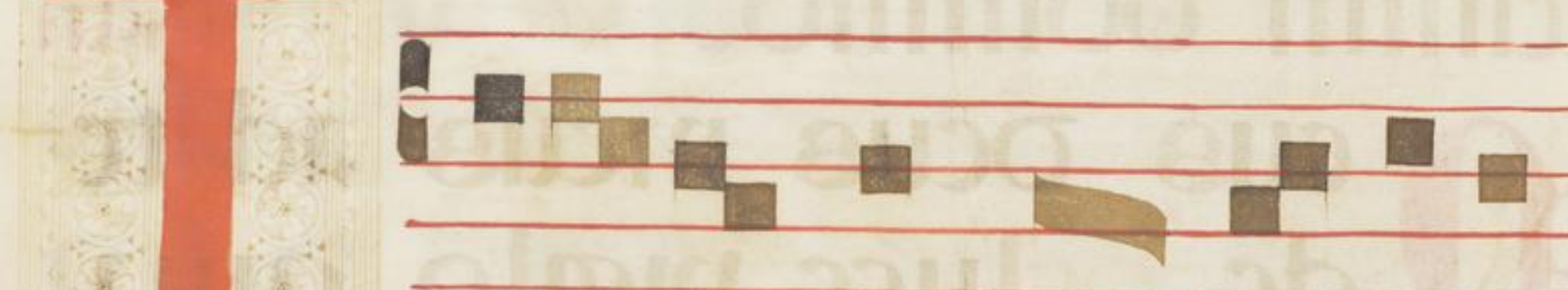
ctꝯ eius ſup terrã, quæ ape
ruit os ſuum, et ſuſcepit ſan
guinē fratris tui de manu tuā.
Ecce. Gl. Ecce. ¶ Ad laudes. Aña.
Miſerere mei deꝯ, et a deli
cto meo mūda me, quia
tibi ſoli peccaui. ps Miſere. Añ
Confitebor tibi, quoniam
exaudiſti me. ps Confi
temini domino. Añ
Deus deus meus ad te
de luce vigilo, quia
factꝯ es adiutor meꝯ. ps Ds. Añ
Benedictꝯ es in firmamē
to celi, et laudabilis in
ſecula, deus nr̄. ps Bñc. Añ
Laudate domi
num de celis
ps Ipſum:

Hy Eterne. V.
Dñe refugiū:
factꝯ es nob. R.
A generatione: i pgeni
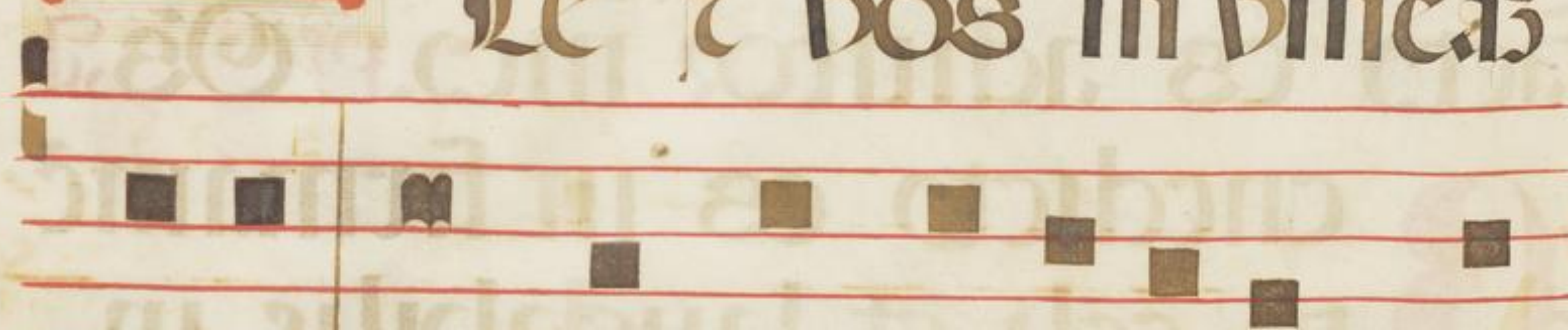
Ad bñs. añ.

Simile eſt regnũ celorũ homini patrifamilias, q̃ exijt primo mane cõducere operarios in vineam ſuam, dicit dñs. ps Bñs d. Ad pmã ã.
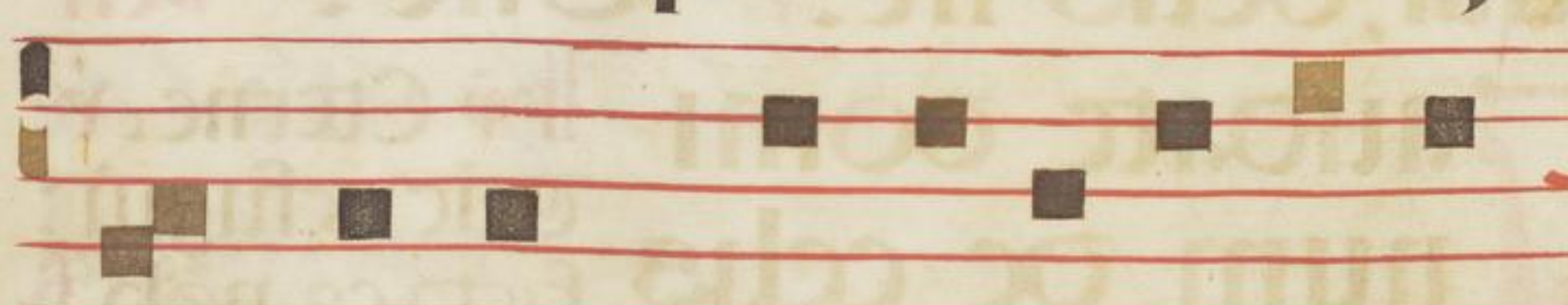
Conuentione autẽ facta cum operarijs ex denario diurno, miſit eos ĩ vineam ſuã. ps Deus ĩ no. Ad iij ã.

Ite z vos in vineaz

meam, et qd iuſtũ fuerit, da

bo vobis. ps Legem po. Ad vj. Añ

QUid hic ſtatis tota die
otioſi? reſponderunt et
dixerunt: quia nemo nos
conduxit. Ps. Defecit. Ad ix an.

VOca operarios, et redde
illis mercedem ſuam, di
cit dñs. Ps. Mirabilia.

In ij vs. Dirigatur dñe: oratio mea. Sicut. Ad mag. añ.

DIxit pater fa
milias operarijs ſuis: Quid
hic ſtatis tota die oti oſi?

.at illi respõdẽtes dixerũt: q

.a nemo nos cõduxit.

te et vos in vineã meã:

et qđ iustũ fuerit dabo vo
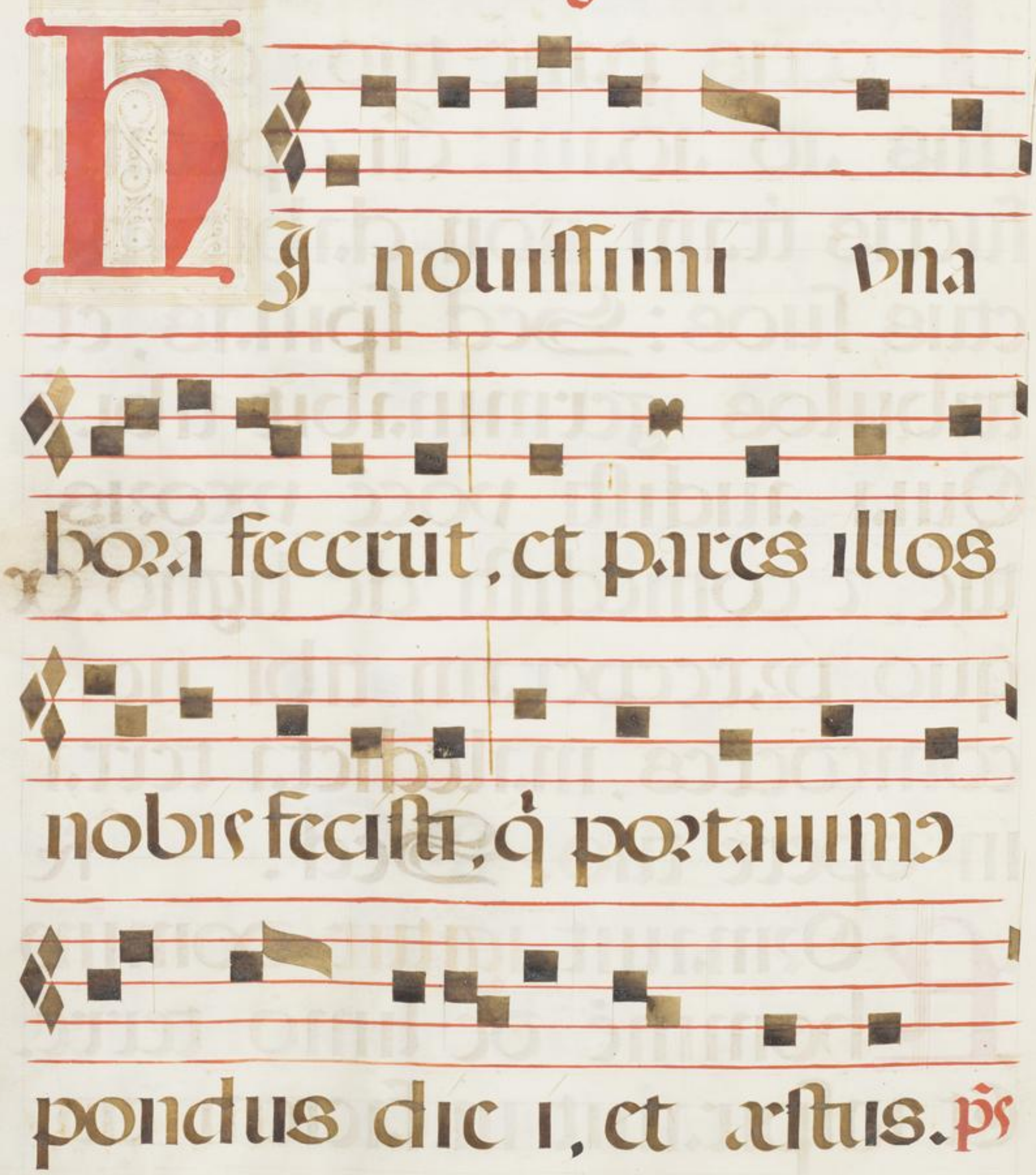
bis. ps. Magnificat. Feria secunda ℟.

Cum deambularet dñs in paradisum ad aurã post meridiem, clamauit, et
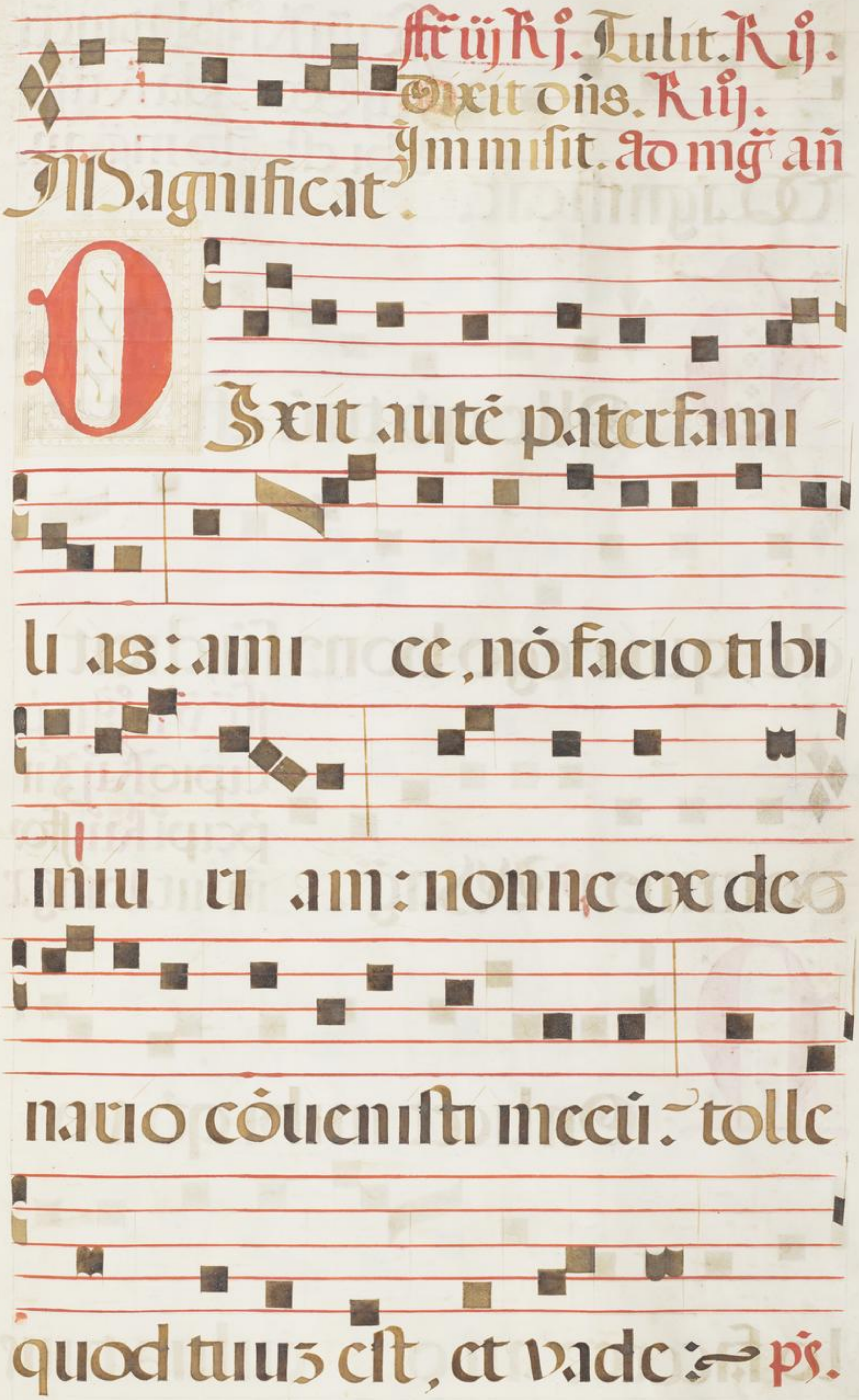
dixit: adam, ubi es? audiui
dñe, vocem tuam, Et abscõ
di me. ℣ Vocem tuã audiui
in paradiso, et timui, eo qđ
nudus essem. Et abs. ℟
IN sudore vultus tui, ves
ceris pane tuo, dixit
dñs ad adam: cũ operatus
fueris t̃ram, non dabit fru
ctus suos: Sed spinas, et
tribulos germinabit tibi. ℣
Quia audisti vocẽ vxoris
tue, et comedisti de ligno, ex
quo præceperam tibi ne
comederes, maledicta terra
in opere tuo. Sed. ℟
FOrmauit igitur dominus
hominẽ de limo terre.
Et inspirauit in faciem eius
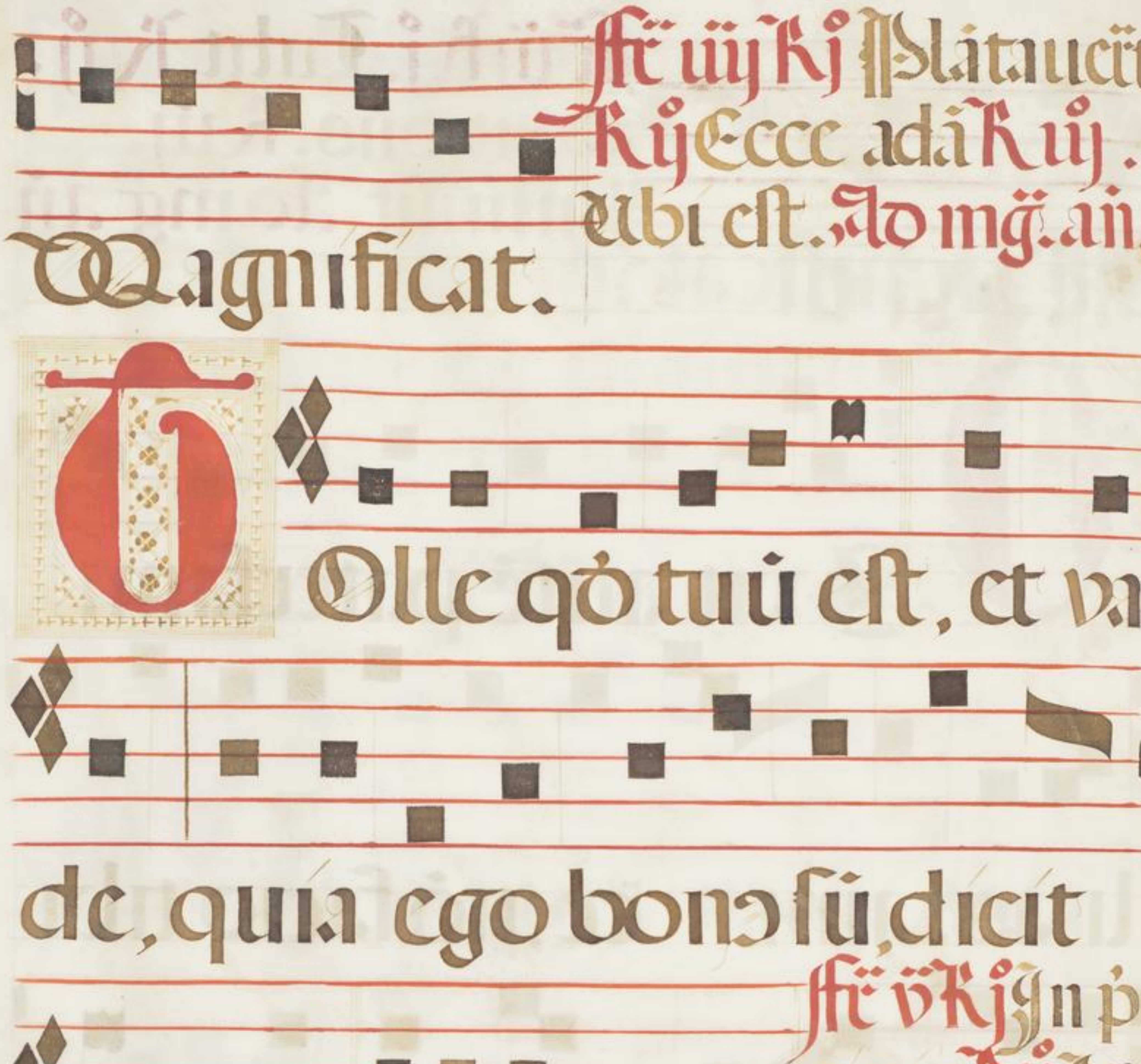
ſpiraculum vite: et factꝰ eſt
homo in animā viuētem. ℣
In principio fecit deꝰ celū
et terram, et plaſmauit in
ea hominem. Et in. Glo. Et.

Ad mḡ. añ.
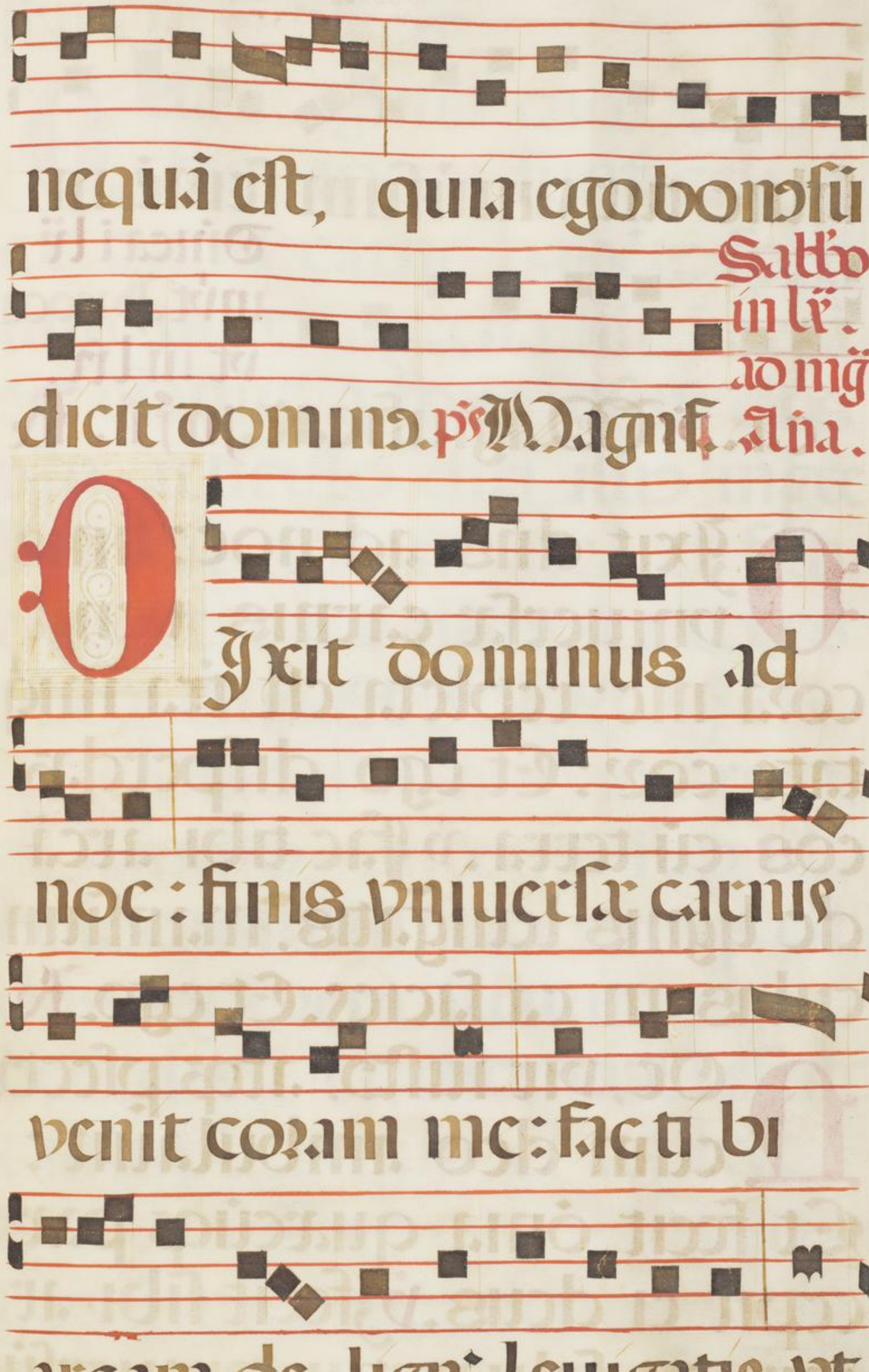

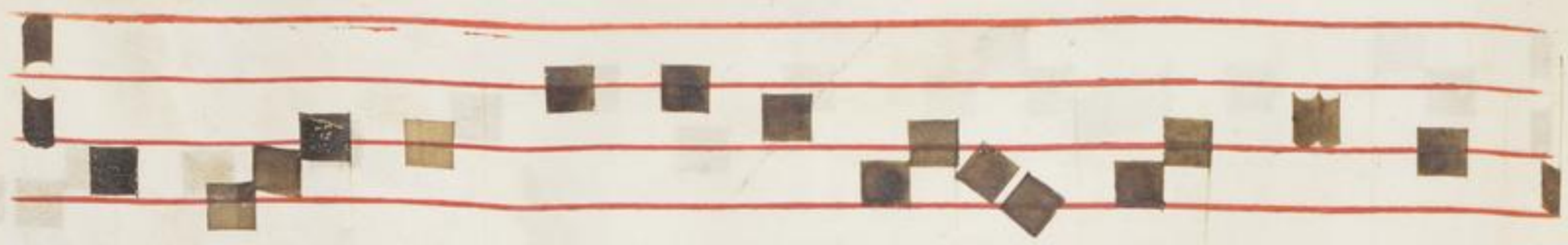
C.

Fer. iij R. j. Tulit. R. ij.
Dixit dñs. R. iij.
Immisit. Ad mag. añ
Magnificat.
Dixit autẽ paterfami
lias: ami ce, nõ facio tibi
iniu ri am: nonne ex de
nario cõuenisti mecũ: tolle
quod tuuz est, et vade: Ps.
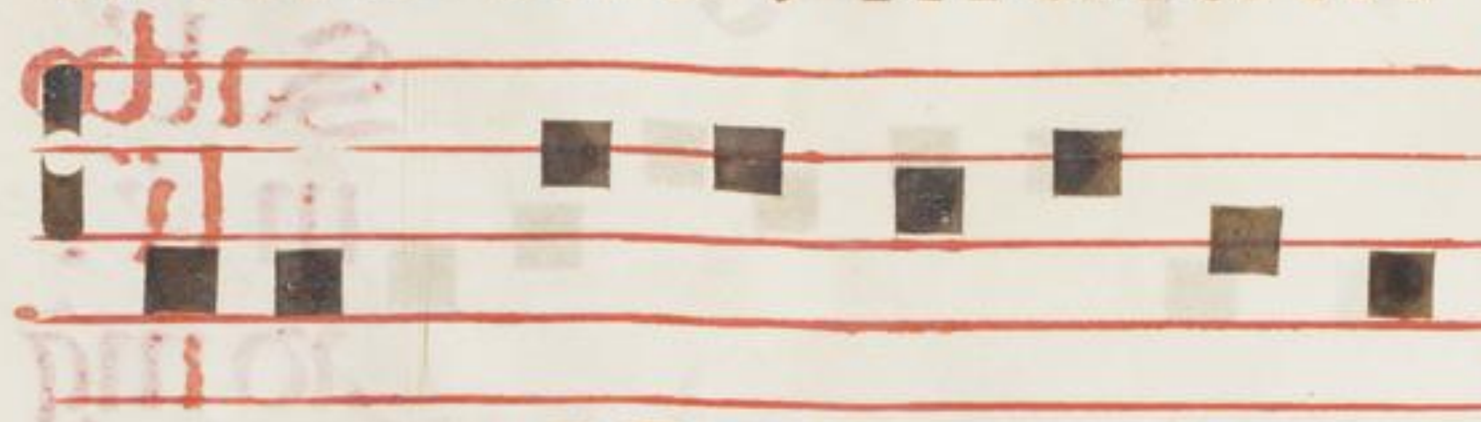

Ffr. iiij. R. Placauerit
R. Ecce adā R. iiij.
Ubi est. Ad mḡ. añ.
Magnificat.
Tolle qđ tuū est, et va
de, quia ego bonꝰ sū, dicit
Ffr. v. R. In p
cipio R. In
pcipi R. Ffor
muit. Ad mḡr
dominus. ps. Mag.
Non licet mihi qđ vo
lo facere: an o culus tuus

nequa est, quia ego bonus su
dicit dominus. ps Magnif.
Sabbo in lx. ad mg. Ana.
Dixit dominus ad
noe: finis universe carnis
venit coram me: fac tibi
arcam de lignis levigatis, ut

ſalue tur vniu'ſum ſemē in

Dñica i lx. invit. Preocu vt in lx.

i.ca. ps Magnificat. In i n. R.

Dixit dñs ad noe: finis vniuerſe carnis venit corã me: repleta eſt t̃ra iniq̃tate eorũ: Et ego diſperdã eos cũ terra. V. Fac tibi arcã de lignis leuigatis, manſiunculas in ea facies. Et ego. R.

Noe, vir iuſtus, atq; pfectus, cum deo ambulauit: Et fecit omnia quecũq; precepit ei deus. V. Fecit ſibi arcam, vt ſaluaretur vniuerſũ

ſemen. Et fecit. R̄.
Quadraginta dies, ⁊ no
octes aperti ſunt celi, et
ex omni carne habẽte ſpiri
tum vitæ ingreſſa ſūt ĩ arcã.
Et clauſit a foris oſtiũ dñs
V̄. In articulo diei illi⁹ ingre
ſſus eſt noe in arcã, et filij
eius, et vxor illius, ⁊ vxores
filioꝝ eius. Et. Gl̄. Et. j. ij. n. R̄.
AEdificauit noe altare do
mino, offerens ſup illõ
holocauſtum: odoratuſq; eſt
dñs odorem ſuauitatis, et
benedixit ei, dicens: Creſcite
⁊ mlͭiplicamini, et replete
terram. V̄. Ecce ego ſtatuam
pactũ meũ vobiſcũ, et cũ ſe
mine veſtro poſt voſ. Creſc. R̄.

P Onam arcũ meũ in nubibus celi, dixit dominus ad noe: Et recordabor federis mei, quod pepigi tecum. ℣ Cumq obduxero nubib9 celũ, apparebit arc9 meus in nubibus. Et recor. ℟.

P Er memetipsũ iuraui, dicit dñs, non adijciaȝ vltra aquas diluuij sup terr. pacti mei recordabor. Ut nõ perdam aquis diluuij õneȝ carnem. ℣ Arcũ meũ ponam in nubibus, ꝛ erit signũ federis inter me, et inter terram. Ut non. Gl'. Ut. Iiij ñ ℟.

B Enedixit deus noe, et filijs eius, et dixit ad eos Crescite, et mlťiplicamini, et

replete t'ram. ℣ Ecce ego sta
tuam pactũ meũ vobiscũ, ⁊
cũ semine vr̃o post vos. Ecce. ℟
Ecce ego statuam pactũ
meum vobiscũ, et cum
semine vestro post vos. Neq;
erit deinceps diluuiũ dissi
pans terrã. ℣ Arcum meũ
ponã in nubibus, ⁊ erit si
gnũ federis inter me, et iter
terram. Neq; erit. ℟
Cum turba plurima cõ
uenirẽt ad iesum, et de
ciuitatibus pperarẽt ad eũ:
dixit per similitudinẽ. Exijt,
qui seminat, seminare semẽ
suũ. ℣ Et dũ seminat, aliud
cecidit in t'ram bonam, et
ortũ fecit fructum centu

plu. Exijt. Gl. Exijt. Ad l. añ.

S Ecundum magnã mise ricordiã tuam, miserere mei deus. ps Miserere. Añ

S I mihi dñs saluator fu erit, nõ timebo, qđ fa ciat mihi homo. ps Cõfite. Añ

I N vclamento clamaui valde diluculo: deus ðs meus, ad te de luce vigilo ps Exñ

H ymnum dicamus do mino deo nostro. ps Be nedicite omnia. Añ.

I N tympano, et choro, in chordis, et organo laudate deũ. ps Lau. V Dñe refugiũ factus ẽ nobis R A generatiõ ĩ.

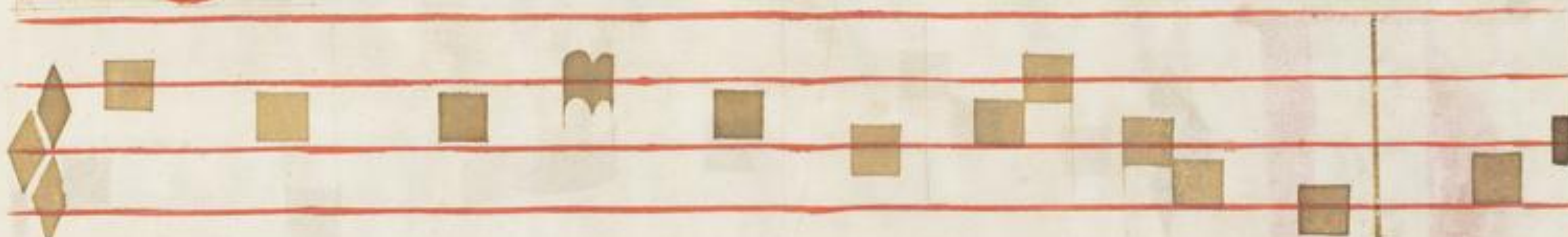
C Um turba plu rima cõuenirẽt Ad bs añ. ad iesum, ĩ de ciuitatibus

properarēt ad eum, dixit
p similitudinē. Exijt q̄ semi
nat seminare semen suū. ps
Benedictus d. Ad primā aā.

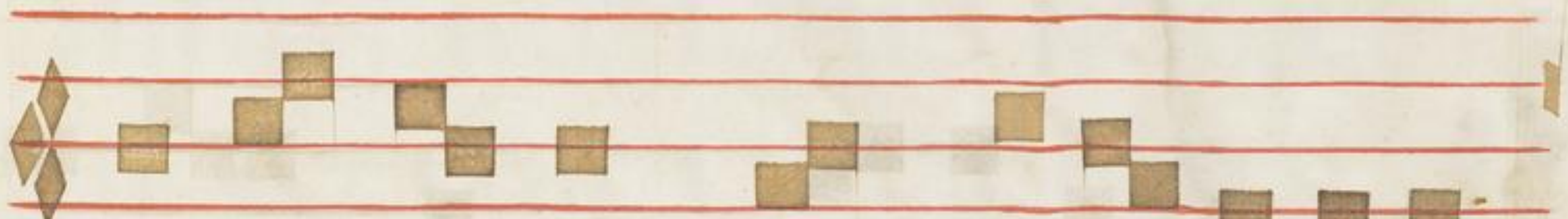
SEmen cecidit in t'ram
bonā, & attulit fructus
in patientia. ps Deus in. Ad iij aā

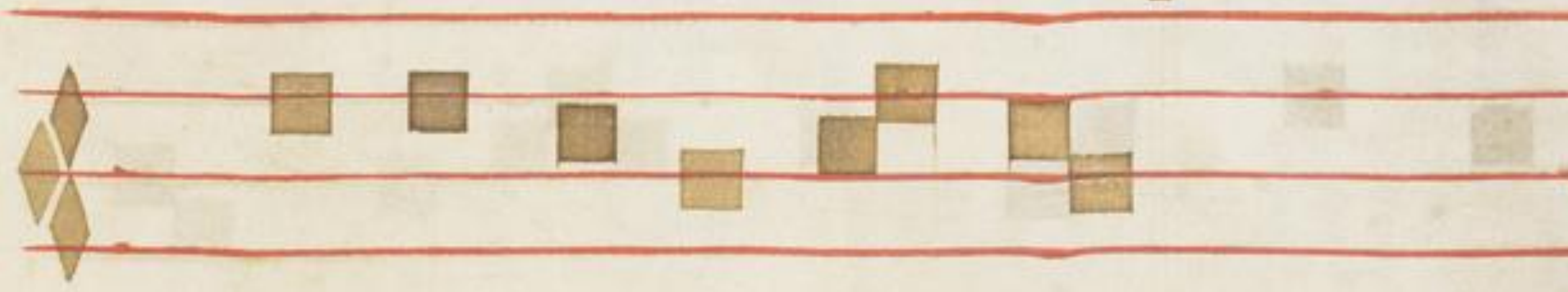
Qui verbū dei retinēt

corde perfecto, & optimo, fru

ctū afferunt in patientia.

Ad vij
Aña
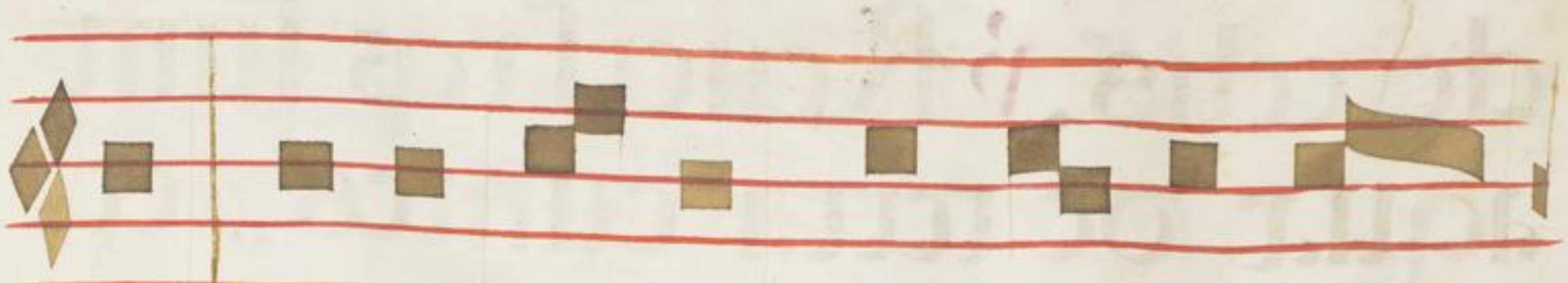
ps Legem pone.

Semẽ cecidit in t'ram bo
nam, et attulit fructũ
aliud centeſimũ, et aliud
ſexageſimũ. ps Defecit. Antiph.
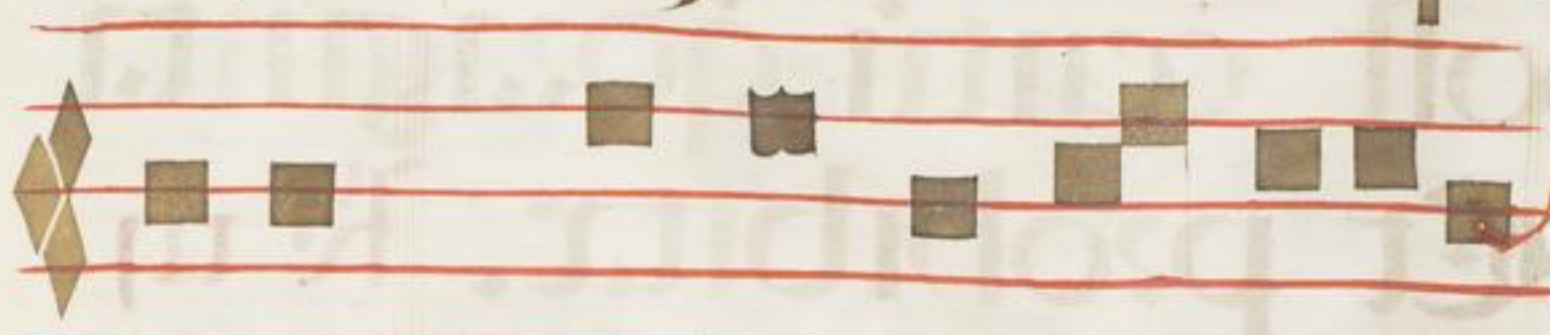
Si vere fratres diuites
eſſe cupitis, veras di
uitias amate. ps Mirabilia.

In ſecũdis vs.
ad mag. Aña.

Uobis datum eſt no
ſſe myſterium regni dei,
ceteris autem in parabo

lis, dixit jeſus diſcipulis

Feria ſecunda

ſuis. Ps Magnificat. R
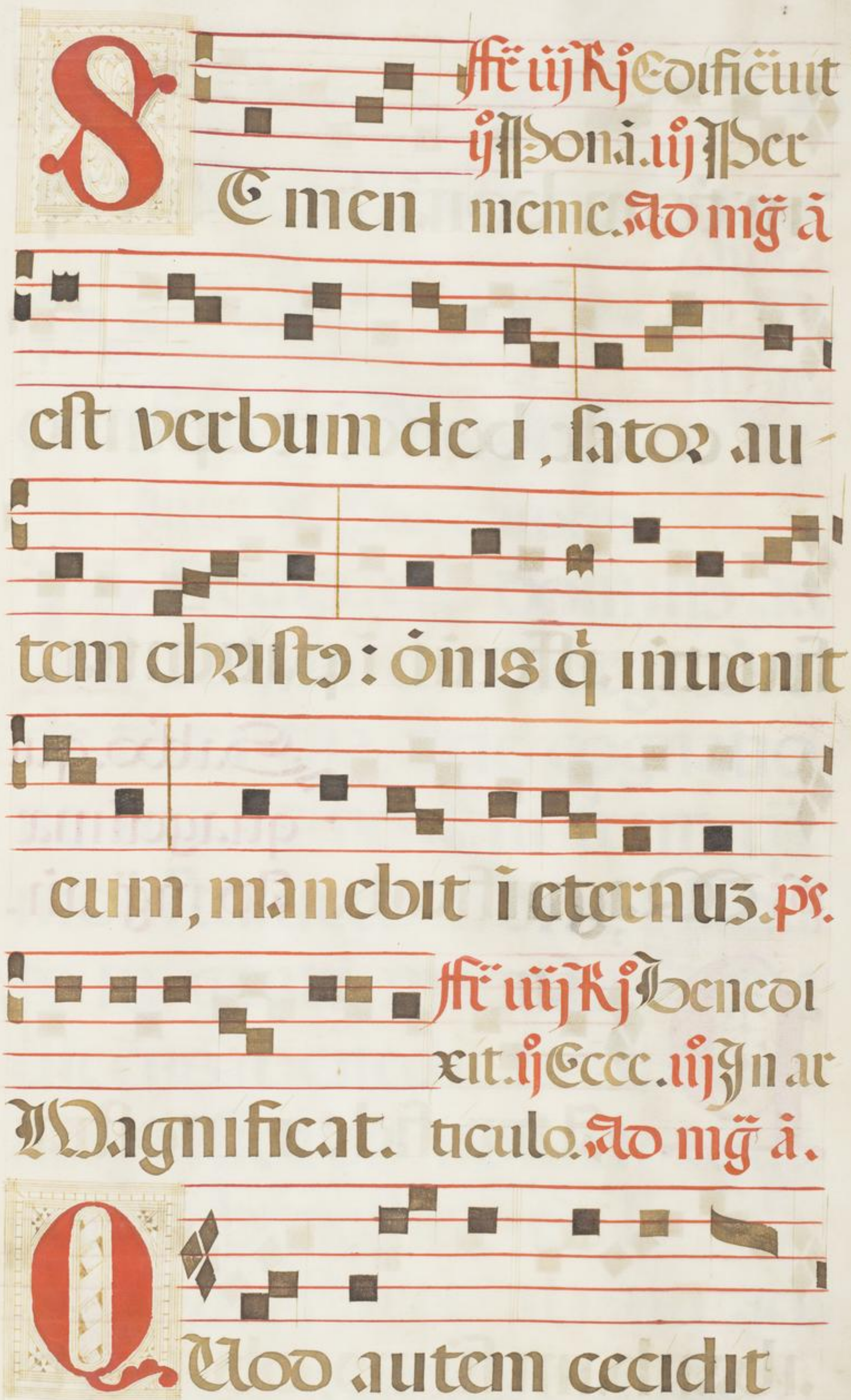
IN articulo diei illius ingreſſus eſt noe ĩ arcã et filij eius. Uxor illius, et vxores filiorꝝ eius. V Deleta ſunt vniuerſa de terra, rem anſit autẽ ſolus noe, et q̃ cũ eo erãt ĩ arca. Uxor. R

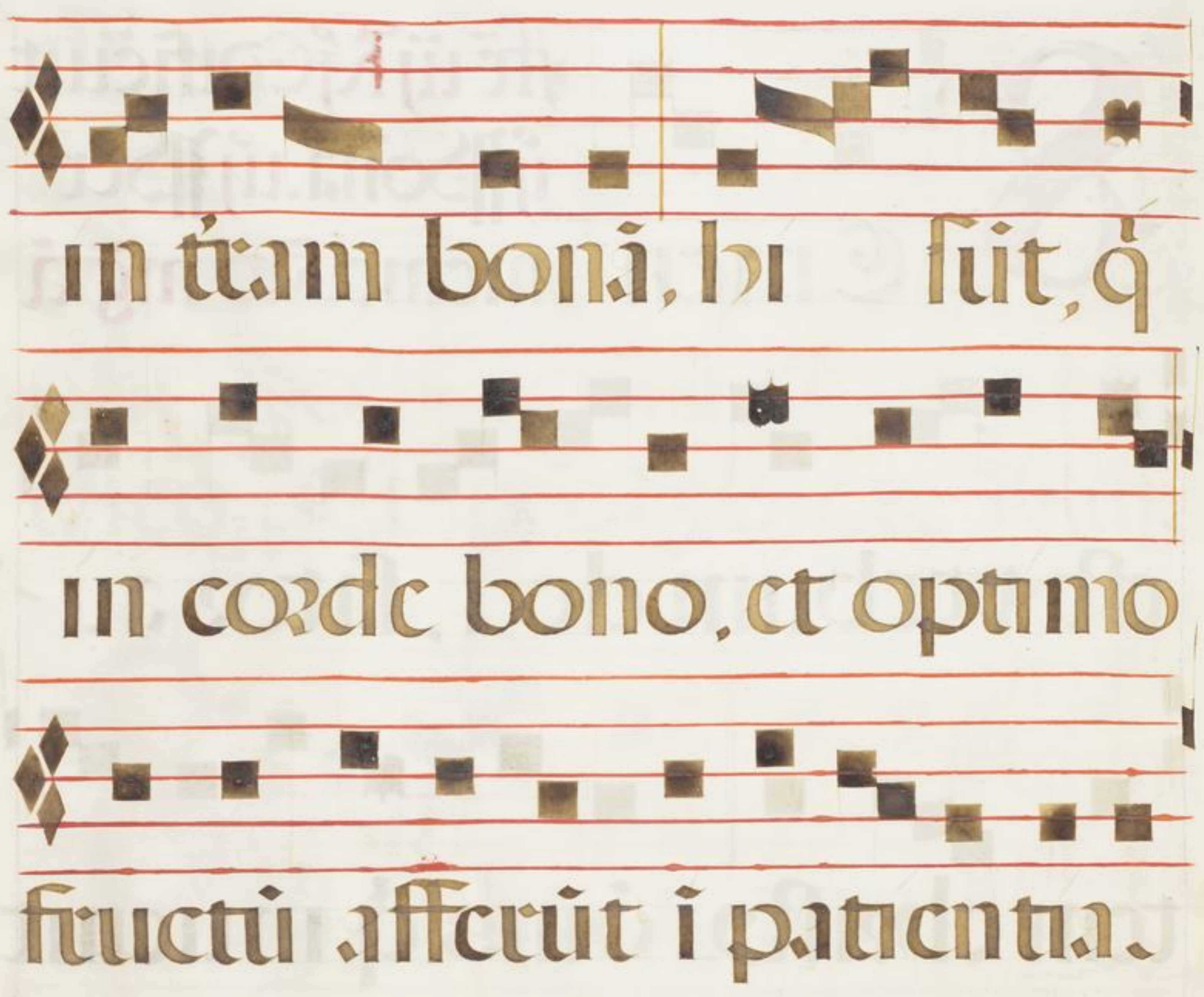
Recordatꝰ dñs noe, adduxit ſpiritum ſuꝑ t̃ram, ⁊ imminutæ ſũt aquæ, Et prohibitæ ſũt pluuiæ

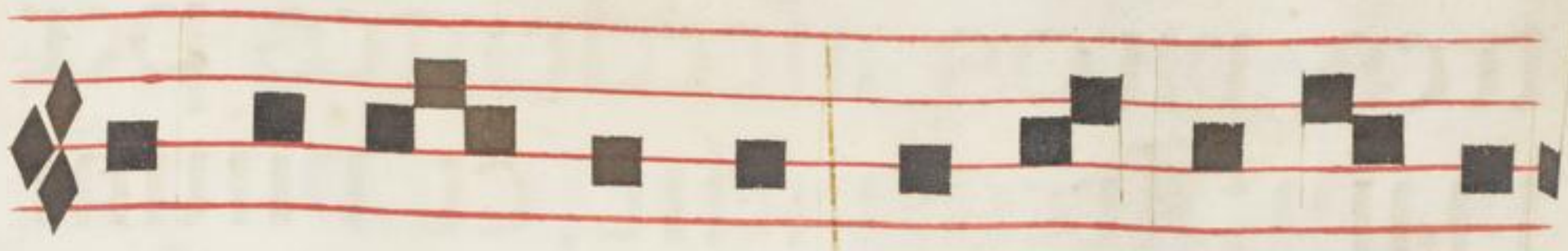
de celis. ℣ Reuerseq; sunt
aque de terra euntes, et
redeuntes, et ceperunt mi
nui post centū q̄draginta
dies. Et prohibite. ℟ iiij.

Quadra gita. f
Ad magnif. Añ
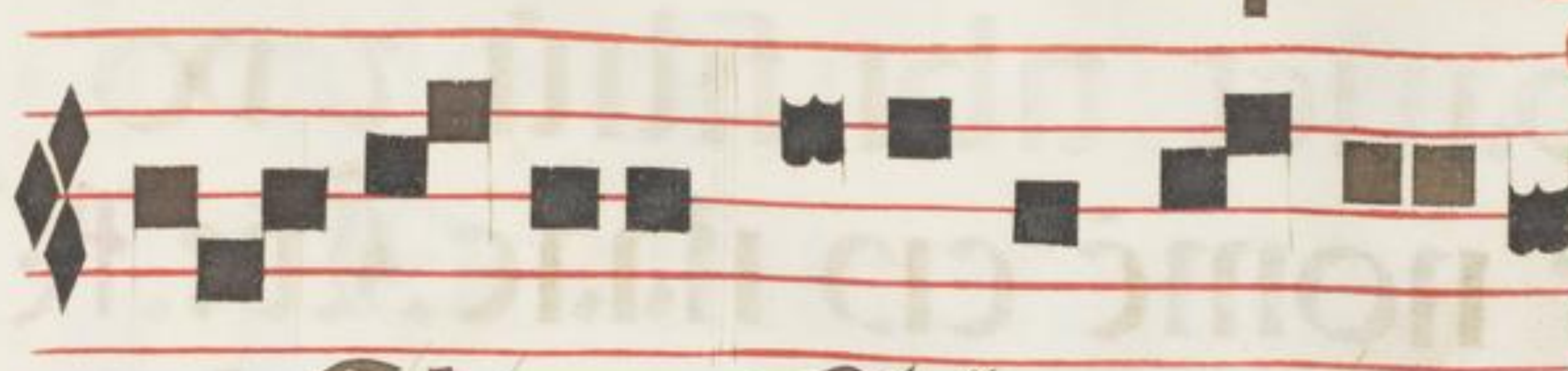
Si culmen veri
honoris queritis, ad illam
celestē patriam q̄tocius
properate. Ps Magnificat.

Fer. iiij. R. Edificauit
v. Pona. iiij. Per
Semen memet. Ad mḡ. a.
est verbum de i, sator au
tem christus: omnis q̃ inuenit
cum, manebit i eternuz. ps.
Fer. iiij. R. Benedi
xit. v. Ecce. iiij. In ar
Magnificat. ticulo. Ad mḡ. a.
Quod autem cecidit

in trām bonā, hi ſuit, q̄
in corde bono, et optimo
fructū afferūt i patientia.
V. Sabbo. qui quageſimæ
ps Magnificat. Ad mḡ aīi.
Pater fide i noſtræ
abra ham ſumꝰ, ob tu

lit holocaustũ super altare

Dñica in l'' in jº nº.

pro filio. ps Magnif. ℟

Inuitatº. Preoccupemꝰ.

Locutꝰ est dominꝰ ad abram dicẽs: egredere de terra tua, ⁊ de cognatione tua, et veni in trãm q̃ monstrauero tibi: Et faciã te in gentẽ magnã. ℣ Benedicens benedicam tibi, et magnificabo nomen tuuȝ, erisq; benedictꝰ. Et f. ℟

Dum staret abraam ad ilicẽ mambre, vidit

tres viros aſcẽdentes per viam: Tres vidit, et vnum adorauit. ℣ Ecce ſara vxor tua pariet tibi filiũ, ꝛ vocabis nomẽ eius iſaac. Tres. ℟

Temptauit dñs abrahã, et dixit ad eũ: Tolle filium tuũ, quẽ diligis iſaac, et offer illũ ibi in holocauſtũ ſup vnũ mõtium, quẽ dixero tibi. ℣ Vocatus quoqꝫ a dño reſpõdit, adſum: et ait dominus. Tolle. G. Lo. In ij n. ℟

Angelus domini vocauit abraham dicens: Ne extendas manũ tuã ſuper puerũ, eo quod ti

meas dñe. ℣ Cumq; extendiſſet manũ vt immolaret filium, ecce angelus dñi de celo clamauit dicẽs. Ne. ℟.

Vocauit angelus dñi abraham de celo, ſecũdo, dicẽs: benedicam tibi. Et mľtiplicabo te, ſicut ſtellas celi. ℣ Poſſidebit ſemen tuũ portas inimicoꝝ tuorũ, ⁊ benedicent̃ i ſemine tuo õnes tribꝫ t̃re. Et. ℟

Deus domini mei abraham dirige viã meã, Ut cũ ſalute reuertar i domũ dñi mei. ℣ Obſecro domine, fac miſcordiam cũ ſuo tuo. Ut. G. Ut. In iij n̊ ℟.

VEni hodie ad fontem
aquæ, et oraui dn̄m
dicens: Dn̄e deus abraham,
tu prosperū fecisti deside
rium meum. ℣. Igitur puel
la, cui dixero da mihi aq̄
de hydria tua, vt bibam:
et illa dixerit, bibe dn̄e, et
camelis tuis potū tribuā:
ipsa est, quam præparauit
dn̄s filio dn̄i mei. Dn̄e. ℟.
FActus est sermo dn̄i ad
abraham dicens: Noli
timere abraham, ego pro
tector tuus sum, et merces
tua magna nimis. ℣. Ego
enim sum dn̄s deus tuus,
qui eduxi te de ur chal

decorum. Noli timere. R.
Cecus sedebat secus viam transeunte dño, et clamauit ad eum, et ait illi dñs: Quid vis vt faciam tibi? * domine, vt videam lumen. V. Stans autem jesus iussit illū duci ad se: et cū appropinquasset, interrogauit eū dicēs. Qd'. G. * Ad laudes An.

Secundū multitudinem miserationū tuarum domine, dele iniquitatem meam. ps. Miserere. An.
Deus meus es tu, et cōfitebor tibi: deus meus es tu, et exaltabo te. ps. Cōfi. A.

AD te de luce vigilo
deus, ut videam virtu
tem tuam. ps Deus d's. An.
Hymnum dicite, et sup
exaltate eum i sæcula.
ps Benedicite o. An.
Omnes angeli eis lau
date dominu de celis
ps Laudate dnm. V Domine re
fugiu: facts es nob. R A genera'tion, & pge.

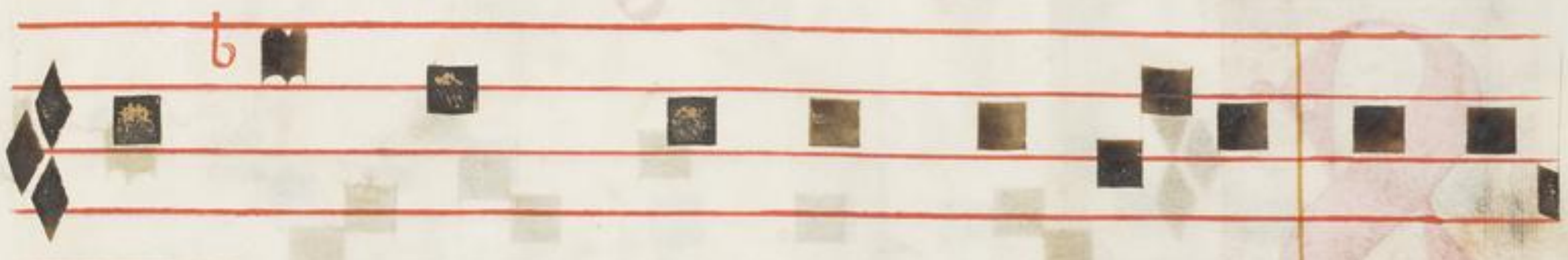
Ad bns an.

Ecce ascendimus hiero
solymā, et consumma
buntur omnia, quæ scripta
sunt de filio hominis: trade
tur enim gentibus, et illudet',
& conspuetur, et postq̄ fla
gellauerit, occidet eum, et

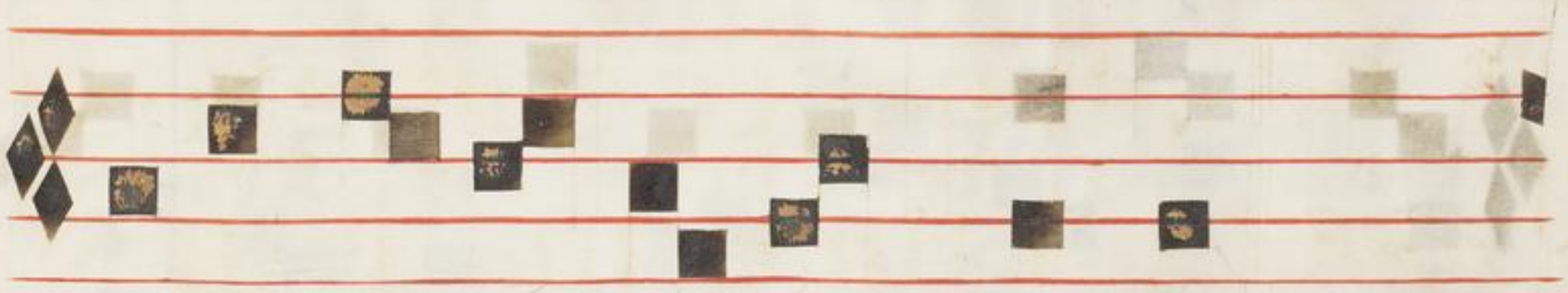
tertia die reſget. ps. Ds. Ad ij. an̄.
Iter faciente ieſu, dum appropinq̃ret hiericho, cæcus clamabat ad eū, ut lumē recipere mereretur. ps. Deus in nomine tuo. Ad iij an̄

Tranſeunte domino

clamabat cæcus ad eū, miſe

rere mei, fili dauid. ps.

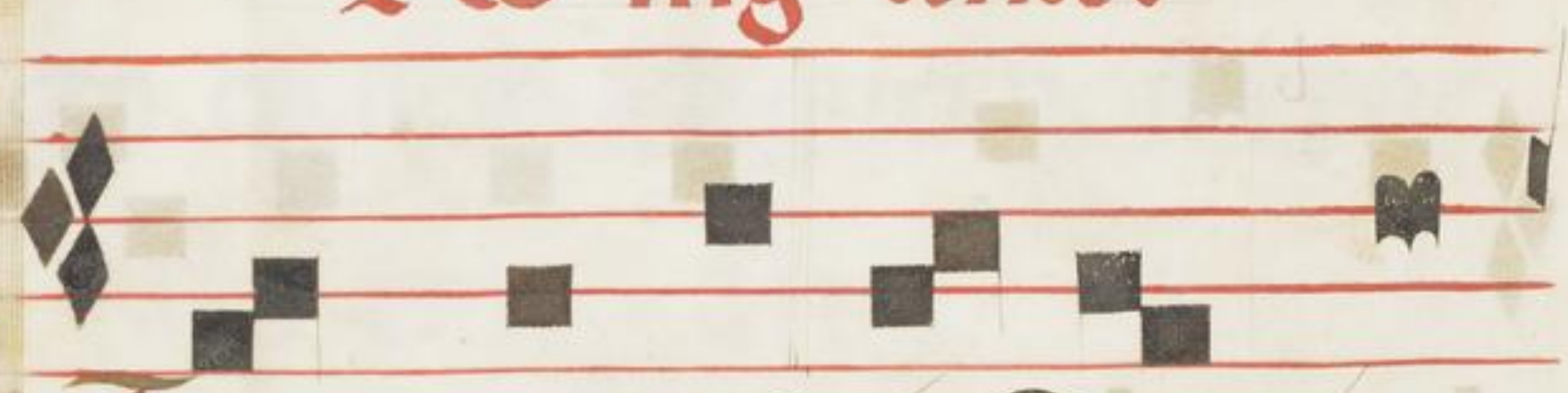
Ad vj Aña

Legem pone:

Et qui præibant, incre
pabant eũ, vt taceret:
ipse vero multo magis cla
mabat, miserere mei, fili da
uid. ps Defecit in. Ad ix aña

Cæcus magis ac magis
clamabat, vt cum dñs
illuminaret. ps Mirabilia.
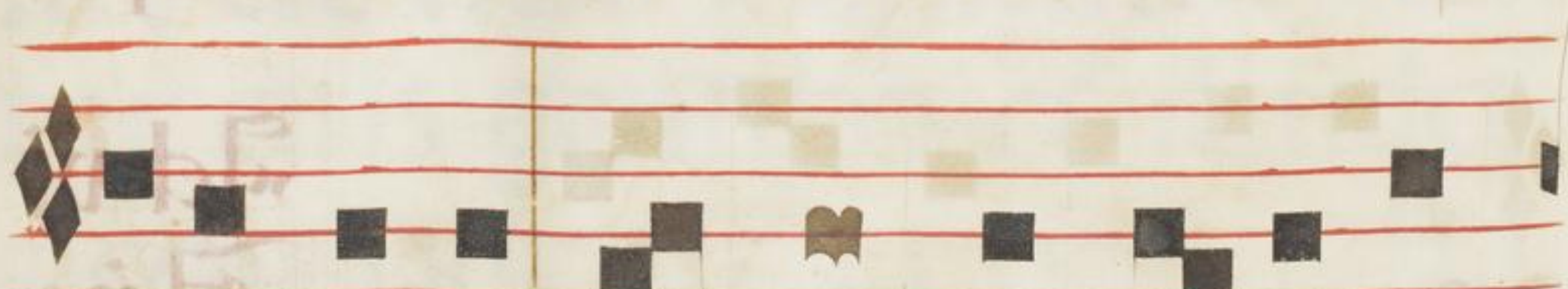
Ad mg aña.

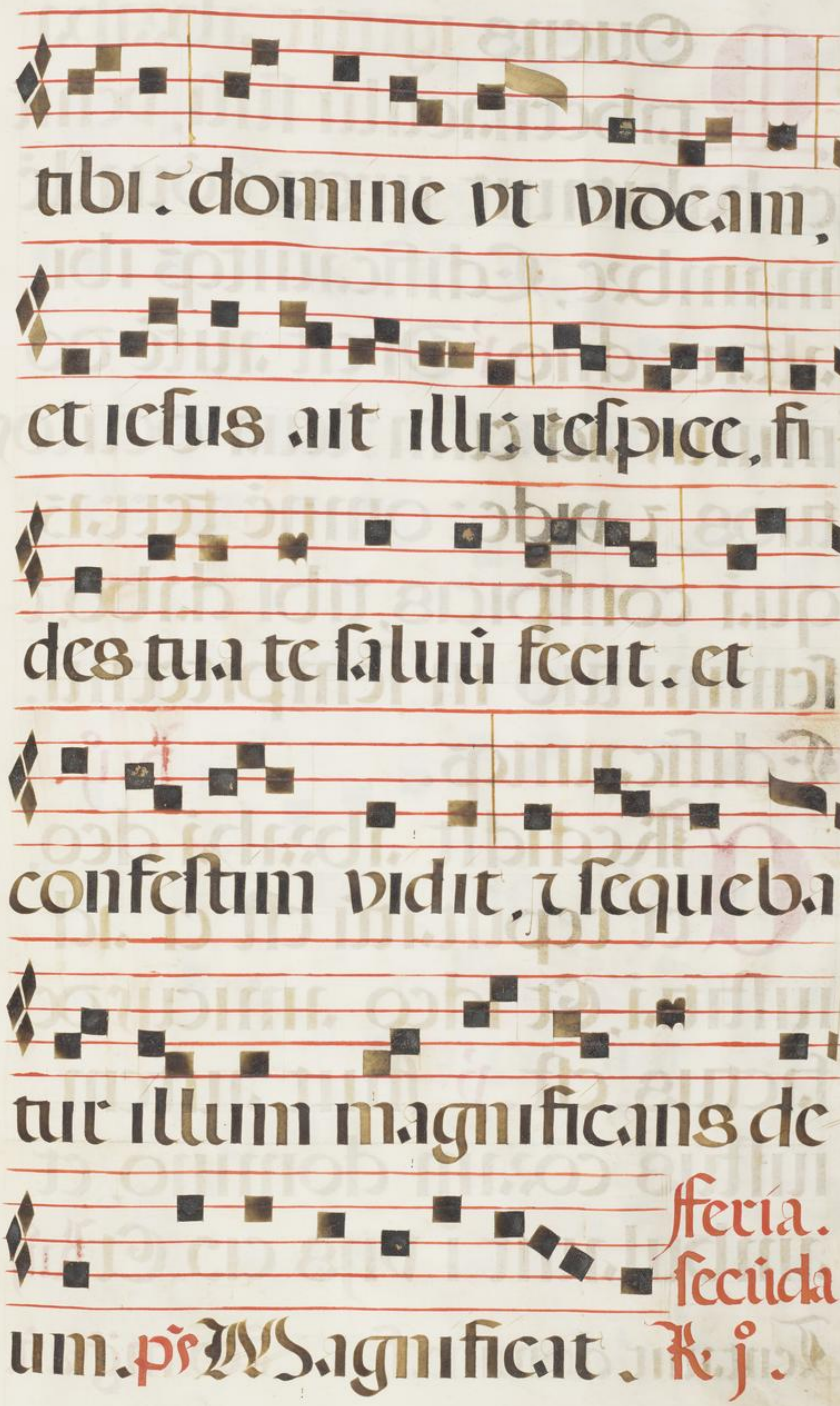
Stans autẽ iesus iu

ssit cæcum adduci ad se, et

ait illi: q̃d vis vt faciam

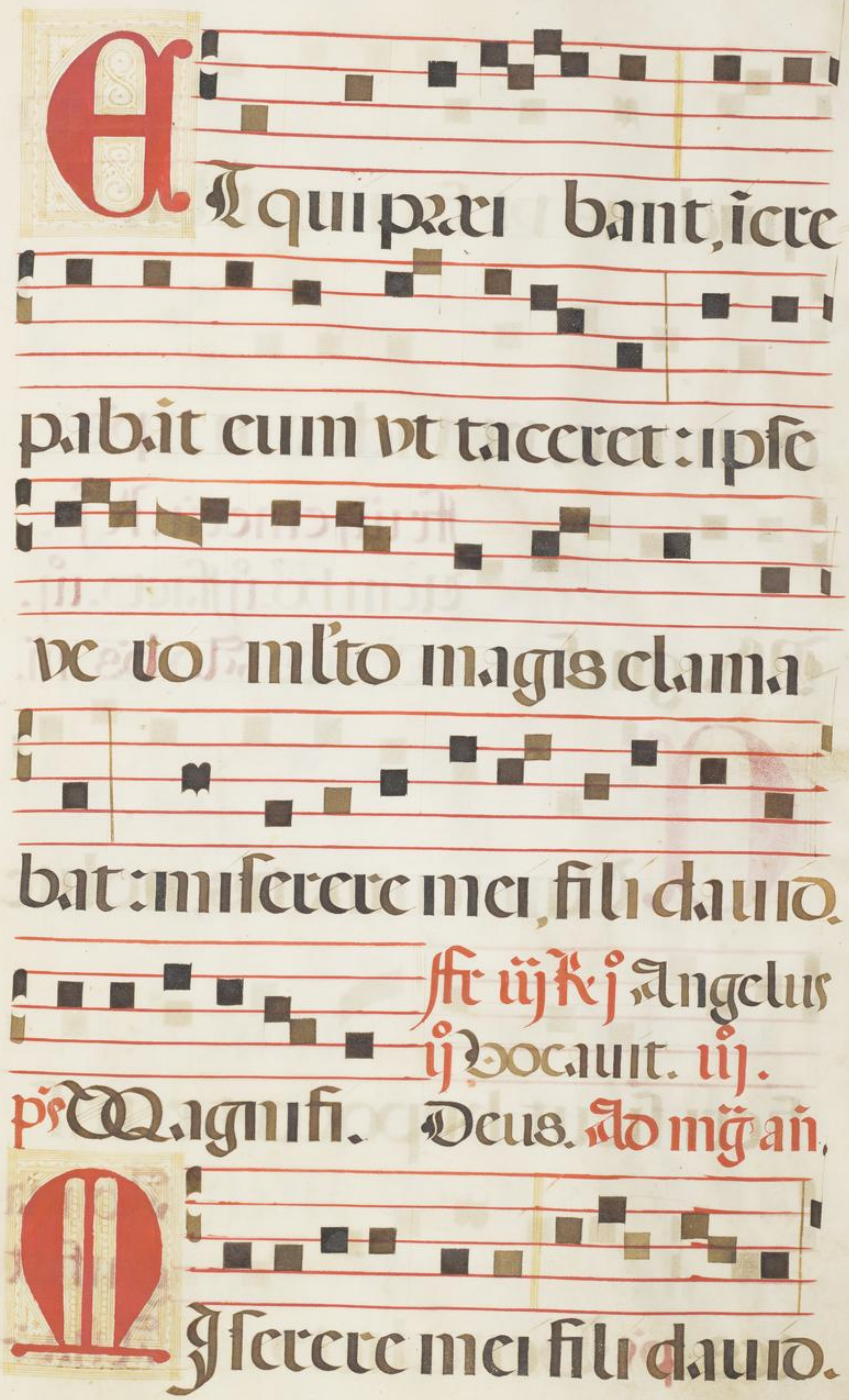

tibi: domine ut videam.
et iesus ait illi: respice. fi
des tua te saluũ fecit. et
confestim vidit, ⁊ sequeba
tur illum magnificans de
Feria. secunda
um. ps Magnificat. R j.
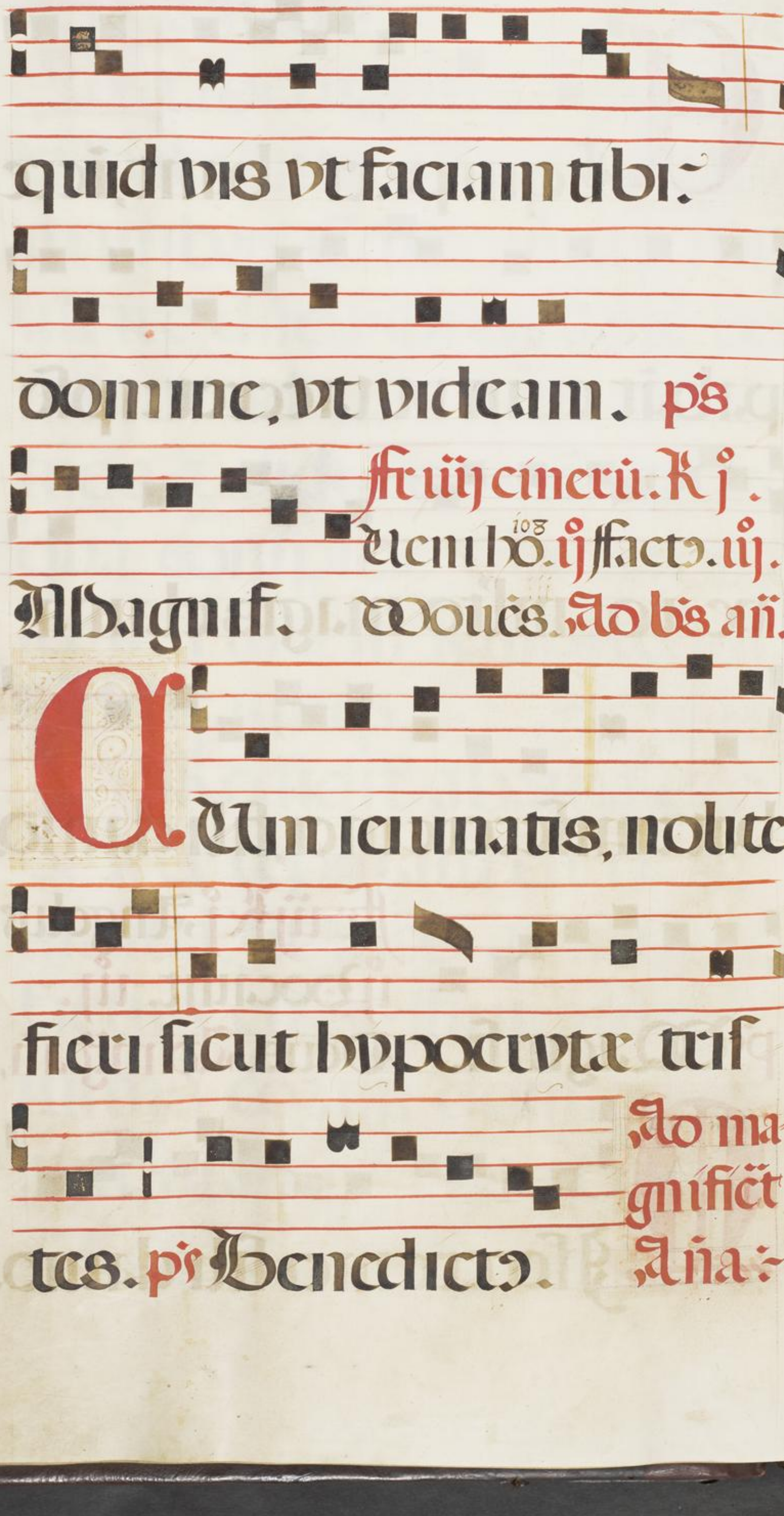
Mouens [illegible] abrahã
tabernaculũ ſuũ, venit
et habitauit iuxta cõuallẽ
mambre, Edificauitq; ibi
altare dño ℣ Dixit autẽ do
minuſ ad eum: leua oculoſ
tuos, & vide: omnẽ terram,
quã conſpicis, tibi dabo, &
ſemini tuo in ſempiternũ.
Edificauitq;. ℟ ij.

Credidit abrahã deo,
et reputatũ eſt ei ad
iuſtitiã, Et ideo amicuſ dei
factus eſt. ℣ Fuit autem
iuſtus coram domino, et
ambulauit ĩ vijs eius. Et ℟ iij

Tentauit dominus. F Ad mag. an.

Prol. Steph. in laudibus
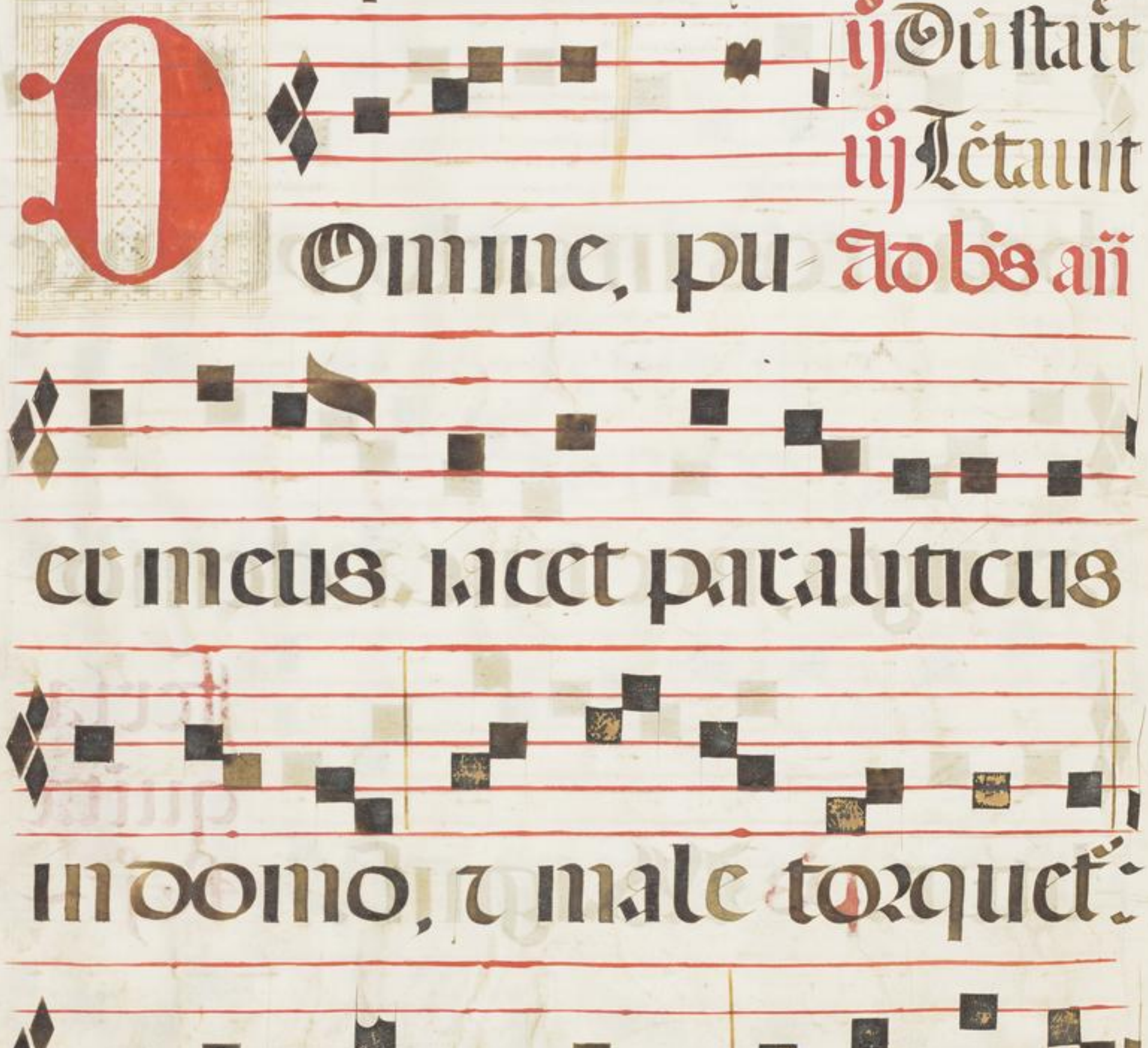

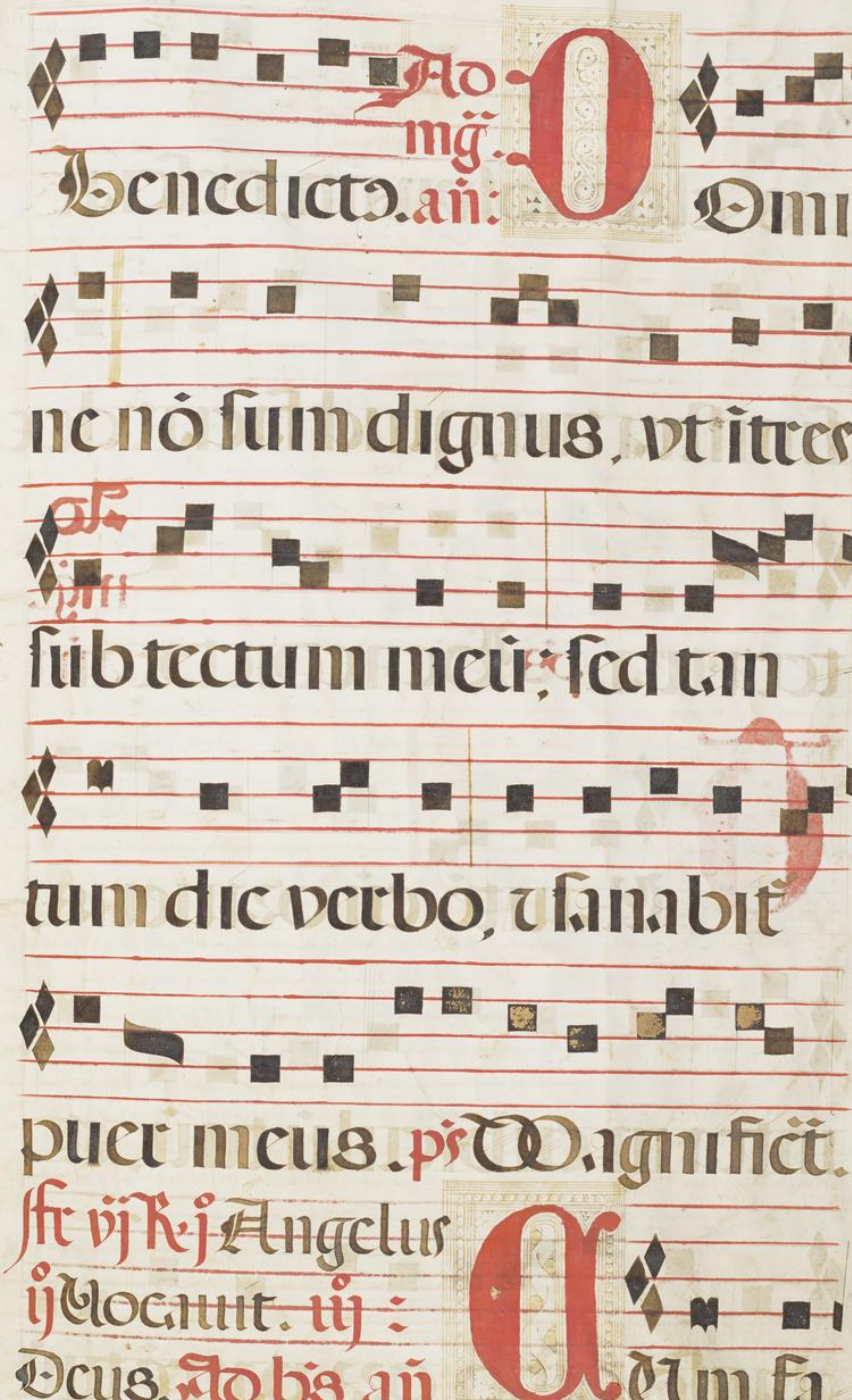

quid vis ut faciam tibi:
domine, ut videam. ps
Fer iiij cinerū. R j.
Veni hō. ij ffact9. iij.
Magnif. Moues. Ad bs añ.
Cum ieiunatis, nolite
fieri sicut hypocrytæ tris
tes. ps Benedict9.
Ad magnificat Aña:

Thesaurizate vobis thesauros in cælo, ubi nec ærugo, nec tinea demolitur. ps Magnif. Feria quita R j:~
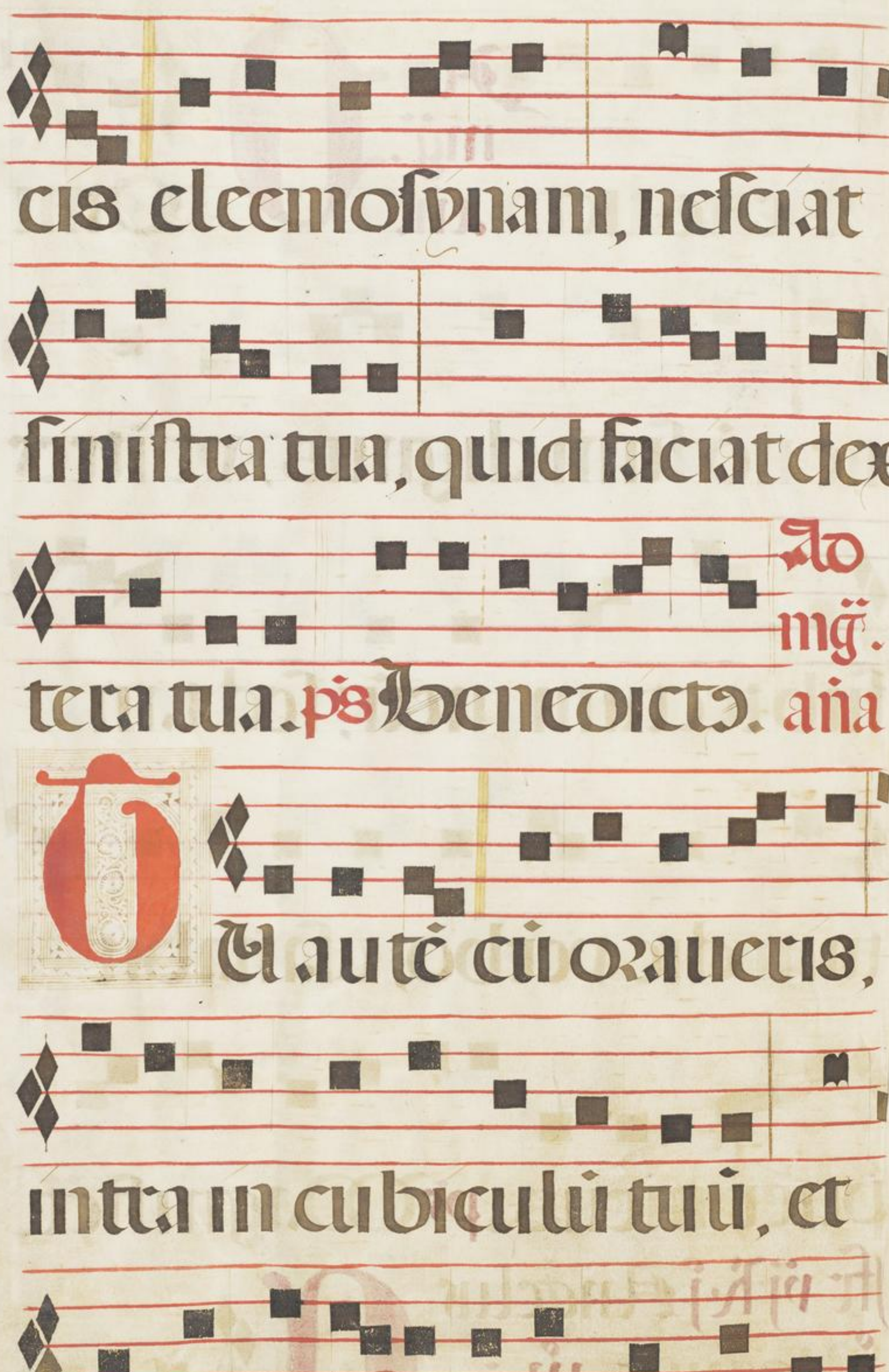
Domine, puer meus iacet paraliticus ĩ domo, et male torquetᷣ. Amē dico tibi, ego veniam, et curabo eum. V Dñe, nõ sũ
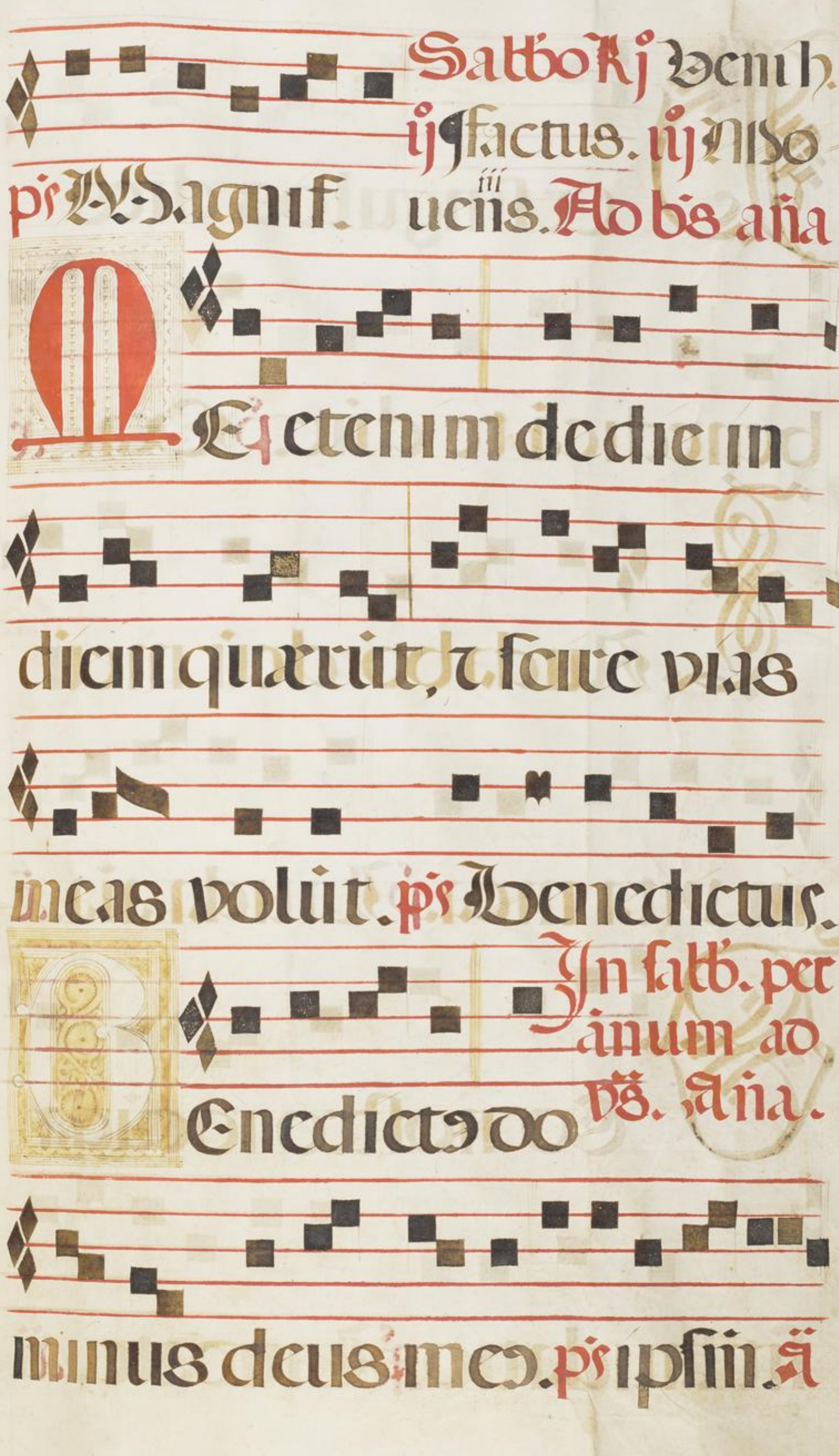
digno, vt intres ſub tectũ
meũ: ſed tantũ dic v̓bo, et
ſanabit puer meus. Amẽ. R̸
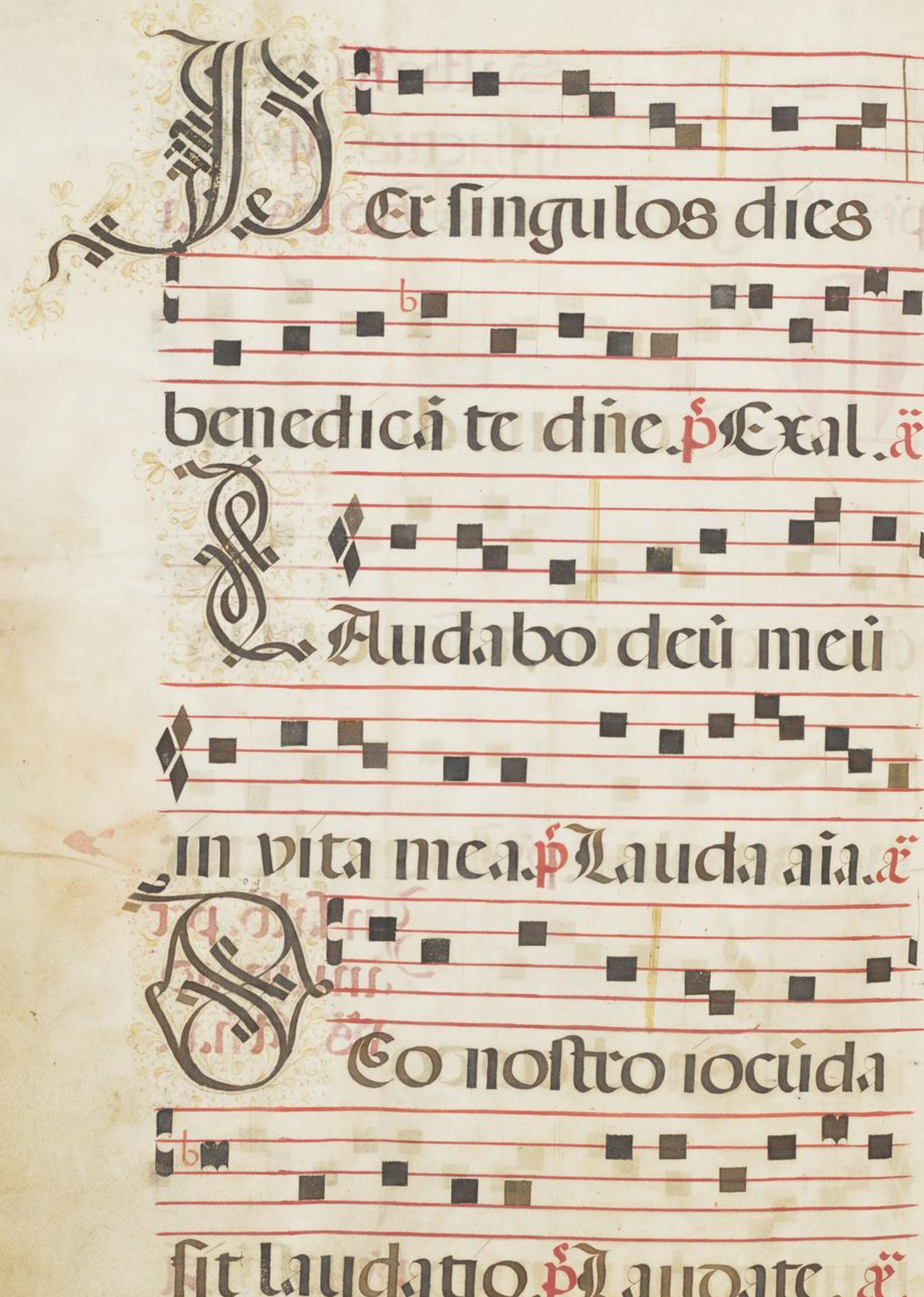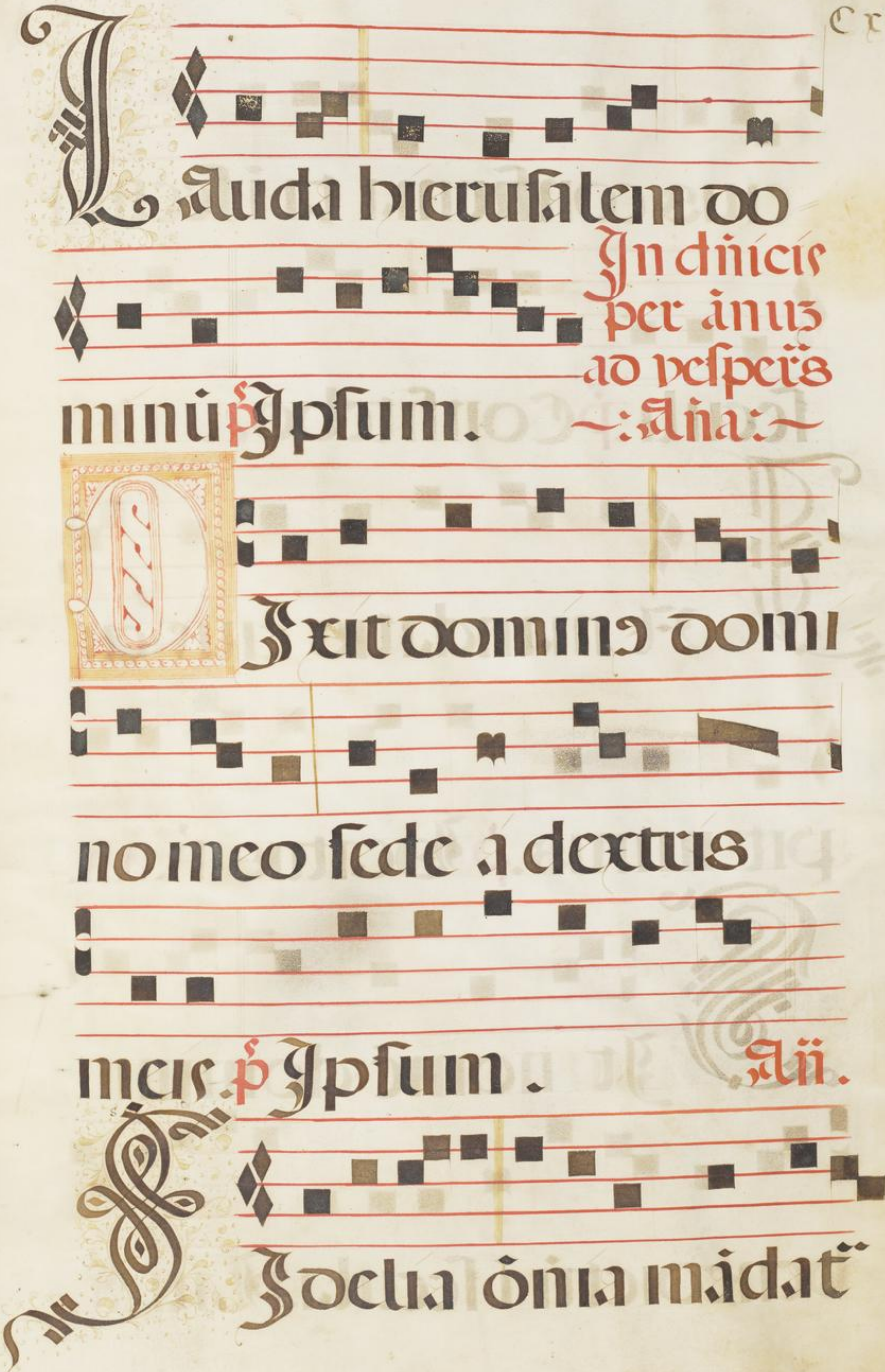

Ad mg.
Benedicta. an. Domi
ne nō sum dignus, vt itres
sub tectum meū: sed tan
tum dic verbo, ⁊ sanabit
puer meus. ps. Magnificat.
Fr. vij. R. j. Angelus
ij Vocauit. vij:
Deus. Ad bs an. Cum fa
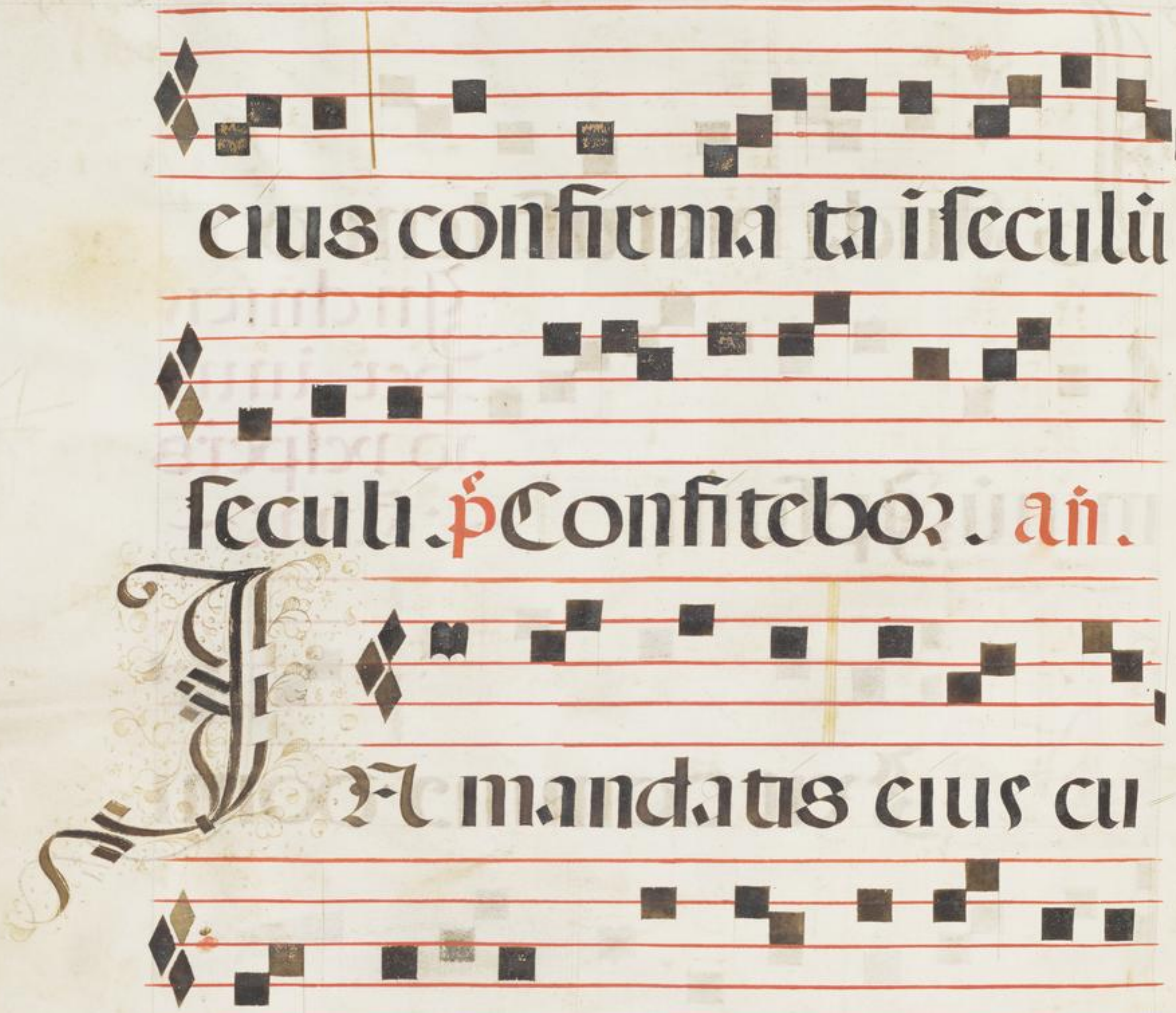
107
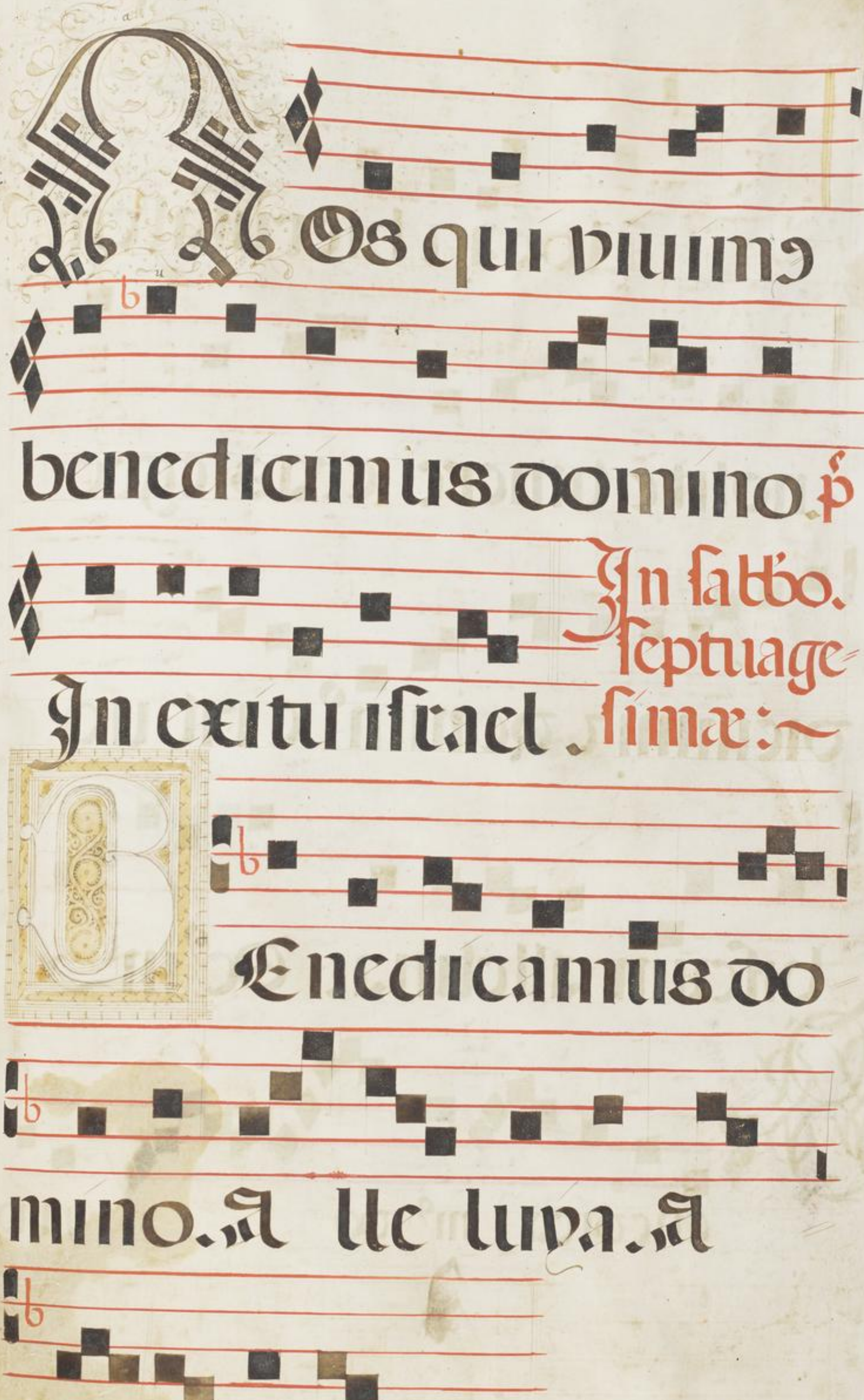

cis eleemoſynam, neſciat
ſiniſtra tua, quid faciat dex
tera tua. ps Benedictus. Ad mg. aña
Tu autē cū oraueris,
intra in cubiculū tuū, et
clauſo oſtio, ora patrē tuū.

Sabbo. Rj Veni h.
ij Factus. iij Niso
ps. Magnif. iiij ucns. Ad vs. aña
Me
Etenim de die in
diem quærit, et scire vias
meas volut. ps Benedictus.
In sabb. per annum ad vs. Aña.
Benedict9 do
minus deus meus. ps ipsum. ā
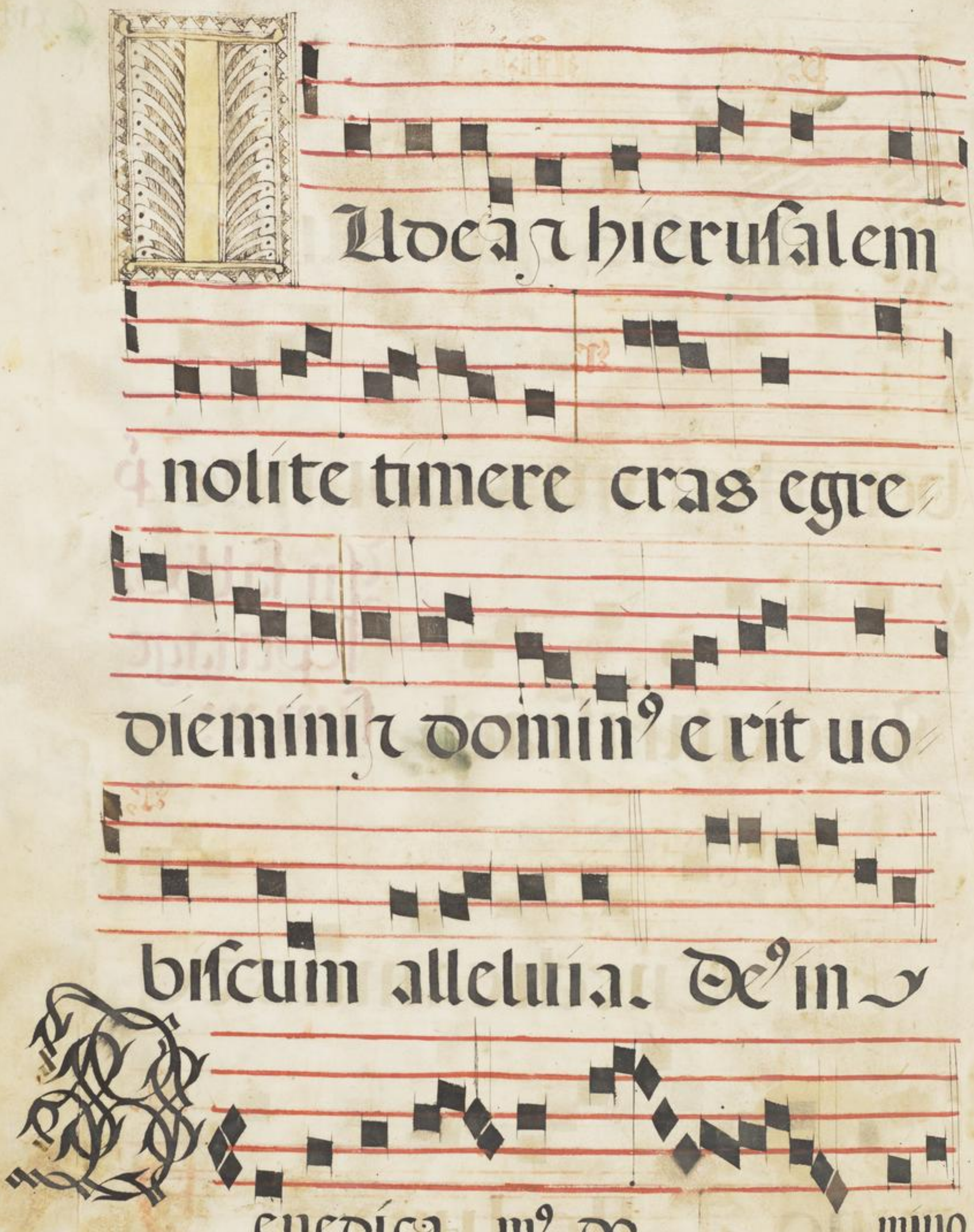

Per singulos dies benedicā te dñe. ℣ Exal. ã
Laudabo deū meū in vita mea. ℣ Lauda aīa. ã
Deo nostro iocūda sit laudatio. ℣ Laudate. ã.
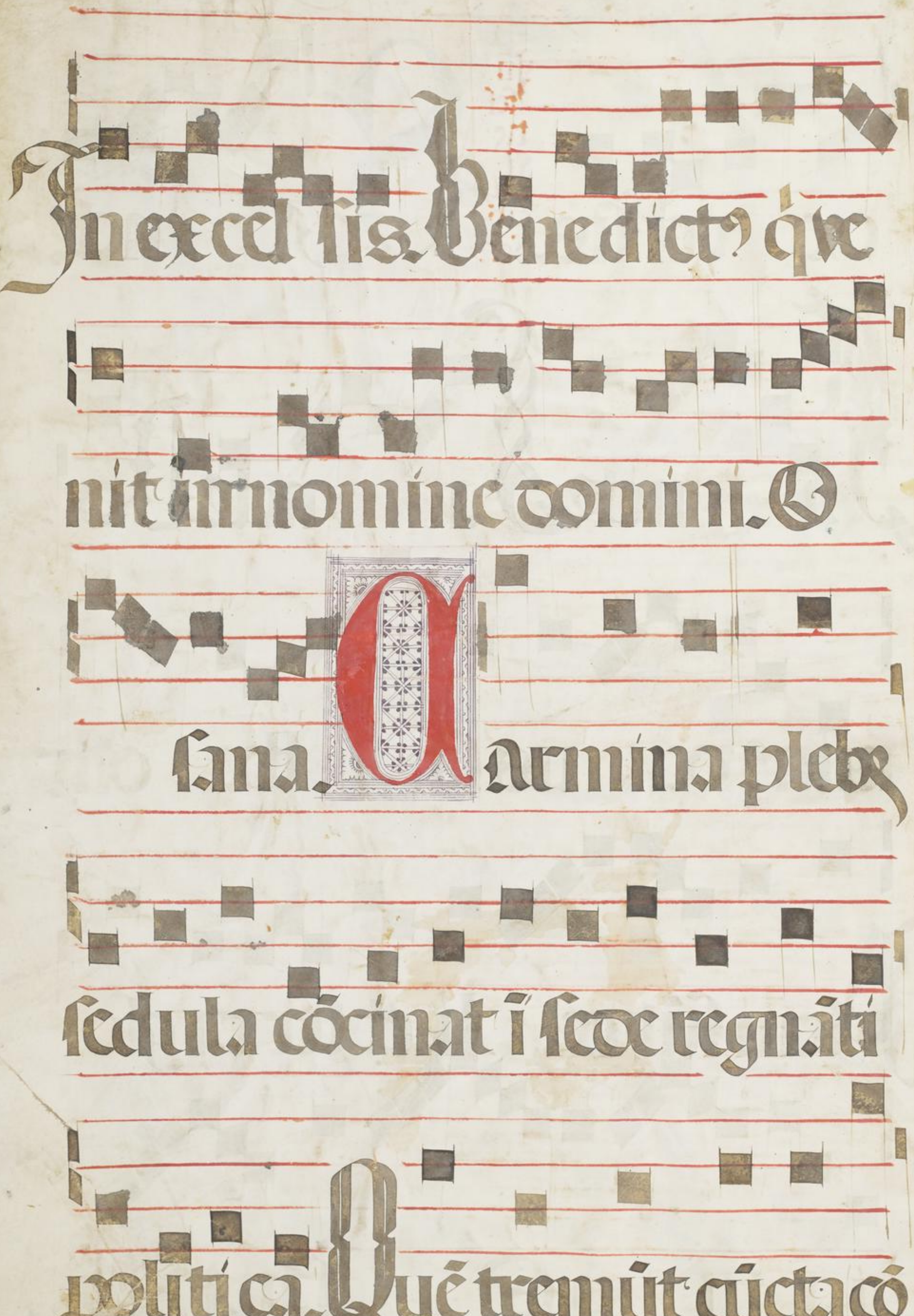

Lauda hierusalem do
In dñicis per ãnuz ad vesperas Aña.
minū. ps. Ipsum.
Dixit dominus domi
no meo sede a dextris
meis. ps. Ipsum. Añ.
Fidelia omnia mãdat
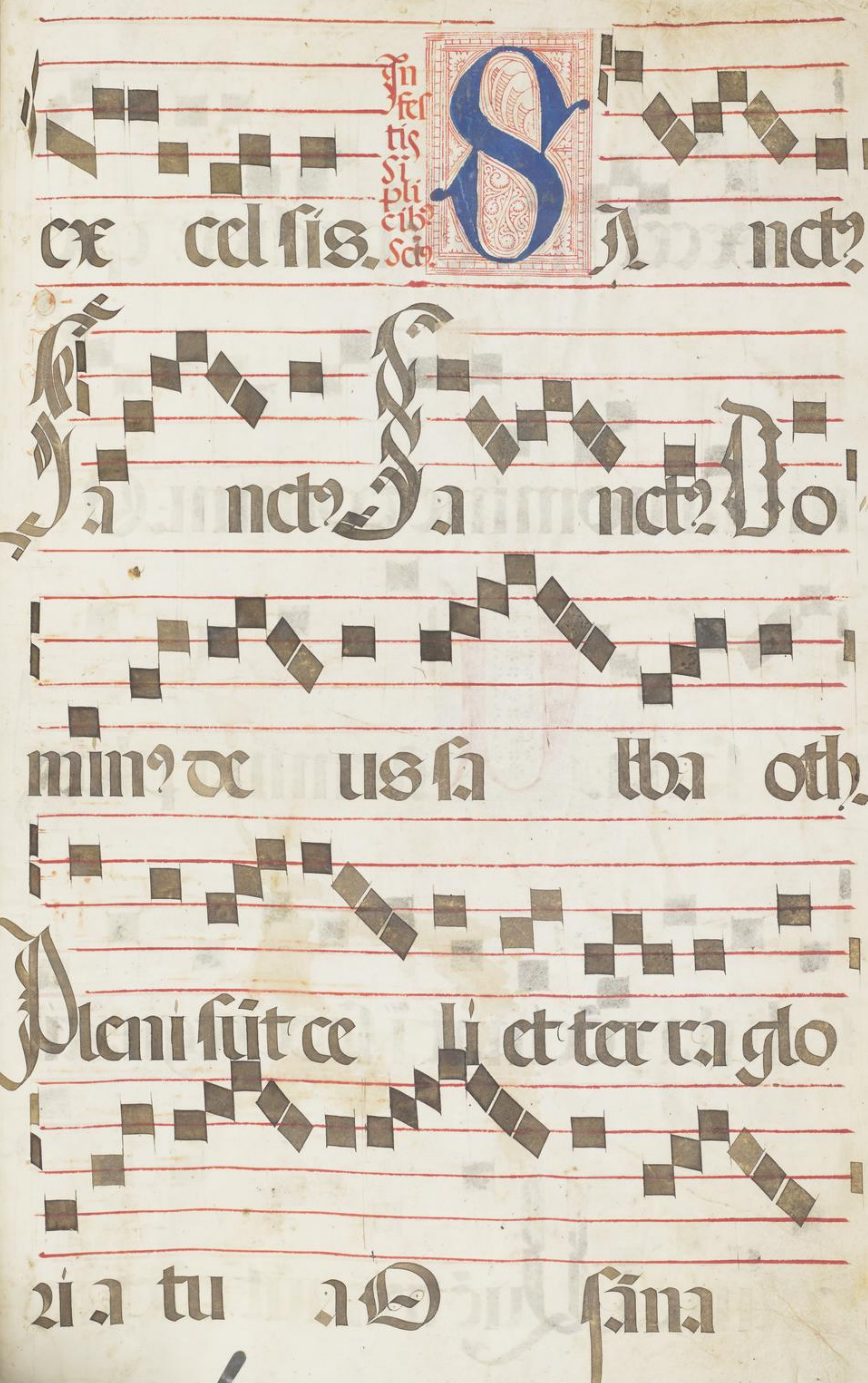

eius confirma ta i ſeculũ
ſeculi. ℣ Confitebor. an.
In mandatis eius cu
pit nimis. ℣ Beatus vir. an.
Sit nomẽ domini
benedictũ i ſecula. Ps. Lau. æ.

Nos qui viuimꝰ
benedicimus domino. ℣
In ſabbo. ſeptuageſimæ:~
In exitu iſrael.
Benedicamus do
mino. Alle luya. Al
le luya
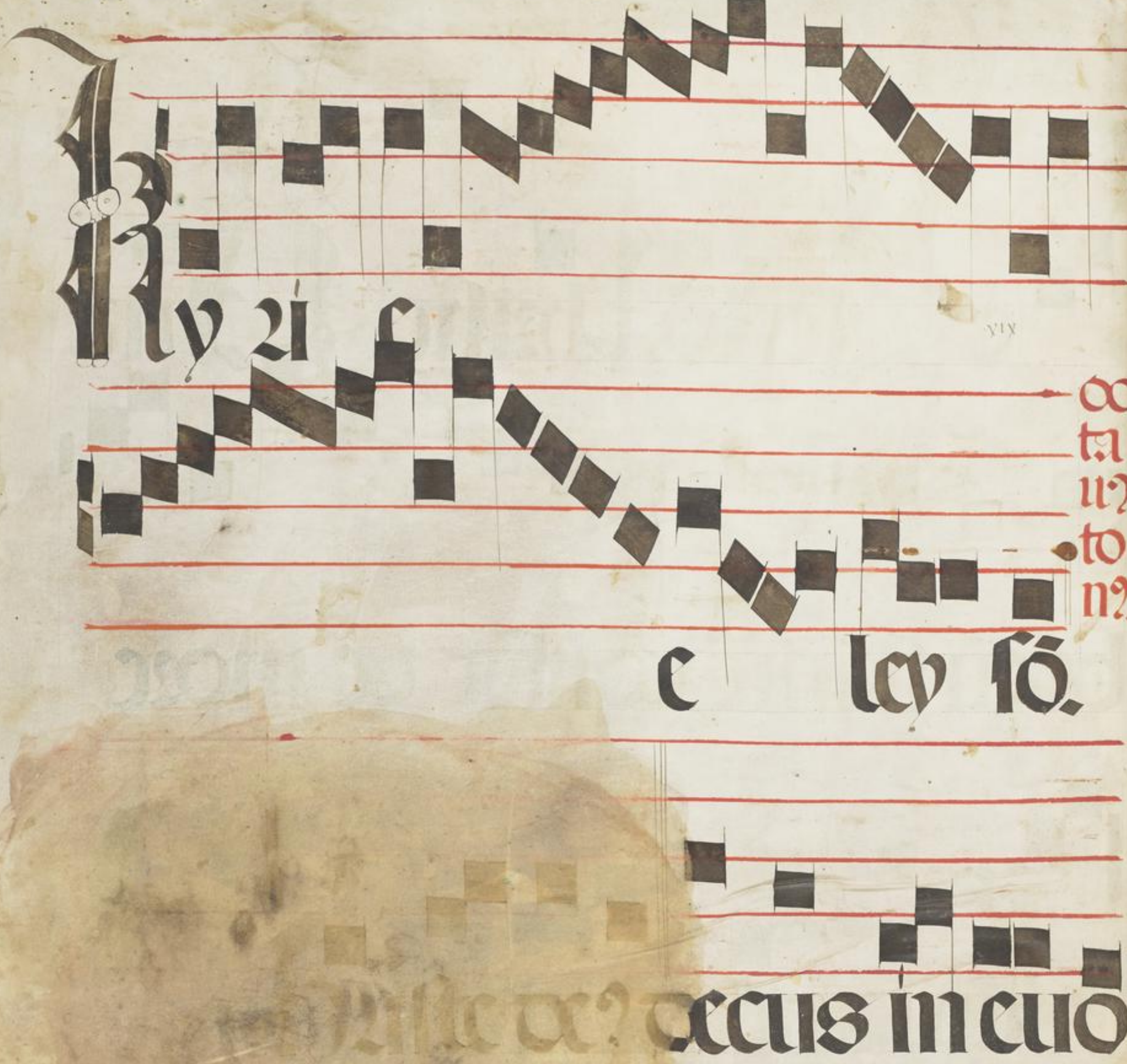
P

Udea⁊ hierusalem
nolite timere cras egre
diemini⁊ domin⁹ erit uo
biscum alleluia. De⁹ in
enedica m⁹ do mino.

In excel sis. Benedictꝰ que
nit in nomine domini. O
sanna. Carmina plebs
secula cōcinat ī secē regnāti
politica. Quē tremuit cūcta cō

ex cel sis. In festis simplicibus Scs. S a nctus
Sa nctus Sa nctus Do
minus de us sa ba oth.
Pleni sunt ce li et ter ra glo
ri a tu a O sanna

C sol faut

xix
Kyri e
e ley son.
octaui toni.
decus in euo
cũ patre fouẽs cũcta. e ley son.
Kyri e
e ley son.

1 I 3
14

